

ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ
ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΤΟΣ 18^{ον} (25^{ον})

XIII
463
Pant.

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
1954 - 1955

ΑΘΗΝΑΙ 1954

Η ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἴδρυσις Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν ὑπῆρξε μεταξὺ τῶν σχεδίων τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Τῷ 1911 ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος κατέθεσε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἀποστόλου Ἀλεξανδρῆ καὶ νομοσχέδιον περὶ ἰδρύσεως τῆς αὐτῆς σχολῆς. Τῷ 1924 ὁ ἐκ Κύπρου πολιτευτῆς Γεώργιος Φραγκοῦδης, ἕνα καταστήσῃ δυνατὴν τὴν Ἴδρυσιν, συνέστησε τὸ σωματεῖον τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως». Ὁ τελευταῖος, ὡς πρόεδρος τούτου, διενήργησεν ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίου τῆς ὑπὸ Ἴδρυσιν σχολῆς μεταξὺ τῶν ἐλλήνων τῆς Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Γαλλίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν Β. Ἀμερικῆς καὶ Κύπρου. Θερμοὶ συνεπίκουροι τῶν προσπαθειῶν ὑπῆρξαν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, πρῶτος δωρητῆς ἐν τῷ ἔράνῳ, καὶ ὁ ἐν Παρισίοις Ἕλλην πρεσβευτῆς καὶ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων Νικόλαος Πολίτης. Τῇ 2 Ἰανουαρίου 1927 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος ἐν οἰκοπέδῳ παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ παρὰ τὸν Ἴλισσόν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτου. Τὸν ἀγιασμὸν ἐτέλεσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Χρυσόστομος. Τῷ 1930, ἐπικουρῶντος τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Γεωργίου Παπανδρέου, ἡ κυβέρνησις Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐπεχορήγησε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου. Κατὰ τὸν Ἰούνιον 1930 ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ὁ ἐκ τοῦ Πηλίου ἐπιστῆμων Ἀλέξανδρος Ἰ. Πάντος, ἀπόφοιτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων. Οὗτος διὰ διαθέκης του, συνταχθείσης τῷ 1915, κατέλιπεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Τῇ 18 Νοεμβρίου 1930 ἐγένετο ἐπισήμως ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχολῆς, καθ' ἣν ὁ τότε πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κηρύξας τὴν ἑναρξιν, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του δὲν ἠδύνατο, λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν του, νὰ διδάξῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐν σχολῇ, προοριζομένη νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἔθνους. Ἡ τελετὴ ἔληξε δι' ἐνάρξεως τῆς πρώτης διδασκαλίας ὑπὸ τοῦ καὶ ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητοῦ Κυριάκου Βαρβαρέσου. Πρῶ-

τος πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπῆρξεν ὁ καὶ ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητῆς Στυλιανὸς Σεφεριάδης καὶ πρῶτος διευθυντῆς ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης. Ὡς ἔμβλημα τῆς σχολῆς ὠρίσθη ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἐναρξίς τῆς καταρτίσεως τῆς βιβλιοθήκης τῆς σχολῆς ἐγένετο δωρήσαντος τοῦ Γεωργίου Φραγκοῦδης εἰς τὴν σχολὴν ἅπασαν τὴν βιβλιοθήκην του. Τῇ 5 Ἰουνίου 1931 διὰ συμβάσεως ὑπογραφείσης μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Πάντου καὶ τοῦ προέδρου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως Γεωργίου Φραγκοῦδης ἡ τελευταία αὕτη ἐδώρησε τὸ κτίριον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὑπὲρ πραγματώσεως τοῦ σκοποῦ τῆς διαθήκης Πάντου. Ἐκτοτε ἡ σχολὴ ὠνομάσθη «Πάντειος». Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς κληρονομίας ἐγένετο μερικὴ ἐπέκτασις τοῦ κτιρίου τῆς σχολῆς. Τῇ 18 Μαρτίου 1934 ἐγένετο τελετὴ τῶν ἐγκαινίων, καθ' ἣν ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας Ἰωάννου Μακροπούλου ἡ προτομὴ Πάντου καὶ ἐγένετο ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς πρῶτους πτυχιούχους. Χάρις εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γεώργιον Κονδύλην, ὁμιλήσαντα ἐν τῇ σχολῇ περὶ τῆς στρατηγικῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τῇ 29 Ἀπριλίου 1934, ἐψηφίσθη κατ' Ὀκτώβριον 1934 ὁ πρῶτος ἀφορῶν εἰς τὴν σχολὴν νόμος 6346. Οὕτως ἀπὸ τοῦ 1930 μέχρι τοῦ 1937 ἀπετέλεσεν ἡ σχολὴ ἰδιωτικὸν ὄργανισμὸν, παρέχουσα εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτῆς μὸρφωσιν εἰς τὰς πολιτικάς, οἰκονομικάς καὶ κοινωνικάς ἐν γένει ἐπιστήμας, ὡς εἶδος ἐλευθέρου φροντιστηρίου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδίδαξαν ἐν αὐτῇ οἱ Κ. Ἀμαντος, Κ. Βαρβαρέσος, Μ. Βολονάκης, Χρ. Εὐελπίδης, Δ. Καλιτσουνάκης, Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Π. Κανελλόπουλος, Ἀ. Κεραμόπουλος, Σ. Κουγέας, Θ. Κουτούπης, Β. Λαμπρινάκης, Ν. Λούβαρις, Ἡ. Λιακόπουλος, Σ. Μενάρδος, Ἀ. Μυράτ, Κ. Παπαλεξάνδρου, Γ. Πετρόπουλος, Χρ. Σγουρίτσας, Στ. Σεφεριάδης, Ἀ. Σίδερης, Π. Σκουριώτης, Ἀ. Σπουργίτης, Ἰ. Συκουτρῆς, Θ. καὶ Κ. Τσάτσος, Γ. Φραγκοῦδης, Π. Φωτῆλας κ.ἄ.

Οὕτως ἡ ἴδρυσις τῆς σχολῆς ὀφείλεται εἰς ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ὁ ἐν νεότητι ἀποθανὼν εὐγενὴς βλαστὸς τοῦ Πηλίου Ἀλέξανδρος Πάντος λευκὸς τὴν ψυχὴν καὶ μεγαλόδωρος, καὶ τὴν διάνοιαν φωτεινὸς μύστης, λατρεύσας τὰς ἐπιστήμας τῆς πολιτικῆς καὶ ὄνειροπολήσας τὴν ἀνάστασιν τούτων ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τοῦ Πλάτωνος, κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης του ἅπασαν τὴν περιουσίαν του χάριν τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ εὐγενοῦς τούτου σκοποῦ. Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης, ἐπίλεκτος γόνος τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς Κύπρου, ποθῆσας διακαῶς νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξευγένισιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τῆς καλλιιεργείας τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ δημοσιογραφικῶν ἐπιστημῶν, εἰργάσθη ἀόκνως διὰ τὴν ἴδρυσιν σχολῆς πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι. Ὡν ἄπορος, δὲν εἶχε χρήματα καὶ περιουσίαν, ἵνα διαθέσῃ. Διέθεσεν ὁμῶς ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως καὶ προκοπῆς τῆς τοιαύτης

σχολῆς, ἀναλώσας χάριν ταύτης ἅπασαν τὴν προσωπικότητά του. Ἡ μήτηρ ἑλληνικὴ πατρὶς δικαίως δύναται νὰ ᾖ υπερήφανος, διότι γεννᾷ ἀφθόνως τοιοῦτους χριστιανούς ἀφανεῖς ἤρωας, αὐτοθυσιαζομένους ὑπὲρ πληρώσεως εὐγενῶν σκοπῶν ἐξυπηρετήσεως τῶν συνανθρώπων.

Τέλος, ἐπικουροῦντος τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κωνσταντίνου Γεωργακοπούλου, ἔχοντος ὡς συμπαραστάτην τὸν καθηγητὴν Δ. Σταύρου, ἡ κυβέρνησις Ἰωάννου Μεταξᾶ διὰ τοῦ νόμου 886 ἔτους 1937 ἀνεγνώρισε τὴν Πάντειον ὡς δημοσίαν ἀνωτάτην σχολὴν ἐν τῇ τάξει τῆς πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας. Ὡς πρῶτος πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς σχολῆς ὠρίσθη ὁ Δ. Λάμπας καὶ ὡς πρῶτος διευθυντὴς ὁ Δ. Σταύρου. Τῇ 7 Αὐγούστου 1939 ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ Γ. Φραγκοῦδης. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1939 ἰδρύθη ἐν τῇ Παντείῳ παρὰ τὴν σχολὴν τοῦ πολιτικοῦ τμήματος καὶ δευτέρα σχολὴ δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, λειτουργήσασα μόνον ἐπὶ dietίαν. Βάσεις νέας ἀκαδημαϊκῆς προωθήσεως τῆς σχολῆς ἔθετο ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας ὁ καθηγητὴς Ν. Λούβαρις διὰ τοῦ νόμου 540 ἔτους 1943. Ταῦταχρόνως προεβλέφθη καὶ ἡ ἴδρυσις παρὰ τῇ Παντείῳ καὶ σχολῆς δημοσιογραφικῶν σπουδῶν. Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1943 περίοδον ἐδίδαξαν μεταξύ ἄλλων εἰς τὴν σχολὴν ὡς καθηγηταὶ οἱ Π. Βάλληγδας, Ἡ. Γάρος, Δ. Δελγηθάνης, Π. Δερτιλῆς, Χρ. Εὐελπίδης, Ξ. Ζολώτας, Γρ. Κασσιμάτης, Κ. Καραβᾶς, Σ. Κατηφόρης, Ἀ. Κεραμόπουλος, Β. Λαμπρινάκης, Κ. Τσάτσος, ὡς καὶ ἀρκετοὶ ἐκ τῶν νῦν ἐν ἐνεργείᾳ καθηγητῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἐγένετο ἐπίταξις τοῦ κτιρίου τῆς σχολῆς διαδοχικῶς ὑπὸ συμμαχικῶν δυνάμεων, στρατοῦ κατοχῆς καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὑπὸ ἑλληνικῶν δυνάμεων. Ἐντεῦθεν ἐπῆλθον ἐκτεταμέναι καταστροφαὶ εἰς τὸ κτίριον, τὴν ἐπίπλωσιν, τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὰ ἀρχεῖα. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ σχολὴ ἐλειτούργησεν εἰς ξένα οἰκήματα. Ἐπὶ προεδρίας τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου Παναγιώτου Πέρδικα ὠρίσθη οἰκοδομικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν καθηγητῶν Ἰ. Γεωργάκη καὶ Ἰ. Παπαζαχαρίου. Διὰ συντόνου ἐργασίας ταύτης καὶ ἐπικουρούντων τῶν διαδοχικῶν διοικητικῶν συμβουλίων Π. Πέρδικα, Χ. Εὐελπίδου, καὶ Μ. Στασινοπούλου ἐπεσκευάσθη καὶ μερικῶς ἐπεξέταθη τὸ κτίριον τῆς σχολῆς. Ἐγκαίρως ἐγένοντο παρουσίαι τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου τῇ 10 Νοεμβρίου 1949. Ἐπὶ ὑπουργίας ἐπὶ τῆς παιδείας Ἰωάννου Μιχαήλ ἐξεδόθη Β. Διάταγμα κατὰ Νοέμβριον 1951 περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ πρυτάνεως, τῆς συγκλήτου ὑπὲρ ἀπένευμεν εἰς τὸν Πρύτανιν καὶ τὴν Σύγκλητον τῆς Παντείου Σχολῆς, ἀπάσας τὰς ἀρμοδιότητας καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς Συγκλήτου τῆς Α.Σ.Ε.Ο.Ε. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου διὰ συντόνου ἐργασίας τῆς αὐτῆς οἰκοδομικῆς ἐπιτροπῆς ἐπετεύχθη νέα ἐπέκτασις καὶ διασκευὴ τοῦ κτιρίου, μὴ ἀποπερατωθεῖσα εἰσέτι, εἰς μέγαρον ἀντάξιον πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς σχολῆς ὡς ἀνωτάτου ἑθνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, ἔχοντος δὲ πρόσοψιν πρὸς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ.

Ὁ θεμέλιος λίθος τῆς νέας ἐπεκτάσεως καὶ διασκευῆς ἐτέθη ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ν. Πλαστήρα τῇ 2 Νοεμβρίου 1951. Τὸν Ἀγιασμόν ἐτέλεσεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σπυρίδων. Ἀρχιτέκτων ὑπῆρξεν ὁ Ῥέννος Κουτσούρης καὶ ἐκτελεστὴς τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ὁ πολιτικὸς μηχανικὸς Δημοσθένης Λεωνίδας.

Ἡδη ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἰσότιμος πρὸς τὰ δύο παρ' ἡμῖν Πανεπιστήμια καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ κράτους (Πολυτεχνεῖον, Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν). Λειτουργεῖ δ' ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς πολιτείας, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξ. Πάντου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον καὶ ἰσοδύναμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ διὰ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι ὡσαύτως διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς κοινωφελῆ ἰδρύματα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς εἶναι οὐσιαστικῶς διάφορος ἐν σχέσει πρὸς τὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουσι τὰ λοιπὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Μολονότι ἔχει ἕδρας τινὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς ἕδρας ἐτέρων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ σχολῶν τινῶν τῶν Πανεπιστημίων, ἐν τούτοις ἔχει ὅλως ἀλλοίαν ἀποστολήν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν, ἀκολουθοῦσα τὰς νεωτάτας κρατούσας ἀντιλήψεις παρὰ τῇ διεθνεῖ ἐπιστημονικῇ κοινωσίᾳ περὶ τοῦ ἐνδεικνυομένου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς πολιτικῆς, περιλαμβάνει κύκλους νομικῆς (ιδίως περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον), οἰκονομικῆς, κοινωνιολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ ἱστορικῆς φύσεως, ὡς ἀπαραίτητον περιεχόμενον ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἡ ὀργανικὴ τῆς Σχολῆς νομοθεσία τηρεῖ ἑαυτήν, καὶ κατὰ συνταγματικὴν ἄλλως τε ἐπιταγήν, ἐν συντονισμῷ πρὸς τὴν θέλησιν τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς, ἀποφοίτων τῆς ἐν Παρισίοις ἀπὸ τοῦ 1871 λειτουργούσης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Οὗτοι ἀντελαμβάνοντο ὡς σκοποὺς τῆς μελλούσης νὰ ἰδρυθῇ ἐν Ἑλλάδι ἀντιστοίχου Σχολῆς τὴν πολιτικὴν τῶν νέων ἀγωγὴν, τὴν εὐρείαν κατάρτισιν αὐτῶν εἰς τοὺς κλάδους τῶν κοινωνικῶν, τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, τὴν ἐκπαίδευσιν δημοσιουπάλληλικῶν στελεχῶν ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ ἤθους, τὴν διαμόρφωσιν ἐν γένει προσωπικοτήτων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξυψώσεως τῆς στάθμης τοῦ δημοσίου βίου καὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπίστευον δ' ὅτι

Σχολή, τοιαύτην ἔχουσα ἀποστολήν, εἶναι ἀπαραίτητος ἐν χώρᾳ, ἣτις ὑπῆρξεν ἡ πατρίς τοῦ Ἀριστοτέλους, ἡ κοιτίς τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, ἡ φωτοδότειρα πηγὴ τοῦ παγκοσμίου πνεύματος τῶν συγχρόνων καιρῶν.

Ἡ Σχολὴ παρέχει εἰς τοὺς ἀποφοίτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος αὐτῆς «πτυχίον πολιτικῶν ἐπιστημῶν», εἰς δὲ τοὺς ὑποστάντας τὴν καθιερωμένην ἀκαδημαϊκὴν ἐξέτασιν (ἄσκησις, ἐπιστημονικὴ διατριβή, ἐξέτασις) καὶ «δίπλωμα διδάκτορος».

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952—53 ἤρξατο λειτουργοῦν παρὰ τῇ Παντείῳ Σχολῇ, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συγκλήτου αὐτῆς, Ἰνστιτοῦτον Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν. Παρ' αὐτῷ θὰ λειτουργήσῃ κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐλεύθερον φροντιστήριον μονοετοῦς φοιτήσεως κοινωνικῆς προνοίας, εἰς ὃ δύνανται νὰ φοιτήσωσι πτυχιούχοι ἀνωτάτων σχολῶν ἢ τριτοετείς τοῦ λειτουργήσαντος κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἐλευθέρου φροντιστηρίου κοινωνικῶν ἐπιστημῶν. Ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους θὰ ἀρχίσωσι λειτουργοῦντα παρὰ τῇ Σχολῇ, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συγκλήτου αὐτῆς, Ἰνστιτοῦτον Δημοσιογραφικῶν Σπουδῶν, Ἰνστιτοῦτον Διεθνῶν Σπουδῶν καὶ Ἰνστιτοῦτον Δημοσίας Διοικήσεως.

Ἡ ὀργανικὴ τῆς Σχολῆς νομοθεσία συνίσταται νῦν ἐκ τοῦ ν. 6346 τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1934, ἀ.ν. 205 τῆς 30 Σεπτεμβρίου—6 Ὀκτωβρίου 1936, ἀ.ν. 886 τοῦ 1937 [388], ἀ.ν. 2026 τοῦ 1939 [449], ν. 696 τοῦ 1941 [391], ν.δ. 1596 τοῦ 1942 ἀ. 4 § 1 περ. β' [199], ν. 540 τοῦ 1943 [283], ν. 1222 τοῦ 1944 [37], ν. 1828 τοῦ 1934 [212], πρᾶξ. ὑπουργικοῦ συμβουλίου 355 τοῦ 1945 [187], ν. 851 τοῦ 1946 [17], πρᾶξ. ὑπουργικοῦ συμβουλίου 318 τοῦ 1946 [181], ν. 132 τοῦ 1946 [301], ν.δ. 457 τῆς 30/31 Ὀκτωβρίου 1947 [245], ἀ.ν. 799/1948 [248], β.δ. τῆς 6/14 Δεκ. 1949 [347], «περὶ ἰδρύσεως βιβλιοθήκης παρὰ τῇ Παντείῳ Α.Σ.Π.Ε.», β.δ. τῆς 25/30 Ἰανουαρίου 1950 [29] «περὶ καθορισμοῦ ἐδρῶν καὶ διδακτέων μαθημάτων ἐν τῇ Π.Α.Σ.Π.Ε.», ἀ.ν. 1502 τοῦ 1950 [215], ἀ. 3, 15, ἀ.ν. 1537 τοῦ 1950 [250] ἀ. 5 § 4, ν. 1756/1951 [110], β.δ. τῆς 4/21 Ἀπρ. 1951 [118], ν. 1811 τοῦ 1951 [141] «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη κ.λ.π., β.δ. τῆς 15 Μαρτ./31 Μαΐου 1951 [157] «περὶ ἀπονομῆς διδακτορικῶν διπλωμάτων ὑπὸ τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε.», β.δ. τῆς 5/10 Νοεμβρίου 1951 [296] «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ πρυτάνεως, τῆς συγκλήτου καὶ τῆς συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε.», ν. 2028 τοῦ 1952 [67], ν. 2142 τοῦ 1952 [152], ν.δ. 2194 τοῦ 1952, β.δ. τοῦ 1952 [233] περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας, ἀ. 3, ν. 2289 τοῦ 1952 ἀ. 13, ἀ. 22 [301], ν. 2309 τοῦ 1953 [58], ν.δ. 2393 τοῦ 1953 [118], Β.Δ. τῆς 30 Ἰουνίου/10 Ἰουλίου 1953 [176] «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ν. 1811/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων» ὡς πρὸς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην

Σχολήν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», Β.Δ. τῆς 6/31 Αὐγούστου 1953 [234] «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ν.δ. 457/1947 καὶ εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολήν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», Ν.Δ. 2650 τῆς 17/29 Ὀκτωβρίου 1953 [296] «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 696/1946 ν.δ. «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», πρᾶξ. ὑπουργικοῦ συμβουλίου 1418 τοῦ 1954 [12], πρᾶξ. ὑπουργικοῦ συμβουλίου 131 τοῦ 1954 [28], ν. 2760 τῆς 27 Φεβρουαρίου/3 Μαρτίου 1954 [35], ν. 2770 τῆς 4/9 Μαρτίου 1954 [40], ν.δ. Αὐγούστου 1954 «περὶ τρόπου ἐγγραφῆς τῶν φοιτητῶν εἰς τὰς σχολὰς τῶν πανεπιστημίων, τοῦ Ἐ. Μ. Πολυτεχνείου καὶ τὰ λοιπὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα».

Ἡ Σχολὴ δὲν ἐπιβαρύνει τὸν δημόσιον προϋπολογισμόν, λαμβάνουσα μόνον τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δρχ. ὡς συνολικὴν ἐτήσιαν ἐπιχορήγησιν. Ἄπασαι αἱ δαπάναι τῆς Σχολῆς ἀνεξαίρετως διὰ μισθοῦς, οἰκοδομικὰς ἐργασίας κ.τ.λ. καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Σχολῆς. Ἄπασας τὰς οἰκοδομικὰς αὐτῆς ἐργασίας ἐξετέλεσε καὶ ἐξακολουθεῖ ἐκτελοῦσα ἡ σχολὴ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς οἰκονομικῶν μέσων, ὑποβοηθηθεῖσα ἐκ δύο οἰκοδομικῶν δανείων (δρχ. 500.000 καὶ 1.000.000), ἅτινα ἔλαβεν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ σφραγὶς τῆς Σχολῆς ἔχει ὡς ἔμβλημα τὸν Ἀριστοτέλη. Ἡ μεγάλη αἴθουσα τελετῶν αὐτῆς φέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἰδρυτοῦ τούτου τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης. Τὸ μέγαρον τῆς Σχολῆς κεῖται ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ.

Πρόεδροι τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς διετέλεσαν οἱ Δ. Λάμπας (1937—1941), Ν. Λούβαρις (1941—1953), Χρ. Εὐελπίδης (1944—1946), Σωκρ. Κουγέας (1946—1948), Παν. Πέρδικας (1948—1950), Χρ. Εὐελπίδης (1950—1951) καὶ Μ. Στασινόπουλος (1951), ὅστις καὶ διατελεῖ Πρύτανης τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1951 καὶ ἐφεξῆς μέχρι καὶ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954—55.

Ἐν Ἀθήναις λήγοντος τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1954.

Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Α΄.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

I.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

II.

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Πρύτανης :

Μιχαήλ Στασινόπουλος

Ἀντιπρύτανης :

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Συγκλητικοί :

Ἰωάννης Γεωργάκης

Διονύσιος Ζακυθηνός

Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς

Παναγιώτης Πέρδικας

Ἐκπρόσωπος Ἐκπαιδευ-
τικῆς Ἀναγεννήσεως :

Μενέλαος Μπακατσούλας

Εισηγητής :

Εὐθύμιος Κάρναβος (Γεν. Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς)

Γραμματεὺς :

Κωνσταντῖνος Χρυσάνθης (Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς)

Β΄.

ΤΜΗΜΑΤΑ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (πολιτικὸν τμήμα)

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (δὲν ἤρξατο εἰσέτι λειτουρ-
γοῦν).

Γ΄.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

I. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΣ

ΚΟΥΓΕΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

II. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

- ΒΕΖΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Γεν. Πολιτειολογίας καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.
(Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, καὶ τῆς Ποινικῆς Πολιτικῆς.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας καὶ τῆς Κοινωνιολογικῆς Στατιστικῆς.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ.
(Τακτικός : 14 Μαΐου 1951)
- ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.
(Τακτικός : 25 Φεβρουαρίου 1950)
- ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς.
(Τακτικός : 9 Ἰανουαρίου 1951)
- ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.
(Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΛΟΥΒΑΡΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἐπιστήμας καὶ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πολιτισμοῦ.
(Τακτικός : 24 Ἀπριλίου 1951)
- ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Κοινωνικῆς Παθολογίας καὶ τῆς Ἐγκληματολογίας.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Θεωρητικῆς Πολιτικῆς Οἰκονομικῆς.
(Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς.
(Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)

ΣΟΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)

ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)

ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐπιστῆμην τοῦ Δικαίου.

(Τακτικός : 30 Ὀκτωβρίου 1937)

III. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς καὶ τῆς
Λογιστικῆς.

(25 Αὐγούστου 1950)

ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου.

(11 Μαρτίου 1952)

IV. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Δ'.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΣΑΚΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

βοηθὸς τῶν Νομικῶν Μαθημάτων.

ΚΑΦΟΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

βοηθὸς τῶν Οἰκονομικῶν Μαθημάτων.

ΣΚΟΠΕΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ,

βοηθὸς τῶν Φιλοσοφικῶν Μαθημάτων.

Ε'.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

I. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΚΑΡΝΑΒΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ, Γενικός Διευθυντής.

II. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Τμηματάρχης α'.

III. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΜΙΧΑΛΟΥ - ΚΟΥΓΕΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ, Προϊσταμένη, Τμηματάρχης β'.

ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΧΡΥΣΑΥΓΗ, Γραφεύς α'.
 ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ, Γραφεύς α'.
 ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ, Δακτυλογράφος, γραφεύς α'.
 ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, Γραφεύς α'.

IV. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Α'. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ. Β'. ΤΑΜΕΙΟΝ

ΔΕΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Προϊστάμενος, Τμηματ. α'.
 ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Τμηματ. β'.
 (Θέσις κενή) Εισπράκτωρ, γραφεύς α'.

V. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, Προϊστάμενος, Βιβλιοφύ-
 λαξ, Τμηματ. β'.
 ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΕΛΕΝΗ, Γραφεύς α'.

VI. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

(Θέσις κενή) κλητήρ.
 (Θέσις κενή) κλητήρ.
 ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, κλητήρ α'.
 ΑΛΒΕΡΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, θυρωρός, κλητήρ α'.
 ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ, καθαρίστρια, κλητήρ β'.
 ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ, καθαρίστρια, κλητήρ β'.

ΣΤ'.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ

I. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ

Α'. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

*Εφορος : Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
 Μέλη έφορίας : Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ καί Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

Β'. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

*Εφορος : ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ
 Μέλη έφορίας : Α. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ καί Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

Γ'. ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

*Εφορος : ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΣΤΡΑΤΗΣ
 Μέλη έφορίας : Π. ΠΕΡΔΙΚΑΣ καί Γ. ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ

Δ'. ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Διευθυνταί : Οί καθηγηταί τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου

II. ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Α'. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Διευθυντής : Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Β'. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Διευθυντής : Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Γ'. ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθύντρια : Ἡ βοηθὸς τῶν Φιλοσοφικῶν Μαθημάτων

Ζ'.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ, ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΕΦΟΡΙΑΙ

Α'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤ' ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ
ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος : **Μιχαήλ Στασινόπουλος**
 Γενικός Γραμματεὺς : **Ἰωάννης Γεωργάκης**
 Μέλη : **Διονύσιος Ζακυθηνὸς**
Σπυρίδων Καλογερόπουλος-Στράτης

Β'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος : **Παναγιώτης Πέρδικας**
 Μέλη : **Δημήτριος Βεζανῆς**
Σπυρίδων Καλογερόπουλος-Στράτης
Γεώργιος Παπαχατζῆς
Μιχαήλ Στασινόπουλος

Γ'. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Δ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

Πρόεδρος : Νικόλαος Λούβαρις
 Μέλη : Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος
 Διονύσιος Ζακυθινός

Ε'. ΕΦΟΡΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἐφορος Ἰωάννης Παπαζαχαρίου
 Διευθυνταὶ σπουδαστηρίου Γεώργιος Παπαχατζῆς καὶ Παναγιώτης Πέρ-
 νομικῶν ἐπιστημῶν : δικας .
 Διευθυνταὶ σπουδαστηρίου Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς καὶ Δημήτριος Κα-
 οικονομικῶν ἐπιστημῶν : λιτσουνάκης
 Διευθυνταὶ σπουδαστηρίου Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος καὶ Νικόλ. Λού-
 φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν : βαρις
 Γραμματεὺς : Βασίλειος Βακατάσης (Βιβλιοφύλαξ)

ΣΤ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Πρόεδρος : Ἰωάννης Παπαζαχαρίου
 Μέλη : Δημήτριος Σταύρου καὶ Γεώργιος Τενεκίδης
 Ἀναπληρωματικός : Ἰωάννης Σπανδανόπουλος

Ζ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Πρόεδρος : Ἰωάννης Παπαζαχαρίου
 Μέλη : Γεώργιος Παπαχατζῆς, Ἰωάννης Σπανδανό-
 πουλος καὶ Γρ. Πανουτσόπουλος

Η'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Πρόεδρος : Μιχαὴλ Στασινόπουλος
 Μέλη : Νικόλαος Βλάχος καὶ Ἰωάννης Σόντης
 Ἀναπληρωματικοί : Ἰ. Γεωργάκης καὶ Ἰ. Ζακυθινός

Θ'. ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΙ ΙΔΡΥΜΑΤΙ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Γ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Πρόεδρος : **Ή. Γεωργάκης**
Μέλη : **Δ. Ζακυθηνός**
Ή. Παπαζαχαρίου
Ή. Σπανδανόπουλος

ΙΑ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

Πρόεδρος : **Διονύσιος Ζακυθηνός**
Μέλη : **Δημοσθένης Έλευθεριάδης**
Δημήτριος Σταύρου
Άναπληρωματικοί : **Ή. Σπανδανόπουλος**
Γ. Τενεκίδης

ΙΒ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

Πρόεδρος : **Άριστομένης Καλλιαβᾶς**
Μέλη : **Ευθύμιος Κάρναβος**
Κωνσταντῖνος Χρυσάνθης

ΙΓ'. ΕΦΟΡΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ήωάννης Παπαζαχαρίου

ΙΔ'. ΕΦΟΡΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ήωάννης Παπαζαχαρίου

ΙΕ'. ΕΦΟΡΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Ήωάννης Παπαζαχαρίου

ΙΣΤ'. ΕΦΟΡΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Έφορος : **Μιχαήλ Στασινόπουλος**
Μέλη : **Διονύσιος Ζακυθηνός**
Παναγιώτης Πέρδικας

ΙΖ'. ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ
Γραμματεὺς : **Ευθύμιος Κάρναβος (Γενικός Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς)**

ΙΗ'. ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ
Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

ΙΘ'. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

Έφορος :

Μιχαήλ Στασινόπουλος (Πρόεδρος)

Γραμματεία :

Βάσω Μιχάλου-Κουγέα (Τμημ. παρά τῆς Γραμματείας)
Θεμιστοκλῆς Καλλέργης (Γραφ. παρά τῆς Γραμματείας)

Η'.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

I. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΣ, ύφηγητής τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (διὰ παθολογικά), Δ. ΔΕΔΕΣ, καθηγητής Πανεπιστημίου (διὰ χειρουργικά), ΕΙΡ. ΑΝΤΥΠΑ—ΜΑΡΟΥΛΗ, (ὀδοντίατρος), ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, (ὀδοντίατρος), Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, καθηγητής Πανεπιστημίου, (ψυχιατρικά, νευρολογικά), ΣΠΥΡ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ, Δ)ντῆς Κρατικοῦ Σανατορίου Πεντέλης, (φυματολόγος καὶ ἀκτινολόγος), ΤΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, (ὀφθαλμολόγος), ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, (μικροβιολόγος).

II. ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Διευθυντής : ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΡΜΗΛΙΟΣ, Καθηγητής τῆς μουσικῆς καὶ διευθυντής ὀρχήστρας. Θεωρητικὰ μαθήματα προαιρετικά : Ἱστορία καὶ μορφολογία τῆς μουσικῆς.—Θεωρία, σολφέζ, ἄρμονία.—Διαλέξεις ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς μουσικῆς.

III. ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

IV. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(ὁδ. Κοδριγκτῶνος καὶ Μαυρομματαίων)

Διευθυντής : Γρηγόριος ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

V. ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ (ΑΜΙΣΘΟΙ)

MARIE LOUISE ASSERIN, τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

G. M. SPANKIE, τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

A. ΚΙΤΣΟΥ, τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

WERNER GUENTHER, τῆς γερμανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

CARLO DE MARCHI, τῆς ἰταλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

ΕΛΕΝΗ ΜΠΟΖΩΝΗ, τῆς στενογραφίας.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βλάχος Νικόλαος

1. Πολιτικήν Ἱστορίαν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἐκαστον Σάββατον 6-7 καὶ 7-8 μ. μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκαστον Σάββατον 8-9 μ.μ.

Δασκαλάκης Γεώργιος

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον. Ἐκάστην Τρίτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. Συνταγματικὸν Δίκαιον. Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ.μ.
3. Συνταγματικὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκάστην Τετάρτην 6-7 μ.μ.
4. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Τετάρτην 7-8 μ.μ.

Ἐλευθεριάδης Δημοσθένης

1. Κοινωνικὴν Βιολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 4-5 μ.μ. καὶ Τετάρτην 4-5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.

Ζακυθινὸς Διονύσιος

1. Ἱστορίαν τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐκάστην Πέμπτην 7-8 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 7-8 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 8-9 μ.μ.

Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 μ.μ. καὶ Σάββατον 4-5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένης.

Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης

1. Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν. Ἐκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. (ἀνὰ δεκαπενθήμερον).

Λούβαρις Νικόλαος

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἐπιστήμας. Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ.

Παπαχατζῆς Γεώργιος

1. Διοικητικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.

Παρασκευόπουλος Ἰωάννης

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Κοινωνικὰς καὶ Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας. Ἐκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ.

2. *Φροντιστήριο*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 3-4 μ.μ.

Στασινόπουλος Μιχαήλ

1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριο*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.

Σταύρου Δημήτριος

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου*. Ἐκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ. καὶ Πέμπτην 5-6 μ.μ.
2. *Φροντιστήριο*. Ἐκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.

Β'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Σπανδανόπουλος Ἰωάννης

1. *Λογιστικὴν*. Ἐκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ. καὶ Τετάρτην 3-4 μ.μ.
2. *Φροντιστήριο*. Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. (ἀνά δεκαπενθήμερον).

Γ'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος

1. *Σωματικὴν ἀγωγὴν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου*. Καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ ἀπὸ 7-9 π.μ.
2. *Ἐκδρομάς*. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ἐκάστοτε καθοριζομένας.

Β' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βεζανῆς Δημήτριος

1. *Πολιτειολογίαν*. Ἐκάστην Τρίτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Συνταγματικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
3. *Φροντιστήριο*. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένας.

Γεωργάκης Ἰωάννης

1. *Ποινικὸν Δίκαιον (Γενικὸν Μέρος)*. Ἐκάστην Τετάρτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Ποινικὸν Δίκαιον (Εἰδικὸν Μέρος)*. Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ.
3. *Ποινικὴν Πολιτικὴν καὶ Ποινικὴν Δικονομίαν*. Ἐκάστην Πέμπτην 7-8 μ.μ.
4. *Φροντιστήριο*. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένας.

Ἐλευθεριάδης Δημοσθένης

1. *Στατιστικὴν*. Ἐκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ.
2. *Δημογραφίαν*. Ἐκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ.

Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης

1. *Δημοσίαν Οἰκονομικὴν*. Ἐκάστην Τρίτην 4-5 μ.μ., Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριο*. Ἐκάστην Δευτέραν 4-6 μ.μ. (ἀνά δεκαπενθήμερον).

Παπαχατζής Γεώργιος

1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Πέμπτην 5-6 μ.μ.

Παρασκευόπουλος Ἰωάννης

1. *Πολιτικὴν Οἰκονομίαν*. Ἐκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ. καὶ Πέμπτην 3-4 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένης.

Πέρδικας Παναγιώτης

1. *Ἐμπορικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Τετάρτην 3-4 μ.μ. καὶ 4-5 μ.μ.
2. *Ναυτικὸν Δίκαιον*. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.
3. *Ἀσφαλιστικὸν Δίκαιον*. Ἐκαστον Σάββατον 4-5 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον*. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένης.

Στασινόπουλος Μιχαὴλ

1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.

Σταύρου Δημήτριος

1. *Ἀστικὸν Δίκαιον (Οἰκογενειακόν)*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
2. *Ἀστικὸν Δίκαιον (Ἐμπράγματον)*. Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ.μ.

Β'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ**Σπανδανόπουλος Ἰωάννης**

1. *Λογιστικὴν καὶ Ἰδιωτικὴν Οἰκονομικὴν*. Ἐκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ. καὶ Τρίτην 3-4 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. (ἀνὰ δεκαπενθήμερον).

Τενεκίδης Γεώργιος

1. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον*. Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ. καὶ 8-9 μ.μ. Ἐκαστον Σάββατον 6-7 μ.μ. καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένης.

Γ'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ**Πανουτσόπουλος Γρηγόριος**

1. *Σωματικὴν ἀγωγὴν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου*. Καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ ἀπὸ 7-9 π.μ.
2. *Ἐκδρομὰς*. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Γ' ΕΤΟΥΣ**Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ****Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης**

1. *Φιλοσοφίαν τοῦ Πολιτισμοῦ*. Καθ' ἑκάστην Τετάρτην 7-8 μ.μ.

Καλιτσουνάκης Δημήτριος

1. *Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν καὶ Πολιτικὴν*. Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ.

2. *Ἐφηρμοσμένην Πολιτικὴν Οἰκονομίαν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 μ.μ.
3. *Ἱστορίαν τῶν Κοινωνικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 7-8 μ.μ.

Καλογερόπουλος-Στράτης Σπυρίδων

1. *Διπλωματικὴν Ἱστορίαν*. Ἐκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ.
2. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 7-8 μ.μ.
3. *Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 6-7 μ.μ.

Λούβαρις Νικόλαος

1. *Φιλοσοφίαν τοῦ Πολιτισμοῦ*. Ἐκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.

Παπαζαχαρίου Ἰωάννης

1. *Κοινωνικὴν Παθολογίαν καὶ Ἐγκληματολογίαν (Εἰσαγωγὴ καὶ Γενικὴ αἰτιολογία)*. Ἐκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ. καὶ 6-7 μ.μ.
2. *Κοινωνικὴν Παθολογίαν καὶ Ἐγκληματολογίαν (Ἀτομικὴ αἰτιολογία)*. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.
3. *Σωφρονιστικὴν*. Ἐκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ. καὶ 4-5 μ.μ.
4. *Ἱατροδικαστικὴν*. Ἐκάστην Τετάρτην 3-4 μ.μ. καὶ 4-5 μ.μ. (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Β. Κωνσταντέλλου ἐν τῷ ἱατροδικαστικῷ ἀμφιθεάτρῳ). Ἐκάστην Τετάρτην 3.15' - 4.30' μ.μ.
5. *Ἀνακριτικὴν*. Ἐκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ.
6. *Τεχνικὴν ἀνακριτικὴν* (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Κ. Μαρχάτου) Ἐκάστην Τρίτην 4-5 μ.μ.
7. *Χριστιανικὴν Κοινωνιολογίαν* (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ θεολόγου κ. Ε. Θεοδώρου). Ἐκάστην Πέμπτην 5-6 μ.μ.
8. *Ψυχολογίαν καὶ Παιδαγωγικὴν* (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ψυχολόγου κ. Δ. Μωραΐτου). Ἐκάστην Παρασκευὴν 3-4 μ.μ. καὶ 4-5 μ.μ.
9. *Ἀνώτερον Φροντιστήριον*. Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ.μ.
10. *Ἐπισκέψεις ἰδρυμάτων κέντρων, ὑπηρεσιῶν, φυλακῶν κ.τ.λ. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.*
11. *Πρακτικὴν ἐξάσκησιν*. (Συνεργασία μετὰ διαφόρων ὑπηρεσιῶν κ.τ.λ.).

Σόντης Ἰωάννης

1. *Ἀστικὸν Δίκαιον (Ἐνοχικόν)*. Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ. καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Ἀστικὸν Δίκαιον (Κληρονομικόν)*. Ἐκαστον Σάββατον 6-7 μ.μ.
3. *Πολιτικὴν Διοκονομίαν*. Ἐκαστον Σάββατον 7-8 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον*. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Στασινόπουλος Μιχαὴλ

1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
3. *Δημόσιον Λογιστικόν*. Ἐκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.
4. *Δημοσιονομικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.

Β' ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος

1. Έκδρομάς. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Μαθήματα διδασκθησόμενα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης :

I. Γενικῆς φύσεως :

1. Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.
2. Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ.
3. Εἰσαγωγή εἰς τὰς πνευματικὰς ἐπιστήμας.
4. Εἰσαγωγή εἰς τὴν φιλοσοφίαν.
5. Γενικὴ θεωρία τοῦ δικαίου.
6. Συνταγματικὴ ἱστορία καὶ συνταγματικὸν δίκαιον.
7. Πολιτειολογία.
8. Κοινωνικὴ βιολογία.
9. Δημογραφία.
10. Γενικαὶ οἰκονομικαὶ γνώσεις.
11. Κοινωνιολογία.
12. Κοινωνικὴ Παθολογία.
13. Ψυχολογία.
14. Ἑλληνικὴ φιλολογία καὶ λογοτεχνία (ἀρχαία, βυζαντινὴ, νεωτέρα).
15. Ξένη φιλολογία καὶ λογοτεχνία (ἰταλική, γαλλικὴ κ.τ.λ.).
16. Πολιτικὴ.
17. Πολιτικὰ κόμματα.
18. Στενογραφία.
19. Ξέναι γλῶσσαι.

II. Εἰδικῆς φύσεως :

1. Ἱστορία τοῦ τύπου (ἑλληνικοῦ καὶ ξένου).
2. Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ τύπου.
3. Θεωρία τοῦ τύπου.
4. Τεχνικὴ τῆς ἐφημερίδος.
5. Τοπογραφικὴ καὶ Γραφικαὶ Τέχναι.
6. Κοινωνιολογία τοῦ Τύπου.
7. Ἐντυπος λόγος καὶ κοινὴ γνώμη.
8. Πολιτικὴ.
9. Αἰσθητικὴ, Ἱστορία Τεχνοτροπιῶν, Κριτικὴ.
10. Συγκριτικὴ ἔρευνα τοῦ τύπου.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Μαθήματα διδασκόμενα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης (ὥραι 24 ἑβδομαδιαίως).

I. Γενικῆς φύσεως :

1. Γενική θεωρία τοῦ δικαίου. (ὥρα 1)
2. Οἰκογενειακὸν δίκαιον. (ὥρα 1)
3. Γενικαὶ οἰκονομικαὶ γνώσεις. (ὥραι 2)
4. Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Ποινικὴ Δικονομία. (ὥρα 1)
5. Ξένη γλῶσσα. (ὥραι 2)

II. Εἰδικῆς φύσεως :

1. Οἱ κλάδοι τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας (εἰσαγωγή εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐργασίαν). (ὥρα 1)
2. Κοινωνικὴ ἐργασία κατ' ἐπὶ μέρους περιπτώσεων. (ὥρα 1)
3. Κοινωνικὴ ἐργασία καθ' ὁμάδας. (ὥρα 1)
4. Ὁργάνωσις κοινότητος καὶ ἔρευνα. (ὥρα 1)
5. Κοινωνικὴ νομοθεσία. (ὥρα 1)
6. Κοινωνικὴ παθολογία. (ὥρα 1)
7. Γενικὴ Ψυχολογία. (ὥρα 1)
8. Ἱστορία τῆς Ψυχολογίας. (ὥρα 1)
9. Ψυχολογία τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας. (ὥρα 1)
10. Γενικαὶ ψυχιατρικαὶ γνώσεις. (ὥρα 1)
11. Ὑγιεινὴ καὶ σωματολογία. (ὥρα 1)
12. Κοινωνιολογία. (ὥρα 1)
13. Χριστιανικὴ Κοινωνιολογία. (ὥρα 1)
14. Παιδαγωγική. (ὥρα 1)
15. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον Κοινωνικῆς προνοίας. (ὥρα 1)
16. Ψυχολογίαι τοῦ βάρους. (ὥρα 1)
17. Σωφρονιστική. (ὥρα 1)

III. Πρακτικὴ ἐξάσκησις :-

Παράλληλως πρὸς τὴν θεωρητικὴν κατάρτισιν οἱ φοιτῶντες θὰ ἀσκῶνται καὶ πρακτικῶς διὰ παρακολουθήσεως τῆς ἐργασίας ψυχιατρικῶν κλινικῶν, δικαστηρίων, ἰδρυμάτων, ἰατροπαιδαγωγικῶν σταθμῶν, κέντρων προνοίας κ.ο.κ.

Ἡ πρακτικὴ τῶν ἀσκήσεων θὰ παρακολουθῆται ὑπὸ εἰδικοῦ ἐπιστήμονος ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Τὰ καθ' ἕκαστον μαθήματα καὶ τὸ σχετικὸν πρόγραμμα καθορισθῆ-
σονται ἐν καιρῷ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Τὰ καθ' ἕκαστον μαθήματα καὶ τὸ σχετικὸν πρόγραμμα καθορισθῆ-
σονται ἐν καιρῷ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Α'. ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

I. ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΡΙΩΝ

Ἀναστασία Κίτσου

1. Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.
Marie Asserin Louise
1. Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.
Werner Guenther
1. Γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.
Carlo de Marchi
1. Ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

II. ΤΜΗΜΑ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

Ἀναστασία Κίτσου

1. Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.
Marie Asserin Louise
1. Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.
Werner Guenther
1. Γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.
Carlo de Marchi
1. Ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

III. ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

1. G. M. Spankie
Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Marie Asserin Louise

1. *Γαλλικήν γλώσσαν και φιλολογίαν.* Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Werner Guenther

1. *Γερμανικήν γλώσσαν και φιλολογίαν.* Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Carlo de Marchi

1. *Ἰταλικήν γλώσσαν και φιλολογίαν.* Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Β'. ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

I ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΡΙΩΝ

Μποζώνη Ἑλένη

1. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

II. ΤΜΗΜΑ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

Μποζώνη Ἑλένη

1. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

III. ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

Μποζώνη Ἑλένη

1. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Γ'. ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἐρμήλιος Θάνος

1. *Φοιτητικὴ χορωδία.* Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.
2. *Ἱστορία τῆς μουσικῆς.* Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.

Δ'. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Σκοπέτου Ἀναστασία

1. *Ἐπαναληπτικὸν φροντιστήριον ἑλληνικῆς γλώσσης.* Ἐκάστην Δευτέραν 8-10 π.μ. καὶ Παρασκευὴν 8-10 π.μ.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ
Α΄ ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

I.

Ἔννοια καὶ ἀντικείμενον τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἱστορικὴ αὐτῆς ἐξέλιξις.—Ἔννοια καὶ ἀποστολὴ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἐννοιολογικὴ σχέσις μεταξὺ τῆς καθ' ὅλου φιλοσοφίας καὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου, ὡσαύτως δὲ μεταξὺ τῆς τελευταίας ταύτης καὶ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης.—Φιλοσοφία τοῦ δικαίου καὶ «φυσικὸν» δίκαιον.—Μέθοδοι ἐρεύνης ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τοῦ δικαίου.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἕλληνες (οἱ προσωκρατικοί—οἱ σοφισταί—Σωκράτης—Πλάτων—Ἀριστοτέλης—στωϊκοί—ἐπικούρειοι).—Ρωμαῖοι.—Τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ δικαίου κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Ἀναγέννησις.—Νεώτεροι χρόνοι : Machiavelli—Bodin—Hugo Grotius—Hobbes—Spinoza—Pufendorf—Locke—Leibniz—Thomasius—Wolf—Vico—Montesquieu—Rousseau—Kant—Νεοκαντιανοί—Fichte.—Ἡ ἱστορικὴ σχολή.—Ὁ 19ος αἰὼν ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ.

Ἡ ἰδέα τοῦ δικαίου εἰς τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας.—Θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ συναφῶν ἐννοιῶν.—Δικαιολογητικὸς λόγος καὶ ἀναγκαιότης τοῦ δικαίου.—Δίκαιον καὶ ἰσχύς.—Δίκαιον καὶ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου.—Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ δικαίῳ.—Ἀνθρώπινα κοινωνία.—Ἡ ἔννοια τοῦ φυσικοῦ δικαίου.—«Ἄγραφοι νόμοι».—Θετὸν δίκαιον.—Ἡ ἔννοια τοῦ «ὀρθοῦ», «δικαίου», «εὐλόγου» δικαίου.—Ἰδεῶδες δίκαιον.—Κοινὰ καὶ σταθερὰ στοιχεῖα ἐν τῷ δικαίῳ.—Μορφή καὶ περιεχόμενον τοῦ δικαίου.—Ἀξιολογικὰ κριτήρια.—Δίκαιον καὶ ἠθική.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως.—Αἱ θεωρίαι τῶν αἰτιοκρατῶν.—Ἡ ἠθικὴ προσταγὴ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἡ ἰδέα τοῦ δικαίου.—Ἡ καθ' ὅλου στάσις τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἡ ρύθμισις αὐτῆς διὰ κανόνων δικαίου καὶ διὰ κανόνων ἠθικῆς.—Τὸ «αἰσθημα τοῦ δικαίου» ἔμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.—Σκεπτικιστὰι καὶ ρεαλισταί.—Ἡ θεολογικὴ θέσις τοῦ ζητήματος.—Ἡ ἀποψις τῆς ἱστορικῆς σχολῆς.—Ἡ ὀφελιμιστικὴ ἀποψις.—Σύγχρονοι ἀντιλήψεις περὶ τῶν λογικῶν βάθρων τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.

Οἱ κανόνες δικαίου, ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν καὶ αἱ καθ' ἕκαστα κατηγορίαι αὐτῶν.—Οἱ κανόνες τοῦ δικαίου.—Γενικότης αὐτῶν.—Ρύθμισις εἰδικῶν

περιπτώσεων και αξιολογική κρίσις ἀπὸ φιλοσοφικῆς σκοπιᾶς τοῦ τοιοῦτου νομικοῦ φαινομένου.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐρμηνείας τοῦ δικαίου.—Θέσις δικαίου και ἐφαρμογή τοῦ δικαίου.—Τὸ ἀναγκαστὸν τῶν κανόνων δικαίου.—Ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.—Ἀναγκαστὸν και ἐνδοτικὸν δίκαιον.—Ἡ δημοσία τάξις και τὸ θετὸν δίκαιον.—Δίκαιον και ἀτομικὰ συμφέροντα.—Δίκαιον και κεκτημένα δικαιώματα.—Ὑποκειμένα δικαίου.—Ἐννομοὶ σχέσεις.—Δικαιώματα (ὑποκειμενικὰ δίκαια) ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἡ ἔννοια τοῦ «νομικῶς ἰσχύοντος» και τὰ μέσαπραγματώσεως τοῦ δικαίου.

Εἰδικὰ θέματα τῆς θεωρίας και φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Εἰδικὰ θέματα.—Φιλοσοφία τοῦ δικαίου και νομικὴ ρύθμισις θεμελιωδῶν πραγματικότητων τοῦ κοινωνικοῦ βίου.—Τὸ πρόσωπον ἐν τῷ κόσμῳ τῶν νομικῶν ἐννοιῶν.—Ὁ γάμος, ἡ οἰκογένεια, ἡ ἰδιοκτησία, ἡ πολιτεία, ἡ δικαιοπραξία, ἐρευνώμενα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.

Τὸ δίκαιον και ἡ πολιτικὴ ἐξουσία.—Δίκαιον και κράτος.—Κοινωνία και κράτος.—Λαός, ἔθνος, πολιτεία.—Ἡ ἔννοια τῆς κυριαρχίας ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τοῦ δικαίου.—Ἀποστολὴ τῆς πολιτείας.—Εὐδαιμονιστικὴ θεωρία.—Πολιτιστικὴ ἀποστολὴ τοῦ κράτους.—Τὸ «κράτος δικαίου».—Τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας και τῆς ἰσότητος και ἡ πραγμάτωσις αὐτῶν ἐν τῷ δικαίῳ.—Δίκαιον και πραγμάτωσις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας.—Δίκαιον και «ἀνθρωπισμός».—Αἱ ἐν τοῖς νομικοῖς φαινομένοις ἐκδηλώσεις τῆς ἐνότητος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.—Ἀντιστοιχία θεσμῶν παρὰ τοῖς καθ' ἕκαστα λαοῖς.—Ἡ ἐπιστήμη τοῦ συγκριτικοῦ δικαίου.—Ἡ ἔννοια ἐνὸς παγκοσμίου δικαίου.—Ἀνάλογα πνευματικὰ και πολιτικὰ ρεύματα εἰς τὰς συγχρόνους μορφὰς τοῦ κράτους.—Ἡ κρίσις τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας.—Κοινωνία πολιτειῶν.—Ἐνώσεις.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις και ἀπόψεις διὰ μελλοντικὰ ἐπιτεύγματα.—Ἡ ἔννοια τοῦ παγκοσμίου κράτους.

II.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ δικαίου.—Διαιρέσεις και πηγαὶ αὐτοῦ.—Περὶ προσώπων, δικαιωμάτων και δικαιοπραξιῶν.—Οἱ κλάδοι τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ δικαίου.—Ἐννοια, σκοπός, δικαιολογία τοῦ δικαίου.—Διάρκισις τοῦ κανόνος τοῦ δικαίου ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἐθιμοτυπίας, τῆς αὐθαιρεσίας, τῆς ἠθικῆς.—Κανόνες δικαίου και θέσεις αὐτῶν.—Ἡ πολιτικὴ ἐξουσία τοῦ κράτους και ἡ παραγωγή τοῦ δικαίου.

Διαιρέσεις και πηγαὶ αὐτοῦ.—Ἱσχύον δίκαιον, φυσικὸν ἢ ἰδεῶδες ἢ ὀρθὸν δίκαιον.—Δημόσιον και ἰδιωτικὸν δίκαιον.—Θετὸν δίκαιον.—Γραπτὸν και ἄγραφον δίκαιον.—Αἱ κύριαὶ βάσεις τοῦ δημοσίου δικαίου και οἱ κλάδοι αὐτοῦ.—

Αί πηγαι τοῦ δικαίου, ὁ νόμος, τὸ ἔθιμον, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομολογία.—
Τὰ διάφορα εἶδη τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.—'Αναγκαστικὸν καὶ ἐνδοτικὸν
δίκαιον.—Κανόνες δημοσίας τάξεως.—Γενικὸν καὶ εἰδικὸν, κοινὸν καὶ ἐξαι-
ρητικὸν δίκαιον.—'Η κριτικὴ, ἡ ἐρμηνεία καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου.

Περὶ προσώπων, δικαιωμάτων καὶ δικαιπραξιῶν.—'Ικανότης δικαίου.—
'Υποκείμενα δικαίου.—Διάρκρισις εἰς φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα.—'Εννομοι
σχέσεις μεταξὺ προσώπων.—Περὶ δικαιωμάτων.—Κατηγορίαι δικαιωμάτων.—
Περὶ τῶν νομικῶν γεγονότων.—Περὶ τῶν δικαιπραξιῶν.—Εἶδη αὐτῶν.—
Περιεχόμενον τῶν δικαιπραξιῶν.—Νομικὴ βούλησις καὶ ἐκδηλώσεις αὐτῆς.—
'Αποδοχὴ καὶ μορφαὶ ταύτης.—Συναίνεσις καὶ ἔγκρισις.—'Η σιωπὴ ἢ παρά-
λειψις ὡς ὑποκατάστατον τῆς δηλώσεως βουλήσεως.—Περὶ ἀντιπροσωπεύ-
σεως καὶ πληρεξουσιότητος.—Αἰρέσεις.—Προθεσμίαι.—'Ακυρότητες τῶν δι-
καιπραξιῶν.—Νομικὰ ἐλαττώματα τῆς δηλώσεως βουλήσεως.—Περὶ τῶν
πραγμάτων, ὡς ἀντικειμένων τῶν δικαιωμάτων.—Περὶ ἀδικοπραξιῶν.—Περὶ
πταίσματος.—Περὶ παραγραφῆς.—Περὶ διαφυλάξεως ἢ ἐπιφυλάξεως δικαιω-
μάτων ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ.

Οἱ κλάδοι τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.—Πηγαι τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος ἀστι-
κοῦ δικαίου.—Τὸ ἐμπράγματον δίκαιον.—Τὰ ἐμπράγματα δικαιώματα.—
Οἱ τρόποι κτήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων.—'Η νο-
μῆ.—Τὸ ἐνοχικὸν δίκαιον.—Πῶς γεννῶνται, ἀλλοιοῦνται, καὶ ἀποσβέννυνται
αἱ ἐνοχαί.—Τὸ κληρονομικὸν δίκαιον.—Οἱ κύριοι θεσμοὶ τοῦ κληρονομικοῦ
δικαίου.—'Η ἐκ διαθήκης καὶ ἡ ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆ.—Τὸ δίκαιον τῶν ἀναγ-
καίων κληρονόμων.—Τὸ οἰκογενειακὸν δίκαιον.—'Ο γάμος.—Αἱ θετικαὶ καὶ
ἀρνητικαὶ προϋποθέσεις αὐτοῦ.—'Η λύσις τοῦ γάμου.—'Η πατρικὴ ἐξου-
σία.—'Η ἐπιτροπεία.—'Η κηδεμονία.

III.

Τύποι τῆς διαδικασίας.—'Ενώσεις προσώπων, δικαιωμάτων, δη-
λώσεων βουλήσεως.

Τύποι τῆς διαδικασίας καὶ χρονικοὶ προσδιορισμοί.—Τύποι διαδικασίας
ἐν τῷ δικαίῳ.—Συστατικοὶ τύποι δικαιπραξιῶν.—Τύποι τεταγμένοι εἰς δη-
μοσίου δικαίου νομικὰς πράξεις.—Κοινοποιήσεις.—Δημοσιεύσεις.—'Επί-
σημα κείμενα.—'Εγγραφα.—Δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.—Προθεσμίαι.—
'Αναβλητικαὶ καὶ διαλυτικαὶ προθεσμίαι.—'Ενδεικτικαὶ καὶ ἀνατρεπτικαὶ προ-
θεσμίαι.—Παραγραφαί.—'Αποσβεστικαὶ προθεσμίαι.—'Ο χρόνος ἐν γένει.
ἐν τῷ δικαίῳ.—Χρονικοὶ προσδιορισμοὶ ἐν νόμοις καὶ δικαιπραξίαις.—Τρό-
πος ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου.—'Αφετηρία καὶ λῆξις προθεσμιῶν.—Μετα-
βατικοὶ νομικοὶ κανόνες.—'Υποκειμενικὰ δίκαια ὑπὸ προθεσμίαν.—'Ανα-
δρομὴ ἐν τῷ δικαίῳ (εἰς νομικοὺς κανόνας καὶ δικαιπραξίας).—Προϋποθέ-
σεις τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς ἀναδρομῆς.

Σύμπτωσις βουλήσεων καὶ συλλογικῆ βούλησις.—*Ἐνώσεις προσώπων καὶ δικαιωμάτων ἐν τῷ δικαίῳ.*—*Συλλογικὰ πρόσωπα.*—*Δημοσίου δικαίου νομικὰ πρόσωπα.*—*Σωματεῖα.*—*Ἰδρύματα.*—*Ἄλλαι ἐνώσεις προσώπων ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ.*—*Ἡ κοινωνία ἐν τῷ ἐνοχικῷ καὶ ἐν τῷ ἐμπραγματῶ δικαίῳ.*—*Ἐταιρία.*—*Συγκυριότης.*—*Συλλογικὰ νομικὰ πράξεις.*—*Ἡ ἔννοια τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐν τῷ συγχρόνῳ ἐργατικῷ δικαίῳ.*

IV.

Ἐξουσίαι βουλήσεως ἀνεγνωρισμένα ὑπὸ τοῦ δικαίου.

Δικαιώματα, ἔννοια καὶ εἶδη αὐτῶν, γένεσις, λήξις καὶ προστασία αὐτῶν.—*Ἡ ἔννοια τοῦ ὑποκειμενικοῦ δικαίου (δικαιώματος).*—*Ἡ πολιτικὴ ἐξουσία.*—*Περιπτώσεις ἐκδηλώσεως αὐτῆς ὡς πρωτογενοῦς καὶ ὡς δοτῆς.*—*Τὰ δημοσίου δικαίου δικαιώματα τῶν ἰδιωτῶν.*—*Τὰ δικαιώματα ἐν τῇ σφαίρῃ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου.*—*Πηγὴ αὐτῶν τὸ δίκαιον.*—*Κτῆσις καὶ ἀπώλεια δικαιωμάτων.*—*Νομικὰ πράξεις καὶ νομικὰ γεγονότα παράγοντα δικαιώματα.*—*Ὁ νόμος καὶ ἡ δικαιοπραξία ὡς ἐρείσματα δικαιωμάτων.*—*Λόγοι λήξεως τῶν δικαιωμάτων.*—*Προστασία τῶν δικαιωμάτων.*—*Εἶδη προστασίας ἀναγνωριζόμενα ὑπὸ τοῦ δικαίου.*—*Ἀσκησις δικαιωμάτων.*—*Αὐτοδικία.*—*Ἀμυνα.*—*Κατάστασις ἀνάγκης.*—*Δικαστηριακὴ προστασία.*—*Προστασία μέσῳ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν (διοικητικῶν).*—*Ἀπόδειξις δικαιωμάτων, εἶδη αὐτῆς καὶ κανόνες ἀποδείξεως.*—*Τὸ «βῆρος τῆς ἀποδείξεως».*—*Ἡ ἔννοια τῆς «καταχρήσεως δικαιώματος» ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ.*—*Τὸ δεδικασμένον.*—*Ἐννοια καὶ ἔκτασις αὐτοῦ ἐκάστοτε.*

V.

Ἐρμηνεία τῶν νομικῶν κανόνων καὶ τῶν δικαιοπραξιῶν.

Ἐρμηνεία τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.—*Εἶδη ἐρμηνείας.*—*Γραμματικὴ καὶ λογικὴ ἐρμηνεία.*—*Ἡ λεγομένη «ἐλευθέρᾳ ἐρμηνείᾳ».*—*Συσταλτικὴ καὶ διασταλτικὴ ἐρμηνεία.*—*Ἀναλογία.*—*Ἐπιτρεπτόν αὐτῆς.*—*Αὐθεντικὴ ἐρμηνεία.*—*Ἐννοια καὶ προϋποθέσεις ταύτης.*—*Κενὰ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἀποστολὴ τοῦ ἐφαρμοστοῦ τοῦ δικαίου.*

Ἐρμηνεία τῶν συμβάσεων καὶ τῶν αἰτίᾳ θανάτου δικαιοπραξιῶν.—*Κανόνες ἐρμηνείας διμερῶν νομικῶν πράξεων καὶ δικαιοπραξιῶν αἰτίᾳ θανάτου.*

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Τὰ σύγχρονα συνταγματικὰ κράτη.—*Τὰ κοινοβούλια εἰς τὰς σύγχρονους δημοκρατίας.*—*Τὰ πολιτεύματα.*—*Αἱ ἐξουσίαι τῆς πολιτείας καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.*—*Πολιτικὰ δικαιώματα καὶ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.*—*Ἐκκλησία καὶ πολιτεία.*

Ἀπὸ τῆς μοναρχίας εἰς τὰ σύγχρονα συνταγματικὰ κράτη.—*Αἱ μορφαὶ τοῦ συγχρόνου κράτους.*—*Συνταγματικὰ κράτη.*—*Αἱ εἰδικώτεροι μορφαὶ τῶν*

δημοκρατικῶν πολιτευμάτων.—Λαϊκὴ βασιλεία (βασιλευμένη δημοκρατία) καὶ καθαρὰ δημοκρατία.—Ρουσσώ, Montesquieu καὶ οἱ λοιποὶ πρὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως δημοσιολόγοι καὶ φιλόσοφοι τοῦ κράτους.—Ὁ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγὼν τῶν βοραιοαμερικανῶν.—Ἡ Ἀγγλία ὡς μήτηρ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος.—Ἡ μεγάλη γαλλικὴ ἐπανάστασις.—Αἱ ρίζαι τῆς συγχρόνου δημοκρατίας.—Ἡ λαϊκὴ κυριαρχία.

Τὰ κοινοβούλια εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.—Ἡ ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπεύσεως, ἡ συντακτικὴ ἐξουσία καὶ ἡ κοινὴ νομοθετικὴ ἐξουσία.—Ἡ νομικὴ θέσις τοῦ κοινοβουλίου ἐναντι τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.—Ἡ σχέσις τοῦ κοινοβουλίου πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.—Ἡ ὀργάνωσις τοῦ κοινοβουλίου.—Ἡ ἀρχὴ τῆς μιᾶς βουλῆς.—Καθεστῶς ὑπάρξεως ἄνω καὶ κάτω βουλῆς εἰς τὰ σύγχρονα δημοκρατικὰ κράτη.—Κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν βουλῶν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίου.—Ἡ καθολικότης τῆς ψήφου.—Τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα ἐν τῇ νεωτέρᾳ δημοκρατία.—Κίνδυνοι ἐξ ὑπερβαλοῦσης ἰσχύος τῆς πλειοψηφίας.—Ἡ ἀντιπροσώπευσις τῶν μειοψηφίων.—Τὰ καθ' ἕκαστα συστήματα τῆς ἀναλογικῆς ἐκλογῆς.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις καὶ συγκριτικὸν δίκαιον.—Αἱ πολιτικαὶ μερίδες εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.

Φραγμαὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ κοινοβουλίου ἐκ τοῦ συντάγματος.—Ὁ κανονισμὸς τῆς βουλῆς.—Αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαί.—Ἡ «λαϊκὴ πρωτοβουλία».—Τὸ δημοψήφισμα.—Συγκριτικὸν δίκαιον.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία.—Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.—Οἱ ὑπουργοί.—Νομικὴ αὐτῶν θέσις εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα καὶ τὰ ὑπὸ διάκρισιν ἐξουσιῶν καθεστῶτα.—Οἱ ὑπουργοὶ ἐν τῇ βοραιοαμερικανικῇ δημοκρατίᾳ.—Οἱ ὑπουργοὶ ἐν τῇ ἀμέσῳ δημοκρατίᾳ καὶ εἰς τὰ καθεστῶτα τῆς μὴ γνησίας μορφῆς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος.—Ἱσοστάθμισις τῶν ἐξουσιῶν καὶ παντοδυναμία τοῦ κοινοβουλίου.—Αἱ εὐθῦναι τῶν ὀργάνων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Σχέσεις τῶν ἐξουσιῶν τῆς πολιτείας πρὸς ἀλλήλας.—Αἱ ἐξουσίαι (συγκροτήματα ὀργάνων) τῆς πολιτείας καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.—Σχέσεις τῆς βουλῆς πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.—Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.—Κατανομὴ τῶν ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ ἐκτελεστικῆς καὶ νομοθετικῆς ἐξουσίας.—Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία.—Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς.—Ἐξουσία τῶν δικαστῶν τοῦ ἐλέγχειν τὴν συνταγματικότητα τῶν νόμων καὶ τὴν νομιμότητα τῆς δράσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Τὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Συνταγματικῶς κατοχυρωμένα ἀτομικὰ δικαιώματα εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις.— Ἀγῶνες ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιω-

μάτων.—Ἡ σημασία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων εἰς τὰς σύγχρονους δημοκρατίας.—Συγκριτικὸν δίκαιον.—Τὰ πολιτικὰ δικαιώματα εἰς τὰ σύγχρονα δημοκρατικὰ πολιτεύματα.

Ἐκκλησία καὶ πολιτεία.—Ἡ θέσις τῆς ἐκκλησίας εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.—Καθεστῶς χωρισμοῦ ἐκκλησίας καὶ κράτους καὶ καθεστῶς ἐπισήμου ἐκκλησίας ἐν τῇ πολιτείᾳ.—Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας ἐν τῇ νεωτέρᾳ δημοκρατίᾳ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Σκοπὸς καὶ μέθοδος.—Ἐννοια Πολιτικῆς.—Τὸ κράτος καὶ ἡ ἐξουσία.

Πολιτικὴ συμπεριφορὰ.—Ἠγεσία καὶ ὁπαδοί.—Τὸ σύνολον καὶ εἰδικὰ ὁμάδες συμφερόντων.—Ἐκλογαὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ.—Τὰ πολιτικὰ κόμματα-ὁμάδες πιέσεως.

Ἀξίαι καὶ δυνάμεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς.—Ἐννοια ἐλευθερίας.—Ἐννοιαὶ ἰσότητος.—Δύναμις καὶ βία.—Κοινωνικοὶ ἔλεγχοι.

Ὁ δημοκρατικὸς τρόπος συμπεριφορᾶς.—Πολιτικὴ ἀγωγὴ.—Συμμετοχὴ εἰς κρατικὴν καὶ κοινωνικὴν δράσιν.—Ἐννοια τοῦ πολίτου.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰσαγωγὴ.—Ἡ περίοδος τῶν τοπικῶν συνταγμάτων καὶ τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων (τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας).—Ὁ ἀνόμος τῆς Ἐπιδαύρου (καταστατικὸς χάρτης τοῦ 1822).—Ἡ Β' ἐν Ἀστρεὶ Ἐθνοσυνέλευσις (1823).—Ἡ τρίτη Ἐθνοσυνέλευσις (ἐν Τροιζίνι, 1827).—Ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου.—Ἡ Δ' Ἐθνοσυνέλευσις (ἐν Ἀργεῖ, 1829).—Ἐπικύρωσις τοῦ πολιτικοῦ πραξικοπήματος.—Δολοφονία τοῦ Καποδιστρίου καὶ Ἐθνοσυνέλευσις ἐν Προνοίᾳ.—Ἡ περίοδος τῆς ἀπολύτου μοναρχίας (1833-1843).—Ἡ περίοδος τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας (1844-1862).—Ἡ περίοδος τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας μετὰ βᾶσιν τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ (ἀπὸ τοῦ 1864).—Ἡ περίοδος τοῦ ἀναθεωρηθέντος συντάγματος (ἀπὸ τοῦ 1911).—Ἡ περίοδος τῆς δευτέρας Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (1927-1935).—Ἡ σύγχρονος περίοδος.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐννοια.—Πηγαί.—Συντακτικὴ ἐξουσία.—Ἡ βασιλευομένη δημοκρατία ἐν Ἑλλάδι.—Ὁργάνωσις τοῦ κράτους.—Βουλὴ.—Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς.—Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Εἰδικὰ θέματα.

Θεμελιώδεις ἔννοια.—Ἐννοια καὶ ἀντικείμενον τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Πηγαὶ τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Σύνταγμα, νόμοι καὶ συνταγμα-

τικά ἔθιμα («συνθῆκαι τοῦ πολιτεύματος»).—Οὐσιαστικὴ καὶ τυπικὴ ἔννοια τοῦ συντάγματος.—'Ο καταστατικὸς χάρτης τῆς χώρας.—'Η συντακτικὴ ἐξουσία καὶ αἱ συντεταγμένοι ἐν τῷ κράτει ἐξουσίαι.—'Η διαδικασία τῆς ἀναθεωρήσεως ἐξουσία συντεταγμένη.—Τὸ ἐν Ἑλλάδι σύνταγμα (1864/1911 καὶ τινες διατάξεις τοῦ συντάγματος τοῦ 1927).—Τὸ ἰσχύον Σύνταγμα ἔτους 1952.—Παράλληλος ἰσχύς πρὸς τὸ συνταγματικὸν κείμενον καὶ ἐτέρων ἠϋξημένης τυπικῆς δυνάμεως κειμένων.—Οἰκουμενικὴ διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἔτους 1948.—Διάκρισις συντάγματος καὶ συνταγματικοῦ κειμένου.—Τακτικὴ, ἔκτακτος καὶ ἐξαιρετικὴ ἄσκησις τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας.—Νομικὴ ἰσχύς τῶν διαφόρων συνταγματικῶν κανόνων.—'Αρχὴ τοῦ ἐνιαίου συντάγματος.—Τὸ συνταγματικὸν κείμενον τῆς 1-1-1952.—'Ερμηνευτικαὶ δηλώσεις.—Συντακτικαὶ πράξεις καὶ ψήφισματα.—'Αγραφοὶ κανόνες δικαίου συνταγματικῆς ἰσχύος.—Γενικαὶ ἀρχαί.—Γενικαὶ ρῆτραι, συνθετικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐννοίας τοῦ συντάγματος.—Τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ἐλληνικοῦ συντάγματος ἔτους 1952.—Τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλληνικοῦ συντάγματος.—Λαϊκὴ κυριαρχία.—Δημοκρατία.—Κράτος δικαίου.—'Ατομικαὶ ἐλευθερίαι.—Οἱ θεμελιώδεις θεσμοὶ τοῦ συντάγματος.— Διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».—'Αντιπροσωπευτικὸν σύστημα.— Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος.

'Η κατὰ τὸ σύνταγμα ὀργάνωσις τῆς πολιτείας.—'Ο λαὸς ἀνώτατον ὄργανον τοῦ κράτους.—'Η διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».—'Ο ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.— Παρ' ἡμῖν ἰσόβιος καὶ κληρονομικός.— Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα ἀρμοδιότητες αὐτοῦ.—Νομικὴ αὐτοῦ θέσις ἐν τῇ νομοθετικῇ, τῇ ἐκτελεστικῇ καὶ τῇ δικαστικῇ «ἐξουσίᾳ».—Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.—Οἱ Ὑπουργοί.—Νομικὴ θέσις καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν κατὰ τὸ σύνταγμα.—'Αρμοδιότης προσυπογραφῆς τῶν βασιλικῶν πράξεων. Ποινικαί, ἀστικαὶ καὶ κοινοβουλευτικαὶ εὐθύναι τῶν ὑπουργῶν.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς ἐν Ἑλλάδι.—Σχέσεις μεταξὺ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ κοινοβουλίου.—'Ο Βασιλεὺς, οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἡ Βουλὴ ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι.—Συνέπειαι τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς βουλῆς.—'Ο βασιλεὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς βουλῆς.—Σύνδοκοι τῆς βουλῆς τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι.—Τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς βουλῆς καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν.—Οἱ ἐν γένει κανόνες λειτουργίας τοῦ συστήματος τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως.

'Οργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Βουλῆς.—'Η ἐκλογὴ τῆς Βουλῆς.—Καθολικὴ, ἄμεσος καὶ μυστικὴ ψηφοφορία.—Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα.—'Εκλογικὸν δίκαιον.—'Εκλογικὸν δικαίωμα ἐνεργητικὸν καὶ δικαίωμα ἐκλογιμότητος.—'Η διενέργεια τῶν ἐκλογῶν.—'Εκλογικὰ συστήματα (πλειοψηφικόν, ἀναλογικὸν κλπ.)—'Ανακήρυξις τῶν ἐπιτυχόντων καὶ διαδικασία αὐτῆς.—'Ενστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς.—'Εκλογοδικεῖον.—'Η ὀργάνωσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ

λειτουργία αὐτῆς.—Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς.—'Απαρτία.—Πλειοψηφία.—'Ελευθερία τοῦ λόγου καὶ ὄρια αὐτῆς.—Πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ.—'Αρμοδιότητες τῆς Βουλῆς (νομοθετικὸς παράγων—συγκατάθεσις εἰς ὄρισμένας βασιλικὰς πράξεις, συναψὶν συνθηκῶν, ἀπονομὴν χάριτος εἰς ὑπουργοὺς κλπ., ἔλεγχος τῆς κυβερνήσεως).—Διαδικασία καταρτίσεως τῶν νόμων.—'Επερωτήσεις, ἐρωτήσεις, συστάσεις.—Προνομίαι καὶ ἀσυλίαι τῶν βουλευτῶν ἐκ τοῦ συντάγματος.

Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Κριτήρια διακρίσεως τῶν κρατικῶν πράξεων ὑπὸ ἔποψιν οὐσιαστικοῦ περιεχομένου.—Νομοθετικὴ, διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ λειτουργία.— Εἰδικώτερον «οὐσιαστικὸς νόμος» καὶ «τυπικὸς νόμος».—Νόμος καὶ διάταγμα.—Νόμοι ἀντισυνταγματικοί.—Κυρώσεις τῶν παραβάσεων τῆς συνταγματικῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.—'Η νομιμότης ἐν τῇ διοικήσει.—Εἶδη διαταγμάτων.

Συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν, κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, χάρις, ἀμνηστία.—'Η ὑπὸ τοῦ βασιλέως συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς βουλῆς.—Συνταγματικοὶ περιορισμοί.—'Η διαδικασίᾳ καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους.—'Ιδιότυπος νόμος.—Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸ πρῶμα τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Περὶ χάριτος καὶ ἀμνηστίας.

Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Περὶ πολιτικῶν, ἀστικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἐν γένει.—'Η προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας.—'Η ἐλευθερία τῆς πνευματικῆς κινήσεως (τύπος, ἀλληλογραφία, τηλεπικοινωνία, ἐκπαίδευσις, συναθροίσεις, σωματεῖα.).—'Η συνταγματικὴ προστασία τῆς ιδιοκτησίας.—Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὰς ἀρχάς.

'Εκκλησία καὶ πολιτεία.—'Η «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» κατὰ τὸ σύνταγμα.—'Επίσημος ἑλληνικὴ ἐκκλησία.—'Η ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας (ἐρμηνεῖα τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ συντάγματος).—'Απαγόρευσις τοῦ προσηλυτισμοῦ.—Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΝΝΟΙΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Εἰσαγωγή.—Πολιτικὴ ἐπιστήμη καὶ δημοσίᾳ Διοίκησις.—Διοικητικὸν δίκαιον καὶ δημοσίᾳ Διοίκησις.—'Ιστορία τῆς δημοσίας Διοικήσεως.

'Οργάνωσις.—'Εννοια ὀργανώσεως.—Σχέδιον καὶ πρόγραμμα.—Κατανομὴ ἐργασίας.—Σύνθεσις προσωπικοῦ.—'Ιεραρχία.—Προσδιορισμὸς καὶ μεταβίβασις ἀρμοδιότητος.—'Επιταγὴ καὶ ἐκτέλεσις.—'Ελεγχος.

Συντονισμὸς.—'Εννοια συντονισμοῦ.—Λόγοι συντονισμένης ἐνεργείας.—'Εκτασις συντονισμοῦ.—Συντονιστικὰ ὄργανα.—Συντονισμὸς καὶ ὀργάνωσις.

Σύνταγμα και Δημοσία Διοικήσεις.—'Οργανωτικός ρόλος τοῦ συντάγματος.—Σχῆμα κρατικῆς ὀργανώσεως.—Συντονιστικός ρόλος τοῦ συντάγματος.—Τὸ Σύνταγμα εἰς τὸ σχέδιον τῶν σχεδίων.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου καὶ γενικοὶ κανόνες ὀργανώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ δράσεως αὐτῆς (ὑπὸ ἔποψιν νομιμότητος).

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Τὸ κράτος καὶ ἡ διοίκησις.—Ἡ διοίκησις ὡς ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.—Φορεὺς αὐτῆς ἡ πολιτεία.—Θεωρία τῆς νομικῆς προσωπικότητος.—Διοικήσεις ἐν οὐσιαστικῇ ἐννοίᾳ (ἢ διοικητικῇ λειτουργίᾳ).—Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Διοικήσεις καὶ Δικαιοσύνη.—Διοικήσεις ἐν ὀργανικῇ ἐννοίᾳ.—Ἡ θεωρία τῆς «διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν».—Συνάρτησις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου πρὸς τὴν ὀργανικὴν ἔννοιαν τῆς διοικήσεως.—Ἐννοια καὶ ὀρισμὸς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Θέσις τούτου ἐν τῷ εὐρυτέρῳ κλάδῳ τοῦ δημοσίου δικαίου.—Νομικῆ αὐτορρύθμισις τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.—Τὸ Διοικητικὸν δίκαιον ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει.—«Ἀστυνομικὸν κράτος» καὶ «Δικαιοκρατουμένη πολιτεία» ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

Πηγαὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (Σύνταγμα, νόμοι, διατάγματα καὶ λοιπαὶ ὑπὸ διοικητικὸν τύπον πράξεις μὲ νομοθετ. περιεχόμενον).—Διοικητικὴ πρακτικὴ.—Ἐγκύκλιοι.—Νομολογία.—Ἐναρξίς καὶ λήξις ἰσχύος νόμων καὶ διαταγμάτων.—Ἡ θεωρία τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—Ἐννοιολογικὴ ταύτης σχέσις πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὴν τεχνικὴν τῆς διοικήσεως.—Μέθοδος ἐρεύνης ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—Νομικοὶ τύποι τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου μεταφυτευθέντες εἰς αὐτήν.

Γενικοὶ κανόνες ὀργανώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως.—Δημόσιος διοικητικὸς ὀργανισμὸς.—Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι.—Τὰ καθ' ἕκαστα ὄργανα.—Ἐννοια καὶ κατηγορία αὐτῶν.—Ὁργανα ἄμεσα καὶ ἔμμεσα.—Ἄτομα καὶ συμβούλια.—Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα.—Ἡ διοικητικὴ ἱεραρχία.—Τὰ συστήματα διοικητικῆς ὀργανώσεως (ἀτομικὸν καὶ συλλογικόν, συγκεντρωτικὸν καὶ ἀποκεντρωτικόν, αὐτοδιοίκησις τοπικὴ καὶ καθ' ὕλην κλπ.).—Ἡ κυβέρνησις καὶ οἱ Ὑπουργοί.—Τὰ συμβούλια τῆς κεντρικῆς διοικήσεως.—Αἱ διοικητικαὶ περιφέρειαι τοῦ κράτους.—Ὁργάνωσις τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως γενικῆς ἀρμοδιότητος (Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Ἐπαρχοί).—Περιφερειακαὶ ἀρχαὶ εἰδικῶν κλάδων.

Γενικοὶ κανόνες δράσεως τῆς διοικήσεως (ὑπὸ ἔποψιν νομιμότητος).—Ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος, ἡ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας, τὸ συναφὲς πρὸς ταύτην «προνόμιον» τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας κλπ.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ

Εισαγωγικαί γνώσεις.—Κοινωνικαί ἐπιστήμαι.—Μεθοδολογία.—Θεμελιώδεις οικονομικαί ἀρχαί.—Οἱ συντελεσταὶ τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἀλληλεξάρτησις αὐτῶν.

Εἰσαγωγικαί γνώσεις.—Τὸ ἄτομον καὶ ἡ κοινωμία.—Κοινωνικὴ ὀργάνωσις.— Πολιτικὴ ὀργάνωσις.—Οἰκονομικὴ ὀργάνωσις.—Αἱ θεωρίαι περὶ οἰκονομικῶν βαθμίδων.— Μορφαὶ ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας.

Κοινωνικαί ἐπιστήμαι.—Διάκρισις τῶν ἐπιστημῶν.—Κοινωνιολογία.— Δίκαιον.—Οἰκονομική.—Ἡ σημασία τῆς τεχνικῆς.

Μεθοδολογία.—Γενικά.—Ἀφηρημένη μέθοδος.—Ἱστορικὴ μέθοδος.— Μονογραφίαι.—Στατιστικὴ.—Μαθηματικὴ μέθοδος.—Τελεολογικὴ μέθοδος.—Κριτικὴ τῶν διαφόρων μεθόδων.—Ἐπιστήμη καὶ πολιτικὴ.

Θεμελιώδεις οικονομικαί ἀρχαί.—Αἱ ἀνάγκαι καὶ ἡ ἱκανοποίησις των.— Ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι.—Ἡ ἀξία καὶ αἱ περὶ αὐτῆς θεωρίαι.—Ἡ τιμὴ καὶ ὁ νόμος προσφορᾶς καὶ ζητήσεως.—Τὸ νόμισμα.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀγαθῶν.— Παρατηρήσεις.

Οἱ συντελεσταὶ τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἀλληλεξάρτησις αὐτῶν.—Φυσικοὶ συντελεσταί.—Κοινωνικοὶ συντελεσταί.—Οἰκονομικοὶ συντελεσταί.—Ἡ ὀργάνωσις τῆς παραγωγῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Περὶ οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Φυλαί, θρησκείαι καὶ πολιτισμοί.—Τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον.—Εὐρώπη.

Περὶ οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Εἰσαγωγή.—Τὸ περιεχόμενον τῆς οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Οἱ σκοποὶ τῆς οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Ἡ φύσις.—Ἔδαφος (Γενικαὶ παρατηρήσεις, αἱ διαφοραὶ τοῦ ἐδάφους κλπ.).—Κλίμα (Ζώνη ἰσημερινοῦ, δύο τροπικαὶ ζῶναι περὶ τὸν ἰσημερινὸν κλπ.).

Φυλαί, θρησκείαι καὶ πολιτισμοί.—Ἡ λευκὴ φυλὴ ἢ ἡ λεγομένη εὐρωπαϊκὴ κλπ.—Θρησκείαι.—Ἡ ἀντίθεσις πρὸς τὴν θρησκείαν.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι κλπ.—Γλώσσαι.—Πολιτισμοί.—Ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς.—Ὁ ἀνατολικὸς πολιτισμὸς κλπ.—Ἡ γεωργία.—Χειροτεχνία, βιοτεχνία, καὶ βιομηχανία.—Τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα.—Αἱ οἰκονομικαὶ βαθμίδες.—Ὁ πληθυσμὸς, ἡ πυκνότης καὶ ἡ αὔξησις αὐτοῦ.—Συμπέρασμα.

Τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον.—Γενικαὶ παρατηρήσεις.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις κλπ.—Ἀγοραὶ καὶ χρηματιστήρια ἐμπορευμάτων.

Εὐρώπη.—(Γεωγραφικαὶ συνθήκαι, κλίμα κλπ.).—Μεγάλη Βρεττανία (Ἐπιφάνεια, ἔδαφος κλπ.).—Τὸ ἀνεξάρτητον κράτος τῆς Ἴρλανδίας (Γενικαὶ παρατηρήσεις, πληθυσμὸς κλπ.).—Γερμανία (Εἰσαγωγή, γεωγραφικὴ θέσις τῆς Γερμανίας κλπ.).—Ἡ παλαιὰ Αὐστρουγγαρία (Γενικαὶ παρατηρήσεις, Αὐστρία κλπ.).—Τσεχοσλοβακία (Γενικαὶ παρατηρήσεις, οἰκονομία κλπ.).—Ἰταλία (Γεωγραφικαὶ συνθήκαι, ἐξωτερικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους κλπ.).—Ἄλλαι χῶραι τῆς Εὐρώπης.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Περὶ λογαριασμῶν λογιστικῶν βιβλίων, καὶ μεθόδου τηρήσεως διαφόρων λογαριασμῶν.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ὅρισμός, ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς περιουσίας.—Πηγαὶ προελεύσεως τῆς περιουσίας (Ἴδιον καὶ ξένον κεφάλαιον).—Ταξινόμησις τῆς περιουσίας καὶ τῶν πηγῶν προελεύσεώς της (ἔννοια καὶ ὄρισμός τοῦ λογαριαμοῦ).—Ἐννοια τῶν ὄρων Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ.—Ἐννοια, ὄρισμός καὶ ἀπεικόνισις τοῦ Ἴσολογισμοῦ.—Μορφαὶ τοῦ Ἴσολογισμοῦ.—Ὅρισμός, περιεχόμενον καὶ σκοπὸς τῆς Λογιστικῆς.—Διάκρισις τῆς Λογιστικῆς εἰς στατικὴν, δυναμικὴν καὶ στατιστικὴν.

Περὶ λογαριασμῶν, λογιστικῶν βιβλίων καὶ μεθόδου τηρήσεως διαφόρων λογαριασμῶν.—Περὶ λογαριασμῶν.—Ἀπεικόνισις τῶν λογαριασμῶν, παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμῶν.—Περὶ διπλογραφικοῦ συστήματος.—Περὶ λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν (ἀξιῶν, προσωπικῶν καὶ ἐξόδων, καὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως).—Περὶ λογιστικῶν βιβλίων : ἐπισήμων (βιβλίων ἀπογραφῶν, Ἡμερολογίου καὶ βιβλίου ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν) καὶ προαιρετικῶν (Γενικῶν Καθολικῶν, Προχείρων, Ἀναλυτικῶν Καθολικῶν, Βιβλίων Ταμείου, Γραμματίων κλπ.).—Περὶ ἀπογραφῆς (καταμέτρησις καὶ ἀποτίμησις).—Περὶ προσωρινοῦ ἰσοζυγίου καὶ καταστάσεως συμφωνίας, περιληπτικῶν καὶ εἰδικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀριθμοῖσοζυγίων.—Περὶ μικτῶν λογαριασμῶν (Ὅρισμός καὶ διακρίσεις αὐτῶν. Περὶ ἐκκαθαρίσεως μικτῶν λογαριασμῶν).—Περὶ ἀντιθέτων λογαριασμῶν.—Περὶ διαμέσων καὶ στατιστικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἐξ ἀντικυροζομένων χρεωπιστώσεων λογαριασμῶν (Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν πάσης φύσεως μετὰ γραμματίων συναλλαγῶν).—Μέθοδος τηρήσεως τοῦ λογαριαμοῦ «Ἐμπορεύματα» (ὡς μικτῶν, ὡς ἀμιγῶν, λογαριασμῶν ἀξίας, διὰ πολλαπλῶν λογαριασμῶν).—Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων ἐπὶ τοῦ ἐξ ἔμπορεύματος κέρδους.—Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ λογαριαμοῦ «Ἐμπορεύματα παρὰ τρίτους».—Περὶ προαγορῶν καὶ προπωλῆσεων ἔμπορευμάτων, ὡς καὶ περὶ ἀγοραπωλησίας ἔμπορευμάτων μέσῳ ἀνταποκριτῶν.—Περὶ λογαριασμῶν τάξεως.—Περὶ τῶν ὑπὸ αἴρεσιν λογαριασμῶν.—Περὶ ἀπλογραφίας.—Περὶ ἀποσβέσεων.—Περὶ συντά-

ξεως Ἴσολογισμοῦ τέλους χρήσεως, ὡς καὶ περὶ κλεισίματος τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκ νέου ἀνοίγματος αὐτῶν.—Περὶ ἐγγραφῶν εἰς ξένον νόμισμα.—Περὶ λογιστικῆς τῶν ἐμπορικῶν ἐταιριῶν (ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν, ἀνω-
νύμων καὶ συμμετοχικῶν).—Περὶ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ἐγγραφῶν, ὡς καὶ τῶν κυριωτέρων ἄλλων συστημάτων ἐγγραφῶν (ἀμερικανικοῦ κλπ.).—Περὶ λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὀργανώσεως ὀργανισμῶν δημοσίου δι-
καίου.—Περὶ λογιστικῶν σχεδίων.

Γ. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ περίοδος τῆς ἐθνεγερσίας.—Ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας μέχρι τοῦ 1884.—Περίοδος συνταγματικῆς μοναρχίας (1844—1862).—Περίοδος βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' μέχρι τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου.—Περίοδος 1915—1940.—Ἡ πρόσφατος πολιτικὴ ἱστορία.

*Ἡ περίοδος τῆς ἐθνεγερσίας.—*Ἐκρηξίς τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.—Ἐθνοσυνελεύσεις.—Πολιτικοὶ ἡγέται κατὰ τὸν ἀγῶνα.—Πολιτικαὶ μερίδες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως.—Στάσις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἔναντι τοῦ ἀγῶνος.—Φιλελληνισμός.—Προπαρασκευὴ τοῦ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν πολιτικοῦ βίου τῆς χώρας.

*Ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας μέχρι τοῦ 1844.—*Τὸ πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου.—Ἡ περίοδος τοῦ κυβερνήτου Καποδιστρίου.—Ἡ ὀθωνικὴ μοναρχία.—Ἡ βαυαρικὴ ἀντιβασιλεία.—Ἐνθλικίωσις τοῦ Ὄθωνος καὶ περίοδος ἀπολύτου μοναρχίας.—Πολιτικαὶ στάσεις.

*Περίοδος συνταγματικῆς μοναρχίας (1844—1862).—*Κατάλυσις τῆς ἀπολύτου μοναρχίας καὶ σύγκλησις τῆς Α' ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνελεύσεως.—Τὸ σύνταγμα τοῦ 1844.—Πρῶται βουλευτικαὶ ἐκλογαί.—Πολιτικαὶ μερίδες.—Ὁ πολιτικὸς βίος τῆς χώρας μέχρι τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὄθωνος.

*Περίοδος βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' μέχρι τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου.—*Ἐπανάστασις τοῦ 1862 καὶ ἐξωσις τοῦ Ὄθωνος.—Ἡ Β' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴ Συνέλευσις καὶ τὸ σύνταγμα τοῦ 1864.—Ὁ πολιτικὸς βίος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1864 μέχρι τοῦ 1909.—Χαρ. Τρικούπης.—Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις.—Α' Κοινοβουλευτικὴ πρωθυπουργία Χ. Τρικούπης.—Θ. Δεληγιάννης.—Πτώχευσις τοῦ κράτους.—Παραίτησις Χ. Τρικούπης.—Πόλεμος τοῦ 1897.—Κυβέρνησις Γ. Θεοτόκη.—Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος καὶ ἐπανάστασις τοῦ Γουδῆ.—Ἡ πολιτικὴ ζωὴ ἀπὸ τοῦ 1909 μέχρι τῶν βαλκανικῶν καὶ τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου.—Ἐλευθέριος Βενιζέλος.—Ἡ συνταγματικὴ ἀναθεώρησις τοῦ 1911.

*Περίοδος 1915—1940.—*Νέα ἐποχὴ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας συνεπεία τῆς παγκοσμίου συρράξεως.—Ζωηροὶ πολιτικοὶ ἀγῶνες.—Τὰ πολιτικὰ

γεγονότα τῶν ἐτῶν 1917, 1920, 1922.—Δικτατορία καὶ κατάλυσις αὐτῆς.—
Τὸ σύνταγμα τοῦ 1927.—Ἡ τετραετία 1928-1932.—Πολιτικά γεγονότα
τῶν ἐτῶν 1933 καὶ 1935.—Ἡ δικτατορία τῆς τετραετίας 1936-1940.—Ἡ
εἴσοδος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν β' παγκόσμιον πόλεμον.

Ἡ πρόσφατος πολιτικὴ ἱστορία.—Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐν Κρήτῃ καὶ
Αἰγύπτῳ.—Ἡ Ἑλλάς ὑπὸ κατοχὴν.—Ἀπελευθέρωσις καὶ ὁ πολιτικὸς βίος
τῆς χώρας κατὰ τὴν μεταπελευθερωτικὴν ἐποχὴν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

**Ἄρχαία ἱστορία.—Οἱ μέσοι αἰῶνες.—Ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τοὺς τούρ-
κους.—Ἡ νεωτέρα Ἑλλάς.**

Ἀρχαία ἱστορία.—Προϊστορικοὶ χρόνοι.—Κρητικὴ ἢ μινωϊκὴ ἐποχὴ.—
Οἱ αἰγαῖοι.—Κάθοδος τῶν δωριέων.—Ὀμηρικὴ ἐποχὴ.—Τὰ μεγάλα ἀποικιακὰ
ρεύματα.—Ἀνάπτυξις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης.—Πολιτεύματα τῶν ἑλ-
λῆνων.—Ἀμυντικοὶ ἀγῶνες κατὰ τῆς περσικῆς εἰσβολῆς.—Ἀκμὴ τῶν Ἀθη-
νῶν.—Πελοποννησιακὸς πόλεμος.—Στρατιωτικὴ κυριαρχία τῆς Σπάρτης.—
Τελευταία ἀνόρθωσις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡγεμονία τῶν Θηβῶν.—Ἡ Ἑλλάς ἐπὶ
Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα.—Ἡ κοσμοκρατορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.—
Ἡ Ἑλλάς ἐπὶ τῶν Ἐπιγόνων.—Ἡ Ἑλλάς μέχρι τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς εἰς τοὺς
Ρωμαίους.—Ἀχαϊκὴ καὶ αἰτωλικὴ συμπολιτεία.—Συμμαχικὸς πόλεμος.—
Ἄλωσις Κορίνθου.—Ὁ ἑλληνισμὸς ἐπὶ τῆς ρωμαϊκῆς κυριαρχίας.—Ὁ χρι-
στιανικὸς ἑλληνισμὸς.—Διαιρέσεις τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους.—Ἑλληνικότης τοῦ
βυζαντινοῦ κράτους.

Οἱ μέσοι αἰῶνες.—Ἡ βυζαντινὴ Ἑλλάς.—Τὰ ἐν τῇ ἑλληνικῇ χειρσονήσῳ
θέματα.—Ἐπιβιώσις ἀρχαίων πόλεων καὶ νέαι πόλεις τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλλη-
νισμοῦ.—Ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις.—Λόγιοι.—Ἐντόπια γέννη.—Ἡ φραγκο-
κρατία.—Οἱ φράγκοι ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις καὶ Πελοποννήσῳ.—Τὸ βυζαντινὸν
κράτος.—Ἀκμὴ αὐτοῦ.—Πλήρης ἐξελληνισμὸς.—Ἀρχομένη πτώσις.—Αἰ
σταυροφοροῖαι καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῶν.—Ἡ περίοδος μέχρι τῆς εἰσβολῆς τῶν
ὀθωμανῶν καὶ τῆς Ἀλώσεως τοῦ 1453.

Ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τοὺς τούρκους.—Ἑλληνες ἐν Ἑσπερίᾳ.—Ὁ βίος ἐν Ἑλ-
λάδι.—Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον.—Ἐκκλησία.—Διοικητικὰ καθεστῶτα.—Ἡ
ἀποστολὴ τοῦ Φαναρίου.—Ἑλληνες παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ.—Πολιτικὸς (κοι-
νοτικὸς) βίος.—Αὐτοδιοικήσεις.—Ἡ παιδεία καὶ τὰ γράμματα.—Ἀρματωλοὶ
καὶ κλέφτες.—Ναυτιλία.—Ἐπανάστασις 1769-1770.—Τὰ πρόθυρα τῆς μεγάλ-
λης Ἐπαναστάσεως.—Φιλικὴ Ἑταιρεία.

Ἡ νεωτέρα Ἑλλάς.—Ἡ ἐπανάστασις 1721-1828.—Ἡ ἴδρυσις τοῦ νεω-
τέρου ἑλληνικοῦ κράτους.—Καποδίστριας.—Ἐκλογὴ καὶ ἀφίξις τοῦ Ὄθωνος.—

Ἐπιβασιλεία τῶν βαυαρῶν.—Ἡ ἀπόλυτος μοναρχία τοῦ Ὀθωνος.—Ἡ ἐπανάστασις τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843.—Ἡ συνταγματικὴ μοναρχία τοῦ Ὀθωνος.—Ἡ ἐκρηξίς τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου καὶ αἱ συνέπειαι διὰ τὴν Ἑλλάδα.—Ἐπιδυναστικαὶ τάσεις.—Ταραχαὶ καὶ συνωμοσίαι.—Ἐπανάστασις τοῦ 1862.—Γεώργιος Α΄.—Ἐνωσις Ἑπτανήσου.—Κρητικὴ Ἐπανάστασις.—Ρωσοτουρκικὸς πόλεμος.—Ἡ κοινοβουλευτικὴ ζωὴ μέχρι τοῦ πολέμου τοῦ 1897.—Ἡ οἰκονομικὴ, ἡ κοινωνικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῆς χώρας.—Ὁ ἀτυχὴς πόλεμος τοῦ 1897.—Μακεδονικὸς ἀγὼν.—Στρατιωτικὸς σύνδεσμος καὶ ἐπανάστασις τοῦ Γουδῆ.—Ἐλευθέριος Βενιζέλος.—Βαλκανικοὶ πόλεμοι.—Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.—Πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἀντίκτυποι αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Ἐμφύλιοι διαμάχαι.—Ἀλέξανδρος ὁ Α΄.—Ἐπιστράτευσις καὶ πόλεμος.—Συνθήκη τῶν Σεβρῶν.—Πόλεμος ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.—Ἡ μικρασιατικὴ καταστροφή.—Γεώργιος ὁ Β΄.—Συνθήκη τῆς Λωζάννης.—Ἀνακήρυξις τῆς Δημοκρατίας.—Δικτατορία Παγκάλου.—Πτώσις αὐτοῦ καὶ σύνταγμα τοῦ 1927.—Κυβέρνησις Ε. Βενιζέλου 1928-1932.—Ἐπίδρασις τῆς μεγάλης διεθνoῦς οἰκονομικῆς κρίσεως τοῦ 1929 εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Κινήματα πολιτικά (1933-35).—Τετραετία 1936-1940.—Ἐπιθεσις ἐξωτερικὴ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ θαυμαστὴ ἄμυνα αὐτῆς.—Τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος.—Αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.—Ἡ Ἑλλάς ὑπὸ κατοχὴν.—Ἡ ἀπελευθέρωσις καὶ ἡ πρόσφατος ἱστορία.—Ἄμυνα κατὰ τοῦ συμμαχοῦ καὶ ἔργον οἰκονομικῆς καὶ λοιπῆς ἐσωτερικῆς ἀνασυγκροτήσεως.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Οἱ ἀνατολικοὶ πολιτισμοί.—Σίναι.—Ὁ πολιτισμὸς τῶν Αἰγυπτίων.—Πολιτισμοὶ ἐν τῇ δυτικῇ Ἀσίᾳ.—Ἀσσύριοι.—Βαβυλώνιοι.—Φοίνικες.—Ἡ κάθοδος τῶν Ἰνδοευρωπαϊῶν.—Τὸ Ἰνδοευρωπαϊκὸν πνεῦμα ἐν Ἀσίᾳ.—Ἰνδοί.—Πέρσαι.

Προελληνικοὶ πολιτισμοὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ.—Μινῶοι.—Αἰγαῖοι.

Ἡ ἔλευσις τῶν πρώτων ἑλληνικῶν φύλων.—Ἀχαιοί.—Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς.—Ἡ ἐποχὴ τοῦ ὀρειχάλκου.—Ἡ τέχνη.—Ἡ κατὰ χῶρον μεγάλη αὐτῆς ἔκτασις.—«Μυκηναϊκὴ κοινὴ».—Ἡ κάθοδος τῶν δωριέων.—Καταστροφαί.—«Μεσαίων».—Φυγὴ ἰωνικῶν καὶ αἰολικῶν πληθυσμῶν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν Αἰγαῖον.

Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα μέχρι τοῦ ἑνὸς αἰῶνος.—Θρησκεία.—Λατρεία.—Πολιτικοὶ θεσμοί.—Οἰκονομία.—Ἡθῆ.—Ἰδιωτικὸς βίος.—Γλῶσσα καὶ γραφή.—Ἐπικὴ ποίησις.—Ραψῳδοί.—Ἡρωϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔπος.

Ἀναγέννησις ἐν τῷ ἀνατολικῷ Αἰγαίῳ.—Ὁ ἕκτος αἰὼν.—Φιλόσοφοι καὶ ἐπιστήμονες τῆς φύσεως.—Ἡ σχολὴ τῆς Μιλήτου.—Ἡ διάνοησις ἐν Σάμῳ (Πυθαγόρας), ἐν Ἐφέσῳ (Ἡράκλειτος) καὶ εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Σικελίας

καὶ τῆς κάτω Ἰταλίας.—Ἡ λυρική ποίησις ἐν Ἰωνία καὶ Αἰολίδι.—Μουσική.—
Ἀρχιτεκτονική.—Εἰκαστικαὶ τέχναι.—Ἡ ἀρχαῖκή ἐποχὴ ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι.

Ἀκμὴ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.—Ὁ «χρυσὸς αἰὼν» τῶν Ἀθηνῶν.—
Τὰ μετὰ τοὺς μηδικοὺς πολέμους.—Ἀκμὴ τῶν Ἀθηνῶν.—Δημοκρατία.—
Οἰκονομική, κοινωνική, πολιτικὴ ζωή.—Ὁ ἰδιωτικὸς βίος.—Οἰκονομικὴ
ἀκμὴ.—Ἡ μεγάλη ἀνάπτυξις τῶν καλῶν τεχνῶν.—Ἡ δραματικὴ ποίησις.—
Οἱ μεγάλοι λυρικοί.—Ἡ ἱστοριογραφία.—Ἡ φιλοσοφία.—Ἡ ρητορική.—
Ἄλλαι ἐκδηλώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος κατὰ τὴν περίοδον τῆς μεγάλης
ἀκμῆς.

Ὁ πολιτισμὸς κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι.—
Ἡ ἐπιβίωσις τοῦ ἀττικοῦ πνεύματος μετὰ τὴν πολιτικὴν πτώσιν.—Ἀττικὴ
παιδεία.—Γλῶσσα πανελληνικὴ («κοινή»).—Αἱ καλαὶ τέχναι.—Σκόπας.—
Πραξιτέλης.—Ἀπελλῆς.—Λύσιππος.—Ἡ ἱστοριογραφία.—Ξενοφῶν.—Ἡ ρη-
τορική.—Ἰσοκράτης.—Δημοσθένης.—Ἡ φιλοσοφία.—Πλάτων.—Ἀριστοτέ-
λης.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι καὶ τὰ μαθηματικά.

Οἱ ἑλληνιστικοὶ χρόνοι.—Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα εἰς τὰ κράτη τῶν Ἐπιγύ-
ων.—Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ παιδεία.—Τὰ ἔθνη.—Οἱ θεσμοί.—Ἡ κατὰ χῶ-
ρον ἕκτασις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος κατὰ τὴν μεταλεξανδρινὴν περίοδον.—
Λαγίδαι, Σελευκίδαι, Ἀτταλίδαι.—Ἀλεξάνδρεια καὶ Πέργαμος.

Ρωμαϊκὴ περίοδος.—Ἐπίδρασις τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ τοῦ ἑλλη-
νικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸν ρωμαϊκὸν κόσμον.—Ποίησις.—Φιλοσοφία.—Ἱστο-
ριογραφία.—Ρητορική.—Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι ὑπὸ τὴν
ρωμαϊκὴν κατοχὴν.

Βυζαντινὸς πολιτισμὸς καὶ ἑλληνικότης τούτου.—Τὰ γράμματα.—Ἡ
φιλοσοφικὴ διανοήσις.—Οἱ θεσμοί.—Τὰ ἔθνη.—Δημόσιος καὶ ἰδιωτικὸς βίος
τῶν βυζαντινῶν.

Ἡ Ἀναγέννησις ἐν τῇ ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ.—Αἱ μεγάλοι ἐν Ἰταλίᾳ σχολαί.—
Εἰκαστικαὶ τέχναι.—Ἀρχιτεκτονική.—Ποίησις.—Ἡ Ἰταλία καὶ τὸ πνεῦμα
τῆς Δύσεως.—Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς.—Ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν.—
Ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις.

Ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς.—Ἐπίδρασις τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ πνεύματος εἰς
τὴν διαμόρφωσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.—Ἡ συμβολὴ τοῦ χριστιανισμοῦ
καὶ τοῦ πνεύματος τῶν λαῶν τοῦ βορρᾶ.—Ἡ ποίησις.—Αἱ καλαὶ τέχναι.—
Ἡ ἀρχιτεκτονική.—Οἱ ρυθμοί.—Ἡ παιδεία.—Τὰ πανεπιστήμια.—Ἡ θρη-
σκευτικὴ μεταρρύθμισις.—Λούθηρος καὶ Καλβῖνος.—Ὁ οὐμανισμὸς.—Ἡ
γερμανικὴ τέχνη κατὰ τὸν 15ον καὶ 16ον αἰῶνα.—Ντύρερ.—Ἀκμὴ τῆς ποιή-
σεως καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν Ἰσπανίᾳ.—Καμόενς.—Θερβάντες.—Ἡ προ-
σωπικότης τοῦ Γκρέκο.—Οἱ μεγάλοι ἰσπανοὶ καλλιτέχναι τοῦ χρωστῆρος.—
Ἡ φλαμανδικὴ καὶ ὀλλανδικὴ τέχνη.—Μέμλινγκ.—Ροῦμπενς.—Βάν Ντάϊκ.—

Τὸ ἔργον τοῦ Ρέμπραντ.—'Αγγλία.—'Η φιλοσοφία τοῦ Βάκωνος.—Ποίησις.—'Ελισαβετιανὴ περίοδος.—Σαίκισπηρ.—Μίλτων.—'Η φιλοσοφικὴ διανόησις μετὰ τὰς μεγάλας ἀνακαλύψεις τῆς φυσικῆς καὶ τῆς μηχανικῆς τοῦ σύμπαντος.—Thomas Hobbes.—Τὸ ἔργον τοῦ Νεύτωνος.—'Η γαλλικὴ λογοτεχνία κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.—Ραμπελαί.—'Η ποίησις.—Ρονσάρ.—'Η φιλοσοφία.—Montaigne.—Τὸ γαλλικὸν κλασσικὸν πνεῦμα.—'Ο 17ος αἰὼν ἐν Γαλλίᾳ.—Μαλέρμ.—Ντ' Ὠμπινιέ.—'Η γαλλικὴ ἀκαδημία.—Μεγάλῃ ἀκμῇ τῆς δραματικῆς ποιήσεως.—Κορνήλιος καὶ Ρακίνας.—Μολιέρος.—Λαφονταίν.—'Η φιλοσοφικὴ διανόησις.—Descartes.—Spinoza.—'Η προσωπικότης τοῦ Pascal.—'Εκκλησιαστικοὶ ρήτορες.—'Ο 18ος αἰὼν.—'Ο Montesquieu.—'Ετερα μεγάλα ἐν Γαλλίᾳ πνεύματα.—Ρουσσώ.—'Η στροφή πρὸς τὴν φύσιν.—Βολταίρος.—Diderot.—Οἱ ἐγκυκλοπαιδισταί.—'Επίδρασις τῶν ἐπὶ τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.—Κοινωνικαὶ διαφοροποιήσεις.—'Ανοδος τῆς ἀστικῆς τάξεως.—'Η ἀγγλικὴ φιλοσοφικὴ διανόησις κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.—Hume.—'Η ἀγγλικὴ λογοτεχνία καὶ ποίησις.—'Η ἰταλικὴ λογοτεχνία τοῦ 18ου αἰῶνος.—'Η φιλοσοφία τῆς ἱστορίας τοῦ Βίνο.—Αἱ εἰκαστικαὶ τέχναι ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.—'Ακμῇ τῆς μουσικῆς δημιουργίας ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ.—Οἱ μεγάλοι γερμανοί.—Bach.—Hændel.—Mozart.—Haydn.—'Η πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ.—'Η προσωπικότης Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου.—'Η ποίησις.—Κλόπστοκ.—Λέσσιγκ.—'Η φιλοσοφία τῆς ἱστορίας τοῦ Χέρντερ.—'Η προσωπικότης καὶ ἡ φιλοσοφία τοῦ Leibniz.—'Ο Kant καὶ ἡ κριτικὴ φιλοσοφία του.—Αἱ μεγάλαι σχολαὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 18ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος.—Κλαστικισμὸς καὶ ρωμαντισμὸς.

'Ο 19ος αἰὼν καὶ τὸ ἀπόγειον τοῦ πολιτισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ.—Οἱ νέοι πολιτικοὶ θεσμοί.—'Επανάστατικὰ κινήματα κατὰ ξένων δυναστῶν καὶ κατὰ μοναρχικῶν καθεστώτων.—'Η κοινωνία καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ 19ου αἰῶνος.—Μεγάλῃ ἀκμῇ τῆς ποιήσεως καὶ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ μετὰ τοὺς ναπολεοντεῖους πολέμους.—Τὸ πρῶτον τρίτον τοῦ 19ου καὶ ὁ νέος «χρυσοῦς αἰὼν».—Goethe καὶ Schiller.—'Η μουσικὴ δημιουργία τοῦ Beethoven.—'Υψιστα ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.—'Ο «Faust» καὶ αἱ συμφωνίαι 5ῃ καὶ 9ῃ.—'Ο γερμανικὸς ρωμαντισμὸς εἰς τὴν λυρικὴν καὶ τὴν δραματικὴν ποίησιν, εἰς τὴν μουσικὴν, εἰς τὴν φιλοσοφικὴν διανόησιν.—Οἱ νεοκαντιανοί.—Fichte.—Schelling.—'Η ἰδεοκρατία τοῦ Ἐγέλου καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν φιλοσοφικὴν διανόησιν.—Οἱ μεγάλοι γάλλοι ρωμαντικοὶ (Chateaubriand, Mme de Staël, Hugo, Lamartine, de Musset, de Vigny).—'Η ποίησις ἐν Ἰταλίᾳ, (Foscolo, Silvio, Pellico, Leopardi, Manzoni).—'Ο ρωμαντισμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ.—Οἱ μεγάλοι λυρικοὶ (Wordsworth, Keets, Schelley, Byron).—Οἱ μεγάλοι παιδαγωγοὶ τοῦ 19ου αἰῶνος (Pestalozzi κλπ).—'Η μυθιστορηματικὴ λογοτεχνία τῶν ρώσων (Ντοστογιέβσκη, Τολστόι).—Οἱ σκανδιναυοί.—'Ιψεν.—Οἱ μετὰ τὸν Beethoven μεγάλοι μουσικοὶ ἐν τῇ κεντρικῇ

Εὐρώπῃ.—Τὸ ἔργον τοῦ Wagner.—Παράλληλος ἀνάπτυξις τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.—Τεχνικαὶ ἐφαρμογαί.—Αἱ ἐφευρέσεις τοῦ 19ου αἰῶνος.—Πρόοδοι τῆς φιλολογίας καὶ τῆς ἱατρικῆς.—Οἱ μεγάλοι φυσιοδίφαι.—Πρωτοφανῆς ἀκμὴ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐπὶ τῆς φιλοσοφικῆς διανοήσεως.—Αἱ μηχαναί.—Ἐπίδρασις αὐτῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.—Αἱ μεγάλα βιομηχανία.—Κοινωνικαὶ διαφοροποιήσεις.—Ἀστυφιλία.—Μεγάλα ἀστικὰ καὶ βιομηχανικὰ κέντρα.—Ἡ παγκοσμία ἐπικοινωνία κατόπιν τῆς τελειοποιήσεως τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων.—Ἀρχομένη πτώσις.—Φυσιοκρατικαὶ ὕλιστικαὶ θεωρίαι.—Ἡ θετικὴ φιλοσοφία τοῦ Auguste Comte.—Ὁ Σπένσερ.—Οἱ μονισταί.—Darwin καὶ Häckel.—Ἡ ὑπερβολικὴ πίστις εἰς τὴν παντοδυναμίαν τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ 20ὸς αἰὼν ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς τὰς χώρας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.—Αἱ δύο παγκόσμιαι συρράξεις.—Περαιτέρω πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνικῶν ἐφαρμογῶν των.—Ἀπότομος πτώσις τῆς στάθμης τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.—Οἱ νέοι ὄροι ζωῆς καὶ ὁ τεχνικοοικονομικὸς πολιτισμὸς τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Οἱ κλάδοι τῆς φιλοσοφίας.—Ἡθικότης.—Καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος.—Ἱστορία τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν.—Αἱ σχολαί.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ἐννοια τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀντικείμενα αὐτῆς.—Φιλοσοφία καὶ πνευματικὸς βίος.—Φιλοσοφία καὶ ἐπιστήμαι.—Φιλοσοφία καὶ θρησκεία.—Φιλοσοφία καὶ Τέχνη.—Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος.—Ἡ κατ' αἴσθησιν ἀντίληψις (Αἰσθήσεις—Αἰσθήματα—Ἀντίληψις—Παραστάσεις).—Ἡ νόησις.—Τὸ θυμικὸν (συναίσθημα καὶ βούλησις).—Ἡ προσωπικότης καὶ ἡ συνοχὴ τοῦ ψυχικοῦ βίου.—Φιλοσοφία καὶ ψυχολογία.

Οἱ κλάδοι τῆς φιλοσοφίας.—Μεταφυσική.—Γνωσιολογία.—Φιλοσοφία τῶν ἀξιῶν.—Προβλήματα μεθοδολογικὰ καὶ γνωσιολογικὰ.—Ἡ κατ' ἐμπειρίαν γνῶσις.—Αἰσθησιοκρατία.—Ἡ διὰ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ λόγου γνῶσις.—Νοησι-αρχικοί.—Ἡ κριτικὴ σχολή.—Τὰ ὄρια τῆς γνώσεως.—Δογματικοί.—Σκεπτικισταί.—Ἡ σχετικότης τῆς γνώσεως.

Ἡθικότης.—Κοινωνικὸς βίος.—Ἡθικὴ καὶ δίκαιον.—Ἀνθρωπισμὸς.

Καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος.—Μόρφωσις διὰ γνώσεων.—Μόρφωσις δι' αὐτοελέγχου καὶ ἐσωτερικῆς βελτιώσεως.—Νομιμότης τοῦ ψυχικοῦ βίου.—Καλλιέργεια τῆς διανοίας καὶ τῆς βουλήσεως.—Συναίσθηματικὸς βίος.—Συνειδησις.—Αἱ ἔννοιαι τοῦ χρέους καὶ τῆς ἀρετῆς.—Ἐσωτερικὸς πολιτισμὸς.—Φιλαλληλία, ἀνθρωπισμὸς καὶ ἐλευθερία.

Ἱστορία τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν.—Οἱ προσωκρατικοί.—Οἱ σοφισταί.—
 Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς.—Σωκράτης καὶ Πλάτων.—Ἀριστοτέλης.—Στωϊκοί.—
 Ἐπικούρειοι.—Νεοπλατωνικοί.—Ἡ φιλοσοφία τῶν ἑλληριστικῶν καὶ τῶν
 ρωμαϊκῶν χρόνων.—Οἱ φιλόσοφοι-πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Μεσαί-
 ωνα .—Ἡ σχολαστικὴ φιλοσοφία.—Ἡ Ἀναγέννησις.—Νέα περὶ κόσμου πα-
 ράστασις συνεπεὶα τῆς προόδου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.—Τὰ μεγάλα συστή-
 ματὰ τοῦ 17ου αἰῶνος.—Descartes καὶ καρτεσιανοί.—Ὁ πανθεϊσμός τοῦ
 Σπινόζα.—Ἡ φυσιοκρατία τοῦ Hobbes.—Ἡ μεταφυσικὴ ἰδεοκρατία τοῦ
 Leibniz.—Οἱ χρόνοι τῆς Διαφωτίσεως (Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία).—Ἡ
 κριτικὴ φιλοσοφία τοῦ Kant.—Γερμανοὶ ἰδεοκράται καὶ ρωμαντικοί.—Φίχτε.—
 Ἐγελος.—Περίοδος τῆς ἐπικρατήσεως τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.—Ὁ Auguste
 Comte καὶ ὁ γαλλικὸς θετικισμός.—Σπένσερ.—Νίτσε.—Ἀντίδρασις κατὰ τοῦ
 θετικισμοῦ.—Ὁ εἰκοστὸς αἰὼν.

Αἱ Σχολαί.—Ἐνιαρχικοὶ καὶ διαρχικοί.—Ἵλισμός.—Πνευματοκρατία κλπ.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

**Περὶ κληρονομικότητος.—Περὶ ἐπιλογῆς.—Ἵπογεννητικότης, ἐκ-
 φυλισμός καὶ βιολογικὴ ἠθικὴ.**

Περὶ κληρονομικότητος.—Ἀντικείμενον, σημασία καὶ ἱστορικόν.—Οἱ
 νόμοι τῆς κληρονομικότητος (στοιχειώδης Μενδελισμός καὶ κληρονομικότης
 τοῦ φύλου).—Περιβάλλον καὶ κληρονομικότης.—Φυσικὴ καὶ τεχνητὴ ἐπιλογή.—
 Τὸ πρόβλημά τῆς κληρονομικότητος τῶν ἐπικτήτων ἰδιοτήτων.—Ἐφαρμο-
 γαὶ τῶν νόμων τῆς κληρονομικότητος ἐν τῇ ἰατροδικαστικῇ καὶ ἐν τῇ οἰκο-
 νομικῇ ζωῇ.—Οἱ νόμοι τῆς κληρονομικότητος ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου.—Αἱ φυσιο-
 λογικαὶ κληρονομικαὶ ιδιότητες τοῦ ἀνθρώπου.—Φυλαὶ καὶ φυλετικὰ ζητή-
 ματα.—Αἱ κληρονομικαὶ νόσοι καὶ ἡ σημασία των διὰ τὸ ἄτομον καὶ τὴν κοι-
 νωνίαν.—Ψυχώσεις καὶ ψυχοπάθειαι ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως.

Περὶ ἐπιλογῆς.—Φυσικὴ ἐπιλογή ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις κοινωνίαις.—Κοι-
 νωνικὴ ἐπιλογή.—Κοινωνικαὶ τάξεις.—Σχέσεις μεταξύ βιολογικῆς καὶ κοινο-
 νικῆς ἐπιλογῆς.

Ἵπογεννητικότης, ἐκφυλισμός καὶ βιολογικὴ ἠθικὴ.—Ἵπογεννητικότης
 καὶ ποιοτικὴ δημολογικὴ πολιτικὴ.—Ζητήματα ἐκφυλισμοῦ καὶ ἐξαφάνισης
 μεγάλων φυλῶν καὶ λαῶν.—Πολιτικὴ καὶ μορφή τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς πο-
 λιτείας ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως.—Παιδεία καὶ ἀγωγή ἀπὸ βιολογικῆς ἀπό-
 ψεως.—Εὐγονιστικὰ μέτρα καὶ βιολογικὴ ἠθικὴ.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευ-
 θερίας τῆς βουλήσεως ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ

Θεμελιώδεις καὶ εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.

I. Αἱ θεμελιώδεις ἔννοιαι : Τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ νομικὴ ἐπιστήμη.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ δικαίου.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ κοινωνιολογία.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ πολιτικὴ.—Γενικὴ καὶ εἰδικὴ πολιτειολογία.—Ἡ θέσις τῆς πολιτειολογίας ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐπιστημῶν.—Ἡ μέθοδος τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Ἡ χρησιμότης τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.

II. Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—1. Προέλευσις, ἐξέλιξις καὶ θάνατος τοῦ κράτους.—Βασικαὶ γραμμαὶ μιᾶς κοινωνιολογίας τοῦ κράτους : α) Γενικὰ—Κοινωνιολογία καὶ Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας.—Ἡ ἔννοια τοῦ ἱστορικοῦ νόμου (Ἡ φιλοσοφία τοῦ Hegel.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ Spengler.—Ἡ ἱστορικοφιλοσοφικὴ θεωρία τοῦ Φυλετισμοῦ).—β) Στοιχεῖα κοινωνιολογίας τοῦ κράτους (Ἡ προέλευσις τοῦ κράτους : Πρωτότυπος, παράγωγος προέλευσις, αἱ θεωρίαι.—Ἡ ἐξέλιξις τοῦ κράτους : Ἡ κοινωνικοποίησις τοῦ κράτους. Ἡ ἀνακύκλωσις τῶν πολιτειακῶν μορφῶν. Τὸ σύγχρονον στάδιον ἐξελιξέως).—γ) Ὁ θάνατος τοῦ κράτους.

2. Ἡ δικαιολόγησις τοῦ κράτους. (Αἱ ἀναρχικαὶ θεωρίαι. Αἱ προσθετικαὶ θεωρίαι περὶ δικαιολογήσεως τοῦ κράτους. Ἡ θετικὴ δικαιολόγησις τοῦ κράτους).

Θεωρία τοῦ κράτους.

Ἡ ἔννοια τοῦ κράτους : Τὰ λογικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ κοινωνιολογικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ πολιτικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.

Προβλήματα τῆς κυριαρχίας.

Ὁμοσπονδιακὰ καὶ συνομοσπονδιακὰ κράτη.

Ἡ ἔννοια τῆς συντακτικῆς καὶ ἀναθεωρητικῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἔννοια τοῦ δικαίου.—Ὁρισμὸς τοῦ δικαίου καὶ διάκρισις αὐτοῦ ἀπὸ συναφῶν φαινομένων.—Ἡ θετικὴ θεωρία τοῦ ἐθίμου.—«Νομικὸς» καὶ «νομοθέτικὸς» ὄρισμὸς καὶ χαρακτηρισμὸς.—Ὁ «ἀποδέκτης» τοῦ «κανόνος δικαίου».—Δίκαιον καὶ δικαίωμα.—Αἱ σχολαὶ τοῦ δικαίου.—Ἡ διαίρεσις τοῦ δικαίου.—Ἡ ἔρμηνεία τοῦ δικαίου.

Κράτος καὶ δίκαιον.

Κράτος καὶ διεθνὲς δίκαιον.

Τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς θεωρίας τοῦ κράτους.

Κριτικὴ ἀνάλυσις τῶν περὶ κράτους συγχρόνων θεωριῶν.—Ἡ θεωρία τοῦ Jellinek.—τοῦ Kelsen.—τοῦ Duguit.—τοῦ Max Weber.—τοῦ Σοσιαλισμοῦ.—τοῦ Smend.—τοῦ Carl Schmitt.—τοῦ Oswald Spengler.—τοῦ Laski.—τοῦ Radbruch.—τοῦ Stammler.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Νομικὰ πρόσωπα ἀσκούντα δημοσίαν διοίκησιν.—**Νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς διοικήσεως ἐν γένει.**—**Κυρώσεις κατὰ παρανομιῶν τῆς διοικήσεως καὶ θεσμοὶ διοικητικῆς δικαιοσύνης.**

Δημοσίου δικαίου νομικὰ πρόσωπα.—Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (δῆμοι καὶ κοινότητες).—Σύστασις καὶ κατάργησις αὐτῶν.—Ἐδαφικαὶ μεταβολαί.—Καθορισμὸς ὁρίων.—Δημόται.—Μητρῶα.—Δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί.—Ὅργανα βουλευόμενα καὶ ἐκτελεστικά.—Ἀνάδειξις αὐτῶν, ἀρμοδιότητες, κανόνες λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων.—Ἐποπτεία τῆς πολιτείας ἐπὶ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—«Πειθαρχικά» καὶ ἄλλα διοικητικὰ μέτρα κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν.—Μορφαὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν βουλευομένων συλλογικῶν ὀργάνων (ἐποπτεία νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆς, προληπτικῆς καὶ κατασταλτικῆς).—Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι.—Ἵπηρεσιακὴ κατάσταση, μονιμότης κλπ. (ἐρμηνεῖα τοῦ νέου κώδικος).—Περιοσία καὶ πόροι τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—Προϋπολογισμός.—Προαιρετικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι.—Διαδικασία καταρτίσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπ' αὐτοῦ (ἀρμοδιότης τοῦ νομάρχου πρὸς αὐτεπάγγελτον ἐγγραφὴν κλπ.).—Ἀπολογισμός.—Ταμειακὴ ὑπηρεσία.—Ἔργα καὶ προμήθειαι δήμων καὶ κοινοτήτων.—Συμβάσεις παραχωρήσεως δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν. ἐκποιήσεως ἀκινήτων, μισθωτικά, δανειστικά.—Δουλεῖαι δημοσίου δικαίου ἐπὶ δημοτικῶν ἀκινήτων.—Σύνδεσμοι δήμων καὶ κοινοτήτων.—Ἡ ἔννοια τῆς δευτεροβαθμίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως.—Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἀσκούντα διοίκησιν, ἕτερα πλὴν τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν.—Νομικὴ προσωπικότης καὶ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.—Κριτήρια διακρίσεως αὐτῶν ἀπὸ παρεμφερῶν νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου.—Τρόποι συστάσεως τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν.—Διατὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸν δημόσιον διοικητικὸν ὀργανισμόν.—Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ιδιότητος αὐτῶν.—Πληθωρισμὸς αὐτῶν εἰς τὰ νεώτερα κράτη.—Μειονεκτήματα τῆς ὑπερβαλλούσης ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος. Κατηγορίαι τῶν ὀργανισμῶν τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως.—Κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν.—Διοικητικά

ἀρχαί καὶ ὑπάλληλοι αὐτῶν.—Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν (διοικητική, οἰκονομική κλπ.).

Νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς διοικήσεως ἐν γένει.—Ἐνιαία νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς τε ἐν στενῇ ἐννοίᾳ κρατικῆς διοικήσεως καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.—Κανόνες νομιμότητος διέποντες τὴν λειτουργίαν πασῶν τῶν διοικητικῶν τούτων ὑπηρεσιῶν.—Ἡ δρᾶσις τῆς δημοσίας διοικήσεως ὑπὸ ἐποψίν ὕλης καὶ βαθμοῦ ἐπεμβάσεως.—Ἀντίρροποι ἐν τῇ διοικητικῇ ἐπιστήμῃ κατευθύνσεις.—Ἀτομιστικαὶ καὶ κοινωνιστικαὶ θεωρίαι.—Οἱ πέντε θεμελιώδεις κλάδοι τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας.—Εὐρυνσις τοῦ κύκλου τῆς δημοσίας διοικητικῆς δράσεως εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.—Διοικητικὴ δρᾶσις παράλληλος πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ «προνομικὴν» ἢ «μονοπωλιακὴν».—Διάφορος ἐκάστοτε τρόπος νομικῆς ρυθμίσεως : δεσμευμένη καὶ κατ' εὐχέρειαν διοικήσις.—Ἡ διακριτικὴ εὐχέρεια τῆς διοικήσεως.—Διάγνωσις αὐτῆς, ἔκτασις (πλαίσιον, ἀκραῖα ὄρια, φραγμοὶ) καὶ κανόνες νομίμου ἀσκήσεως αὐτῆς (νομικὰ ἐλαττώματα ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς διακριτικῆς εὐχερείας).—Ἡ αὐτεπάγγελτος ἐνέργεια τῆς διοικήσεως καὶ ὄρια αὐτῆς.—Ἄτομιστικὸς καταναγκασμὸς.—Οἱ καθ' ἕκαστα κανόνες νομιμότητος ἐν τῇ διοικητικῇ δράσει.—Ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας ἐνεργείας τῆς διοικήσεως («τεκμήριον τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας»).—«Ἐπιφυλάξεις» τοῦ νομικοῦ κανόνος.—Ἡ λεγομένη «θεμιτὴ παρανομία».—Περιεχόμενον τοῦ κανόνος νομιμότητος (ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον : ἀρμοδιότης τοῦ ὄργανου—στοιχεῖον διαδικασίας : τήρησις τῶν «οὐσιωδῶν τύπων»—νομιμότης τοῦ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου τῆς ἐνεργείας).—Ἡ νομιμότης τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς διοικήσεως νομικῶν κανόνων.—Αἱ («ἐφ' ἅπαξ») ἐξουσιοδοτήσεις.—Ἀποκλεισμὸς τῆς «ἀτομικῆς» ρυθμίσεως, τῆς ὑπεξουσιοδοτήσεως, τῆς «κατ' ἀναλογίαν» ἐξουσιοδοτήσεως.—Ἀντικείμενα ἀπαιτοῦντα «εἰδικὰς» ἐξουσιοδοτήσεις.—Ἄλλοι κανόνες νομιμότητος (ἀνακλητόν, ἀναδρομικότης κλπ.).—Οἱ κανόνες τῶν ἱεραρχικῶν ἐπεμβάσεων.—Ἀρμοδιότης ἱεραρχικῆς διαταγῆς καὶ ὑπηρεσιακῆ ὑποχρέωσις ὑπακοῆς.—Ὅρια ταύτης.—Ἱεραρχικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν νομικῶν πράξεων τῆς διοικήσεως.—Προληπτικὸς καὶ κατασταλτικὸς, ἔλεγχος νομιμότητος καὶ οὐσιαστικὸς.—Ἐλεγχος αὐτεπάγγελτος καὶ ἐπὶ προσφυγῇ.—Ἡ ἱεραρχικὴ προσφυγὴ, ἄτυπος καὶ τυπικὴ (ἐνδικοφανής).

Κατηγορίαι πράξεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς διοικήσεως.—Ὑλικαί, τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐνέργειαι.—Νομικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως.—Πράξεις μονομορεῖς καὶ διοικητικαὶ συμβάσεις.—«Εἰδικαί» ἢ «ἀτομικαί» ἢ «ἐν στενῇ ἐννοίᾳ» διοικητικαὶ πράξεις δικαιοπρακτικοῦ χαρακτῆρος.—Ἐννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν.—Πρόσθετοι ὀρισμοὶ εἰς τὰς διοικητικὰς πράξεις (αἰρέσεις, προθεσμία, ὅροι).—Διοικητικαὶ πράξεις ἀνυπόστατοι καὶ ἀπλῶς ἀνίσχυροι (ἄκυροι, ἀκυρώσιμοι κλπ.).—Κατηγορίαι διοικητικῶν συμβάσεων.—Σύν-

θετοι διοικητικαί ἐνέργειαι.—Κανονιστικαί πράξεις τῆς διοικήσεως μὴ περιέχουσαι νομικούς κανόνες (ἔσωτερικοὶ κανονισμοὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ.).

Αἱ ἔννομοι σχέσεις δημοσίου δικαίου.—Δημόσια ἐξ ὑποκειμένου δίκαια.—Πηγή τούτων ἢ αὐθυπαγωγή τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς νομικούς φραγμούς.—Δημόσια ὑποχρεώσεις τῶν ιδιωτῶν.—Ἀντιστρόφως δικαιώματα τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῆς ἔναντι τῶν διοικουμένων.—Ὑποκείμενα ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐνόμων σχέσεων.—Σύστασις, ἀλλοίωσις καὶ κατάλυσις αὐτῶν.—Περιεχόμενον αὐτῶν.—Αἱ δημοσίου δικαίου παροχαί.—Εἰδικώτερον ἢ δημοσίου δικαίου ἀποζημίωσις.—Ἀστική εὐθύνη τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀσκούντων διοικήσιν νομικῶν προσώπων διὰ ζημίας προξενηθείσας ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Κυρώσεις κατὰ παρανομίῶν τῆς διοικήσεως.—Θεσμοὶ τῆς διοικ. δικαιοσύνης.—Αἱ ἔννομοι τῆς διοικητικῆς διαφορᾶς καὶ τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας.—Τὸ «κράτος δικαίου» ὡς θεμέλιον τῆς ἐννοίας τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης.—Αἱ καθ' ἕκαστα κατηγορίαι τῶν διοικητικῶν διαφορῶν.—Συστήματα διοικητικῆς δικαιοσύνης.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἐν Ἑλλάδι.—Οἱ δικασταὶ τῶν διοικητικῶν διαφορῶν κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους.—Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια.—Γενικοὶ χαρακτήρες αὐτῶν.—Κανόνες ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας.—Ἡ ἐνώπιον αὐτῶν τηρουμένη διαδικασία.—Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ τῆς «οὐσίας» ἢ τῆς «πλήρους δικαιοδοσίας».—Ὁ θεσμὸς τῆς συγκρούσεως καθηκόντων.—Ὁ θεσμὸς τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως.—Ἐνδίκαια μέσα κατ' ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων.—Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννομοι.

Ἐννοια, ὄρισμός καὶ ἀντικείμενον τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου.—Θέσις αὐτοῦ ἐν τῷ δικαίῳ.—Πηγαί.—Νεωτέρα πολιτικὴ ἱστορία καὶ ἐξέλιξις τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἥτις ἤγαγεν εἰς τὴν ἀνάγκην νομικῆς ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ τῶν κρατῶν σχέσεων.—Ἐννοια τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Ἀμφισβητήσεις τῆς ὑπάρξεως διεθνοῦς δικαίου.—Διατεινομένη ἔλλειψις διεθνοῦς ἐξουσίας καὶ κυρώσεων.—Θεμελίωσις τῶν νομικῶν κανόνων διεθνοῦς δικαίου.—Πηγαὶ τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Διεθνεῖς συμβάσεις, δηλώσεις, συνθήκαι, ἔθιμα.—Αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου.—Νομολογία τῶν διεθνῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων.—Ἐσωτερικὸν δίκαιον καὶ διεθνὲς δίκαιον.—Συγκρούσεις κανόνων ἐσωτερικοῦ δικαίου καὶ διεθνοῦς δικαίου.—Κλάδοι τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Διεθνὲς δημόσιον δίκαιον, ιδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον κλπ.—Κωδικοποιήσεις.—Βιβλιογραφία.

Ἐκτασις ἐφαρμογῆς καὶ ἱστορικῆ ἐξέλιξις τοῦ δημοσίου διεθνoῦς δικαίου.—
Ἐκτασις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τοῦ διεθνoῦς δικαίου.—Τὰ κράτη τοῦ
εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.—Ἱστορικῆ ἐξέλιξις τοῦ δημοσίου διεθνoῦς δικαίου.—
Ἐξέλιξις τῆς διεθνoῦς κοινωνίας. —Σύστημα τῆς ἰσορροπίας.—Ἀρχὴ τῶν
ἐθνικοτήτων.—Θεωρία τοῦ Μονρόε καὶ θεωρία παναμερικανισμοῦ.

**Ὑποκείμενα τοῦ διεθνoῦς δημοσίου δικαίου.—Δικαιώματα καὶ
ὕποχρεώσεις αὐτῶν.**

Πολιτεῖαι καὶ ἔθνη σχέσεις διεθνoῦς δικαίου.—Διεθνῆς νομικὴ προσω-
πικότης.—Ἐνώσεις πολιτειῶν καὶ πολιτεῖαι ἐξηρητημένοι.—Κράτη ὑπὸ ἐντο-
λήν, ὑπὸ κηδεμονίαν, ὑπὸ προστασίαν κλπ.—Πολιτεῖαι ὑποτελεῖς.—Κτήσεις.—
Ἀποικίαι.—Ἐλεύθεραι πόλεις.—Ἡ ἔννοια τοῦ ἔθνους ἐν τῷ διεθνῷ δικαίῳ.—
Μειονότητες ἔθνους, γλώσσης, φυλῆς καὶ θρησκείας.—Δίκαιον τῶν μειονότη-
των.—Διομολογήσεις.—Ἡ Παπωσύνη («Ἁγία Ἐδρα») ὡς ὑποκείμενον τοῦ
δημοσίου διεθνoῦς δικαίου.—Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.—Ἐπαναστά-
ται.—Σύνθεσις πολιτειῶν ὑποκειμένων ἐνόμων σχέσεων διεθνoῦς δικαίου.—
Προσωπικαὶ καὶ πραγματικαὶ ἐνώσεις.—Ὀμόσπονδοι πολιτεῖαι.—Ὀμοσπον-
δαὶ πολιτειῶν ἢ συμπολιτεῖαι.—Πολιτεῖαι ἐν διαρκεί οὐδετερότητι.—Συνθῆ-
και ἐγγυώμεναι τὴν ἀκεραϊότητα καὶ ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν.—Διεθνῆς ἀναγνώ-
ρισις τῶν πολιτειῶν.—Ποικίλοι τρόποι ἀναγνώρισεως.—Θεμελιώδη δικαιώματα
καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πολιτειῶν.—Ἀσκησις πολιτειακῆς ἐξουσίας.—Τὸ δι-
καίωμα τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ τῆς ἀμύνης.—Ἐτεροδικία.—Τὸ δίκαιον
τοῦ ἀποικισμοῦ.—Αἱ μεταναστεύσεις.—Δικαίωμα ἀνεξαρτησίας ἢ κυριαρχίας.—
Αὐτοπεριορισμοὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ διεθνoῦς δικαίου.—Δικαίωμα διακυβερ-
νήσεως ἐλευθερίας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.—Ἐλευθερία νομοθετικῆς καὶ διοικητικῆς
ἐξουσίας.—Δικαίωμα κυριαρχίας ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας.—Διεθνεῖς δουλείαι.—
Δικαίωμα τῆς ἰσότητος ἐν τῷ διεθνῷ δικαίῳ.—Δικαίωμα ἀμοιβαίου σεβα-
σμοῦ.—Περιπτώσεις προσβολῆς οἰκονομικῶν συμφερόντων.—Οἰκονομικὸς ἀπο-
κλεισμός.—Δικαίωμα ἐλευθέρως ἐπικοινωνίας.—Ὑποχρεώσεις τῶν πολιτειῶν
ἐκ τοῦ διεθνoῦς δικαίου.—Ὑποχρέωσις τῆς μὴ ἐπεμβάσεως.—Θεμιταὶ παρεκ-
κλίσεις ἐκ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς.—Στοιχεῖα τῆς πολιτείας : λαός, ἐξουσία, ἔδα-
φος.—Γένεσις καὶ τέλος τῶν πολιτειῶν ὡς ὑποκειμένων τοῦ διεθνoῦς δικαίου.—
Γένεσις καὶ ἀναγνώρισις.—Ἀναγνώρισις τῶν de facto κυβερνήσεων.—Προσ-
αρτήσεις χωρῶν.—Ἐδαφικαὶ ἐν γένει μεταβολαί.—Συνέπειαι περιουσιακαὶ
καὶ πολιτικαὶ (ὡς πρὸς τὰς συνθήκας, τὰ οἰκονομικὰ δικαιώματα, τὴν νομο-
θεσίαν, τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, τὴν ἰθαγένειαν).—Τέλος τῶν πολιτειῶν.—
Ὁργάνωσις τῆς διεθνoῦς κοινωνίας.—Ἱστορικῆ ἐξέλιξις.—Κοινωνία τῶν
ἔθνῶν καὶ ὁ νῦν ὀργανισμὸς τῶν «Ἠνωμένων Ἐθνῶν».

Ἐντικείμενα τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου.

Λαός, ὑπήκοοι καὶ ἄλλοδαποί.—Ἐδαφικὴ κυριαρχία.—Διάκρισις τῆς σχέσεως ἐξουσίας πρὸς τὴν ἐμπράγματον σχέσιν.—Ἐδαφικὴ ἔκτασις τῶν ἐπικρατειῶν.—Σύνορα.—Χωρικαὶ θάλασσαί.—Αἰγιαλίτις ζώνη.—Δικαιώματα τῶν ἐπικρατειῶν ἐπὶ τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης.—Κόλποι καὶ ὄρμιοι.—Λιμένες καὶ καθεστῶς αὐτῶν.—Ἐσωτερικαὶ θάλασσαί.—Κλεισταὶ θάλασσαί.—Στενά.—Διεθνεῖς ποταμοί.—Τὸ καθεστῶς τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Δουνάβητος.—Διεθνεῖς ποταμοὶ καὶ δικαιώματα ἐκ τῶν ὕδατοπτώσεων.—Διώρυγες.—Διώρυγες διεθεῖς.—Ἀνοικτὴ θάλασσα.—Τὸ δόγμα τῆς ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις αὐτοῦ.—Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθέρας ναυσιπλοΐας.—Ἀστυνομία καὶ ἐποπτεία τῶν ἀνοικτῶν θαλασσῶν.—Ἡ πειρατεία ἐν τῷ διεθνῇ δικαίῳ.—Ἐναέρια στρώματα.—Κανονισμοὶ τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ διεθνοῦς δικαίου περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀεροπορίας.—Διεθνεῖς συνδιασκέψεις καὶ συναφεῖς συμβάσεις.—Νομικὸν ἐν γένει καθεστῶς τῶν διεθνῶν συγκοινωνιῶν (χερσαίας, ποταμίας, λιμναίας, θαλασσίας, ἐναερίου).—Τρόποι κτήσεως τῆς ἐδαφικῆς κυριαρχίας.—Κατάληψις.—Ἡ θεωρία τῆς ἐσχωράς.—Ἐοθεσμὸς τῶν ἀποικιακῶν προτεκτοράτων καὶ τῶν ζωνῶν τῆς ἐπιρροῆς.—Διεθνεῖς ἐντολαί.—Πρόσκτησις παράγωγος.—Ἀνταλλαγὴ ἐδαφῶν.—Παραχώρησις καὶ ἀναγνώρισις ταύτης διὰ δημοψηφίσματος.—Πολυετῆς ἐνοικίασις ἐδαφῶν ἐν τῷ διεθνῇ δικαίῳ.

Ὅργανα τῶν διεθνῶν σχέσεων (ἐθνικὰ καὶ διεθνή) : Διεθνεῖς ἀντιπροσωπεΐαι, ἀρχαὶ διπλωματικαὶ καὶ προξενικαί.

Διεθνεῖς παραστάται τῶν πολιτειῶν.—Πρεσβευταί.—Ἐ ἀρχηγὸς τοῦ κράτους.—Προνομίαι τῶν ξένων ἀρχηγῶν κρατῶν, κατοχυρούμεναι ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐξωτερικῶν.—Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι.—Τὸ δίκαιον τῆς πρεσβεύσεως ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει.—Τὰ νῦν ἰσχύοντα.—Διαβάθμισις τῶν τάξεων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Συγκρότησις τῶν διπλωματικῶν ἀρχῶν.—Τὸ διπλωματικὸν σῶμα.—Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Προνομίαι καὶ ἀσυλῖαι.—Ποινικὴ καὶ ἀστικὴ ἑτεροδικία.

Ἀρχαὶ προξενικαί.—Ἐοθεσμὸς τῆς προξενίας εἰς τὰς ἀρχαίας ἐλληνικὰς πολιτείας.—Ἐξέλιξις αὐτοῦ ἐν τῷ ρωμαϊκῷ κόσμῳ καὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Σύγχρονος ἐποχὴ.—Συμβατικὴ κατάστασις τοῦ θεσμοῦ.—Βαθμολογικὴ τάξις τῶν προξένων.—Τακτικοὶ καὶ ἐπίτιμοι ἢ ἄμισθοι πρόξενοι.—Ἐπαρχικαὶ διακρίσεις.—Προνομίαι καὶ ἀσυλῖαι.—Καθήκοντα ἐν γένει : διοικητικά, δικαστικά, ληξιαρχικά, συμβολαιογραφικά κλπ.

Διεθνή ὅργανα.—Ἐπιτροπαί, ἐνώσεις, γραφεῖα.—Διεθνῆς ὀργάνωσις ἐργασίας.—Συνέπειαι παραβιάσεως τῶν διεθνῶν κανόνων καὶ διεθνῆς εὐθύνης τῶν πολιτειῶν.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Γενικά περί διεθνοῦς κοινωνίας.—Προσπάθειαι ὀργανώσεως αὐτῆς : Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.—Ἡ θέσις τοῦ ἀτόμου ἐν τῇ Διεθνῇ Κοινωνίᾳ.

Ἡ διεθνῆς κοινωνικὴ πρόνοια.—Αἱ πρῶται βάσεις : α) ἀπαγόρευσις τῆς ἐμπορίας τῶν δούλων, β) ἀπαγόρευσις τῆς σωματεμπορίας, γ) ἀπαγόρευσις τῆς ἐμπορίας ναρκωτικῶν, δ) διεθνῆς ὀργάνωσις πρὸς πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν, ε) προστασία καὶ περίθαλψις τῶν προσφύγων καὶ ἀπατρίδων, στ) ἠθικὴ προστασία τοῦ ἀτόμου.

Τὸ ἔργον τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Η.Ε. ἐπὶ θεμάτων κοινωνικῆς προνοίας.

Ἡ Διεθνῆς Ὀργάνωσις τῆς Ἑργασίας.

Ἡ προστασία τοῦ ἀτόμου εἰς τὰς μὴ προηγμένας (μὴ αὐτοκυβερνωμένας) χώρας.

Ἡ προστασία τῶν μειοτήτων καὶ τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὴν Οἰκουμένην Διακήρυξιν τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου «κοινωνικά» δικαιώματα.

Ἡ προστασία τῶν ἀμάχων ἐν περιόδῳ πολέμου καὶ ἡ Σύμβασις τῆς Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου 1949.

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Πνευματικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀπόψεις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.

Πνευματικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀπόψεις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—Πνευματικὰ ρεύματα καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ πρόβλημα τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ἔκτασις του.—Ἡ «κρίσις» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ὁ «φιλελευθερισμὸς» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ὁ «κοινωνισμὸς» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Κριτικὴ φιλοσοφία καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ σύγχρονον «ἀντιορθολογικόν» κίνημα καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ μεθοδολογικὴ διάρθρωσις τῆς καθόλου ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰ κριτήρια αὐτῆς.—Τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Αἱ βασικαὶ ἔννοιαι τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Ἐπισκόπησις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.—Αἱ «σχολαὶ» τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ «πολιτικὴ» καὶ τὸ «ποινικὸν δίκαιον».

Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἔννοια τοῦ ποινικοῦ νόμου.—Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις ὀρισμένου δράστου.—Τὸ ἐγκλημα

ὡς ἄδικος πράξις (τυπικὴ καὶ οὐσιαστικὴ).—Τὸ ἔγκλημα ὡς ἄδικος πράξις τοῦ ἐνόχου.

Ἐμφανίσεις τοῦ ἐγκλήματος.—Τὸ ἔγκλημα ὡς μὴ περατωθεῖσα πράξις (ἀπόπειρα).—Τὸ ἔγκλημα ὡς πράξις πλειόνων δραστῶν (συμμετοχὴ).—Τὸ ἔγκλημα ὡς πραγματικὴ ἢ νομικὴ ἐνότης (συρροή).

Ἡ ποινὴ ὡς ἔννομος συνέπεια τοῦ ἐγκλήματος.—Ἡ νομικὴ φύσις τῆς ποινῆς.—Λόγοι αἴροντες ἢ μετριάζοντες τὴν ποινὴν.—Τὰ εἶδη τῶν ποινῶν καὶ ἡ ἱστορία των.—Κριτικὴ τοῦ «συστήματος» τῶν ποινῶν τοῦ νόμου.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ποινῆς.—

Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.—Ἡ νομικὴ φύσις τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ἡ ἱστορία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ὁ νέος Ποινικὸς Κώδιξ καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐρμηνεῖα θεμάτων ἐκ τοῦ εἰδικοῦ μέρους τοῦ ποιν. νόμου.—Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος.—Ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας.—Ἐγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀσκήσεις ἐπὶ πρακτικῶν θεμάτων.

Στοιχεῖα ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ γενικὴ διάπλασις τῆς ποινικῆς δικονομίας. —Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Μορφή καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Αἱ ἀρχαὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Αἱ πηγαὶ τῆς ἐλληνικῆς ποινικῆς δικονομίας.—Προβλήματα ἐφαρμογῆς καὶ ἐρμηνείας τῶν κανόνων τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ ποινικὴ δίκη.—Ἡ ποινικὴ δίκη ὡς ἔννομος σχέσις.—Τὰ στάδια τῆς διαδικασίας.—Τὰ δικαστήρια.—Ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία.—Οἱ παράγοντες τῆς ποινικῆς δίκης.—Τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα.

Αἱ ἀποφάσεις.—Ἡ ἔφεσις.—Ἡ ἀναίρεσις.—Ἡ ἀναψηλάφησης.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐμπράγματον Δίκαιον.

Τὰ πράγματα καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα.—Νομὴ : κτῆσις, ἀπώλεια, προστασία.—Κυριότης καὶ περιεχόμενον αὐτῆς, περιορισμοί, τρόποι κτήσεως, προστασία μεταγραφῆς.—Δουλεῖαι : προσωπικαί, πραγματικαί, περιεχόμενον, σύστασις, προστασία, ἀπόσβεσις.—Ἐνέχυρον : σύστασις, ἀπόσβεσις, προστασία, νόμιμον ἐνέχυρον, γεωργικὸν ἐνέχυρον κλπ.—Ἐποθήκη : σύστασις, ἔκτασις, ἀπόσβεσις, προσημείωσις.

Οἰκογενειακὸν Δίκαιον.

Μνηστεία : σύστασις, λύσις, συνέπειαι, παραγραφὴ.—Γάμος : ὄροι πρὸς σύναψιν, ἰκανότης, κωλύματα.—Ἄκυρος καὶ ἀκυρώσιμος γάμος, ἀνυπόστατος γάμος.—Προσωπικαὶ σχέσεις μεταξύ τῶν συζύγων.—Περιουσιακαὶ σχέσεις τῶν συζύγων.—Προῖξ : σύστασις, εἶδη προικός, δικαιώματα ἀνδρὸς ἐπὶ τῆς προικός, ἀσφάλεια προικός, ἡ προῖξ λυθέντος τοῦ γάμου, χωρισμὸς προικός.—Διαζύγιον : λόγοι διαζυγίου, διαδικασία, ἀποτελέσματα.—Γνησιότης τέκνου, ἀποκήρυξις.—Διατροφή ἐκ τοῦ νόμου.—Σχέσεις γονέων καὶ τέκνων, πατρικὴ ἐξουσία.—Ἐξώγαμα τέκνα, ἀναγνώρισις, νομιμοποίησις.—Υἱοθεσία : ὄροι, ἀποτελέσματα.—Ἐπιτροπεία, παρεπίτροπος, συγγενικὸν συμβούλιον.—Κηδεμονία χειραρέτων ἀνηλίκων.—Ἐπιτροπεία ἀπηγορευμένων, ἐπιτροπεία ἀπόντος.—Δικαστικὴ ἀντίληψις.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὸν μέρος.—Δίκαιον Ἑταιριῶν.—Ναυτικὸν Δίκαιον.—Πτωχευτικὸν Δίκαιον.

Γενικὸν μέρος.—Ἱστορία τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου.—Ἐμπορικὰ πράξεις.—Ἐμποροί.—Ἐπωνυμία καὶ σήματα.—Ἐμπορικὰ βιβλία.—Χρηματιστήρια.—Παραγγελία.—Μεταφορά.—Συναλλαγματικά.—Γραμμάτια.—Ἐπιταγαί.—Τραπεζιτικά πράξεις ἐν γένει.—Ἀνοικτὸς λογαριασμὸς.—Χερσαία ἀσφάλεια.

Δίκαιον Ἑταιριῶν.—Ὁμόρρυθμοι, ἑτερόρρυθμοι, ἀνώνυμοι ἑταιρίαι.

Ναυτικὸν Δίκαιον.—Ἱστορία.—Πλοῖον ἐν γένει.—Πλοίαρχος.—Ναῦται.—Προστασία ναυτικῆς πίστεως.—Ναύλωσις.—Ἀσφάλεια.—Πλοιοκτῆτης καὶ ἐφοπλιστής.—Τρόποι κτήσεως πλοίου.—Συμπλοιοκτησία.—Ἀβαρίαι.—Σύγκρουσις πλοίων.—Ρυμούλκησις.

Πτωχευτικὸν Δίκαιον.—Ἱστορία.—Προϋποθέσεις κηρύξεως πτωχεύσεως.—Ἀπόφασις δικαστηρίου.—Ὅργανα πτωχευτικῆς διαδικασίας.—Συνέπειαι ἐν γένει τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως.—Ὑποπτος περίοδος.—Διεκδίκησις ἐν πτωχεύσει.—Ἡ σύζυγος τοῦ πτωχεύσαντος.—Ἐπαλήθευσις ἀπαιτήσεων.—Συμβιβασμὸς ἐν γένει.—Ἐνωσις, διανομή.—Παῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως.—Ἀποκατάστασις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Ἐννοια καὶ ἀποστολὴ τῆς οἰκονομίας τοῦ κράτους.—Ἡ πολιτεία καὶ ἡ οἰκονομία αὐτῆς.—Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς κρατικῆς οἰκονομίας.—Κατευθυντήριοι γραμμαὶ τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς.—Σχέσις μεταξύ δημοσίας

καὶ ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.—Ἡ θέσις τῆς κρατικῆς οἰκονομίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.

Ἡ δημοσία οἰκονομικὴ ὡς ἐπιστήμη.—Ἔννοια καὶ περιεχόμενον.—Ἀποστολὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης τῆς κρατικῆς οἰκονομίας.—Κλάδοι τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς.—Τοποθέτησις τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.—Ἡ αὐτοτέλεια τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς.—Μέθοδοι ἐρεύνης.—«Δημοσιονομικοὶ νόμοι».

Κατηγορίαι δημοσιονομικῶν ἐνεργειῶν καὶ ἐπιδράσεις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ βίου.—Αἱ κύριαι μορφαὶ τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.—Κρατικαὶ δαπάναι καὶ κρατικὰ ἔσοδα.—Χαρακτῆρες τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.—Ἄ οἰκονομικοπολιτικὸς αὐτῆς χαρακτήρ.—Ἐπιδράσεις τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος, ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, ἐπὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐπὶ τοῦ νομίματος, ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων.—Τὰ ὅρια τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως καὶ ἡ ἀνάγκη προσαρμογῆς ταύτης πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας.—Ἡ φορολογικὴ δυναμικότης.

Ἱστορία τῶν δημοσιονομικῶν θεωριῶν.—Ἕλληνες.—Ρωμαῖοι.—Βυζαντινοί.—Μεσαίων.—Φεδουαρχικὸν σύστημα ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ.—Ἐμποροκράται.—Καμεραλισταί.—Ἡ δημοσιονομικὴ θεωρία τοῦ φυσικοῦ δικαίου.—Φυσιοκράται.—David Hume καὶ Adam Smith.—Ρωμαντικὴ Σχολή.—Ἱστορικὴ Σχολή.—Lorenz von Stein.—Shaeflle.—Roscher.—Οἱ λοιποὶ θεωρητικοὶ τοῦ 19ου αἰῶνος,—Ἀδόλφος Wagner.—Σύγχρονος ἐποχῆ.

Κρατικαὶ ἀνάγκαι, πολιτικὴ τῶν δαπανῶν καὶ τρόποι ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν.—Προϊούσα ἐπέκτασις τῶν δαπανῶν εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.—Κατηγορίαι κρατικῶν δαπανῶν (παραγωγικαὶ καὶ ἀποδοτικαί, τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι κλπ.).—Διάκρισις τῶν δαπανῶν βάσει τῶν διοικητικῶν σκοπῶν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς πολιτικῆς τῶν δαπανῶν.—Ἀρχαὶ διαχειρίσεως (αἱ ἀρχαὶ τῆς μεγίστης κοινωνικῆς ὠφελείας, τῆς οἰκονομικότητος, τῆς ἀναλογικότητος κλπ.).—Ἀρχαὶ καλύψεως τῶν δαπανῶν (φορολογία, δανειακὴ πολιτικὴ κλπ.).—Ἀντιμετώπισις τῶν κρατικῶν δαπανῶν.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις συστημάτων πορισμοῦ κρατικῶν ἐσόδων (περίοδος κτηματικῆς οἰκονομίας τοῦ κράτους, νομηματικὴ κρατικὴ οἰκονομία, φορολογικὴ περίοδος, κοινωνικὴ περίοδος).—Ταξινόμησις τῶν κρατικῶν ἐσόδων.—Τὸ κράτος ὡς ἐπιχειρηματίας.—Ἐσοδα ἐκ φόρων.—Ἐσοδα ἐκ δανείων.—Δημοσιονομικοὶ κανόνες, διέποντες τῆς ἐπιχειρηματικῆς δρᾶσιν τοῦ κράτους.—Αἱ κατ' ἴδιον κρατικαὶ ἐκμεταλλεύσεις (ἀγροτικὰ κτήματα, συγκοινωνίαι, τηλεπικοινωνίαι κλπ.).

Γενικὴ θεωρία τῆς φορολογίας.—Δικαιολογικὸς λόγος τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους.—Ἀντικείμενα τῆς φορολογίας.—Σκοποὶ καὶ λειτουργίαι τῆς φορολογίας.—Φορολογικὰ ἀξιώματα.—Ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη

ἐν τῇ κατανομῇ τῶν φορολογικῶν βαρῶν.—Ἡ νομικὴ ἀποψις ἐν τῇ συνταγματικῇ κατοχυρώσει τῆς «ἰσότητος» ἐν τῇ φορολογίᾳ.—Λοιπαὶ βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς φορολογίας.—Ἐκτασις τῆς φορολογίας καὶ ὄρια αὐτῆς.—Κατανομὴ τῶν φορολογικῶν βαρῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φοροδοτικῆς ἱκανότητος (φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἐλαχίστου συντηρήσεως, προοδευτικὴ φορολογία κλπ.).—Γενικότης τῆς φορολογίας καὶ αἱ ἐκ φόρων ἀπαλλαγαί.

Μορφαὶ φορολογικῶν συστημάτων.—Φόρος ἐνιαῖος καὶ πολλαπλοῦν σύστημα φόρων.—Κατάταξις τῶν φόρων (ἄμεσοι καὶ ἔμμεσοι, τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι, προσωπικοὶ καὶ πραγματικοὶ κλπ.).—Ἡ φοροτεχνικὴ τοῦ κράτους.—Ἐπιδράσεις τῆς φορολογίας καὶ συναφεῖς ἀντιδράσεις τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.—Ἐπίπτωσις τῶν φόρων.

Εἶδη τῶν φόρων.—Ἄμεσοι φόροι : Φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς περιουσίας.—Ἐμμεσοὶ φόροι : Ἐπὶ τῶν δαπανῶν (γενικὸς φόρος καταναλώσεως καὶ εἰδικοί τοιοῦτοι : ἐπὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ εἰδῶν γενικῆς χρήσεως καὶ ἐπὶ εἰδῶν πολυτελείας).—Φορολογικὰ μονοπώλια εἰδικώτερον.—Δασμοί.—Εἶδη αὐτῶν.—Δασμολόγια καὶ συστήματα αὐτῶν.—Φόροι μικτοὶ : ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας.

Κάλυψις κρατικῶν δαπανῶν διὰ δανείων.—Γενικὴ θεωρία τῆς δημοσίας πίστεως.—Ἐννοια τῆς δημοσίας πίστεως.—Θέσις τῶν δανείων εἰς τὴν κρατικὴν οἰκονομίαν.—Προϋποθέσεις ἐπιτρεπτῆς προσφυγῆς εἰς τὸ δάνειον.—Τρόποι συνάψεως κρατικῶν δανείων.—Προνόμια τῶν τίτλων ἐθνικῶν δανείων.—Μορφαὶ δανείων (διαρκῆ καὶ ἀποσβεστέα δάνεια—κυμαινόμενον χρέος—ἐκούσια καὶ ἀναγκαστικά δάνεια—ἔσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ—ἡγγυημένα δάνεια).—Μέθοδοι ἀποσβέσεως τῶν κρατικῶν δανείων καὶ δημοσιονομικὰ μέσα ἀποπληρωμῆς αὐτῶν.

Ἡ δημοσιονομικὴ διοίκησις.—Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους.—Περιεχόμενον τῆς δημοσιονομικῆς διοικήσεως.—Νομικὴ φύσις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀναγκαιότης αὐτοῦ.—Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ (δημοσιότης, καθολικότης κλπ.).—Διαδικασία καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἔλεγχος ταύτης (διοικητικὸς, δικαστικὸς, κοινοβουλευτικὸς).

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Περιεχόμενον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.—Κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα καὶ αἷτια γενέσεως αὐτῶν.—Ἀντικείμενον τῆς θεωρητικῆς οἰκονομικῆς καὶ θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.—Θεμελιώδεις ἔννοιαι ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ : οἰκονομικαὶ ἀξίαι, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος, παραγωγὴ κλπ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας : οἰκιακὴ παραγωγὴ,

ἀγοραστική παραγωγή, ἐμπορική παραγωγή, προκεφαλαιοκρατική καὶ κεφαλαιοκρατική.—Μορφαὶ τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ὀργανώσεως (ἀτομιστική, κοινωνιστική κλπ.).—Διευθυνομένη ἢ προγραμματική οἰκονομία.—Ἱστορική ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας παρ' ἄλλοδαποῖς καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Παραγωγή, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος.—Μέσα ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—'Οργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς παραγωγῆς.—'Εργασία καὶ εἶδη αὐτῆς.—'Ο καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας.—'Η συνεργασία πρὸς παραγωγὴν.—'Η συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς.—Τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα τῆς στενότητος ἐργασίας καὶ τῆς ἀνεργίας.—Τὸ ἔδαφος ὡς φορεὺς πρώτων ὑλῶν.—Τὸ ἔδαφος ὡς τόπος ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς.—Τὸ κεφάλαιον.—Τὰ κίνητρα τῆς ἀποταμιεύσεως.—Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

Γενικὴ θεωρία τῶν τιμῶν.—'Η ζήτησις οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ αἱ δαπάναι προμηθείας (τιμαὶ) αὐτῶν.—Οἰκονομικοὶ νόμοι συναφεῖς.—Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς ἰσορροπίας ἢ ἐνιαίας τιμῆς.—Προσδιοριστικὰ αἷτια τῶν τιμῶν.—Μονοπώλια.—'Η διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐργατικοὶ μισθοί.—'Η ἔγγειος πρόσοδος.—'Ο τόκος καὶ τὰ προσδιοριστικὰ αὐτοῦ αἷτια.—Αἱ περὶ τόκου θεωρίαι.—Τὸ ἐπιχειρηματικὸν κέρδος.

Χρῆμα, πίστις καὶ νομοθετικὰ συστήματα.—'Η κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν.—'Η ἐσωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ ἀξία.—'Η ἀνταλλαγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ διεθνὴς συναλλαγὴ.—'Η πίστις ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—Αἱ τράπεζαι καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν.—Θεωρία τῶν νομισματικῶν συστημάτων.—'Ο χρυσοῦς καὶ ὁ διμεταλλικὸς κανὼν.—Τὰ διευθυνόμενα νομισματικὰ συστήματα : τὸ τιμαριθμικὸν νόμισμα—τὸ νόμισμα σταθερᾶς κυκλοφορίας—τὸ σύστημα τῆς σταθερᾶς ἀξίας τοῦ χρήματος.

'Η κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν.—Τὸ κρατοῦν σύστημα.—Οἱ σοσιαλιστικοὶ τρόποι.—Οἱ κεφαλαιοῦχοι εἰσοδηματῖαι.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐπιχειρηματῖαι.

Αἱ οἰκονομικαὶ διακνύμάνσεις.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

'Ορισμὸς, ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς.—Διακρίσεις τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς.—Οἰκονομικαὶ μονάδες : ἐκμετάλλευσις, ἐπιχείρησις.—Κατηγορίαι ἐπιχειρήσεων.—Μορφαὶ ἐπιχειρήσεων.—'Οργάνωσις ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἐπιχειρήσεων.—'Εννοια τῆς περιουσίας : σύνθεσις, ἀποτίμησις, μετασχηματισμοί.—'Εννοια τοῦ κόστους.—Ρευστότης.—Τὰ ἔξοδα ἐν τῇ ἐπιχειρήσει.—'Αποτελεσματικότης.—'Εννοια τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους.—Κύκλος ἐργασιῶν.—'Εννοια καὶ ὄρισμὸς τῆς πίστεως.—Περιεχόμενον αὐτῆς καὶ κατηγορίαι.—'Εργασία, ὀργάνωσις αὐτῆς, μέθοδοι ἀντιμισθίας.—'Ασφάλις.—Στατιστικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκμεταλλεύσεων.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Λογιστική βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.—Λογιστικὴ τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἐφαρμογαὶ λογιστικῆς διάφοροι.—Στοιχεῖα ἐλεγκτικῆς.—Ἀνάπτυξις διαφόρων λογιστικῶν θεωριῶν.—Σύντομος ἐξιστόρησις τῆς ἐξελιξέως τῶν λογιστικῶν μηχανῶν.—Πρακτικὸν Γραφεῖον.

Λογιστικὴ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.—Διάκρισις τῶν δύο θεμελιωδῶν τμημάτων τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.—Τμῆμα ἐμπορικόν.—Σκοπὸς τούτου καὶ κύκλος ἀντιστοίχων ἐργασιῶν.—Τμῆμα τεχνικόν.—Σκοπὸς τούτου καὶ κύκλος ἀντιστοίχων ἐργασιῶν.—Τρόπος ὀργανώσεως εἰς τὰς διαφόρους βιομηχανίας.

Βιομηχανικὸν τμῆμα καὶ στοιχεῖα αὐτοῦ (πρῶται ὕλαι, βοηθητικαὶ ὕλαι, ἡμερομίσθια, γενικὰ βιομηχανικὰ ἐξόδα).

Προσαρμογὴ τῆς λογιστικῆς ὀργανώσεως τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως πρὸς τὰ δύο ὡς ἄνω κύρια τμήματα (ἐμπορικὴ λογιστικὴ, βιομηχανικὴ λογιστικὴ).

Συστηματικὴ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανικῆς λογιστικῆς.—Πρῶται καὶ βοηθητικαὶ ὕλαι, σημασία καὶ κινήσεις τούτων ἐν τῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἀντίστοιχος λογιστικὴ ὀργάνωσις.—Ἡμερομίσθια, σημασία τούτων, εἰδικοὶ ὅροι τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τούτων, ἔλεγχος τῶν ἐργατῶν.—Καθορισμὸς τῆς προσφερομένης ὑφ' ἐκάστου ἐργάτου ἐργασίας.—Λογιστικὴ ὀργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας ἡμερομισθίων.—Γενικὰ βιομηχανικὰ ἐξόδα.—Φύσις καὶ σημασία τούτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.—Διάκρισις εἰς ἄμεσα καὶ ἔμμεσα.—Προσδιορισμὸς τοῦ μεγέθους τούτων καὶ τρόπος ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὰ παραγόμενα προϊόντα.—Λογιστικὴ παρακολούθησις τούτων.—Εἰδικώτερον (ἐκ τῶν ἐμμέσων βιομηχανικῶν ἐξόδων) τὰ τῶν ἀποσβέσεων.—Ἡ βιομηχανικὴ ἐπιχειρήσις ἐξεταζομένη ἀναλόγως τοῦ τρόπου κατεργασίας τῆς πρώτης ὕλης καὶ τοῦ εἴδους τῶν παραγομένων προϊόντων.—Περίπτωσις παραγωγῆς ἐνὸς εἴδους προϊόντος καὶ συνολικὸν τίμημα αὐτοῦ.—Περίπτωσις παραγωγῆς διακεκριμένων εἰδῶν ἢ ποιότητων ἐνὸς εἴδους καὶ εἰδικὸν τίμημα ἐκάστου εἴδους ἢ ποιότητος.—Περίπτωσις διαδοχικῶν μετασχηματισμῶν τῆς πρώτης ὕλης ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐπιχειρήσει.—Ἐξέτασις τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων καθ' ἑαυτὰ (ἡμιτελῆ, ἔτοιμα, κύρια καὶ δευτερεύοντα).—Καθορισμὸς τοῦ τιμήματος τῶν ὡς ἄνω προϊόντων : 1) διὰ συστηματικῆς λογιστικῆς, 2) ἐξωλογιστικῶς καὶ 3) δι' εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ.—Ἐο λογαριασμὸς «παραγωγή προϊόντων» ὡς ὄργανον προσδιορισμοῦ τοῦ βιομηχανικοῦ τιμήματος.—Τρόποι τήρησεως αὐτοῦ καὶ ἀντίστοιχοι πληροφορίαι.—Εἰδικαὶ περιπτώσεις ἐμφανιζόμεναι καὶ ἀντίστοιχοι τρόποι ἐνεργείας.—Ἐο λογαριασμὸς «Ἀποθήκη» ἢ «Ἐτοιμα προϊόντα».—Προορισμὸς τούτου καὶ τρόπος λειτουργίας αὐτοῦ.—Τιμὴ πωλήσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐργοστασίου.—Προσ-

διορισμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐξηγγμένου ἀντιστοίχου βιομηχανικοῦ τιμήματος διὰ προσθήκης τοῦ προσήκοντος ποσοστοῦ ἐκ τῶν γενικῶν ἐξόδων τοῦ ἐμπορικοῦ τιμήματος καὶ τοῦ ἀναλόγου ποσοστοῦ κέρδους.—Λογαριασμὸς «Πώλησις προϊόντων» τοῦ ἐργοστασίου.—Προορισμὸς αὐτοῦ καὶ τρόποι τηρήσεως τούτου καὶ ἀντίστοιχοι πληροφορίες.—Παραδείγματα.—Αἱ βοηθητικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ λογιστικὴ ἐκάστης τούτων καὶ σχέσεις τούτων πρὸς τὴν κυρίαν βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ἐπὶ τῇ βάσει παραδειγμάτων.—Συνήθεις περιπτώσεις ἐμφανιζόμεναι ἐν τῇ βιομηχανικῇ λογιστικῇ κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως καὶ ἀντίστοιχοι λογιστικαὶ ἐνέργειαι.—Ἐξαγωγή ἀποτελεσμάτων χρήσεως καὶ διάθεσις τοῦ καθαροῦ κέρδους.—Μελέτη καὶ ἀνάλυσις ἰσολογισμοῦ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Λογιστικὴ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων.—Διοικητικὴ ὀργάνωσις.—Τμήματα ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας (Διεύθυνσις, γραμματεία, ἐπιθεώρησις προσωπικοῦ, ἀρχεῖον, διεκπεραίωσις, δικαστικὸν τμήμα, τμ. διαχειρίσεως ὕλικου, τμ. οἰκονομικῶν μελετῶν καὶ πληροφοριῶν, λογιστήριον κλπ.).—Τμήματα ἀμέσως ἐπικοινωνοῦντα πρὸς τὸ κοινὸν (καταθέσεις, τμ. χορηγήσεων καὶ δανείων, τμ. μεταφορᾶς χρήματος, τμ. συναλλάγματος, εἰσπράξεις ἀξιῶν τρίτων, ταμεῖα μετρητῶν καὶ χρεωγράφων).—Σχέσεις συνδέουσαι ταῦτα πρὸς ἄλληλα.

Λογιστικὴ ὀργάνωσις.—Δικαιολογικὰ ἔγγραφα καὶ ἀναλυτικὰ βιβλία (ἐπεξήγησις τῶν κυριωτέρων τούτων διὰ παραδειγμάτων).—Διάκρισις τῶν πράξεων τῆς τραπεζῆς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς μεσολαβήσεως ἢ μὴ τοῦ λογαριασμοῦ «Ταμεῖον» κατ' αὐτάς : α) ταμειακαὶ καὶ β) συμπήφιστικαὶ ἢ ἡμερολογιακαὶ.—Διάκρισις τῶν πράξεων τῆς τραπεζῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ νόμισμα, εἰς ὃ αὐταὶ ἀνάγονται : α) αἱ πράξεις εἰς δραχμάς καὶ β) πράξεις εἰς ξένον νόμισμα.—Ἐξέτασις τῶν λογιστικῶν ἔγγραφῶν τῶν πράξεων τῆς τραπεζῆς κατὰ τμήματα, ὡς ἡ ἐξῆς σειρά : α) καταθέσεις, β) τρεχούμενοι λογαριασμοί, γ) δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρεωγράφων, δ) δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων, ἐνεχυρογράφων γενικῶν ἀποθηκῶν καὶ γεωργικῶν ἐνεχυρογράφων, ε) προκαταβολαὶ ἐναντι φορτωτικῶν καὶ ἐνέγγυοι πιστώσεις, στ) δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων, ζ) συνάλλαγμα, η) ἐκδόσεις καὶ πληρωμαὶ ἐπιταγῶν ἐσωτερικοῦ, πιστωτικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ ἀνταποκριταί, θ) χρεώγραφα, ι) εἰσπραξις ἀξιῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτου, ια) χορήγησις ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν.—Συγκέντρωσις ἔγγραφῶν, συμφωνία καὶ ἔλεγχοι (ἡμερήσιοι, περιοδικοί).—Λογιστήριον.—Συγκεντρωτικὸν ἡμερολόγιον.—Συγκεντρωτικὸν καθολικόν.—Ἀναλυτικὰ καθολικά : α) πελατῶν καὶ β) ἀποτελεσμάτων.—Συμφωνία λογαριασμῶν παρὰ τρίτοις.—Σύντομος εξέτασις τῶν λογαρισμῶν nostro καὶ vostro.—Λογιστικαὶ ἔγγραφαὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως.—Ἐξαγωγή τόκων καὶ προμηθειῶν, διαφόρων κερδῶν, κρατήσεων καὶ ἀποσβέσεων διαφόρων, ἐκτοκισμὸς (ἢ ἀναπροεξόφλησις) χαρτοφυλακίου, συγκέντρωσις ἀποτελεσμάτων καὶ διάθεσις τοῦ καθαροῦ κέρδους.—Ἀνάλυσις λογαριασμοῦ «Ζημίαι καὶ Κέρδη», σύντα-

ξίς ἰσολογισμοῦ, μελέτη καὶ ἀνάλυσις τούτου, ὡς καὶ ἐτέρων τοιούτων ἀνεξαρτήτως θεωρουμένων.

Ἐφαρμογαὶ τῆς λογιστικῆς.—Ἐπὶ Γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἀτμοπλοϊκῶν ἐπιχειρήσεων.—Σιδηροδρόμων.—Ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων.—Σωματείων.—Ὄργανισμῶν δημοσίου δικαίου.—Οἰκιακῆς λογιστικῆς.

Στοιχεῖα ἐλεγκτικῆς.—Περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς σημασίας τοῦ λογιστικοῦ ἐλέγχου εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις.—Εἰδικοί ἔλεγχοι.—Ἐλεγχος βιβλίων, ἐγγραφῶν καὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.—Μετρητῶν καὶ λοιπῶν ἀξιῶν.—Ὑποχρεώσεων καὶ ἀπαιτήσεων.—Λογιστικαὶ ἐκθέσεις καὶ ἐφηροσμένη στατιστικὴ.—Ἐκθέσεις ἐλεγκτῶν.—Ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα ἐλεγκτῶν, ἰδίᾳ τῶν κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ ἄνων. ἑταιριῶν.

Ἀνάπτυξις διαφόρων λογιστικῶν θεωριῶν.

Σύντομος ἐξιστόρησις τῆς ἐξελιξέως τῶν λογιστικῶν μηχανῶν.

Πρακτικὸν Γραφεῖον.—Ὁργάνωσις λογιστικοῦ γραφείου βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.—Τραπεζικῆς ἐπιχειρήσεως.—Γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως.—Ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως.—Ἀτμοπλοϊκῆς ἐπιχειρήσεως.—Σιδηροδρομικῆς ἐπιχειρήσεως.—Ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως.—Ὄργανισμοῦ δημοσίου δικαίου.—Σωματείου.—Φορολογικοῦ ἐλέγχου.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Στοιχεῖα συνδυαστικῆς.—Ἡ στατιστικὴ ὡς ἐπιστῆμη καὶ ὡς μέθοδος ἐρεύνης.—Ἐφαρμογαὶ ἐν τῇ δημογραφίᾳ.

Στοιχεῖα συνδυαστικῆς.—Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς θεωρίας καὶ τοῦ λογιμοῦ τῶν πιθανοτήτων.

Ἡ στατιστικὴ ὡς ἐπιστῆμη καὶ ὡς μέθοδος ἐρεύνης.—Παρασκευὴ τοῦ στατιστικοῦ ὕλικου, κατάταξις αὐτοῦ καὶ στατιστικοὶ πίνακες.—Στατιστικαὶ σειραὶ καὶ γραφικὴ παράστασις αὐτῶν.—Μέσαι τιμαί.—Τιμαὶ διασπορᾶς.—Θεωρία τῶν λαθῶν.—Στατιστικὴ τῶν αἰτίων.—Ἐναλλακτικὴ παραλλακτικότης.—Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς συσχετίσεως.—Ἐφαρμογαὶ τινες ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς ἐπιστήμαις.—Εἶδη στατιστικῶν.

Ἐφαρμογαὶ ἐν τῇ δημογραφίᾳ.—Συλλογὴ καὶ ἐπεξεργασία τοῦ δημογραφικοῦ ὕλικου.—Κατάστασις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ κατανομὴ αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τοὺς κυριωτέρους δημογραφικοὺς χαρακτῆρας.—Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ (θνησιμότης, γαμηλιότης, γεννητικότης).—Πίνακες ἐπιβιώσεως καὶ καθαρὰ ἀναπαραγωγῆ.—Τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα ἐν γένει, καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἑλλάδος.—Σχέσεις πληθυσμοῦ καὶ οἰκονομίας.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Δίκαιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Εἰδικὸν μέρος τοῦ Διοικητικοῦ δικαίου.—**Τεχνικὴ τῆς διοικήσεως.**

Οἱ δημοσιούπαλληλικοὶ θεσμοὶ ἐν Ἑλλάδι.—Ἔννοια τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.—Πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ, διοικητικοὶ καὶ δικαστικοὶ, ἰσόβιοι, μόνιμοι, δόκιμοι, ἔκτακτοι, ἐπὶ θητεία, ἐπὶ συμβάσει.—Νομικὸς χαρακτὴρ τῆς δημοσιούπαλληλικῆς σχέσεως.—Ἰδρυσις ταύτης (διορισμός).—Προσόντα, καλύματα.—Καθήκοντα καὶ περιορισμοί.—Δικαιώματα ὕλικὰ καὶ ἠθικά.—Εὐθῦναι ποινικαί, ἀστικά, πειθαρχικά.—Πειθαρχικὸν δίκαιον ἐν γένει (οὐσιαστικὸν καὶ διαδικαστικόν).—Μεταβολαὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως (προαγωγή, μετατάξεις κλπ.).—Ἡ μονιμότης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Λύσις τῆς δημοσιούπαλληλικῆς σχέσεως.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—Ἀστυνομία καὶ ἀντικείμενα ταύτης.—Δημοσία ἀσφάλεια.—Ἀγορανομία.—Νομοθετικὴ ρύθμισις τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς.—Δημόσια κτήματα.—Δημόσια ἔργα.—Ὀδονομία.—Ἀπαλλοτριώσεις.—Ἐπιτάξεις.—Ἀποκατάστασις ἀκτημόνων.—Δημοσία ἐκπαίδευσις.—Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.—Κοινωνικὴ πρόνοια.—Κρατικαὶ προμήθειαι.—Δασονομικὸν καὶ μεταλλευτικὸν δίκαιον.—Συγκοινωνίαι καὶ τηλεπικοινωνίαι.—Ὁργάνωσις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ κλάδοι αὐτῆς.

Τεχνικὴ τῆς διοικήσεως καὶ «δημοσία διοίκησις» (public administration).—Τεχνικὴ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κατάστρωσις σχεδίων ὀργανώσεως.—Ὁργάνωσις μεγάλων καὶ συνθέτων ὑπηρεσιῶν.—Ὁργάνωσις ὑπηρεσιῶν ἀπλῶν καὶ εἰς μικρὰ πλαίσια.—Ἀνάθεσις τῶν ὁμοειδῶν καθηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσιακὴν μονάδα.—Τὸ ἐμψυχον ὕλικόν.—Τρόποι στρατολογίας αὐτοῦ.—Διορισμός ἢ ἐκλογή.—Δοκιμασία πνευματικῆς ἱκανότητος κατὰ τὴν πρόσληψιν.—Εἰδικαὶ σχολαὶ προπαραεὐζουσαι δημοσίους λειτουργοὺς ἢ μετεκπαίδευσις διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας.—Συγχρονισμὸς ἐν τῇ λειτουργίᾳ δημοσίων ὑπηρεσιῶν (ἰδίᾳ οἰκονομικῶν) διὰ τῆς χρήσεως μηχανῶν.—Ὁ παράγων τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς οἰκονομίας χρόνου.—Ἡ ἐπαφὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὸ κοινὸν (δεοντολογικοὶ κανόνες).—Ἰπαλληλικὴ ἀγωγή.—Οἱ παράγοντες τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεως μὲ ὅσον ἔνεστι ὀλιγάριθμον προσωπικόν.—Μόρφωσις τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν, ἀποστολὴ καὶ καθήκοντα αὐτῶν.—Ἔργον συντονιστικὸν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κατανομὴ τῆς ἐργασίας.—Οἱ

κατάλληλοι ἄνθρωποι εἰς τὰ κατάλληλα ἔργα.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων οὐχὶ ἀνώτερος τοῦ δεκτικοῦ συντονισμοῦ ἐκ μέρους προϊσταμένου τινός.—Ἐνδεδειγμένα ἔργα εἰδικεύσεως.—Ὀργάνωσις πολυετῶν σχεδίων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς δημοσίας διοικήσεως.—Ἀποκέντρωσις εἰς τὰς διοικητικὰς ἐνεργείας καὶ τὰς συναφεῖς εὐθύνας.—Συντονισμὸς καὶ κατεύθυνσις ἐκ μέρους τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων.—Ὁμογένεια εἰς τὰς μεθόδους καὶ τὴν διαδικασίαν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ διέπουσαι γενικὴν ὀργανωτικὴν ἔρευναν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοίκησει.—Προπαρασκευὴ (προκαταρκτικαὶ μελέται), ἐξεύρεσις, ταξινομήσις καὶ ἀνάλυσις στοιχείων, ὑποβολὴ καὶ υἱοθέτησις προτάσεων, παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς.—Διαγράμματα πορείας ἐνεργειῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοίκησει.—Γενικοὶ κανόνες καὶ συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰδικὸν Μέρος.

Περὶ τῶν συμβατικῶν κανόνων.—Γενικὰ περὶ συνθηκῶν, διάκρισις καὶ κατάταξις αὐτῶν.—Τρόπος συνομολογήσεως, ἱκανότης δικαίου, στοιχεῖα ἐγκυρότητος, ἐκδήλωσις τῆς βουλήσεως τῆς πολιτείας, δόλος καὶ βία.—Διαπραγματεύσεις καὶ σύνταξις τοῦ κειμένου τῆς συνθήκης, διάρθρωσις, γλῶσσα καὶ ἔλεγχος τῶν πληρεξουσίων.—Μονογράφησις.—Προσχώρησις.—Ἐπιφύλαξις.—Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς συνθήκης, ἀρμόδια ὄργανα, τρόποι, ὑποχρεωτικὴ ἰσχὺς.—Ἐφαρμογὴ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἔννομον τάξιν, μετατροπὴ.—Πρωτοκόλλησις καὶ καταχώρησις.—Ἀποτελέσματα τῶν συνθηκῶν.—Ἐρμηνεῖα αὐτῶν.—Συγκρούσεις πρὸς ἄλλας πηγὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Ἀῆξις τῆς ἰσχύος αὐτῶν.—Καταγγελία.—Ρήτρα *rebus sic stantibus*.—Ἀναθεώρησις.—Ἐπίδρασις τοῦ πολέμου.

Ὀργάνωσις τῆς διεθνοῦς κοινωνίας.

Εἰρηνικὸς διακανονισμὸς τῶν διεθνῶν διαφορῶν.—Διαπραγματεύσεις.—«Καλαὶ ὑπηρεσίαι».—Μεσολαβήσεις.—Διεθνεῖς ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαί.—Ἐπιτροπαὶ συνδιαλλαγῆς.—Μέσα δικαστικοῦ χαρακτῆρος.—Διεθνῆς διαιτησία καὶ διεθνῆς δικαιοσύνη.—Παραδείγματα ἐκ τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας.—Διεθνῆ διαιτητικὰ δικαστήρια.—Διαρκές δικαστήριον διεθνοῦς δικαιοσύνης.—Συγκρότησις, ἀρμοδιότης καὶ λειτουργία αὐτοῦ.—Ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ τηρουμένη διαδικασία.—Ἀσφάλεια καὶ κυρώσεις.—Ἐγγυήσεις.—Ἀφοπλισμὸς.—Παραίτησις ἀπὸ τῆς αὐτοδικίας.—Μόνιμοι ὀργανισμοὶ ἀσφαλείας.—Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.—Ἡνωμένα Ἐθνη.—Ὀργανισμοὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς παλαιᾶς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τοῦ συγχρόνου ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.—Ὀργάνωσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν (Γενικὴ Συνέλευσις—Συμβ. Ἀσφαλείας—Οἶκον. Συμβ.—Συμβ. Κηδεμονιῶν).

Διεθνής ασφάλεια.—'Εγγυήσεις.—Κυρώσεις.—'Αφοπλισμός.—'Ιστορική εξέλιξις τῆς θεωρίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς πρακτικῆς περὶ περιορισμοῦ τῆς χρήσεως τῆς βίας.—Οἱ περιορισμοὶ τοῦ πολέμου κατὰ τὸ θετικὸν δίκαιον, εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κ.τ.Ε. καὶ τοῦ Ο.Η.Ε., ὡς καὶ εἰς τὰ διάφορα περιφερειακὰ σύμφωνα.—Νόμιμος ἄμυνα, ἀντίποινα στρατιωτικῆς φύσεως, μέτρα καταναγκασμοῦ τοῦ Ο.Η.Ε.—'Αμβλυνσις τοῦ δικαιώματος τοῦ πολέμου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον.—Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων.

Τὸ δίκαιον τοῦ πολέμου καὶ τῆς οὐδετερότητος.

'Η προσφυγὴ εἰς πόλεμον ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—'Η ἱστορικὴ ἀποψις.—'Η φιλοσοφικὴ ἀποψις.—'Ο πόλεμος καὶ ὁ χριστιανισμός.—Αἱ νομικαὶ βάσεις τοῦ πολέμου.—Μορφαὶ τῶν πολέμων (πόλεμοι ἀνεξαρτησίας, ἐπαναστάσεις, πόλεμοι ἐπιθετικοί, ἀμυντικοὶ κλπ.).—Πόλεμοι «ἡπειρωτικοὶ» καὶ ἀποικιακοί.—'Ο πόλεμος ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Κήρυξις πολέμου.—'Η ἔναρξις πολέμου καὶ αἱ διπλωματικαὶ καὶ προξενικαὶ ἀρχαί.—Προϋφιστάμεναι μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων συνθῆκαι καὶ συμβάσεις.—Καθεστῶς προσωπικῆς μεταχειρίσεως τῶν ὑπηκόων τοῦ πολεμίου.—Τύχη τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν.—Μεσεγγυήσεις.—Κατασχέσεις.—Καθεστῶς, ὑφ' ὃ διατελοῦν οἱ ὑπήκοοι οὐδετέρων κρατῶν, οἱ ἀνταποκριταὶ τύπου, οἱ κληρικοί, οἱ ὕγειονομικοὶ κλπ.—'Οπλα θεμιτὰ καὶ ἀπηγορευμένα προσβολῆς καὶ ἀμύνης.—Κατασκοπεΐα.—'Αποκλεισμός καὶ πολιορκία.—Καθεστῶς τῶν αἰχμαλώτων.—Μεταχειρίσεις τῶν τραυματιῶν.—Στρατιωτικὴ κατάληψις ἐχθρικών ἐδαφῶν καὶ νομικαὶ συνέπειαι ταύτης.—'Η ἀρχὴ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν.—'Επιτάξεις.—Δαπάναι κατοχῆς.—'Επιβολὴ χαρτονομίσματος.—Φορολογικὴ διοίκησις, τύχη νομοθεσίας, διοίκησις ἐν γένει καὶ ἀπονομὴ δικαιοσύνης.—'Εγκλήματα πολέμου καὶ συναφεῖς κυρώσεις.—'Ιδιοὶ κανόνες τοῦ κατὰ ξηράν, τοῦ κατὰ θάλασσαν καὶ τοῦ ἐναερίου πολέμου.—Τὸ δίκαιον τοῦ κατὰ θάλασσαν πολέμου.—Θέατρον πολέμου καὶ ἐμπόλεμοι.—'Εχθροπραξίαι.—Λεΐαι.—Συλοδικεΐα.—Πολεμικὰ σκάφη.—'Εμπορικὰ σκάφη.—Νοσοκομειακὰ σκάφη.—Ναυαγοί.—Λαθρεμπόριον πολέμου.—Νηοψία.—Πολεμικὸς ἀποκλεισμός.—Συνοδεΐαι σκαφῶν.—'Ο ἐναέριος πόλεμος.—'Ισχύοντες κανόνες.—Δίκαιον τῆς οὐδετερότητος.—Οὐδετερότης εἰς τὸν κατὰ ξηράν, εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν καὶ εἰς τὸν ἐναέριον πόλεμον.—Διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων.—Κήρυκες, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, συνθηκολόγησις.—Λῆξις πολέμου.—Συνθήκη εἰρήνης.—'Επανορθώσεις.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὸν μέρος.—'Εννοια, ἔκτασις, ὄρισμός καὶ φύσις τῶν κανόνων τοῦ ἰ.δ.δ.—'Ιστορικὴ ἐξέλιξις.—Πηγαί : νόμος καὶ ἔθιμον, διεθνῆς συνθήκη καὶ

διεθνές ἔθιμον.—Κατὰ χρόνον ἰσχὺς τῶν κανόνων τοῦ ἰ.δ.δ.—Θεμελιώδεις ἔννοιαι: Συνδετικά σημεῖα—νομικοὶ χαρακτηρισμοὶ—ἀναπαραπομπή—ἐφαρμογή καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαίου.—Ἐπιφύλαξις τῆς δημοσίας τάξεως, καταδολιεύσις τοῦ πατρίου νόμου.—Ἰκανότης φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.—Νομικὴ κατάστασις τῶν ἀλλοδαπῶν προσώπων ἐν Ἑλλάδι.—Ἀπαγόρευσις—χειραφέτησις.—Ἰκανότης δικαίου τῶν πολιτειῶν.—Τύποι δικαιοπραξιῶν.—Παραγραφή.

Εἰδικὸν μέρος.—Γενικὰ περὶ σχέσεων ἐνοχικῶν, ἐμπραγμάτων, οἰκονομικῶν καὶ κληρονομικῶν.—Εἰδικὰ θέματα ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ ἐκ τοῦ διεθνοῦς δικονομικοῦ δικαίου.—Ἰθαγένεια (τρόπος κτήσεως καὶ ἀπωλείας) καὶ νομικὴ κατάστασις τῶν ἀλλοδαπῶν.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐνοχικὸν δίκαιον.

Ἔννοια τῆς ἐνοχῆς.—Διάφορα εἶδη ἐνοχῶν.—Παρόχαί ὡς ἀντικείμενα τῶν ἐνοχῶν.—Ἀδυναμία παροχῆς καὶ ὑπερῆμερία τοῦ ὀφειλέτου.—Ἵπερῆμερία τοῦ δανειστοῦ.—Ἔννοια τοῦ διαφέροντος.—Ἔννοια τοῦ τόκου.—Ἐνοχαὶ ἐκ συμβάσεων.—Ἀρχαὶ ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων.—Συμβατικὴ ὑπαναχώρησις.—Ἀρραβῶν καὶ ποινικὴ ρήτρα.—Σύμβασις ὑπὲρ τρίτου καὶ εἰς βάρος τρίτου.—Ἀπόσβεσις τῶν ἐνοχῶν.—Ἐκχώρησις.—Ἀναδοχὴ χρέους.—Ἐνοχὴ εἰς ὀλόκληρον.—Δωρεά.—Πώλησις καὶ ἀνταλλαγὴ.—Μίσθωσις: διάφορα εἶδη μισθώσεως (μισθωσις πράγματος, μισθωσις ἀγροτικοῦ κτήματος ἢ ἄλλου προσοδοφόρου ἀντικειμένου, ἐπίμορτος ἀγροληψία, μισθωσις ἐργασίας, μισθωσις ἔργου).—Μεσιτεία.—Προκήρυξις.—Ἐντολή.—Διοίκησις ἀλλοτρίων.—Ἐταιρία.—Κοινωνία.—Δάνειον.—Χρησιδάνειον.—Παρακαταθήκη.—Ἐγγύησις, συμβιβασμός, ἀναγνώρισις χρέους.—Ἀνώνυμα χρεώγραφα.—Ἀδικαιολόγητος πλουτισμός.—Ἀδικοπραξίαι.—Καταδολιεύσις τῶν δανειστῶν.

Κληρονομικὸν δίκαιον.

Κληρονομικὴ ἀναδοχὴ ἐν γένει.—Ἔννοια κληρονόμων.—Διαδοχὴ ἐκ διαθήκης.—Σύνταξις, ἀνάκλησις καὶ δημοσίευσις τῶν διαθηκῶν.—Περιεχόμενον τῆς διαθήκης.—Ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴ.—Δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.—Νόμιμος μοῖρα.—Κλήσις εἰς τὴν κληρονομίαν.—Ἀποδοχὴ καὶ ἀποποίηση τῆς κληρονομίας.—Κτῆσις αὐτῆς.—Κληρονομικὴ ἀναξιώτης.—Σχολάζουσα κληρονομία.—Ἀγωγὴ περὶ κλήρου.—Σχέσις μεταξὺ πλειόνων κληρονόμων.—Συνεισφορά.—Κληρονόμος ἐξ ἀπογραφῆς.—Δικαστικὴ ἐκκαθάρισις τῆς κληρονομίας.—Κληρονομικὸν καταπίστευμα.—Ἐκποίηση τῆς κληρονομίας.—Κληρονομητήριον.—Κληροδοσίαι.—Τρόπος.—Ἐκτελεσταὶ διαθηκῶν.—Ἡ αἰτία θανάτου δωρεά.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ (ΣΤΟΙΧΕΙΑ)

ἽΟργανισμὸς πολιτικῶν δικαστηρίων.—Διαδικασίαι.—Δικαιοδοσία καὶ ἀρ-
μοδιότης δικαστηρίων.—Εἶδη ἀρμοδιότητος (καθ' ὕλην, κατὰ τόπον κλπ.).—
Δωσιδικαίαι.—Ἀποφάσεις καὶ εἶδη αὐτῶν.—Ἀποδεικτικὰ μέσα.—Ἐνδικα
μέσα.—Ἐκτέλεισις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Σημασία τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.—Ἐξωτερι-
κὸν ἐμπόριον.—Ἴσοζύγιον λογαριασμῶν.—Θεωρία πολιτικῆς ἐξωτε-
ρικοῦ ἐμπορίου.—Ἀνάπτυξις τῶν σχολῶν ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ
προστατευτισμοῦ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς.—
Περιορισμοὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.—Ἐπίδρασις τοῦ προστατευ-
τικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν τιμῶν.—Ἐμπορικαὶ διεθνεῖς συμβάσεις.

Σημασία τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.

ἽΕξωτερικὸν ἐμπόριον.—Γενικά.—Ἐμπορεύματα.—Κεφάλαιον.—Ἐργασία.
—ἽΥπηρεσία μεταφορᾶς.—Μεσολάβησις ὑπηρεσίας ἐμπορίου.—Μεσολάβησις
ὑπηρεσίας πίστεως.—Μεσολάβησις ὑπηρεσίας ἀσφαλιστικῆς.—ἽἌλλαι περι-
πτώσεις μεσολαβήσεως.—Συνέπειαι τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας.—Σχηματι-
σμὸς τῆς τιμῆς τῶν πιστωτικῶν ὀργάνων.

ἽἼσοζύγιον λογαριασμῶν.—Γενικά.—Θεωρία Riccardo.—Θεωρία κυκλο-
φορικῶν μέσων.—Πολιτικὴ τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου.—ἽἌλλα μέσα πρὸς
ἴσοσκέλισιν τοῦ ἴσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν.

Θεωρία πολιτικῆς ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.—Γενικά.—Θεωρία Riccardo ἐπὶ
τοῦ ἐξωτερικοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου.

ἽἈνάπτυξις τῶν σχολῶν ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ προστατευτισμοῦ.—Σχολὴ
ἐλευθέρου ἐμπορίου.—ἽἘξαιρέσεις ἐλευθέρου ἐμπορίου.—Σχολὴ προστατευ-
τισμοῦ.—Συμπεράσματα.

ἽἹστορικὴ ἐξέλιξις τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς.—Γενικά.—ἽἹστορικὴ ἐξέλι-
ξις τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τοῦ 15ου αἰῶνος μέχρι τοῦ 1870.—ἽἹστο-
ρικὴ ἐξέλιξις τοῦ συστήματος τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.—ἽἩ διεθνῆς οἰκονομι-
κὴ πολιτικὴ ἀπὸ τοῦ 1870—1902.—ἽἩ διεθνῆς οἰκονομία ἀπὸ τοῦ 1902—
1914.—Χαρακτηριστικὰ τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας ἀπὸ τοῦ 1902—1914.—ἽἩ
διεθνῆς οἰκονομία μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον.—Προταθέντα μέτρα
πρὸς ἄρσιν τῆς ἀνωμαλίας.—Συμπέρασμα.

Περιορισμοὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.—Μέτρα ἐκτὸς τῶν δασμῶν ρυ-
θμιστικὰ τῆς διεθνοῦς συναλλαγῆς.—ἽἘπίδρασις τῶν περιορισμῶν ἐπὶ τῆς οἰκο-

νομίας.—Συμφηφιστικά γραφεῖα.—Δασμοὶ (ἐξαγωγικοί, εἰσαγωγικοί).—Τεχνική τοῦ δασμοῦ.—Τεχνική κατάρτισις δασμολογίου.

Ἐπίδρασις τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν τιμῶν.—Γενικά.—Ἐπίδρασις προστατευτικῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν τιμῶν.

Ἐμπορικαὶ διεθνεῖς συμβάσεις.—Προϋποθέσεις τοῦ κύρους.—Οἰκονομικὸν ἀντικείμενον καὶ γενικοὶ συντελεσταὶ ἐνεργοῦντες κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.—Εἰδικαὶ δασμολογικαὶ συμβάσεις.—Ἡ ρήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν καὶ πολιτικὴν.—Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι.—Οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ σημασία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.—Αἱ γεωργικαὶ κρίσεις.—Σύγχρονοι τάσεις τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.—Εἰδικὰ τινα ζητήματα.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν.—Ἡ γεωργία καὶ αἱ οἰκονομικαί, κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐπιστῆμαι.—Τί εἶναι γεωργία ;—Φυσικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐπιστῆμαι.—Οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ.—Συναφεῖς ἐπιστῆμαι.—

Ἀγροτικὴ οἰκονομία καὶ οἰκονομικὴ.—Ὅρισμός καὶ περιεχόμενον.—Ἐξέλιξις τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας.—Γένεσις τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς γεωργίας.—Ὁ γεωργικὸς πολιτισμός.—Πρόοδοι τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους.—Ἀνάπτυξις τῆς γεωργικῆς οἰκονομικῆς.—Ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία.—Ἡ ἐχρηματισμένη οἰκονομία.—Ζητήματα ἐρέυνης τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομικῆς.

Ἀγροτικὴ πολιτικὴ.—Ἐννοια καὶ σκοπός.—Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν πρᾶξιν.—Ἀρχαῖος πολιτισμός : Αἴγυπτος, Βαβυλωνία, Ἀσσυρία, Ἀρχαία Ἑλλάς, Μακεδονικὸν Κράτος, Ρώμη, Βυζάντιον, Μεσαιῶν.—Ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν χωρικῶν.—Ὁ ἐσωτερικὸς ἐποικισμός καὶ αἱ ἀποικίαι.—Νεώτεροι χρόνοι.—Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ ὡς ἐπιστῆμη.—Ἱστορικὴ ἀποψις.—Τὰ προβλήματα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.

Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι.—Ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ βενετοκρατίας :—Ἐγγειος ἰδιοκτησία.—Φορολογία.—Πληθυσμός.—Ἐμπόριον.—Βιοτεχνία.—Ναυτιλία.—Κοινωνικὴ ζωὴ.—Παρατηρήσεις.—Εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὰς προσαρτηθείσας περιφερείας :—Ἐπανάστασις καὶ Καποδίστριας.—Βασιλεία Ὁθωνος.—Βασιλεία Γεωργίου τοῦ Α΄.—Περίοδος τῶν πολέμων.—Ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος καὶ ἡ κρίσις.—Κατευθύνσεις καὶ συμπεράσματα —Γενικά.—Δημογραφία

και ἡμερομίσθια.—Γεωργία, κτηνοτροφία, δάση.—Βιοτεχνία, βιομηχανία, μεταλλευτική, ἐμπόριον και πίστις.—Ναυτιλία και συγκοινωνία.—Δημοσιονομική ἀποψις.

Οἰκονομική και κοινωνική σημασία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.—Ἵπεροχή και μειονεκτήματα τῆς γεωργίας.—Τὰ πλεονεκτήματα τῆς γεωργίας.—Γεωργική και βιομηχανική παραγωγή.—Κατευθύνσεις βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι.—Ἐθνικὸς πληθυσμὸς.—Τὸ ἐθνικὸν εἰσοδήμα.—Ὅρισμὸς και ἐξηγήσεις.—Κατανομή και διακυμάνσεις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.—Παρατηρήσεις και συμπεράσματα.—Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἐμπορίου γεωργικῶν προϊόντων.

Αἱ γεωργικαὶ κρίσεις.—Γεωργικαὶ και κυκλικαὶ κρίσεις.—Ὅρισμὸς και ἐξηγήσεις.—Γενικαὶ αἰτίαι τῶν κρίσεων.—Ἱστορία τῶν γεωργικῶν κρίσεων.—Ἡ παγκόσμιος γεωργικὴ κρίσις τοῦ 1929.—Συμπτώματα.—Αἰτίαι τῆς κρίσεως.—Ληφθέντα μέτρα.—Ἀποτελέσματα και συμπεράσματα.—Ἡ κρίσις εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Ἡ πτώσις τῶν τιμῶν.—Συνέπειαι τῆς κρίσεως.—Ληφθέντα μέτρα.—Κριτικὴ τῶν μέτρων και ἀποτελέσματα.—Οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως.

Σύγχρονοι τάσεις τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.—Ἐξοστρατετισμὸς εἰς τὴν γεωργίαν.—Ἱστορικὴ ἀποψις.—Θεωρητικὴ ἀποψις.—Πρακτικὴ ἀποψις.—Ἐξοστρατετισμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Ἡ τάσις πρὸς τὴν αὐτάρκειαν.—Ἡ αὐτάρκεια εἰς τὴν θεωρίαν.—Ἡ αὐτάρκεια εἰς τὴν πράξιν.—Ἡ τάσις πρὸς τὴν αὐτάρκειαν ἐν Ἑλλάδι.—Ἡ διευθυνομένη ἀγροτικὴ οἰκονομία.—Ἱστορία και περιεχόμενον.—Σκοπὸς και μέσα.—Ὁργάνωσις.—Ἡ διευθυνομένη οἰκονομία ἐν Ἑλλάδι.—Δυσχέρεια.—Συμπέρασμα.

Εἰδικὰ τινα ζητήματα.—Τὰ παραγωγικὰ ἔργα.—Ἡ ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις.—Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοί.—Ἡ ἀγροτικὴ πίστις.—Αἱ γεωργικαὶ ἀσφαλίσεις.

ἹΣΤΟΡΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

Αἱ κοινωνικαὶ θεωρίαι.—Εἰσαγωγή (θεωρία και πραγματικότης).—Ἱστορία και σημασία τῶν οὐτοπιῶν.—Ὁ μῦθος τῆς χρυσοῦς ἐποχῆς.—Ἐξέλιξις τῶν οὐτοπιῶν ἀναλόγως πρὸς τὸ περιβάλλον.—Ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν φύσιν.—Αἱ κυριώτεραι οὐτοπιαί.—Οἱ πρόδρομοι : Ἀντισθένης, Φαλῆς, Ἰππόδαμος.—Ἡ «Πολιτεία» και οἱ «Νόμοι» τοῦ Πλάτωνος.—Ἀριστοτέλης και Ἀριστοφάνης.—Ἀλεξανδρινοὶ οὐτοπισταί.—Οἱ οὐτοπισταί τῆς Ἀναγεννήσεως.—Ἰδιομορφιαὶ και παρατηρήσεις.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν οὐτοπιστικῶν θεωριῶν.—Ἡ ὀργάνωσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.—Θρησκεία, ἠθικὴ και μόρφωσις.—Ἰσότης και ὁμοιομορφία.—Οὐτοπισταί και πραγματισταί.—Κοινωνιολόγοι.—Τεχνοκρίται.—Βιολόγοι.—

Αί οικονομικαί θεωρίαι.—'Η ἰδέα τῆς προόδου.—Κοινωνική τάσις τῆς οικονομικῆς.—Πολιτειοκρατικαί τάσεις τῆς οικονομικῆς.—'Εξέλιξις τῶν οικονομικῶν θεωριῶν καὶ περιβάλλον.—Συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ

Εἰσαγωγή.—Προϋπολογισμὸς ἐν γένει.—Τὸ νέον λογιστικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος.—Περὶ κρατικῶν προμηθειῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ δημ. ἔργων.—'Απολογισμὸς καὶ γεν. ἰσολογισμὸς.—Περὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου.—'Οργάνωσις τῆς Γεν. Δ'ουσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὀργανισμὸς δημοσίων ταμείων.—Περὶ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.—Περὶ δημοσίων ὑπολόγων.—'Ελεγκτικὸν Συνέδριον.

Εἰσαγωγή.—'Ορισμὸς δημ. λογιστικοῦ.—Διάκρισις δημοσιολογιστικοῦ ἀπὸ τοῦ δημοσιονομικοῦ συστήματος.—Διαιρέσις δημ. λογιστικοῦ.—Διάκρισις ἐλέγχου.—Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα τοῦ δημ. λογιστικοῦ.—Νομοθετήματα δημ. λογιστικοῦ.

Προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους.—Τρόπος καταρτίσεως προϋπολογισμοῦ ἐν ταῖς Ἠνωμ. Πολιτείας τῆς Β. Ἀμερικῆς.—Σχέσις κυβερνήσεως καὶ βουλῆς ἐν τῇ καταρτίσει καὶ ψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Περιορισμοὶ ἑκατέρας τῶν ἐξουσιῶν τούτων.—Οἰκονομικὸν ἔτος καὶ χρῆσις.

Τὸ νέον λογιστικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος καὶ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἠν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἰσχύον.—Βεβαίωσις ἐσόδων.—Εἰσπραξις ἐσόδων.—'Ανάληψις ὑποχρεώσεων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.—'Εκκαθάρισις ἐξόδων καὶ ἐντολὴ πληρωμῆς αὐτῶν.—Προληπτικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων, ἐνασκούμενος ὑπὸ τῶν παρέδρων ἢ ἐπιτρόπων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—'Αποστολὴ καὶ ἐξόφλησις τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπὸ τοὺς ταμίας.—Διάκρισις πληρωμῶν τοῦ δημοσίου.—Συμφωνίαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Περὶ κρατικῶν προμηθειῶν, δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ δημ. ἔργων.—'Υπηρεσία κρατικῶν προμηθειῶν.—'Αρμοδιότης αὐτῆς.—Τίνες προμήθειαι ἐξαιροῦνται τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ὑπ. κρατ. προμηθειῶν ;—Τίνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς καὶ τίνες ἀποκλείονται ;—Τρόποι διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν.—Τις ἢ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς κρατ. προμηθειῶν ;—Στέγασις δημοσίων ὑπηρεσιῶν.—'Ανέγερσις, ἐπισκευή, συντήρησις καὶ ἐπίπλωσις δημοσίων κτιρίων.—Μίσθωσις ἰδιωτικῶν ἀκινήτων δι' ἐγκατάστασιν κρατικῶν προμηθειῶν.—Περιεχόμενον διακηρύξεως.—Διεξαγωγή δημοπρασίας.—Συμφωνίαι πρὸς ἐκτέλεσιν δημ. ἔργων.

'Απολογισμὸς καὶ γενικὸς ἰσολογισμὸς.—Περὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου.—Παραγραφή τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.—'Ορισμὸς παραγραφῆς καὶ δικαιολο-

γικός λόγος τῆς βραχείας παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεων.— Διαφορὰ μεταξύ παραγραφῆς τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τῆς ἀποσβεστικῆς.— Ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ δημοσίου, μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν πενταετῆ παραγραφὴν.— Διακοπὴ καὶ ἀναστολὴ τῆς παραγραφῆς.— Συμπλήρωσις τῆς παραγραφῆς.— Ἀποτελέσματα τῆς παραγραφῆς.— Παραγραφὴ τῶν ἀγωγῶν τῶν δημοσ. ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν.— Ἐναρξίς παραγραφῆς.— Κατάσχσεις παρὰ τῷ δημοσίῳ.— Ἐκχώρησις τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.

Ὁργάνωσις τῆς Γεν. Δ/νσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὄργανισμὸς δημοσίων ταμείων.— Ἀρμοδιότης τῆς δημ. ταμείων.— Διάκρισις τοῦ προσωπικοῦ τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους.— Ἐγγύησις διδομένη ὑπὸ τῶν ταμ. ὑπολόγων.— Ἐπιμεληταὶ κατασχέσεων.

Περὶ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.— Λογιστικὸν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.— Περὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ δημοσίου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.— Πρωτόκολλον τῆς Γενεῦης τοῦ 1927 καὶ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τὰ ταμεῖα.— Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος.— Εἰδικοί ταμίαι.— Ὁρισμὸς εἰδικοῦ ταμίου.— Προξενικαὶ ἀρχαί.— Τελωνειακαὶ ἀρχαί.— Τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι κλπ.

Περὶ δημοσίων ὑπολόγων.— Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπολόγους ἐν γένει.— Ἐπιθεώρησις τῶν δημοσίων ὑπολόγων.— Ἐλλείμματα ὑπολόγων.

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.— Ἀρμοδιότης Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.— Συγκρότησις καὶ διαίρεσις αὐτοῦ.— Ἐλεγχος ἐξόδων ἐνασκούμενος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.— Παρακολούθησις δημ. ἐσόδων.— Ἐξέτασις ἀπολογισμοῦ καὶ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ.— Ἐπιτήρησις καὶ ἔλεγχος δημ. ὑπολόγων (μηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι λογαριασμοί.)— Ἐνδικοὶ μέσα κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου.— Λογαριασμοὶ ὑπολόγων ἐξ ἐνταλμάτων προσπληρωμῆς.— Εὐθύνη δημ. ὑπαλλήλων διὰ ζημίας ἐπενεχθείσας ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου.— Ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος.— Τὸ μετὰ τὸ ἔτος 1919 διαμορφωθὲν σύστημα τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐν Ἑλλάδι.— Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.— Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ πλούτου.— Οἱ φόροι καταναλώσεως.— Φορολογικὰ μονοπώλια ἐν Ἑλλάδι καὶ περὶ δασμῶν ἐν γένει.— Νεώτεροι φορολογικοὶ νόμοι.

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου.— Ποῖον τὸ ἀντικείμενον τοῦ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ τίνες οἱ κυριώτεροι κλάδοι αὐτοῦ.— Φορολογικὸν δίκαιον.— Φορολογικὰ συστήματα καὶ ἐξέλιξις

αὐτῶν.—Εἰδικώτερον οἱ παράγοντες, οἱ ἐπιδρῶντες ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν φορολογικῶν συστημάτων.

Ἄφροτος τοῦ εἰσοδήματος.—Οἱ τύποι καὶ αἱ μορφαὶ τοῦ φόρου τούτου καὶ τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα αὐτοῦ.

Τὸ μετὰ τὸ ἔτος 1919 διαμορφωθὲν σύστημα τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐν Ἑλλάδι.—Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας.—Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἡ φορολογία ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κινητῶν ἀξιῶν καὶ τοῦ κινητοῦ πλοῦτου.—Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς προσωπικῆς ἐργασίας.—Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος.

Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.—Ἀμιγεῖς φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.—Ὁ φόρος τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς περιουσίας ἐν Ἑλλάδι.—Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείου.—Φορολογία ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν.

Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ πλοῦτου.—Τὰ τέλη χαρτοσήμου εἰδικώτερον (καὶ κυρίως ταῦτα ὡς φόρος ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν).

Οἱ φόροι καταναλώσεως.—Διάκρισις τῶν φόρων καταναλώσεως.—Εἰδικοί φόροι καταναλώσεως (εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἰδῶν εὐρείας χρήσεως καὶ περιορισμένης ἀποδόσεως).—Γενικοὶ φόροι καταναλώσεως καὶ εἰδικώτερον ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

Φορολογικὰ μονοπώλια ἐν Ἑλλάδι καὶ περὶ δασμῶν.—Οἱ δασμοὶ ἐν γένει.—Τὸ δασμολόγιον καὶ συστήματα αὐτοῦ.—Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἑλληνικοῦ δασμολογίου.

Νεώτεροι φορολογικοὶ νόμοι.—Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν.—Πολεμικὴ εἰσφορά.—Ἐμπορικὰ βιβλία.—Φορολογία εὐπόρων.—Νόμος 942 τοῦ 1949 τροποποιήσας τὸν βασικὸν νόμον περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων κλπ.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

1814—1916.—Συνθήκη τῶν Παρισίων (1814).—Συνέδριον τῆς Βιέννης.—Συνθήκη ἐν Παρισίοις τῷ 1815.—Ἱερὰ Συμμαχία.—Καθεστῶς τῶν Ἰονίων νήσων.—Πενταρχία καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν ἐπεμβάσεων.—Διάσπασις τῆς Πενταρχίας.—Συνέδρια εἰς Ἀκυτσγρανον, Κάρλσμπαντ, Βιέννην, Τροπιάου, Λουμπλιάναν, Βερόνην.—Προκήρυξις τοῦ Μονρόε.—Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821.—Ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1830.—Φιλελεύθερον πνεῦμα καὶ ἐκδηλώσεις αὐτοῦ εἰς πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας μεσοῦντος τοῦ 19ου αἰῶνος.—Πολιτικὰ κινήματα καὶ ἐπαναστάσεις ἐν Ἰταλίᾳ καὶ κεντρικῇ Εὐ-

λιξίς τῶν πολιτισμῶν.—Ἀκμή, πτώσις καί ἀνακύκλωσις τῶν πολιτισμῶν.—Προσωπικός πολιτισμός καί καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος («Μόρφωσις» ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ. Ἄγωγη τῶν βουλευτικῶν κλίσεων, τῆς ἠθικῆς συνειδήσεως, τοῦ συναισθήματος, τῆς αἰσθητικῆς συνειδήσεως).—Συμβολή τῶν ἀτόμων εἰς τὸν προῖοντα ἐκπολιτισμόν.—Οἱ «μεγάλοι ἄνδρες» ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πνεύματος.

Ε'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΒΙΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Εἰσαγωγή.

Ἔργον καὶ ἔννοια τῆς ἐπιστήμης.

Μεθοδολογία.—Ἀτομικὴ καὶ ὁμαδικὴ (στατιστικὴ) παρατήρησις.—Πειραματικαὶ καὶ παθολογικαὶ μέθοδοι.

Γενικαὶ βιολογικαὶ γνώσεις.

Σωματικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων.

Ἀνατομία (Μορφολογία).—Ὄστεῶδες σύστημα.—Μυϊκὸν σύστημα.—Συστήματα (ἀναπνευστικόν, κυκλοφορικόν, πεπτικόν, καλυπτῆριον, νευρικόν).

Φυσιολογία.

Πνευματικὸς καὶ ψυχικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων.

Ἱστορία τῆς ψυχολογίας.—Ἡ πρωτόγονος καὶ ἡ μυθολογικὴ ψυχολογία.—Αἱ πρῶται φιλοσοφικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ περὶ ψυχῆς καὶ περὶ πνευματικοῦ βίου θεωρίαι.—Ἡ ψυχολογία κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Ἡ ψυχολογία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναγεννήσεως καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.—Ἡ ψυχολογία ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ W. Wundt.—Ἡ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ W. Wundt σύγχρονος ψυχολογία.

Γενικὴ ψυχολογία.—Τὰ οὐσιώδη χαρακτηριστικὰ τῶν βασικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων καὶ αἱ παθήσεις των (συνειδήσις, αἴσθησις, συγκινητικότης, ἔνστικτον καὶ βούλησις, μνήμη, ἀντίληψις, παράστασις καὶ γνώσις).—Αἱ βιολογικαὶ βαθμίδες ἐμφανίσεως τῶν βασικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων.—Ἡ σημασία τῆς ἐπαλληλίας τῶν βασικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων (ψυχικὴ ἐξέλιξις, ψυχὴ).—Συνειδητὸς καὶ ἀσυνειδητὸς ψυχικὸς βίος.—Ἐνιαία ψυχικὴ ὁλότης (τὸ ἐγώ, ἡ φύσις τῆς ψυχικῆς ὁλότητος, χαρακτήρ καὶ ἰδιοσυγκρασία, προσωπικότης).—Ὁμαλὴ ψυχικὴ λειτουργία.—Ἀνώμαλος καὶ νοσηρὰ ψυχικὴ λειτουργία.—Ὁ κοινὸς ψυχικὸς ἀνθρώπινος τύπος.—Αἱ ψυχικαὶ διαφοραὶ τῶν ἀνθρώπων κατ' ἰδιοσυγκρασίαν καὶ χαρακτῆρα.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατὰ γένη.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ καθ' ἡλικίας.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατ' ἔθνη ἢ ἀνθρωποφυλάς.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατὰ φυλάς καὶ ἔθνη.—Ὁμαδικὴ ψυχολογία.

Ψυχολογία του βάρους.—1. Ψυχανάλυσις.—'Ὡς μέθοδος ἐρεύνης.—'Ὡς μέθοδος θεραπείας.—'Εφαρμογαὶ τῆς ψυχανάλυσεως εἰς τὴν ἀγωγήν.—2. 'Ἡ ἀτομικὴ ψυχολογία.—3. 'Ἡ ἀναλυτικὴ ψυχολογία.

Ψυχολογία τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Ψυχολογία τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Ψυχολογία τῆς γεροντικῆς ἡλικίας.

Χαρακτηρολογία.—'Υπόστασις καὶ ιδιότητες τοῦ ἀνθρώπινου χαρακτῆρος.—'Ἡ ἀνέλιξις τοῦ χαρακτῆρος.—Χαρακτήρ καὶ κληρονομικότης.—'Ἡ θεμελιώσις τοῦ χαρακτῆρος.—Αἱ βασικαὶ μορφαὶ χαρακτῆρος κατὰ τὸν Kretschmer.—'Ἡ χαρακτηρολογία κατὰ τὸν C. G. Jung.—Διάγνωσις χαρακτῆρος γενικῶς.—Εἰδικὴ διάγνωσις χαρακτῆρος.—Χαρακτήρ, ἐπάγγελμα καὶ γάμος.—Χαρακτηρολογικαὶ παθολογικαὶ μορφαί : νευρασθενικοί, καταθλιπτικοί, γενετήσιοι, παρεκλίσεις, ὑστερικοί, σχιζοειδεῖς, ἐξ ἐπιδράσεως σωματικῶν ἀσθενειῶν, ἐπιληπτικῆς φύσεως, σχιζοφρενικῆς φύσεως κτλ.

Κοινωνικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων.

Θεμελιώδεις ἐννοιαὶ καὶ ἱστορικὴ ἀνασκόπησις.—'Ἐννοια, ὀρισμὸς καὶ ἀντικείμενον τῆς κοινωνιολογίας.—'Ἡ θέσις τῆς κοινωνιολογίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.—'Ἀρχὴ καὶ ἐξέλιξις τοῦ κοινωνικοῦ βίου.—'Ἡ κοινωνικὴ πραγματικότης.—'Ἡ κοινωνιολογικὴ θεώρησις τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος καὶ ἡ μέθοδος ἐρεύνης.—'Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνιολογίας ὡς ἐπιστήμης (κοινωνικὴ θεωρία τοῦ φυσικοῦ δικαίου—κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ φιλοσοφία τῶν γερμανῶν ἰδεαλιστῶν καὶ ρωμαντικῶν—οἱ γάλλοι καὶ ἄγγλοι κοινωνιολόγοι : ὁ θετικισμὸς τοῦ 19ου αἰῶνος, Saint-Simon, Auguste Comte, Herbert Spencer—οἱ νεώτεροι γερμανοὶ κοινωνιολόγοι : ἐγγελιανὴ φιλοσοφία τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἱστορίας, Lorenz von Stein, Karl Marx, Γουλιέλμος 'Ερρῖκος Riehl, 'Ερρῖκος von Treitschke, Max Weber, σύγχρονοι κοινωνιολόγοι).—'Ἡ συμβολὴ τῶν ἡμετέρων 'Α. 'Ελευθεροπούλου καὶ Π. Κανελλοπούλου.—Βιβλιογραφία.—Εἶδη κοινωνιολογίας.

'Απόψεις ἐρεύνης ἐν τῇ κοινωνιολογίᾳ.—Αἱ ποικίλαι ὀψεις τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.—'Αντικείμενα ἐρεύνης τῆς κοινωνιολογίας : θρησκεία, ἱστορία, θεσμοί, τέχνη, κοινότητες καὶ ἐνώσεις, κοινωνικαὶ τάξεις, οἰκονομία καὶ λοιπαὶ ἐκδηλώσεις κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ βίου.—'Επισκόπησις τῶν συγχρόνων κατευθύνσεων τῆς κοινωνιολογίας.—'Ἡ κοινωνιολογία ὡς ἐπιστήμη τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς πραγματικότητος.

Τὰ διάφορα βιοκοινωνικὰ παθολογικὰ φαινόμενα.

Σωματολογικὰ παθολογικὰ φαινόμενα (σωματικὴ καχεξία, σωματικαὶ ἀνωμαλῖαι, σωματικαὶ νόσοι).

Πνευματικά παθολογικά φαινόμενα (ὀλιγοφρενία, ἀμβλύνοια).

Ψυχικά παθολογικά φαινόμενα (ψυχικαὶ ἀνωμαλίες, ψυχικαὶ νόσοι).

Κοινωνικά παθολογικά φαινόμενα (ἐγκληματικότης, ἐπαιτεία, ἀλητεία, ἐταιριάσις, οἶνοφλυγία, τοξικομανία, αὐτοκτονία, ἀθεΐα, ἀνατρεπτικαὶ ἰδέαι, ἀπαιδευσία, πενία, πόλεμοι κτλ.).

Αἰτιολογία τῶν βιοκοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων. Ἐσωγενεῖς παράγοντες.—Ἐξωγενεῖς παράγοντες.—Θεωρίαι κτήσεως: (ἐμφύτου, ἐπικτήτου, συγκλίνουσα).—Θεωρίαι χρήσεως.—Εὐθύνη.

Πάλη κατὰ τῶν βιοκοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων.

Προληπτικά μέτρα.—Εὐγονικὴ πολιτικὴ κλπ.

Κατασταλτικά μέτρα.

Ἐγκληματολογία.

Αἰτιολογία τῆς ἐγκληματικότητος.—Γενικῶς περὶ αἰτιολογίας τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν ἀντικοινωνικῶν συμπεριφορῶν (γενικὰ καὶ ἀτομικὰ αἷτια).—Ἡ ἐπίδρασις τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τοῦ κλίματος.—Τοῦ γεωγραφικοῦ παράγοντος.—Τοῦ παράγοντος τῆς φυλῆς.—Τῆς θρησκείας.—Τῆς πόλεως καὶ τῆς υπαίθρου χώρας.—Τοῦ ἐπαγγέλματος.—Τοῦ οἶνοπνεύματος.—Τῶν ναρκωτικῶν.—Τοῦ ἐταιρισμοῦ.—Τῆς ἀσέμνου τέχνης, τῆς λογοτεχνίας καὶ τοῦ τύπου.—Τῶν τυχηρῶν παιγνίων.—Τῆς δεισιδαιμονίας.—Τῆς ὀχλοκρατίας.—Τῶν οἰκονομικῶν ὅρων.—Τῶν πολέμων.—Τῶν πολιτικῶν καὶ κομματικῶν ἀγώνων.—Τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς καταγωγῆς.—Τῆς παιδείας.—Τῆς ἡλικίας.—Τοῦ φύλου.—Τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως.—Τῶν σωματικῶν ἰδιοτήτων.—Τῶν ψυχικῶν ἰδιοτήτων.—Τῆς ὀλιγοφρενείας καὶ τῆς ἀμβλύνοίας.—Τῶν ψυχικῶν νόσων.—Τῶν ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν (ψυχοπαθείας).—Χαρακτηρολογικαὶ διακρίσεις.—Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι ἐξελιξέως τῆς ἐγκληματικότητος.

Ἀνακριτικὴ.—Τὰ καθ' ἕκαστα ὄργανα καὶ αἱ κύρια αὐτῶν λειτουργίαι.—Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος: α) στίξεις καὶ σωματικαὶ ποιναί.—β) διὰ μαρτύρων.—γ) ἐκ τῶν ἰχνῶν καὶ ἄλλων παρεμφερῶν χαρακτηριστικῶν σημείων.—δ) ἀνθρωπομετρικὴ.—ε) φωτογραφικὴ.—στ) περιγραφικὴ.—ζ) ἐκ τῶν ὀδόντων.—η) δακτυλοσκοπικὴ.—θ) ποροσκοπικὴ.—Ποινικὸν μητρώων.—Διεθνής συνεργασία πρὸς καταδίωξιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν πληγῶν.—Ψυχολογία δικαστικὴ.—Ψυχολογία τῆς μαρτυρίας.—Ἡ διὰ τῶν ἰχνῶν ἀπόδειξις.

Ἱατροδικαστικὴ.—(*Σημεῖα τοῦ θανάτου*).—Πρώϊμα.—Ἰστεροφανῆ.—Νεκροφάνεια.—Περὶ σήψεως πτωμάτων.—Ἔντομα πτωμοφάγα.—Περὶ σαπνοποιήσεως καὶ μουμιοποιήσεως.—Περὶ ἀποτεφρώσεως πτωμάτων.—Προσδιο-

ρισμός τοῦ ἀπὸ τοῦ θανάτου παρελθόντος χρόνου.—Προσδιορισμός στιγμῆς θανάτου.—Ἐξακριβώσεις αἰτίας θανάτου.—Δήλωσις θανάτου.—Ταφή πτώματος.—Ἐκταφή πτώματος.—Ἐπιβίωσις.

Περὶ αἰφνιδίων θανάτων.—Αἰφνίδιοι θάνατοι νοσούντων.—Αἰφνίδιοι θάνατοι δι' ἀνακοπήν, δι' ἀφυλαξίαν, διὰ φαρμακευτικὴν ἀλλεργίαν.—Αἰφνίδιοι θάνατοι παιδῶν, γυναικῶν ἐν κυήσει, κτλ., κατ' ἐγχειρητικὰς ἐπεμβάσεις.

Περὶ ἀσφυξιών (ἀνοξυγοναιμίας).—Περὶ ἀπαγχονισμού.—Περὶ στραγγαλισμοῦ.—Περὶ πνιγμοῦ.—Περὶ πνιγμονῆς : α) Ἀπόφραξις στόματος, ρινός. β) Εἴσοδος ξένων σωμάτων ἐντὸς ἀεροφόρων ὁδῶν. γ) Συμπίεσις θώρακος, κοιλίας. δ) Κατάχωσις.—Περὶ ἐγκλείσεως ἐν στενῷ χώρῳ.

Περὶ αἰτίας.

Περὶ μηχανικῶν κακώσεων.—(Κακώσεις ἐκ θλάσεως.—Τροχαῖα δυστηγήματα. Αὐτοκινητικά. Σιδηροδρομικά. Τροχιοδρομικά—ἐκ κάρρων κτλ.—Πτώσις ἀπὸ ὕψους.—Δαρμός.—Δήγματα).—Κακώσεις ἐκ θλάσεως κατὰ χώρας (Κακώσεις κεφαλῆς, θώρακος, κοιλίας, σπονδυλικῆς στήλης).—Περὶ τραυμάτων (Χαρακτῆρες τῶν ἐν ζωῇ γενομένων τραυμάτων.—Ἐπούλωσις τραυμάτων).—Περὶ τραυμάτων ἐκ πυροβόλων ὄπλων.—Κακώσεις ἐξ ἐκρήξεων.

Βλάβαι ἐξ ἐπιδράσεως φυσικῶν παραγόντων.—(Περὶ ἐγκαυμάτων. Κακώσεις ἐκ πυρκαϊῶν).—Κακώσεις ἐξ ἀνωμάλου δράσεως τοῦ θερμαντικοῦ (Ἡλιοπληξία. Θερμοπληξία. Ψύξις. Περὶ ἠλεκτροπληξίας. Περὶ κεραυνοπληξίας. Κακώσεις ἐξ ἀκτίνων. Περὶ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων).

Περὶ καταλογοῦ πρᾶξεων.

Ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν γενετήριον λειτουργίαν.—Περὶ διακορευσεως.—Περὶ βιασμοῦ.—Διαστροφαι γενετησίου λειτουργίας.—(Παιδραστία. Λέσβιος ἔρωσ. Κτηνοβασία. Ἐπιδειξιμανία. Μαζωχισμός. Σαδισμός. Νεκροφιλία. Φετιχισμός).—Περὶ προσβολῶν τῆς αἰδοῦς.—Περὶ ἀφροδισίων νόσων.—Περὶ ἀνικανότητος.—Κύησις.—Περὶ ἀμβλώσεως.—Περὶ τοκετοῦ.—Περὶ παιδοκτονίας.

Περὶ ταυτότητος.—Προσδιορισμός ἡλικίας.—Ταυτότητος ζώντων.—Προσδιορισμός φύλου (ἐρμαφροδιτισμός).—Ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικά.—Φωτογραφία.—Περιγραφικὴ μέθοδος.—Δακτυλικά ἀποτυπώματα.—Καθορισμός ταυτότητος πτώματος.—Καθορισμός ταυτότητος σκελετοῦ.—Ταυτότητος ἀγνώστων δραστῶν ἐγκλήματος.

Ἐργαστηριακὴ Ἱατροδικαστικὴ.—Κηλίδες αἵματος.—Ἡ κηλὶς προέρχεται ἐξ αἵματος;—Πρόκειται περὶ αἵματος ἀνθρώπου ἢ ἄλλου ζώου καὶ τίνος;—Καθορισμός τῆς χώρας, ἐξ ἧς ἐξέρρευσε τὸ αἷμα.—Καθορισμός ποσοῦ αἵματος κηλίδος.—Πρὸ πόσου χρόνου ἐξεχύθη τὸ αἷμα;—Τρόπος ἐξόδου τοῦ αἵματος.—

Ἐκ τίνος ἀνθρώπου προέρχεται τὸ αἷμα τῶν κηλίδων ;—Ὅμαδες αἵματος : καθορισμὸς ὁμάδος, ἀπευκταῖα μεταγίσεως, θάνατοι ἐμβρύων, καθορισμὸς πατρότητος.

Κηλίδες : Σπέρματος.—Ἐξ ἐκκρίματος τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.—Ἐξ ἐκκρίματος τῆς ρινός.—Ἐκ γάλακτος—πύατος.—Ἐκ πτυέλων—πύου—λοχιῶν.—Ἐκ κοπράνων.—Ἐκ μηκωνίου.—Ἐξ οὔρων.—Ἐξ ἰστών τοῦ σώματος.—Ἐξ ἄλλων οὐσιῶν.

Περί τοιχῶν.

Ἱατροδικαστική.—Ἱατροδικασταί.—Πραγματογνωμοσύνη.— Ἱατροδικαστικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ ἱατροῦ.

Ψυχιατροδικαστική.—Ψυχοβιολογία τοῦ ἐγκληματίου καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς προσωπικότητος (βιολογικαὶ ἀντιλήψεις, σωματολογία, ψυχικαὶ λειτουργίαι καὶ ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορά, καταβολὴ τῶν ἀντικοινωνικῶν προσωπικοτήτων, περιβάλλον καὶ ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορά, ἢ ἀντικοινωνικὴ προσωπικότητος, ἐγκληματολογικὴ πρακτικὴ).—Γενικὴ ψυχοπαθολογία (παθολογικοὶ παράγοντες, διαταραχαὶ τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν, σύνθετα ψυχοπαθολογικὰ συμπτώματα, συμπτωματικὰ συμπλέγματα : «σύνδρομα»).—Εἰδικὴ ψυχοπαθολογία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς (παθολογικαὶ μορφαὶ τῶν ἀντικοινωνικῶν προσωπικοτήτων, ψυχικαὶ διαταραχαὶ τῆς παιδικῆς καὶ νεανικῆς ἡλικίας, ὀλιγοφρενεΐαι, οἱ «ψυχοπαθεῖς» (παθολογικῶς ἀνώμαλοι χαρακτῆρες καὶ ἀντιδράσεις), αἱ τοξικομανίαι, ἐπιληπτικοί, σχιζοφρενικοί, μανιακοὶ καὶ μελαγχολικοί, προϊούσα γενικὴ παράλυσις, ἐξωγενεῖς συμπτωματικαὶ καὶ ὀργανικαὶ ψυχώσεις, προγεροντικαὶ καὶ γεροντικαὶ ψυχώσεις.—Εἰδικὴ ἐγκληματοβιολογία (ψυχολογία καὶ ψυχοπαθολογία τῶν ἐγκληματικῶν φαινομένων, ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορά, ἐγκληματικὴ δράσις κατὰ τῆς περιουσίας, κατὰ τῶν προσώπων, κατὰ τοῦ συνόλου).—Εἰδικὴ ψυχιατροδικαστικὴ (ἢ ψυχιατρικὴ πραγματογνωμοσύνη, βασικὰ ζητήματα ταύτης, ἢ ἰκανότης πρὸς καταλογισμόν, ἢ μεταχείρισις τῶν ἐπικινδύνων, ψυχιατροδικαστικὰ ζητήματα ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ).

Ἐγκληματολογικὴ ψυχολογία.—Ἐννοια καὶ ἔργον.—Μεθοδολογία καὶ τρόπος ἐρεύνης.—Κατανομὴ ἐγκληματιῶν κατὰ γενικὰς κατηγορίας.—Κατανομὴ ἐγκληματικῶν κατ' εἰδικὰς ψυχολογικὰς χαρακτηρολογικὰς κατηγορίας.—Ἐγκληματογόνοι ἰδιοσυστασίαι (προδιάθεσις πρὸς τὴν ἀντικοινωνικὴν δρᾶσιν).—Σωματολογικὰ σημεῖα.—Ψυχολογικὰ σημεῖα.—(ἐκ τάσεως, παθητικαὶ προσωπικότητες, ἀβουλία, πάθος, ἐκ τιμῆς καὶ πεποιθήσεως, ἐξ ἀνάγκης).—Σχέσις χαρακτῆρος πρὸς τὸ περιβάλλον.—Ἐγκληματολογικὴ γεωγραφία.—Πρόγνωσις.

Δικαστικὴ ψυχολογία.—Ἡ δικαστικὴ ψυχολογία γενικῶς.—Ἡ ἐπιστη-

μονική αστυνομία.—'Η ιατροδικαστική.—'Η ψυχολογία τῶν πρώτων ἐρευνηῶν.—Τῆς ἀνακρίσεως.—Τῆς ποινικῆς δίκης.—Τῶν τοπικῶν δικαστῶν.—Τῆς κατηγορούσης ἀρχῆς.—Τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.—Τῆς υπερασπίσεως.—Τῶν μαρτυριῶν.—Τῆςπραγματογνωμοσύνης.—Τῆς κοινῆς γνώμης.

'Αντιεγκληματικὴ πολιτικὴ καὶ πολιτικὴ κατὰ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν πληγῶν.—Εἰσαγωγή.—'Η ἀνθρωπολογικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—'Η ψυχοπαθολογικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—'Η βιολογικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—'Η κοινωνιολογικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—'Η δυναμικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—'Η ἐγκληματοβιολογικὴ ὑπηρεσία.—'Η ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ γενικῶς.—Αἱ βάσεις τῆς ἀντιεγκληματικῆς πολιτικῆς τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—'Η σημασία ἀντιεγκληματικῆς πολιτικῆς τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—'Η σημασία τῆς ἀντιεγκληματικῆς πολιτικῆς τῶν ἐπὶ μέρους ἐννοιῶν τοῦ ἐγκλήματος.—'Η φύσις τῶν ἀντιεγκληματικῶν μέτρων.—'Η ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ τῶν ποινῶν.—'Η ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ τῶν μέτρων ἀσφαλείας.—'Η ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ τῶν γενικῶν μέτρων κοινωνικῆς ὑγιεινῆς.—Εὐγονία.—Εἰδικῶς περὶ τῆς καταπολεμήσεως τῶν καθ' ἕξιν καὶ καθ' ἐπάγγελμα ἐγκληματιῶν.—Εἰδικῶς περὶ τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἀνηλικῶν ἐγκληματιῶν.

Σωφρονιστικὴ.—Εἰσαγωγή (ἔννοια καὶ ἔργον, ἱστορικὴ ἐπισκόπησις).—Τὸ δίκαιον τῆς ἐκτελέσεως, τὸ σωφρονιστικὸν δίκαιον, τὸ δίκαιον τῶν σωφρονιστικῶν ὑπαλλήλων.—Γενικοὶ θεσμοὶ (ποινικαὶ θεωρίαι, χαρακτηριστολογικαὶ διακρίσεις, δικαστικὴ ἐπιμέτρησις τῶν ἀντιεγκληματικῶν μέτρων, ἡ ἀόριστος καταδίκη, ἡ προσωρινὴ καταδίκη, ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις).—'Η ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῶν ἀντιεγκληματικῶν μέτρων.—Τὰ σωφρονιστικὰ καταστήματα.—Αἱ ἐπὶ μέρους ποιναί.—Τὰ ἐπὶ μέρους ἀσφαλιστικὰ μέτρα.—Σωφρονιστικὴ παιδαγωγικὴ (ἔννοια, ψυχολογία τοῦ ἐγκαθειρκτου, ψυχολογία τοῦ σωφρονιστοῦ, ψυχοβιολογικὴ ἐξέτασις).—'Η σωφρονιστικὴ ἀγωγή ἐντὸς τῶν σωφρονιστικῶν καταστημάτων (ἡ ἐργασία τῶν ἐγκαθειρκτων, ἡ διδασκαλία, ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή, ἡ σωματικὴ ἀγωγή, ἡ ὑγιεινὴ, ἡ ἠθικὴ ἀγωγή).—'Η ἐλευθέρη σωφρονιστικὴ ἀγωγή.—'Η μετασωφρονιστικὴ μεταχείρισις.—'Η ἀποκατάστασις, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀμνηστία.—'Η ἐν Ἑλλάδι σωφρονιστικὴ πολιτικὴ.

Δίκαιον ἀνηλικῶν.—'Εννοια καὶ περιεχόμενον.—Μεθοδολογία.—Γενικαὶ γνώσεις σωματολογίας καὶ ψυχολογίας τῆς παιδικῆς καὶ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.—Κοινωνικοὶ ὅροι διαβίωσεως τῶν νέων.—Ποινικὸν δίκαιον καὶ ἐγκληματολογία ἀνηλικῶν.—Οἰκογενειακὸν δίκαιον ἀνηλικῶν.—'Εργατικὸν δίκαιον ἀνηλικῶν.—Δημόσιον δίκαιον ἀνηλικῶν.—'Ιδιωτικὸν δίκαιον ἀνηλικῶν.—Γενικαὶ γνώσεις παιδαγωγικῆς καὶ σωφρονιστικῆς ἀνηλικῶν.

Παιδαγωγική.—1. Ἡ ἀγωγή εἰς τοὺς ἀρχαίους λαοὺς.—Ἡ ἀγωγή κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Ἡ ἀγωγή κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν ἢ ἀνθρωπισμόν.—Ἡ ἀγωγή κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ρεαλισμοῦ.—Ἡ ἀγωγή κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαφωτίσεως.—Ἡ ἀγωγή κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ νεοανθρωπισμοῦ.—Οἱ μεγάλοι παιδαγωγοί.—Ἡ ἀγωγή κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα.—Ἡ ἀγωγή κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα.—Ἡ ἱστορία τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι σήμερον.—Ἡ σύγχρονος παιδαγωγική.—2. Πρᾶξις τῆς ἀγωγῆς τῆς ἀσκουμένης ἐν τοῖς παιδαγωγικοῖς ἰδρύμασι.—Τὸ ἴδρυμα.—Οἱ παιδαγωγοί.—Οἱ τρόφιμοι.—Ἡ ἐπίδρασις τῶν παιδαγωγῶν ἐπὶ τοὺς τροφίμους διὰ τοῦ μέσου τῆς ἀγωγῆς.—3. Εἰδικὰ θέματα : Οἰκονομικὰ θέματα.—Διοικήσεις.—Οἰκογενειακὸν πνεῦμα.—Ἡ ἔννοια ὁμαδικῆς ἀγωγῆς.—Συνεργάται τοῦ παιδαγωγοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Εἰσαγωγή.—Βασικαὶ παρατηρήσεις.—Ἐννοια.—Σύστημα.—Ἐπισκόπησις περὶ τῆς γενέσεως τοῦ ἰσχύοντος δικαίου κοινωνικῆς προνοίας.

Φορεῖς καὶ ὄργανα τῆς κοινωνικῆς προνοίας.—Εἶδη.—Ἀποστολή.—Ὀργανα.—Κεντρικὴ καὶ περιφερειακὴ κοινωνικὴ πρόνοια.—Πρόνοια τῆς νεότητος (Εἶδη τῶν φορέων. Ἀποστολή. Ὀργανα. Κεντρικὴ καὶ περιφερειακὴ κοινωνικὴ πρόνοια).

Ἡ νομοθεσία περὶ τοῦ ἔργου τῆς κοινωνικῆς προνοίας.—Γενικῶς.—Ὑποχρέωσις πρὸς παροχὴν κοινωνικῆς προνοίας.—Πρόνοια ὑπὲρ τῆς νεότητος.—Περιπτώσεις παροχῆς κοινωνικῆς προνοίας.

Ἡ τάξις περὶ κοινωνικῆς προνοίας.

Ἀρμοδιότης ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς κοινωνικῆς προνοίας.—Καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον.

Ἡ ἔννομος θέσις τῶν δεομένων περιθάψεως.—Δικαιώματα. Ὑποχρεώσεις.

Ἡ ἔννομος θέσις τῆς ἰδιωτικῆς κοινωνικῆς προνοίας.

Συγκριτικὴ ἔρευνα.—Ἡ διεθνὴς κοινωνικὴ πρόνοια.—Ἡ ἐν τῇ ξένη κοινωνικὴ πρόνοια.—Ἡ ἐν Ἑλλάδι κοινωνικὴ πρόνοια (κρατικὴ, ἐκκλησιαστικὴ, ἰδιωτικὴ).

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Δικαίωμα έγγραφης.

Ὡς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ ἐπιτυχόντες εἰς εἰσιτήριον διαγωνισμόν, προκηρυσσόμενον κατ' ἔτος δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων.

Πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, Ἰκάρων, Ὑπαξιωματικῶν, Διαχειρίσεως, τῆς Γεωργικῆς Συνεταιριστικῆς Σχολῆς, τῆς Σχολῆς Τηλεγραφητῶν, τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων ἀνωτάτων σχολῶν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐγγράφονται εἰς τὸ ἀ' ἔτος ἄνευ εἰσιτηρίου δοκιμασίας.

Ἐπίσης ἄνευ εἰσιτηρίου ἐξετάσεως ἐγγράφονται καὶ οἱ ἀλλοδαποί, ὡς καὶ οἱ ὁμογενεῖς, ὧν ἡ οἰκογένεια διαμένει μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τίτλους σπουδῶν, οἳ οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι.

Σπουδασταὶ ἄλλης ἀνωτάτης ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς σχολῆς μετεγγράφονται εἰς τὴν Σχολὴν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συγκλήτου ἥτις ἀποφασίζει καὶ περὶ τοῦ ἔτους τῶν σπουδῶν, εἰς ὃ δέον νὰ ἐγγραφῇ ὁ μετεγγραφόμενος, καὶ κατόπιν κατατακτηρίων ἐξετάσεων.

Πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἑκατέρου τῶν ἐν Ἑλλάδι Πανεπιστημίων ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν Σχολῶν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, δικαιούνται νὰ ἐγγραφῶσιν ἐνδεχομένως καὶ εἰς τὸ τελευταῖον ἔτος τῶν σπουδῶν, ἐφ' ὅσον ὑποστῶσιν ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν, εἰς ἅ μαθήματα ἐκ τῶν διδασκομένων ἐν τῇ Σχολῇ κατὰ τὸ ἀ' καὶ β' ἔτος δὲν ὑπέστησαν ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν εἰς τὰς Σχολὰς, ἐξ ὧν προέρχονται.

Εἰσιτήριος διαγωνισμός.

Ὁ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς εἶναι γραπτὸς, διεξάγεται δ' ἐνώπιον ἐπιτροπῶν ἐκ καθηγητῶν, ὡς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας. Ὁ διαγωνισμὸς γίνεται δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων, διενεργεῖται δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα ἀναφέρονται : α) εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, β) εἰς ἑκθεσιν ἰδεῶν,

γ) εἰς γραφὴν καθ' ὑπαγόρευσιν καὶ μετάφρασιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κειμένου. Ἐξ αὐτῶν ἡ ἕκθεσις ἰδεῶν καὶ τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ θεωροῦνται ὡς βασικὰ μαθήματα.

Ἡ βαθμολογία γίνεται ἀπὸ τοῦ 0—10. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται ὅσοι ἔλαβον ἐν τῇ βαθμολογίᾳ γενικὸν μέσον ὅρον εἰς τὰ τρία ἐξεταζόμενα μαθήματα (Ἐκθεσίαν, Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ καὶ Ἱστορίαν) τοῦλάχιστον 6, γενικὸν μέσον ὅρον εἰς τὰ δύο ἐξεταζόμενα βασικὰ μαθήματα (Ἐκθεσίαν καὶ Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ) τοῦλάχιστον 5.

Καὶ κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1954—55 καὶ 1955—56 δικαιοῦνται νὰ ἐγγραφῶσιν ἄνευ εἰσιτηρίου δοκιμασίας καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων οἱ γεννηθέντες ἢ διαμείναντες ἐν Δωδεκανήσῳ μαθηταὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς, ἐφ' ὅσον ἐφοίτησαν καὶ ἀπελύθησαν ἐκ γυμνασίων τῆς Δωδεκανήσου.

Οἱ ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλληνισμοῦ προερχόμενοι ἐγγράφονται εἰς τὴν σχολὴν ἄνευ εἰσιτηρίου δοκιμασίας καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς των, παρὰ τῶν ὁποίων συντηροῦνται, ἐξακολουθοῦσι νὰ διαμένωσι μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, κέκτηνται δὲ καὶ πάντα τὰ λοιπὰ πρὸς ἐγγραφὴν προσόντα. Ὅμοίως ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίου δοκιμασίας καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων τὰ τέκνα τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπηρετούντων πλέον τῆς τριετίας ἑλλήνων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀπολυτήριον ἀλλοδαποῦ σχολείου μέσης ἐκπαιδύσεως, παρέχον τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς σχολὴν πανεπιστημίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος.

Οἱ ἐκ τῶν ὑφισταμένων τὴν εἰσιτήριον δοκιμασίαν δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ἐὰν λάβωσι τὴν ὡς εἴρηται βᾶσιν τῆς βαθμολογίας, ἐγγράφονται καὶ πέραν τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων, δυνάμει εἰδικῆς διατάξεως ἰσχυοῦσης ὡς πρὸς τὴν Πάντειον.

Ἀκαδημαϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔτος.

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἀρχεταὶ τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἀρχεταὶ τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ Σχολὴ ἀργεῖ κατὰ τὰς Κυριακάς, τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας ἑορτὰς καὶ κατὰ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου.

Ἐγγραφαί.

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν τινος ὡς φοιτητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολή: α) σχετικῆς αἰτήσεως, β) συμπεπληρωμένου στατιστικοῦ δελ-

τίου, γ) διπλοτύπου πληρωμῆς τῶν τελῶν ἐγγραφῆς, δ) ἀποσπάσματος παινικῶ μητρῶου, ε) ἀπολυτηρίου (ἢ ἀποδεικτικῶ) τοῦ γυμνασίου ἢ τῆς ἰσοτίμου σχολῆς, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν, ἐφ' οὗ ἐπικεκολλημένη ἢ φωτογραφία τοῦ αἰτουῦντος, ἐσφραγισμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἢ ἐτέρας ἐντεταλμένης δημοσίας ἀρχῆς, στ) πιστοποιητικῶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ δημοτολόγιον καὶ ζ) τριῶν φωτογραφιῶν.

Εἰς τὸν ἐγγραφέντα παρέχεται δελτίον ἀναγνώσεως καὶ βιβλιᾶριον σπουδῶν.

Διὰ τοὺς αἰτουῦντας μετεγγραφήν ἐξ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπαιτεῖται ἐπιπροσθέτως ἡ ὑποβολή σχετικῶ ἀποφοιτηρίου.

Ἐπὶ κατατακτηρίων ἐξετάσεων τῶν προερχομένων ἐξ ἄλλων Σχολῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ὑποβολή πιστοποιητικῶ, ἐμφαίνοντος τὰ μαθήματα, ἅτινα ὁ αἰτῶν ἐδιδάχθη καὶ εἰς ἃ ἐξητάσθη, ὡς καὶ τοὺς βαθμοὺς, οὓς ἔλαβε κατὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς ἕκαστον μάθημα.

Φοίτησις.

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν εἶναι τριετής. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους οἱ φοιτηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν διδαχθέντων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος μαθημάτων. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τριετοῦς κύκλου τῶν σπουδῶν καὶ τὴν πάροδον τῆς κατὰ νόμον ὀλιγομήνου προθεσμίας δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ.

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις.

Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς φοιτήσεως εἶναι εἰς ἄλλα μαθήματα γραπταὶ καὶ εἰς ἄλλα μαθήματα προφορικαί. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν εἰς ἕκαστον μάθημα τοῦλάχιστον 5. Ἡ βαθμολογία εἶναι 0, 1, 2 (κακῶς), 3 καὶ 4 (μετρίως), 5 (σχεδὸν καλῶς), 6 (καλῶς), 7 καὶ 8 (λίαν καλῶς), 9 καὶ 10 (ἄριστα).

Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται εἰς τέσσαρας ἐξεταστικὰς περιόδους, ἧτοι κατ' Ἰούνιον, Ὀκτώβριον, Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους, ὡς καὶ κατὰ Ἰούνιον τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Συμφηρισμὸς κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐν τῇ βαθμολογίᾳ τῶν διαφόρων μαθημάτων δὲν γίνεται.

Ὁ ἀποτυχὼν τετράκις ἐξετάζεται ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν.

Οἱ ἐκ τῶν ἐξεταζομένων μὴ ἐπαρκῶς καταρτισμένοι εἰς τὴν ἐλληνικὴν γραμματικὴν καὶ σύνταξιν ἀπορρίπτονται παρεπεμπόμενοι εἰς τὸ παρά τῇ σχολῇ λειτουργοῦν φροντιστήριον ἐλληνικῆς γλώσσης.

Προνομία.

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῶν Πανεπιστημίων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναβολὴν κατατάξεως εἰς τὸν στρατόν, τὸ

ναυτικόν και τήν αεροπορίαν και ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν στρατεύσειν, τὰς ὑποτροφίας, τὰς ἀτελείας, τὰς συγκοινωνιακάς εὐχερείας και τήν ὑγειονομικήν περίθαλψιν.

Τήρησις κανόνων καλῆς συμπεριφορᾶς (*)

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ὀφείλουσι νὰ συμπεριφέρονται κατὰ τρόπον καταδεικνύοντα ὅτι ἔχουσι τύχει καλῆς ἀγωγῆς. Πρέπει διαρκῶς νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως συμπληρώσωσι τὰ κενὰ και τὰς τυχόν ἐλλείψεις των ἐν προκειμένῳ. Δέον νὰ συμπεριφέρονται μετὰ λεπτότητος ἐναντι τῶν συναδέλφων των, νὰ ἐπιδεικνύωσι ἐν γένει συμπεριφορὰν κοσμίαν και εὐπρεπῆ και νὰ τηρῶσι τὸν ἐναντι τῶν πρεσβυτέρων των ὀφειλόμενον σεβασμόν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσαγορεύουσι τοὺς καθηγητὰς των ἄλλως ἢ διὰ τοῦ τίτλου αὐτῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σπεύδουσι νὰ διέρχωνται πρῶτοι εἰς τοὺς διαδρόμους και τὰς κλίμακας, ὡσάκις συμπέσῃ νὰ διέρχεται πρεσβύτερός των. Δέον νὰ ἀποτείνουσι τὸν πρὸς τοὺς διερχομένους καθηγητὰς των ὀφειλόμενον χαιρετισμόν. Νὰ μὴ σταματοῦν αὐτοὺς εἰς τοὺς διαδρόμους ἢ καθ' ὁδὸν πρὸς ζήτησις πληροφοριῶν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα και τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου, τῶν ἐπίπλων και τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς. Νὰ μὴ γράφωσι και χαράττωσι ἐπὶ τῶν τοίχων ἢ ἐπίπλων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτουσι χαρτιά εἰς τοὺς διαδρόμους κλπ. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν φοιτητῶν καπνιστὰς νὰ τηροῦν τοὺς κανόνας καλῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ κάπνισμα (π.χ. νὰ μὴ ρίπτωσι τὴν στάκτην κατὰ γῆς, νὰ μὴ εἰσέρχωνται εἰς γραφεῖον καπνίζοντες, νὰ μὴ ἀπευθύνουσι καπνίζοντες τὸν λόγον πρὸς πρεσβυτέρους, νὰ ρίπτωσι τὰ ἀπορρίμματα εἰς τὰ εἰδικὰ δοχεῖα, νὰ μὴ καπνίζωσι ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν κλπ.).

Κατὰ τὰς ὥρας τῶν μαθημάτων των δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ εὐρίσκωνται οἱ φοιτηταὶ εἰς τὸ κυλικεῖον ἢ τοὺς διαδρόμους. Ὅφειλουσι νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὴν διδασκαλίαν και τὰ φροντιστήρια. Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν παραδόσεων και κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας ἀπαγορεύεται και ὁ ἐλάχιστος ἔστω θόρυβος ἢ ψίθυρος.

Οἱ φοιτηταὶ ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως συνειδητοποιήσωσι σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ καλὴ ἀγωγή, ἡ τήρησις τῶν κανόνων εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, ἡ μέριμνα διὰ τὴν καθαριότητα πανταχοῦ τῆς Σχολῆς κλπ., ἐπιβάλλονται ὄχι ἀπλῶς διὰ τὸν φόβον πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἀλλὰ κυρίως ἐξ ἑσωτερικῆς ἀνάγκης παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου, ἐκ καθήκοντος εὐπρεπείας, ὅπερ οὐδεὶς καλλιεργημένος ἀνθρώπος δέχεται νὰ παραβῇ, και μὴ ἀπειλούμενος τυχόν διὰ τιμωρίας.

(*) Κανονιστικὴ διάταξις τῆς συγκλήτου τῆς Σχολῆς τῆς 25 Μαΐου 1951.

Πειθαρχικά

Πᾶσα κακὴ συμπεριφορὰ ἐναντι πρεσβυτέρων ἢ συναδέλφων, πᾶσα πρᾶξις ἀπάδουσα πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ φοιτητοῦ, πᾶσα παράβασις κανονιστικῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῆς Σχολῆς ἢ ἔλλειψις τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὰς ἀκαδημαϊκὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς διδάσκοντας σεβασμοῦ ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

Πλὴν τῶν ἄλλων, πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἐξῆς :

1) Πᾶσα διατάραξις τῆς ἐν τῇ σχολῇ τάξεως καὶ ἡσυχίας.

2) Τὸ ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν διδασκαλίας κάπνισμα, ἔστω καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα.

3) Ἡ ἔστω καὶ ἀθόρυβος παραμονὴ εἰς τοὺς διαδρόμους, καθ' ἣν ὥραν εἰς τὴν παράπλευρον αἴθουσαν γίνεται διδασκαλία.

4) Ἡ κατὰ τὰ διαλείμματα χρησιμοποίησις τῆς καθηγητικῆς ἔδρας ὡς βήματος ὁμιλίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἴθουσῃ φοιτητάς.

5) Βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα ἀποτελεῖ ἡ ἀπάντησις τοῦ φοιτητοῦ ὅτι δὲν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν φοιτητικὴν του ταυτότητα, ἂν ἤθελεν αὕτη τῷ ζητηθῆ ὑπὸ καθηγητοῦ ἢ τοῦ γεν. γραμματέως τῆς Σχολῆς ἢ παρ' ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας ἐντεταλμένου τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

6) Ἐξαιρετικῶς βαρὺ παράπτωμα εἶναι ἡ προσπάθεια, ἔστω καὶ μὴ καρποφόρος, πρὸς ἀντιγραφὴν ἢ ἀπάτην εἰς τὰς ἐξετάσεις, καθότι ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀποτολμῶν τοῦτο φοιτητῆς στερεῖται συνειδήσεως τῆς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὴν κοινωνίαν ἀποστολῆς του καὶ εἶναι ἀνίκανος καὶ ἀνάξιος νὰ γίνῃ ἐπιστήμων. (Κύρωσις : μηδένισις εἰς τὸ δεδομένον μάθημα, ἀποκλεισμός ἐκ τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα, ἡμηνος ἀποβολή. Ἐπίτασις τῆς ποινῆς ἐν ὑποτροπῇ μέχρι καὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς).

7) Ἡ χρησιμοποίησις πλαγίων μέσων κατὰ τὰς ἐξετάσεις, ἀποδεικνύουσα ἔλλειψιν ἐπιστημονικοῦ ἠθους.

8) Αἱ πολιτικαὶ καὶ κομματικαὶ συζητήσεις ἐν τῇ σχολῇ.

9) Ἡ πάσης φύσεως φθορὰ ἢ ρύπανσις χώρων κτλ. τῆς σχολῆς, ἰδίως καὶ τῶν λουτρῶν καὶ τῶν ἀποχωρητηρίων.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι : α) ἐπίπληξις, β) αὐστηρὰ ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου μετ' ἐνδεχομένης, ἀποφάσει ταύτης, δημοσιεύσεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς δι' ἐπικολλήσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν οἰκείαν πινακίδα, γ) ἔγγραφος ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀποβολῆς, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 6 μηνῶν, ε) ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον καὶ στ) ὀριστικὴ ἀποβολή.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. α' ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρευουσῶν ἀρμοδιοτήτων. Ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ φοιτητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιβολὴ πειθαρχικῆς ποινῆς ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. γ'—ζ' δημοσιεύεται. Πᾶσα ἐν γένει πειθαρχικὴ ποινὴ σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ γνωστοποιεῖται δι' ἐγγράφου τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν κηδεμόνα αὐτοῦ.

Γραφεῖον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν

Παρὰ τῇ Γραμματείᾳ λειτουργεῖ εἰδικὸν γραφεῖον «ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν». Τοῦτο ἀπαντᾷ εἰς αἰτήσεις πληροφοριῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων γονέων καὶ κηδεμόνων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. (Παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅπως συναποστέλωσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον τὰ γραμματόσημα τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀπαντήσεως). Ταῦτοχρόνως τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον ἀναγγέλλει εἰς αὐτοὺς τὰ τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῶν, τὰς τυχὸν ἐπιβληθείσας πειθαρχικὰς ποινὰς ἢ ἀπονεμηθείσας ἀμοιβὰς, χορηγηθείσας ὑποτροφίας κ.ο.κ.

Ὑποτροφίαι

Εἰς φοιτητὰς καὶ φοιτητριάς τῆς Παντείου παρέχεται ὠρισμένος ἀριθμὸς ὑποτροφιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ κεκανονισμένα.

Ὁμοίως εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν, διαπρεπόντων, παρέχεται ὑποτροφία ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς, παρακρατουμένου πρὸς τοῦτο κατόπιν ἐντολῆς αὐτῶν ὠρισμένου ποσοστοῦ ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ὑποχρεωτικαὶ παρουσίαι εἰς τὴν γυμναστικὴν (*)

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμπλήρωσις εἴκοσι τοῦλάχιστον δι' ἑκάτερον τῶν ἐτῶν τούτων ὠριαίων μαθημάτων εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν, διαπιστουμένη δι' ὑπογραφῆς σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ φοιτητικὸν βιβλιαρίον σπουδῶν. Ὡς ὠριαῖον μάθημα γυμναστικῆς θεωρεῖται καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ φοιτητοῦ εἰς ἐκδρομὴν τῆς Σχολῆς.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ἐργαζομένων, ὁ καθηγητὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἔχει ὀρίσει εἰδικῶς πολὺ πρωινὰς ὥρας μαθημάτων (7—8 καὶ 8—9 π.μ.) εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου (γων. ὁδ. Μαυροματαίων καὶ Κοδριγκτῶνος).

Τῶν ὑποχρεωτικῶν τούτων παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν ἀπαλλάσ-

* Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου τῆς 15ης Μαΐου 1951.

σονται : α) οί ἐκτός τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες φοιτηταί, ὀφείλοντες νά προσκομίσωσι σχετικήν πιστοποίησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ τῆς χωροφυλακῆς τῆς περιφερείας των, β) οί ἀθληταί, ὧν πίναξ ὀνομάτων ἔχει κατατεθῆ εἰς τήν Σχολήν πρό τῶν ἐξετάσεων, γ) οί ὑπηρετοῦντες εἰς τόν στρατόν, δ) οί ἀφυπηρητήσαντες καί ἔχοντες ἀπολυτήριον στρατοῦ καί ε) οί ἄνδρες τῶν σωμάτων ἀσφαλείας.

Οἱ φοιτηταί κατανέμονται χάριν ἀθλητικοῦ ἀνταγωνισμοῦ εἰς δύο ἀθλητικούς συλλόγους, τῶν λευκῶν καί τῶν κυανῶν.

Ἐπιτροπή ἐκπροσωπήσεως τῶν φοιτητῶν (*)

Εἰς τήν Σχολήν ἔχει ἰδρυθῆ «Ἐπιτροπή ἐκπροσωπήσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» ἔχουσα ἰδίαν σφραγίδα καί τελοῦσα ὑπό τήν ἐποπτείαν τῆς Σχολῆς καί τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς. Αὕτη στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος, ἔχει δ' ὡς σκοπόν τήν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἔργων καί τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς ἐξασφάλισιν τῆς σωματικῆς, ψυχικῆς, πνευματικῆς, ἠθικῆς, θρησκευτικῆς καί ἐθνικῆς ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν καί φοιτητριῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπή ἀποτελεῖται ἐξ ἑννέα μελῶν, ἀπαρτιζομένη ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων (δύο φοιτητῶν καί μιᾶς φοιτητρίας ἐξ ἐκάστης κατηγορίας) : α) τοῦ πρώτου ἔτους, β) τοῦ δευτέρου ἔτους, γ) τοῦ τρίτου ἔτους.

Ἡ ἐκλογή τούτων γίνεται κατὰ τήν πρώτην ἐβδομάδα ἐκάστου Δεκεμβρίου ὑπό τήν ἐποπτείαν καί τόν ἔλεγχον τῆς Σχολῆς κεχωρισμένως κατ' ἔτη καί φῶλον. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουσι μόνον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ φοιτηταί καί φοιτητρίαι.

Ἡ θητεία τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς διαρκεῖ ἐπὶ ἕν ἔτος καί μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Οἱ ἐκλεγέντες, συνερχόμενοι ἀμέσως μετὰ τήν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς, ἐκλέγουσι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τρίτου ἔτους ἕνα πρόεδρον. Ὅμοίως, ἀδιακρίτως τάξεως, ἐκλέγεται ἐπιπροσθέτως εἰς γραμματεῦς. Ὁ ταμιακὸς ἔλεγχος ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καί Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν, ἀποτελουμένης ἐκ Καθηγητῶν.

Ἡ Σχολὴ ἐξασφαλίζει γραφεῖον χάριν τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς.

Ἡ Ἐπιτροπή διορίζει τακτικὰς τριμελεῖς ἐφορίας χάριν καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας ἐκ φοιτητῶν διαφόρων ἐτῶν ὑπὸ τήν προεδρίαν μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ ἐφορίαι αὗται εἶναι :

α) Πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν φοιτητῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, β) ἀθλητισμοῦ καί γυμναστικῆς, γ) ἐκδρομῶν καί ὑγιεινῆς, δ) δια-

(*) Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου.

λέξεων, ε) κυλικείου και ψυχαγωγίας, στ) ήθικῆς ἀγωγῆς, θρησκευτικῆς ἀγωγῆς και περιθάλψεως ἀπόρων, ζ) τηρήσεως εὐταξίας και διαφυλάξεως κτιρίου και ἐπίπλων, η) φοιτητικοῦ ταχυδρομείου, θ) ἀναγνωστηρίου.

Ὅσακις ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπήσεως τῶν φοιτητῶν ἐκτρέπεται τῶν σκοπῶν τῆς, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντικατασταθῇ ἐξ ὀλοκλήρου ἢ μερικῶς δι' ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς, διὰ τῶν ἐπιλαχόντων ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, προκηρυσσομένην ἐντὸς εὐλόγου χρόνου νέων ἐκλογῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀποκλείει τὴν ὑπαρξιν φοιτητικῶν σωματείων, ἅτινα ἔχουσι νομικὴν προσωπικότητα και διέπονται ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ συντάγματος και τῶν νόμων. Διὰ τῆς συστάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀπλῶς ἐπιθυμεῖ ἡ Σχολὴ νὰ ἔχη ὠρισμένους ὑπευθύνους διὰ τὴν τάξιν και τὴν εὐρυθμίαν τῆς φοιτητικῆς ζωῆς.

Ἐθνικὸς Σύλλογος σπουδαστῶν Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Π.Α.Σ.Π.Ε., ἰδρυθεὶς τῷ 1946 και ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον συλλογικὸν ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν φοιτητικῶν συμφερόντων. Ὁ Σύλλογος ἐδρεῖται ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ γραφεῖα αὐτοῦ εὐρίσκονται ἐν τῇ Σχολῇ. Μέλη αὐτοῦ εἶναι φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς, ὅσοι δι' αἰτήσεώς των εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρῶον τοῦ Συλλόγου.

Σύλλογος πτυχιούχων Σχολῆς

Ὁ Σύλλογος τῶν πτυχιούχων ἰδρύθη ἐν ἔτει 1942. Ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, ἐπαγγελματικῶν, ἐπιστημονικῶν, ἠθικῶν ἢ ἄλλων, ὡς και εἰς τὴν ἐξύψωσιν και προώθησιν τῶν πτυχιούχων πρὸς ἀνωτέρας σφαίρας ἠθικῆς, ἐπιστημονικῆς και κοινωνικῆς και δημοσίας δράσεως. Ὁμοίως ἀποβλέπει εἰς τὴν προώθησιν τῶν συμφερόντων τῶν φοιτούντων ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ. Τέλος δὲ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μεταξὺ πτυχιούχων, φοιτητῶν και Σχολῆς.

Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πτυχιούχων αὐτῆς, πρὸς οὓς προσπαθεῖ νὰ παρέχῃ ἀμέριστον φιλόστοργον ἀρωγὴν, θεωροῦσα αὐτοὺς ὡς προσφιλέστατα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα.

Ἡ Σχολὴ ἐξησφάλισε και γραφεῖον χάριν τοῦ «Συνδέσμου τῶν πτυχιούχων» αὐτῆς.

Λήξις τῆς ἰδιότητος τοῦ σπουδαστοῦ

Ἡ ἰδιότης τοῦ φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς λήγει : α) διὰ καθυστερήσεως ἀνανεώσεως ἐπὶ ἓν ἔτος τῆς ἐγγραφῆς, β) ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς, γ) διὰ τῆς παρελεύσεως δύο ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς κεκανονισμένης συνολικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τριετοῦς φοιτήσεως.

Ἀκροαταὶ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος

Ἀκροαταὶ ἐγγράφονται ἄνευ προσόντων οἱ συμπληρώσαντες τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὠρισμένων τελῶν.

Οὗτοι δύνανται νὰ λάβωσι πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τὰ μαθήματα, ἅτινα διήκουσαν, καὶ τὰ φροντιστήρια, εἰς ἃ συμμετέσχον.

Οἱ ἀκροαταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς πρὸς τοὺς φοιτητὰς ποινάς.

Οἱ ἀκροαταὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξετάσεις τμηματικὰς ἢ πτυχιακὰς. Οὗτοι δικαιοῦνται νὰ συμμετέχωσι καὶ εἰς φοιτητικὰς ἐκδρομάς.

Σπουδασταὶ παρελθόντων ἐτῶν

Φοιτηταὶ ἐγγραφέντες μέχρι καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1943—1944 ὑπόκεινται εἰς εἰδικὰς διατάξεις ὡς πρὸς τὰς ἐξετάσεις των.

Σπουδασταὶ στρατευθέντες

Ἐξαιρετικῶς καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1954—55 φοιτητὰ τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε. στρατευθέντες μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν διὰ χρονικὸν διάστημα πέραν τῶν 15 μηνῶν, εἰς οὓς περιλαμβάνονται καὶ οἱ ὀπλίται τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἔτι δὲ καὶ οἱ μόνιμοι ἀξιωματικοί, οἱ καταστάντες ἀνάπηροι πολέμου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριακοῦ ἀγῶνος, προσέρχονται εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὅλου χρόνου τῆς φοιτήσεώς των, ἤτοι ἐφ' ὅσον ἀποδεχθῶσιν ὅπως ἐξετασθῶσιν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις

Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις γίνονται κατ' Ὀκτώβριον, Μάρτιον καὶ Ἰούνιον. Εἶναι γραπταὶ καὶ προφορικαί.

Γραπτῶς καὶ προφορικῶς, ἤτοι δῖς, οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα τοῦ τρίτου ἔτους :

α) Διοικητικὸν δίκαιον.

β) Ἐφηρμοσμένην πολιτικὴν οἰκονομίαν.

γ) Ἀστικὸν δίκαιον καὶ στοιχεῖα πολιτικῆς δικονομίας.

Τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ γ' ἔτους ἐξετάζονται ἐπὶ πτυχίῳ μόνον ἅπαξ. Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις εἰς τὰ τρία ἀνωτέρω μαθήματα θεωροῦνται ὡς προκριματικαὶ καὶ προηγοῦνται τῶν λοιπῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα.

Εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις γίνεται δεκτὸς ὁ τελειόφοιτος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους, καθ' ὃ οὗτος συνεπλήρωσε τὴν τριετῆ φοίτησιν (τὸν πρῶτον Ὀκτώβριον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τοιαύτης φοιτήσεως).

Ἡ βαθμολογία γίνεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων. Συμψηφισμὸς δὲν χωρεῖ. Ἐπιτυχῶν θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοὐλάχιστον 5 εἰς ἕκαστον μάθημα.

Πτυχίον

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων, καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Ἐξ ἐγγράφου ὑπ' ἀριθ. 1343/76284 Αὐγούστου 1954 τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος προκύπτει ὅτι ὁ διέπων τὴν Τράπεζαν ταύτην Ἄ'Οργανισμός, ὅστις ἐπέχει ἰσχὺν νόμου, δὲν περιέχει διατάξεις, συνιστώσας διάφορον μεταχειρίσιν τῶν κεκτημένων πτυχία ἀνωτάτων σχολῶν ὑπαλλήλων ἔναντι τῶν λοιπῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξέλιξιν των ἐν τῇ βαθμολογικῇ ἱεραρχίᾳ. Μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρχικὴν πρόσληψιν τῶν ὑπαλλήλων παρέχεται ἡ εὐχέρεια τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κατάληψιν ἀνωτέρας τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ θέσεως, εἰς ὃν μετέχουν ὑποψήφιοι κατέχοντες εἰδικὰ προσόντα, ὡς ἐπὶ παραδείγματι πτυχίον Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, διὰ τὴν Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν κτλ. Συνεπῶς βάσει τῶν κειμένων ὀργανικῶν διατάξεων τῆς Α.Τ.Ε. δὲν ὑφίσταται θέμα διαφόρου μεταχειρίσεως τῶν πτυχιούχων τῆς Παντείου Σχολῆς».

Ἀναγόρευσις διδασκόντων

Πρβλ. Διάτ. τῆς 15 Μαρτίου—15 Μαΐου 1951 [157] «περὶ ἀπονομῆς διδασκορικῶν διπλωμάτων ὑπὸ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν».

Πρόνοια ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Ἰδρύματος Περιθάλψεως φοιτητῶν καὶ μετὰ τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

Ὅμοίως προσπαθεῖ δι' ἰδιωτικοῦ «ταμείου περιθάλψεως ἀπόρων φοιτητῶν», ὅπως ὑποβοηθήσῃ τούτους εἰς διαφόρους ἀνάγκας αὐτῶν.

Οἱ φοιτηταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ὀρισμένων ἐκπτώσεων, μεταβαίνοντες εἰς ἱατροὺς διαφόρων εἰδικότητων, μεθ' ὧν πρὸς τοῦτο ἔχει συμβληθῆ ἡ σχολὴ (βλ. Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν Φοιτητῶν).

Ἐχει ὀργανωθῆ παρὰ τῇ Σχολῇ εἰδικὸν φοιτητικὸν κυλικεῖον μὲ τιμὰς προσιτάς. Ὅμοίως κουρεῖον, λουτρά καὶ αἴθουσα λέσχης. Ὅμοίως γίνονται σημαντικαὶ ἐκπτώσεις παρ' εἰδικοῦ ὑποδηματοποιῦ προσερχομένου καθ' ἑκάστην Δευτέραν εἰς τὴν σχολὴν.

Ὁμοίως οἱ φοιτηταὶ καὶ αἱ φοιτήτριαι ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ταυτότητος αὐτῶν δικαιοῦνται εἰς ὀρισμένας σοβαρὰς ἐκπτώσεις εἰς τὸ κομμωτήριον κ. Παπαδοπούλου (ἑδὸς Ἰπποκράτους ἀριθ. 10).

Τμῆμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμῆμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱατροῦ Σπυρ. Κουρούκλη, τ. Διευθυντοῦ τοῦ Κρατικοῦ Σανατορίου Δημ. Ὑπαλλήλων Πεντέλης. Ἐκαστος φοιτητής, ἐγγραφόμενος, υποβάλλεται εἰς ἀκτινολογικὸν ἔλεγχον, ὁ ὁποῖος ἀνανεοῦται δις τοῦ ἔτους διαρκούσης τῆς φοιτήσεως, ὡς καὶ εἰς ὀφθαλμολογικὴν ἐξέτασιν. Δι' ἕκαστον φοιτητὴν κρατεῖται ἀτομικὸς φάκελλος ὑγείας. Εἰδικαὶ ὁμιλίας ὀργανοῦνται μεθ' ἑμάτα γενικῆς ὑγιεινῆς.

Ἐλεύθερα φροντιστήρια κοινωνικῆς προνοίας, δημοσιολογικῶν σπουδῶν καὶ διεθνῶν σπουδῶν διαφόρων Ἰνστιτούτων τῆς Σχολῆς

Τὰ φροντιστήρια ταῦτα λειτουργοῦσι ἐπὶ τῇ βάσει κανονιστικῆς ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου.

Κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1954—55 θὰ λειτουργήσῃ ἐν τῇ Σχολῇ «ἀνώτατον φροντιστήριον κοινωνικῆς προνοίας». Ἐν αὐτῷ θὰ φοιτήσωσιν ἐξ ὑπότροφοι ἀλλοδαποῦ ὀργανισμοῦ, πτυχιούχοι σχολῶν τῶν πανεπιστημίων ἢ ἐτέρων ἀνωτάτων Σχολῶν. Ἡ φοίτησις θὰ εἶναι ἐνιαυσία.

Οἱ ἀκροαταὶ τῶν ἐλευθέρων φροντιστηρίων τούτων ἀπολαμβάνουσιν ἐκ μέρους τῆς σχολῆς (οὐχὶ ἐκ μέρους ἄλλων ἀρχῶν) τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ πλεονεκτημάτων, ὧν καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος. Αἱ διατάξεις περὶ τηρήσεως κανόνων καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ περὶ πειθαρχίας, αἱ ἰσχύουσαι ἐπὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ πολιτικοῦ τμήματος, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀκροατῶν τῶν δύο ἐλευθέρων φροντιστηρίων. Τὸ γραφεῖον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν ἀφορᾷ καὶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν ἀκροατῶν τούτων. Οἱ ἀκροαταὶ τῶν ἐλευθέρων φροντιστηρίων ἀπαλλάσσονται τῶν υποχρεωτικῶν παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν. Τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἐξιτηρίου ἐξετάσεως τῶν φροντιστηρίων δὲν παρέχει τυπικὰ προσόντα ἐν ταῖς δημοσίαις θέσεσιν εἰς τὸν ἀπόφοιτον, ὡς τὸ πτυχίον τοῦ πολιτικοῦ τμήματος. Ἀπλῶς ἢ φοίτησις εἰς τὰ φροντιστήρια σκοπεῖ νὰ παράσχη οὐσιαστικὴν μόρφωσιν.

Φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις ἐλληνικῆς γλώσσης

Χάριν ὑποβοηθήσεως φοιτητῶν, ὑστερούντων τυχόν εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν, λειτουργεῖ ἐν τῇ Σχολῇ «εἰδικὸν φροντιστήριον ἐλληνικῆς γλώσσης», ἐν ᾧ γίνονται ἐπαναλήψεις σημείων τινῶν τῆς γραμματικῆς ἢ καὶ

ἀσκήσεις εἰς τὴν ὀρθογραφίαν. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ φροντιστήριον παραπέμπονται ὑποχρεωτικῶς οἱ ὑστεροῦντες εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν φοιτηταί. Ἄνευ τῆς ἐπιτυχοῦς παρακολουθήσεως τῶν φροντιστηριακῶν τούτων ἀσκήσεων δὲν δίδεται προβιβασίμος βαθμὸς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

Ἡ ἐν τῷ ἐν λόγῳ φροντιστηρίῳ διδασκαλία γίνεται ἐκ μέρους τῆς φιλολόγου βοηθοῦ τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν δ/δος Ἀσπασίας Σκοπέτου.

Αἱ φροντιστηριακαὶ αὗται ἀσκήσεις γίνονται κανονικῶς τέσσαρας ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ἤτοι καθ' ἑκάστην Δευτέραν 8—10 π.μ., καὶ Παρασκευὴν 8—10 π.μ.

Τὰ φροντιστήρια δύνανται νὰ παρακολουθήσῃσι καὶ φοιτηταὶ προαιρετικῶς, ἤτοι καὶ ἐὰν δὲν ἔχωσιν οὗτοι κληθῆ ὀνομαστικῶς.

Μαθήματα στενογραφίας

Χάριν θετικῆς ὑποβοηθήσεως τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσιν στενογραφίαν, ἥτις σήμερον εἶναι χρησιμωτάτη, ἔχουσι διοργανωθῆ μαθήματα στενογραφίας ἐπὶ πληρωμῇ ἐλαχίστων διδάκτρων (πληρωμὴ δραχμῶν 30.000 μηνιαίως). Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς φοιτητὰς ἢ παρακολούθησις τῶν ἐν λόγῳ μαθημάτων, χάριν τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος αὐτῶν, οὐ μόνον κατὰ τὴν φοιτητικὴν, ἀλλὰ καὶ ἀργότερον ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἐπαγγελματικῇ τῶν ζωῇ. Καθηγήτρια στενογραφίας ἡ Κυρία Μποζώνη τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. Γραμματεὺς τοῦ τμήματος ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Κοκκίνου.

Μαθήματα ξένων γλωσσῶν

Χάριν ὑποβοηθήσεως τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐμάθωσιν μίαν ἐκ τῶν κυριωτέρων ξένων γλωσσῶν, ἔχουσι διοργανωθῆ μαθήματα ξένων γλωσσῶν, ἤτοι ἀγγλικῆς, γαλλικῆς, γερμανικῆς καὶ ἰταλικῆς. Ὑπάρχουσι τμήματα ἀρχαρίων, σχετικῶς προκεχωρημένων καὶ προκεχωρημένων. Διδάσκουσι δόκιμοι καθηγηταί. Συνιστᾶται ἢ παρακολούθησις ὡς ἐξασφαλίζουσα προσόντα ἀπαραίτητα διὰ πάντα ἐπιστήμονα. Ὑποβοηθεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἡ ἐπιτυχία εἰς ἐξετάσεις πρὸς ὑποτροφίαν δι' εἰδικωτέρας σπουδᾶς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. Πληρωμὴ δραχμῶν 20.000 μηνιαίως. Γραμματεὺς τοῦ τμήματος ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Κοκκίνου.

Φοιτητικὸς ἀθλητισμὸς

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμήμα φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ, τελοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς «Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν». Πᾶς φοιτητῆς καὶ πᾶσα φοιτήτρια ὀφείλουσι νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὴν φοιτητικὴν ἀθλητικὴν κίνησιν, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀθλητικὴν φανέλλαν (λευκὴν, ἐὰν κατὰ γωνται ἐκ τῆς πρωτεύουσας, κυανὴν δέ, ἐὰν κατὰ γωνται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν), ἀθλητικὸν παντελονάκι καὶ τέλος ἀθλητικὰ

υποδήματα. Ὑπάρχουσι δύο ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ φοιτητικοὶ σύνδεσμοι παρὰ τῇ Σχολῇ, ὁ σύνδεσμος τῶν «κυανῶν» καὶ ὁ σύνδεσμος τῶν «λευκῶν». Εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν κυανῶν ἀνήκουσι πάντες οἱ φοιτηταὶ καὶ πᾶσαι αἱ φοιτήτριαι οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν λευκῶν ἀνήκουσιν οἱ καταγόμενοι ἐκ τῆς πρωτευούσης. Ἐκαστος ἐκ τῶν δύο φοιτητικῶν ἀθλητικῶν συνδέσμων διαθέτει : α') ὁμάδα κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ στίβου, β') ὁμάδα ποδοσφαίρου, γ') ὁμάδα καλαθοσφαίρας, δ') ὁμάδα μπάσκετ μπῶλ, ε') ὁμάδα ἀντισφαιρίσεως, στ') ὁμάδα κολυμβήσεως, ζ') ὁμάδα ὕδατοσφαιρίσεως, η') ὁμάδα κωπηλασίας, θ') ὁμάδα ποδηλασίας. Καθ' ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διοργανοῦνται ἐπίσημοι ἐσωτερικοὶ φοιτητικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, καθ' οὓς ἀπονέμονται βραβεῖα καὶ κύπελλα.

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ μὴ ἀποσκοποῦσα μόνον εἰς τὴν ἀπλῆν μετὰδουσιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων εἰς τοὺς φοιτητὰς καὶ ἀκροατὰς τῶν πολιτικῶν, τῶν δημοσιογραφικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλ' ἐν ταύτῃ καὶ εἰς τὴν διάπλασιν χαρακτήρων, ἐμπνεομένων ὑπὸ ἀνωτέρων εὐγενῶν ἠθικῶν ιδεωδῶν, ἀγωνίζεται ἐκ παραλλήλου ἀφθόνως οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν παρ' αὐτῇ φοιτούντων. Τοῦτο δέ, διότι ἀμφότεραι αἱ κατευθύνσεις αὐταὶ τῆς ἀγωγῆς, ἀμοιβαίως συμπληροῦμεναι, ἐνέχουσιν ἐκτεταμένως αἰσθητικὰς, νοητικὰς καὶ ἠθικὰς ἀξίας, ὁλοκληροῦσαι τὴν μὀρφωσιν τῆς ἐνιαίας ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολή, μνήμων τῶν μεγάλων ιδεωδῶν τοῦ παρελθόντος τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος, δικαίως ποθεῖ νὰ συνεργήσῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν ἀνύψωσιν καὶ ἐξευγένισιν τῆς ἐλληνικῆς φοιτητικῆς νεότητος, περιβάλλουσα μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς καὶ ἐνθαρρύνουσα τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀθλῆσιν τῶν φοιτητῶν αὐτῆς, ἵνα οὕτω παγιώσῃ τὸ μὲν εὐμελές καὶ εὐρωστον σῶμα, τὸ δ' εὐρυθμον καὶ ἀρμονίαν τῆς ψυχῆς. Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῆς ἐκτεθείσης ἐσωτερικῆς διοργανώσεως ἡ Σχολὴ θεμελιοῖ ἐπίσημον ἐξόρμησιν πρὸς δημιουργίαν ἐλληνικοῦ φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ ἐν τῇ γενετείρᾳ χώρᾳ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

Φοιτητικὸν Κομμωτήριον

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ Φοιτητικὸν Κομμωτήριον ὑπὸ τὸν κ. Γ. Παπαδόπουλον μὲ ἡλαττωμένας τιμὰς χάριν τῶν φοιτητῶν. Οἱ φοιτηταὶ δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν ἐνδεχομένως καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν κουρεῖον τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου (ὁδὸς Ἰπποκράτους ἀρ. 10, τηλέφ. 613-955). Αἱ φοιτήτριαι δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ κεντρικὸν κουρεῖον τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου, ἔνθα ὑπάρχει εἰδικὸν τμήμα κυριῶν μὲ τιμὰς ἡλαττωμένας.

Φοιτητικά Λουτρά

Παρά τῇ Σχολῇ λειτουργοῦσι φοιτητικά λουτρά χάριν τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν φοιτητριῶν μὲ τιμὰς ἡλαττωμένας.

Φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ

Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς, ὅπως συνεργήσῃ εἰς τὴν πνευματικὴν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν φοιτητῶν, ἔχει ἀναπτύξει ἀπὸ ἐτῶν συστηματικὸν πρόγραμμα ἐκπαιδευτικῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ ἐκδρομαὶ εἶναι εἴτε ἡμερήσιοι, εἴτε πολυήμεροι. Διοργανοῦνται δὲ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν. Αἱ ἐκδρομαὶ γίνονται εἰς τόπους ἐθνικοῦ, ἀρχαιολογικοῦ, μορφωτικοῦ, καλλιτεχνικοῦ, ἠθικοῦ, ἐκπολιτιστικοῦ ἢ ἄλλου ἐνδιαφέροντος. Γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκδρομικοῦ προγράμματος, διανεμομένου ἐγκαίρως εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς μετ' ἀναλόγων ὁδηγῶν. Εἰς τοὺς συμμετέχοντας φοιτητὰς γίνονται εἰδικαὶ ὁμιλίαι εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐπισκέψεων, ἐκ παραλλήλου δὲ διανέμονται καὶ βιβλιάρια ἢ φυλλάδια πληροφοριῶν περὶ τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὅποια γίνονται αἱ ἐκδρομαί. Πλὴν τῶν ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν, συνήθως ἅπασαι αἱ φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ κινηματογραφοῦνται. Μέχρι τῆς σήμερον ἡ Σχολὴ διαθέτει πλούσιον ἀπόθεμα τοιοῦτων ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν καὶ κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Ἡ ὑπηρεσία φοιτητικῶν ἐκδρομῶν εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ ξένων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ἵνα διοργανώσῃ ἐκδρομὰς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἀνταλλαγῆς.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐν ὄψει τὴν ἀπόκτησιν ἰδίου εἰδικοῦ ἐκδρομικοῦ λεωφορείου, διαθέτοντος τὰ ἀναγκαῖα μέσα.

Φοιτητικὸς κινηματογράφος καὶ φοιτητικὸν θέατρον

Ἡ Σχολὴ ἀποσκοποῦσα εἰς μορφωτικούς καὶ ὑγιεῖς ψυχαγωγικούς σκοπούς ἔχει διοργανώσει ἀπὸ ἐτῶν ὑπηρεσίαν «φοιτητικοῦ μορφωτικοῦ κινηματογράφου». Διαθέτει εἰδικὰ μηχανήματα λήψεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν, προβολῆς, ἠχητικῶν μηχανημάτων καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις καὶ εὐρίσκεται ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Ἐποπτικῶν Ὀργάνων κτλ. τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν Ὀρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας (Δ/τῆς κ. Πιτταρᾶς). Ἡ ὅλη ὑπηρεσία τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν. Ἡ ὑπηρεσία φοιτητικοῦ κινηματογράφου ἀφ' ἐνὸς λαμβάνει κινηματογραφικὰς ταινίας τελετῶν, ἑορτῶν ἢ ἐκδρομῶν τῆς Σχολῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ μεριμνᾷ διὰ τὴν προβολὴν διαφόρων μορφωτικῶν ἢ ψυχαγωγικῶν ταινιῶν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς (φοιτητικοῦ ἀμφιθέατρον μετ' εἰδικῶν ἐγκαταστάσεων) ἐνώπιον τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

Πλὴν τῶν ἰδίων τῆς ταινιῶν ἡ ὑπηρεσία φοιτητικοῦ κινηματογράφου εἴτε προμηθεύεται ταινίας παρὰ τοῦ ἐμπορίου ἔναντι ἐνοικίου, εἴτε δανείζεται τοιαύτας εὐγενῶς προσφερομένας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας ἢ διαφόρων Πρεσβειῶν (μέχρι τοῦδε τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλβετίας).

Ἡ Σχολὴ ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ καὶ ὑπηρεσίαν ἐρασιτεχνικοῦ «φοιτητικοῦ μορφωτικοῦ θεάτρου».

Φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον καὶ βιβλιοθήκη

Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀπόρους φοιτητὰς καὶ φοιτητριάς, μὴ δυναμένους νὰ προμηθευθῶσι διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, διωργάνωσεν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ὀργανώσεως φοιτητικῆς ἐκπροσωπήσεως. Τὸ ἀναγνωστήριον λειτουργεῖ καθ' ὠρισμένας ὥρας πρὸ μεσημβρίας καὶ μετὰ μεσημβρίαν. Ἡ βιβλιοθήκη διαθέτει ἑλληνικὰ καὶ ξένα συγγράμματα, πλουτίζεται δ' ἀφθόνως καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ νέων. Ἡ αὕτη διαθέτει διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὡς καὶ ἐφημερίδας.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐν ὄψει τὴν μικρὸν κατὰ μικρὸν διοργανῶσιν «ἐκπαιδευτικοῦ μουσείου», «δημοσιογραφικοῦ μουσείου», «μουσείου κοινωνικῆς προνοίας» καὶ «ἐγκληματολογικοῦ μουσείου».

Φοιτητικὸν ἐστιατόριον. «Φοιτητικὰ συμπόσια»

Ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἡ Σχολὴ θὰ θέσῃ εἰς πλήρη λειτουργίαν τὸ φοιτητικὸν αὐτῆς ἐστιατόριον. Τοῦτο πρόκειται νὰ ἐκπληρώσῃ πολῦτιμον ἀποστολήν, δεδομένου ὅτι οἱ εἰς τὴν Πάντειον φοιτοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον προέρχονται ἐκ τῶν ἀπορωτέρων τάξεων. Ἔχουσιν ἐξασφαλισθῆ ὄροι εὐθηνῆς καὶ ἐπαρκοῦς ἐστιάσεως. Ἡ ἐλπίς τῆς ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ἐπιχορηγήσεως τοῦ φοιτητικοῦ ἐστιατορίου τῆς Σχολῆς ὡς γίνεται καὶ διὰ τὰ συσσίτια τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, διεψεύσθη.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διοργανοῦνται «φοιτητικὰ συμπόσια» ἐν τῷ φοιτητικῷ ἐστιατορίῳ τῆς Σχολῆς. Πρόκειται περὶ γευμάτων κοινῶν καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν, καθ' ἃ καθ' ὠρισμένην διακοπὴν γίνεται ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία εἰκοσαλέπτου διάρκειας παρ' εἰδικοῦ ὁμιλητοῦ.

Φοιτητικαὶ κατασκηνώσεις. Φοιτητικὸν Ἀναρρωτήριον

Ἡ Σχολὴ ἐπαναλαμβάνουσα παλαιὰν τῆς προσπάθειαν, στεφθεῖσαν ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας (φοιτητικαὶ κατασκηνώσεις Παντείου ἐν Φανερωμένῃ Σαλαμῖνος), ἐλπίζει νὰ διοργανώσῃ, εἰ δυνατόν, μονίμους φοιτητικὰς θερινὰς κατασκηνώσεις ἀφ' ἑνὸς παραθαλασσίους, ἀφ' ἑτέρου ἐν ἐξοχῇ μακρὰν τῆς ἰθαλάσσης.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγραφὴ φοιτητοῦ ἢ φοιτητρίας ἐν τῇ Σχολῇ, ἐὰν δὲν προηγηθῇ ἰατρικὴ ἐξέτασις αὐτοῦ, συμπληρουμένου σχετικοῦ δελτίου ἀκτινολογικῆς (ἰατρός κ. Κουρούκλης) καὶ ὀφθαλμολογικῆς ἐξετάσεως (ὀφθαλμίατρος κ. Δημητρίου) ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας («Δελτίον ἰατρικῆς ἐξετάσεως φοιτητῶν»). (Προϊστάμενος ἰατρός κ. Κουρούκλης).

Ἰατρικὰς πιστοποιήσεις χρησίμους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σχολῆς ὡς πρὸς τοὺς φοιτητὰς (λ.χ. διὰ δεδικοιολογημένην ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς, δεδικοιολογημένην ἀπουσίαν ἐξ ἐξετάσεως καὶ ἄλλας ἀναλόγους περιπτώσεις) δίδει ἐτέρα εἰδικὴ ὑπηρεσία «ἰατρικῶν πιστοποιήσεων διὰ τοὺς φοιτητὰς». (Προϊστάμενος ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἰατροδικαστῆς κ. Β. Κωνσταντέλλος).

Γραφεῖον ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς φοιτητὰς καὶ πτυχιούχους

Ἀνετέθη ὑπὸ τῆς συγκλήτου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Προνοίας ὑπὲρ τῶν Φοιτητῶν ἢ ὑπὸ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους διοργανώσεις «Γραφείου ἐξευρέσεως ἐργασίας» ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν, φοιτητριῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Σχεδιαζόμεναι φοιτητικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ προγράμματα

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐν ὄψει διὰ βαθμιαίως πραγματοποιουμένου οἰκοδομικοῦ προγράμματος νὰ ὀλοκληρώσῃ τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῆς δι' οἰκοδομήσεως «φοιτητικῆς ἐκκλησίας», «οἴκου φοιτητοῦ», «οἴκου φοιτητρίας», «οἴκου φιλοξενουμένων ἐπιστημόνων καὶ φοιτητῶν» (ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, λ.χ. πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ), «φοιτητικοῦ γυμναστηρίου», «φοιτητικοῦ κολυμβητηρίου», μονίμων «φοιτητικῶν θερινῶν κατασκηνώσεων», «φοιτητικῆς λέσχης» (μετὰ φοιτητικοῦ κινηματογράφου, φοιτητικοῦ θεάτρου, αἰθούσης φοιτητικῶν διαλέξεων) καὶ «μονίμου φοιτητικοῦ ἀναρρωτηρίου».

Ἐξ ἄλλου ἡ Σχολὴ σκοπεῖ, ὅπως ἔλθῃ συστηματικῶς εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου τῆς ὑπαίθρου, φερ' εἰπεῖν διὰ διοργανώσεως ἐκδρομῶν μέχρι τῶν ἑλληνικῶν χωρίων, διὰ διοργανώσεως διαλέξεων ἢ σειρᾶς μαθημάτων εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν ομάδων ἐργασίας, φερ' εἰπεῖν ἀγροτικῆς ἢ δασικῆς ἢ ἄλλης φύσεως, διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν ομάδων ὑποβοηθήσεως τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν χωρίων, διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν ομάδων ὑποβοηθήσεως ἔργων ἀνοικοδομήσεως, φερ' εἰπεῖν εἰς σεισμοπαθεῖς ἢ πλημμυροπαθεῖς περιοχὰς κ.ο.κ., διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν συναυλιῶν καὶ φοιτητικοῦ θεάτρου ἐν ἐπαρχίαις, διὰ διοργανώσεως τελετῶν ἐν ἐπαρχίαις, διὰ συμμετοχῆς τῆς

φοιτητικῆς ἐκκλησιαστικῆς χορωδίας εἰς θρησκευτικὰς λειτουργίας ἐκκλησιῶν ἐν ἐπαρχίαις κ.ο.κ.

Ὁμοίως ἡ Σχολὴ σκοπεῖ, ὅπως ἔλθῃ συστηματικῶς εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀποδήμου ἑλληνισμοῦ διὰ διαφόρων πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, ὡς διὰ διοργανώσεως ἐκδρομῶν εἰς κέντρα τοῦ ἀποδήμου ἑλληνισμοῦ, διὰ διοργανώσεως διαλέξεων, μαθημάτων, ἑορτῶν κ.ο.κ., διὰ φιλοξενίας ἑλλήνων ὁμογενῶν ἐρχομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κτλ.

Ὡσαύτως ἡ Σχολὴ σκοπεῖ, ὅπως ἔλθῃ εἰς συστηματικὴν πνευματικὴν ἐπαφὴν δι' ἀμοιβαίων ἀνταλλαγῶν καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων μετὰ πνευματικῶν ἰδρυμάτων τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

Ἐπίσης ἡ Σχολὴ σκοπεῖ, ὅπως διοργανώσῃ διαφόρους εἰδικὰς σειρὰς μαθημάτων καὶ φροντιστηρίων ἐν καιρῷ διακοπῶν.

Τέλος ἡ Σχολὴ σκοπεῖ, ὅπως προωθήσῃ τὴν δημιουργίαν Ἰνστιτούτου Μεσογειακῶν Σπουδῶν.

Νῦν ἡ σχολὴ συνεχίζει πάντοτε ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς προϋπολογισμοῦ (ἀνευ οἰασδῆποτε ἐπιχορηγήσεως κρατικῆς ἢ ἄλλης) τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου αὐτῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ.

Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1952 περὶ ἰδρύσεως ταμείου περιθάλψεως τῶν φοιτητῶν

«Ἄρθρον 1.

Ἰδρυσις, διοίκησις καὶ διαχειρίσις τοῦ Ταμείου.

1. Ἰδρύεται παρὰ τῆ Σχολῆ «Ταμεῖον Περιθάλψεως Φοιτητῶν».

2. Ἡ μὲν διοίκησις τούτου ἀνατίθεται εἰς τὴν «Ἐφορίαν τῆς Φοιτητικῆς Προνοίας», ἐπικουρουμένην ὑπὸ τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἐκπροσωπήσεως Φοιτητῶν», ἡ δὲ διαχειρίσις εἰς ὑπάλληλον τῆς Σχολῆς, ὀριζόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

3. Αἱ δαπάναι διατάσσονται ὑπὸ τῆς Ἐφορίας, καταχωρούμεναι εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς. Χρέη διατάκτου ἐκτελεῖ ὁ διαχειριστῆς τῆς Σχολῆς, οἰκονομικοῦ δὲ ἐπόπτου ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφορίας.

Ἄρθρον 2.

Τήρησις ἀπαιτουμένων βιβλίων διαχειρίσεως.

1. Ἡ διαχείρισις τοῦ Ταμείου ὀφείλει νὰ τηρῇ τὰ ἀπαιτούμενα λογιστικὰ ἢ ἄλλα βιβλία διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 3.

Πόροι τοῦ Ταμείου.

1. Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου προέρχονται ἐκ προαιρετικῶν φοιτητικῶν εἰσφορῶν, εἰσφορῶν ἐκ μέρους ἄλλων (φερ' εἰπεῖν εἰς μνήμην ἀντὶ στεφάνου κλπ.), ἐκ τῶν εἰσπράξεων διοργανουμένων ἑορτῶν, συναυλιῶν κλπ., ἐξ εἰδικῶν συνδρομῶν ἐκ μέρους συνδρομητῶν τοῦ ταμείου, ἐκ τῆς πωλήσεως εἰκονογραφημένων δελταρίων, ἐκ τῆς πωλήσεως διαφόρων βιβλίων κλπ.

Ἄρθρον 4.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου.

1. Τὸ Ταμεῖον ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς οἰασδῆποτε φύσεως πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν.
2. Εἰδικώτερον τοῦτο ἀποσκοπεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἐνίσχυσιν :
 - α) τῶν ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
 - β) τῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν,
 - γ) τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
 - δ) τῶν φοιτητικῶν ἑορτῶν, συναυλιῶν κλπ».

Ἔθροι ἐπισκέψεως γραφεῖων

Ἡ Πρυτανεία δέχεται καθ' ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 12-1 μ.μ., κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἐκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν 12-1 μ.μ.

Ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς δέχεται καθ' ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 11 π.μ.-1 μ.μ., κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἐκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 11 π.μ.-1 μ.μ.

Τὸ ἀναγνωστήριον τοῦ φοιτητοῦ εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 9 π.μ.-2 μ.μ.

Τὸ κομμωτήριον εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 9 π.μ.-1 μ.μ. καὶ 3 μ.μ.-8 μ.μ.

Τὰ φοιτητικὰ λουτρά εἶναι ἀνοικτὰ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ὥρας.

Τὰ γραφεῖα τῆς φοιτητικῆς ἐκπροσωπήσεως εἶναι ἀνοικτὰ κατὰ τὴν διάρκειαν μὲν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους καθ' ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12-1 μ.μ., κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἐκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12-1 μ.μ.

Τὰ γραφεῖα τοῦ ἐθνικοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου εἶναι ἀνοικτὰ κατὰ τὴν διάρκειαν μὲν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους καθ' ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12-1 μ.μ. κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἐκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12-1 μ.μ.

Τὰ γραφεῖα τοῦ συλλόγου τῶν πτυχιούχων εἶναι ἀνοικτὰ καθ' ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12-1 μ.μ.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α Τ Α

Α'.

ΕΔΟΞΕ ΤΗ ΑΘΗΝΗΣΙ ΠΑΝΤΕΙΩΙ ΑΝΩΤΑΤΗΙ ΣΧΟΛΗΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΜΕΓΙΣΤΑΙ ΕΙΣΙΝ ΑΡΕΤΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ
ΧΡΗΣΙΜΩΤΑΤΑΙ ΚΑΙ ΔΗ ΚΑΙ Η ΤΕ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΑΡΕΤΗ
ΕΝ ΔΑΠΑΝΗΜΑΣΙ ΜΕΓΕΘΟΥΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΤΟΥΣ
ΙΔΡΥΤΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΠΑΝΤΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΝ
ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΕΡ
ΓΕΤΑΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Β'.

Η ΑΘΗΝΗΣΙ ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙ
ΣΤΗΜΩΝ ΤΟΙΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΣ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΑΠΟΘΑΝΟΥΣΙ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙΣ ΑΥΤΗΣ ΑΝΑΤΙΘΗΣΙ :

.....

ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΘΑΝΟΝΤΩΝ ΕΥΚΛΕΗΣ ΜΕΝ Α ΤΥΧΑ
ΚΑΛΟΣ Δ' Ο ΠΟΤΜΟΣ ΒΩΜΟΣ Δ' Ο ΤΑΦΟΣ ΠΡΟ ΓΟΩΝ ΔΕ
ΜΝΑΣΤΙΣ Ο Δ' ΟΙΚΤΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ ΕΝΤΑΦΙΟΝ ΔΕ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΟΥΤ'
ΕΥΡΩΣ ΟΥΘ Ο ΠΑΝΔΑΜΑΤΩΡ ΑΜΑΥΡΩΣΕΙ ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΔΡΩΝ
Δ' ΑΓΑΘΩΝ Ο ΔΕ ΣΗΚΟΣ ΟΙΚΕΤΑΝ ΕΥΔΟΞΙΑΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΛΕΤΟ.

ΕΤΑΙΡΙΑ
“ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ,,
ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ (ΓΕΦΥΡΑ ΙΛΙΣΣΟΥ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 29

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Νοεμβρίου 1931

**Ψήφισμα τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν
ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος**

Ἡ Σχολὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν ἐν πλήρει συγκεντρώσει τῶν Καθηγητῶν, Διδασκάλων καὶ Σπουδαστῶν αὐτῆς (2 Νοεμβρίου), ἀφοῦ ἤκουσε τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς κ. Γ. Φραγκοῦδην, πρῶην Βουλευτὴν Ἀθηνῶν, ἀναπτύξαντα τὸ Κυπριακὸν ζήτημα, τὸν Γερουσιαστὴν Κρήτης κ. Ἐ. Φωτάκη, ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως τὸ ἴδρυμα ἐπιτροπῆς, τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Λούβαριν ἐκ μέρους τῶν Καθηγητῶν καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν κ. Ἀ. Κωνσταντινίδην ἐκ μέρους τῶν Σπουδαστῶν, ἐψήφισε κατόπιν ὁμοφώνου ὁμηγύρεως ἀποφάσεως, ὅπως ἀπευθίνη ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν πόθων, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλίας, θερμὴν ἔκκλησιν, ὅπως ἡ σπουδάζουσα νεολαία γίνῃ ἑρμηνευτὴς τῶν πόθων ἱστορικοῦ καὶ μικροῦ λαοῦ ἐξεγερθέντος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του καὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ δικαιώματος κάθε λαοῦ νὰ ἐνωθῇ μὲ τοὺς ὁμοθρήσκους, ὁμοφύλους καὶ ὁμογλώττους ἀδελφούς του.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς
(Τ.Σ.) Γεώργιος Σ. Φραγκοῦδης

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΝΕΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς φοιτητῶν δοκιμάσαι καὶ ἐγκρῖναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τὴν δε :

Περὶ τὰς Πολιτικὰς (Δημοσιογραφικὰς, Κοινωνικὰς) ἐπιστήμας παντὲ σθένει ἀεὶ σπουδάσειν καὶ τῆς τούτων μελέτης ὡς οἶόν τε μάλιστα ἐπιμελήσασθαι.

Πᾶν ποιήσειν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, ἡθῶν χρηστότητα καὶ σεμνότητα τρόπων.

Τὰ θεσπίσματα τοῦ τεμένουσ τούτου τῆς ἱερᾶς σοφίας ἐσαεὶ τηρήσειν ἀκέραια καὶ ἀκίβδηλα.

Τοῖς συμφοιτηταῖς φιλόφρονας ἡμᾶς αὐτοὺς παρέξειν καὶ ἴσους ἀδελφοῖς ἀποδέξασθαι.

Τοὺς διδάσκοντας ἡμᾶς ταύτας τὰς Πολιτικὰς (Δημοσιογραφικὰς, Κοινωνικὰς) ἐπιστήμας καὶ τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας θεραπείαν, ἴσους γονεῦσιν ἡγήσασθαι.

Ἄεὶ τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρῆσασθαι, ἀεὶ δ' ἐπιθυμεῖν ἀγαθῶν παραιτίους γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἑλληνας φοιτητάς.

Τῶν προγόνων ἀξιόους γενέσθαι καὶ πᾶν ποιεῖν εἰς μείζονα δόξαν τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, κλεινῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἣν πᾶσα τοῖς ἐν τῇ οἰκουμένῃ πεπαιδευμένοις ἀνθρώποις τροφὸν πνεύματος καὶ ἐστὶαν φωτὸς καλέσαι προσήκει καὶ εἰς κοινὴν τῶν ἀνθρώπων ὠφέλειαν.

Γένοιτο βίος καὶ εὐτυχία καὶ κλέος καὶ ἀεὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀριστοτελείῳ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τῇ ἐν Ἀθήναις.

Οὕτως εἶη ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγός».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς πτυχιούχων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρῖναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τὴν δε :

Ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου Ἀριστοτελείου Διδασκαλείου τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ ἄσπετος τῆς Παλλάδος, μητροπόλεως τῶν τε τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ, ἐξερχόμενοι βιώσομεν ἄσβεστον τὴν τῆς ἐπιστήμης λαμπάδα διατηροῦντες.

Τῆς τῶν πολιτικῶν (δημοσιογραφικῶν, κοινωνικῶν) ἐπιστημῶν θεραπείας ὡς οἶόν τε ἐπιμελήσασθαι.

Πᾶν ποιήσῃ προθύμως εἰς εὐσέβειαν, ἡθῶν χρηστότητα καὶ σεμνότητα τρόπων.

Τὰς διδασκαλίας τοῦ τεμένουσ τούτου τῆς ἱερᾶς σοφίας ἔσσει τηρήσῃ ἀκεραίας καὶ ἀκιβδήλους.

Τοῖς συμπτυχιούχοις φιλόφρονας ἡμᾶς αὐτοὺς παρέξῃ καὶ ἴσοις ἀδελφοῖς ἀποδέξεσθαι.

Τοὺς διδάξαντας ἡμᾶς ταύτας τὰς πολιτικὰς (δημοσιογραφικάς, κοινωνικάς) ἐπιστήμας καὶ τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας θεραπείαν, ἴσους γονεῦσιν ἡγήσασθαι.

Ἄει τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρήσεσθαι ὁδηγῷ, ἀεὶ δ' ἐπιθυμεῖν ἀγαθῶν παραιτίους γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπιστήμονας.

Τῶν προγόνων ἀξίους γενέσθαι καὶ πᾶν ποιεῖν εἰς μείζονα δόξαν τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, κλεινῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἣν πᾶσα τοῖς ἐν τῇ οἰκουμένῃ πεπαιδευμένοις ἀνθρώποις τροφὸν πνεύματος καὶ ἐστίαν φωτὸς καλέσαι προσήκει καὶ εἰς κοινὴν τῶν ἀνθρώπων ὠφέλειαν.

Ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου παιδευτηρίου γαλουχηθέντες καὶ τῶν ἐν αὐτῷ σεπτῶν διδασκάλων ἀχροασθέντες καὶ ὀρθῆς τυχόντες παιδείας καὶ εἰς ἀρετὴν ἀγωγῆς, χάριτας ὁμολογοῦμεν μεγίστας.

Γένοιτο βίος καὶ εὐτυχία καὶ κλέος εἰς αἰεὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀριστοτελείῳ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τῇ ἐν Ἀθήναις.

Οὕτω σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἡμετέρων σεπτῶν καθηγητῶν εἴη ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς πρὸς εὐτυχίαν τῆς καὶ δόξαν τῆς ἡμετέρας εὐκλεοῦς πατρίδος.

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ

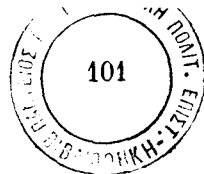
«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτῆ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς διδασκτόρων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρίναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τὴν δε :

Ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἀριστοτελείου πνευματικῆς Ἐστίας τὸν θεῖον πυρσὸν τῆς ἐπιστήμης λαβόντες οὐ παυσώμεθα πειρώμενοι, ὅσον ἂν δυνάμεθα, ἀμα μὲν τὸν ἐνσταλαχθέντα ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς ἔσσει ἀκέραιον καὶ ἀκίβδηλον τηρήσῃ, ἀμα δὲ τὰ παρὰ σεπτῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων παρειλημμένα φῶτα μεταλαμπαδεύειν, αἰεὶ δὲ πρόσω χωροῦντες τὸ τῆς πεφιλημένης Ἑλληνίδος ἐπιστήμης ἱερὸν φυτὸν καταρδεύειν καὶ τὸ Ἑλλάδος ὄνομα τίμιον καὶ εὐδοξον ἀπεργάζεσθαι.

Ἐνθουσιῶντες καὶ πτερούμενοι καὶ θεία μανία συνόντες καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς μείζονος παιδείας διψῶντες βιώσωμεν κατ' ἐπιστήμην, αἰεὶ ἐπιθυμοῦντες ἀγαθῶν καὶ δικαίων καὶ ἴσων παραιτίους τῇ ἀνθρωπότητι γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἕλληνας τῆς ἐπιστήμης ἐρευνητάς.

Ἀπεικάζοντες οἷα κύματα χαρᾶς ἀπάντων τὰς ψυχὰς κατακλύζει γηθυσύνως προσαγορευόμεν τὴν ἱερὰν καὶ γλυκεῖαν ἡμῶν Πνευματικὴν Μητέρα, τὴν τῶν Ἀθηνῶν Πάντειον Ἀνωτάτην τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Σχολὴν αἰεὶ χάριτας μεγίστας ὁμολογοῦντες, ἀμα δ' εὐχόμενοι Αὐτῇ εἰς τὸν ἕσσει χρόνον ἀποστίλβειν ἀκτίνων καὶ δόξης ἐπὶ τὸν ἐπιστημονικὸν ὀρίζοντα αἰεὶ εὐρύτερον.

Οὕτως, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἡμετέρων καθηγητῶν καὶ προσφιλῶν διδασκάλων, εἴη ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς πρὸς εὐτυχίαν τε καὶ δόξαν τῆς ἡμετέρας εὐκλεοῦς πατρίδος».

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Τῆς ζωῆς μου ἔγινε σκοπὸς
ἡ δικαιοσύνη κί ἡ τιμή.
Καὶ τοῦ νόμου ἄγρυπνος φρουρὸς
θέλω νᾶμαι σ' ὄλη τῆ ζωῆ.

*

Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἑλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορά.

*

Τοῦ δικαίου εἶναι προσταγή
τοὺς ἀδικημένους νὰ βοηθῶ.
Κί ὅταν ἡ πατρίδα μὲ χρειασθῆ
ἔτοιμος νὰ θυσιασθῶ.

Ἐπὸδος

Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἑλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορά.

Μουσική: Χ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στίχοι: Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐνορχήστρωση: Α. ΕΡΜΗΛΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ι. Διαλέξεις, δμιλῖαι, τελεταὶ κτλ.

1. Λόγω συνεχίσεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐγένετο περιωρισμένη κίνησις ἐν τῇ ὀργανώσει διαλέξεων, ὀμιλιῶν, τελετῶν κλπ. ἐν τῇ Σχολῇ.

2. Κατὰ τὴν Δευτέραν, 15 Μαρτίου 1954, ἐγένετο ἐν τῇ σχολῇ διάλεξις τοῦ ἐπισήμου προσκεκλημένου τῆς Σχολῆς, κοσμήτορος τῆς νομικῆς σχολῆς καὶ τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀμβούργου Δ.Ν. κ. Hans Möller «περὶ τῆς σχέσεως μεταξὺ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ἐμπορικοῦ».

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν, 9 Ἀπριλίου 1954, ἐγένετο ἐν τῇ σχολῇ διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων κ. Raymond Aron «περὶ δημοκρατίας καὶ ὀλοκληρωτισμοῦ».

3. Κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἐγένοντο ἐν αὐτῇ αἱ ἀκόλουθοι διαλέξεις ἐκ μέρους καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς :

α') Ὁ καθηγητῆς κ. Γ. Τενεκίδης περὶ τῆς διεθνοῦς ἀσφαλείας, κατὰ τὴν 7 Νοεμβρίου 1953.

β') Ὁ καθηγητῆς κ. Δ. Καλιτσονάκης περὶ τῆς διακυμάνσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ τοῦ ρυθμοῦ αὐτῆς, κατὰ τὴν 14 Νοεμβρίου 1953.

γ') Ὁ καθηγητῆς κ. Γ. Δασκαλάκης περὶ τοῦ συγχρόνου κράτους καὶ περὶ τῆς ἰσχυροῦσης συνταγματικῆς τάξεως, κατὰ τὴν 21 Νοεμβρίου 1953.

δ') Ὁ καθηγητῆς κ. Ἰ. Σόντης περὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ δικαίου ἐπὶ τοῦ παγκοσμίου, κατὰ τὴν 28 Νοεμβρίου 1953.

ε') Ὁ καθηγητῆς κ. Δ. Βεζανῆς περὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, κατὰ τὴν 5 Δεκεμβρίου 1953.

στ') Ὁ καθηγητῆς κ. Ν. Λούβαρις περὶ τῆς χριστιανικῆς περὶ κόσμου καὶ βίου θεωρίας καὶ τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τοὺς καθόλου κοσμοθεωρητικούς τύπους, κατὰ τὴν 19 Δεκεμβρίου 1953.

ζ') Ὁ καθηγητῆς κ. Μ. Στασινόπουλος περὶ τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, κατὰ τὴν 16 Ἰανουαρίου 1954.

η') Ὁ καθηγητῆς κ. Δ. Ζακηθινὸς ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ, κατὰ τὴν 23 Ἰανουαρίου 1954.

θ') Ὁ καθηγητῆς κ. Σπ. Καλογερόπουλος-Στράτης περὶ ἰθαγενείας, κατὰ τὴν 6 Φεβρουαρίου 1954.

4. Κατὰ τὴν Κυριακὴν, 21 Φεβρουαρίου 1954, ἡ Πάντειος συμμετέσχεν ἐπισήμως εἰς τὴν ἐτησίαν παγκόσμιον ἡμέραν προσευχῆς τῶν φοιτητῶν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῶν Ἀθηνῶν.

5. Οἱ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς συμμετέσχον τοῦ συλλαλητηρίου τῶν φοιτητῶν ἐν Ἀθήναις τῆς Κυριακῆς, 15ης Αὐγούστου 1954, δι' οὗ ἤρξατο ὁ πνευματικὸς ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς νήσου Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἡ Πάντειος, ἰδρυθεῖσα καὶ ὑπὸ τοῦ Κυπρίου Γ. Φραγκοῦδη, ἐξέδωκε ψήφισμα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931.

II. Κτιριακαὶ ἐγκαταστάσεις

Αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου τῆς Σχολῆς ἐν τῇ Λεωφόρῳ Συγγροῦ συνεχίζονται (ἀρχιτέκτων κ. Ῥέννος Κουτσούρης καὶ πολιτικὸς μηχανικὸς κ. Δημοσθένης Λεωνίδας).

III. Ὑποτροφίαι κτλ.

Ἐκ μέρους τοῦ Κρατικοῦ Ἰδρύματος Ὑποτροφιῶν ἐχορηγήθη ὑποτροφία εἰς τὸν φοιτητὴν τοῦ α' ἔτους Γραμμένον Εὐάγγελον τοῦ Χρήστου.

Ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Παντείου ἐχορηγήθησαν ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἀπολαυῶν ὑποτροφίαι εἰς τὴν πρωτεύσασαν φοιτήτριαν τοῦ β' ἔτους δεσποινίδα Ἰσμήνην Κεχαγιαδάκη, εἰς τὸν πρωτεύσαντα φοιτητὴν τοῦ γ' ἔτους Κατράκην Ἀνδρέαν, καὶ τὰς πρωτεύσασας φοιτητριάς τοῦ γ' ἔτους Εἰρήνην Κουτράκου καὶ Μαριάνθην Φίνου.

Ἐκ μέρους τοῦ καγκελαρίου τῆς Δυτικῆς Γερμανίας Διδάκτορος Konrad Adenauer ἐχορηγήθη ὑποτροφία τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς ἓνα φοιτητὴν τῆς Παντείου χάριν ἐνιαυσίων σπουδῶν ἐν Γερμανικῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τῆς Παντείου, κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ὑποτροφιῶν, ὁ φοιτητὴς κ. Κωνσταντῖνος Στυλιδιώτης.

Οὗτος θὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου.

Τὸ σχετικὸν ἔγγραφο τοῦ καγκελαρίου τῆς Δυτικῆς Γερμανίας Διδάκτορος Konrad Adenauer ἔχει ὡς ἀκολούθως :

«DER BUNDESKANZLER UND BUNDESMINISTER DES AUSWAERTIGEN

Mein Besuch in Griechenland ist mir ein willkommener Anlass, der jahrhundertalten engen Verbundenheit der griechischen und deutschen Kultur zu gedenken. Bestimmt von dem Wunsch, dass gerade die junge Hochschulgeneration in Griechenland und in Deutschland diese Verbundenheit weiterhin pflegen möge, stelle ich im Namen der Bundesregierung der

Hochschule für Politik
Panteios Scholi
in Athen

ein Stipendium zur Verfügung.

Mit diesem Stipendium möchte die Bundesregierung zugleich in bescheidenem Umfang begabten Söhnen oder Töchtern aus denjenigen griechischen Familien helfen, die infolge der schmerzvollen Ereignisse der vergangenen Jahre besonders gelitten haben. Es soll ihnen damit ermöglicht werden, ihre wissenschaftliche Ausbildung an einer deutschen Hochschule zu erweitern und in enge Verbindung mit deutschen Studenten zu kommen.

Das Stipendium gilt für den Studienaufenthalt eines griechischen Studenten oder einer griechischen Studentin an irgendeiner Universität oder Hochschule innerhalb der Bundesrepublik Deutschland für die Zeit vom 1. November 1954 bis 31. Juli 1955.

Die Auswahl des Stipendiaten darf ich der Hochschule mit Bitte überlassen, hierbei das beigefügte Merkblatt zu berücksichtigen.

Alle mit diesem Vorhaben befassten Stellen in der Bundesrepublik werden die jungen griechischen Studenten in Deutschland mit Freude gastlich aufnehmen.

Bonn, im März 1954

Dr. KONRAD ADENAUER

IV. Ἐκπαιδευτικαὶ ἐκδρομαὶ

1. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐγένοντο πλεῖστα ἐκδρομαί. Μνημονεύομεν τὰς ἀκολούθους :

α') Ἡμερησία ἐκδρομὴ κατὰ τὴν 9ην Νοεμβρίου 1953 εἰς Σαλαμίνα ("Ἅγιον Νικόλαον καὶ Φανερωμένην) καὶ Μεγάλο Πεῦκο (συμμετοχὴ ὁμοτίμου καθηγητοῦ κ. Χρ. Εὐελπίδη, καθηγητοῦ κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου καὶ τοῦ εἰδικ. καθηγητοῦ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς κ. Γρ. Πανουτσοπούλου).

β') Τριήμερος φοιτητικὴ ἐκδρομὴ ἐορτῶν νέου ἔτους γύρου Πελοποννήσου ἀπὸ 3—5 Ἰανουαρίου 1954 δι' εἰδικῆς αὐτοκινηταμάξης τῆς ἐταιρείας ΣΠΑΠ. Συμμετοχὴ 70 ἀτόμων. Εἰδικῶς τῆς ἐκδρομῆς συμμετέσχον φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι, ὡς καὶ πτυχιούχοι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν. Ὁμοίως συμμετέσχον δόκιμοι ὑπαστυνόμοι σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων τῶν Ἀθηνῶν, οἵτινες εἶχον ταῦτοχρόνως καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ φοιτητοῦ ἢ πτυχιούχου τῆς Παντείου Σχολῆς. Ἐκ τῶν καθηγητῶν συμμετέσχον ὁ κ. Παπαζαχαρίου, Ἀντιπρύτανης τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς καὶ καθηγητῆς αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ Καθηγητῆς τῶν Σχολῶν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς (ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν), ὁ κ. Δ. Καλιτσονάκης, Καθηγητῆς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, ὁ Δ/ντῆς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδευσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ ἐπὶ τῆς Παιδείας κ. Ν. Σμυρνῆς. Ἐκ τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων συμμετέσχον οἱ Ἀξιωματικοὶ

κ.κ. Κοσμήτωρ Ἀστυνόμος Κ. Τσιούγκος, Ἀστυνόμος Ε. Βασιλόγιαννης, Ἀστυνόμος Α. Σταματόπουλος. καὶ Ὑπαστυνόμος Α. Παπαθανασίου. Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς συμμετέσχον ὁ Τμηματάρχης κ. Κ. Χρυσάνθης, ὁ Διαχειριστῆς τῆς ἐκδρομῆς Τμηματάρχης κ. Ν. Παπαγεωργίου καὶ ἡ κ. Χρυσάνθη. Τῆς ἐκδρομῆς συμμετέσχεν ὡς ἱατρὸς ὁ κ. Π. Σμυρνῆς.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐγένετο ἐπίσκεψις τῶν Μυκηνῶν (ἐπίσκεψις ἀρχαιοτήτων), τοῦ Ναυπλίου (κατάθεσις στεφάνου ἐκ μέρους τῆς σχολῆς εἰς τὸ ἀγαλμα τοῦ ἀειμνήστου πρώτου κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννου Καποδίστρια) καὶ τῆς Ἐπιδάουρου (ἐπίσκεψις ἀρχαιοτήτων). Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐπίσκεψις τῆς Τριπόλεως, τῆς Ὀλυμπίας (ἐπίσκεψις ἀρχαιοτήτων). καὶ Πατρῶν. Κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν μετάβασις δι' ὄδον τοῦ σιδηροδρόμου ἐκ Διακοπτοῦ εἰς Καλάβρυτα (κατάθεσις στεφάνου εἰς Ἡρώων τῶν σφαγιασθέντων κατὰ τὴν κατοχὴν) καὶ εἰς Ἁγίαν Λαύραν.

γ') Ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς Ἐλευσίνα κατὰ τὴν 28 Φεβρουαρίου 1954. Παρακολούθησις θείας λειτουργίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰδικῶς λαβούσης χώραν χάριν τῶν φοιτητῶν τῆς σχολῆς καὶ μαθητῶν (πρεσβ. κ. Γεώργιος Πειρουνάκης), ἐπίσκεψις ἐργοστασίου «Τιτάν» καὶ ἀρχαιοτήτων. (Συμμετοχὴ καθηγητοῦ κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου καὶ εἰδ. καθηγ. σωματικῆς ἀγωγῆς κ. Γρ. Πανουτσοπούλου).

δ') Ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς Πάρνηθα κατὰ τὴν 8 Μαρτίου 1954.

ε') Ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς Λουτράκι, Μυκῆνας, Κεφαλάρι Ἀργους, Ναύπλιον, Ἐπίδαυρον, κατὰ τὴν 14 Μαρτίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐλεύσεως τοῦ κοσμήτορος τοῦ νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀμβούργου καθηγητοῦ κ. Möller (συμμετοχὴ καθηγητῶν Ἰ. Παπαζαχαρίου καὶ Π. Πέρδικα).

στ') Ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς Σούνιον (τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν Παντείου) κατὰ τὴν 9 Μαΐου 1954.

ζ') Ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς Πόρον κατὰ τὴν 23 Μαΐου (συμμετοχὴ 150 φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν).

η') Τριήμερος ἐκδρομὴ ἀπὸ 12 Ἰουνίου μέχρι τῆς 14ης Ἰουνίου 1954 Δελφῶν, Γαλαξειδίου, Γύρου Παρνασσοῦ (συμμετοχὴ 60 φοιτητῶν) (Συμμετοχὴ ὁμοτίμου καθηγητοῦ κ. Χρ. Εὐελπίδου, τῶν καθηγητῶν κ.κ. Παπαζαχαρίου, Σπανδανοπούλου, Τενεκίδου, τῆς συζύγου τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τῆς Σχολῆς κυρίας Φραγκοῦδη καὶ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ τμηματάρχου κ. Κ. Χρυσάνθη κ.ἄ.).

θ') Ὀκταήμερος ἐκδρομὴ ἀπὸ 15ης μέχρι τῆς 22 Ἰουλίου 1954 εἰς Ρόδον. (τῇ συνεργασίᾳ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου). Συμμετοχὴ 160 φοιτητῶν, φοιτητριῶν καὶ πτυχιούχων. Σημειωτέον ὅτι ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ συνεδέθη ὅλως ἰδιαιτέρως μετὰ τῆς Δαυδεκανήσου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῆς καὶ ἐφεξῆς. Οὕτω κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν συνεργάται.

τοῦ Ναυάρχου κ. Ἰωαννίδου, τοῦ πρώτου Ἑλληνοσ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ, παραλαβόντος τὴν διοίκησιν τῆς Δωδεκανήσου, παρὰ τοῦ Ἀγγλοῦ Ταξιάρχου Πάρκερ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον 1947, ὑπῆρξαν ὡς ἐπίσημοι συνεργάται τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως ὁ νῦν Πρύτανης τῆς Παντείου Σχολῆς Καθηγητῆς κ. Μ. Στασινόπουλος (σύμβουλος) καὶ ὁ Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς κ. Γ. Παπαχατζῆς (Γενικὸς Γραμματεὺς), ἀμφότεροι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, ὡς ἐπίσης ὡς σύμβουλος ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὁ καθηγητῆς κ. Ν. Βλάχος. Ὁμοίως κατὰ τὴν πρόσφατον ἐποχὴν ὑπῆρξεν ὑπηρεσιακὸς Γενικὸς Διοικητῆς τῆς Δωδεκανήσου ὁ νῦν Συγκλητικὸς Καθηγητῆς κ. Ἰ. Γεωργιάκης.

Ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς ὁ Ἀντιπρύτανης Καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Παπαζαχαρίου (πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν). Συμμετέσχον ὁ καθηγητῆς κ. Δημήτριος Βεζανῆς, ἡ χήρα μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀειμνήστου τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς καὶ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Βασιλείου Λαμπρινάκη, καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κ. Εὐθύμιος Κάρναβος.

Ἡ ἐκδρομὴ πολλαχῶς ἐνισχύθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Δωδεκανήσου, τοῦ Δήμου Ρόδου, τῆς Κεντρικῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Τουρισμοῦ καὶ τῆς Τοπικῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας Ρόδου. Ὁμοίως ἐνισχύθη ὑπὸ τῶν φίλων τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν κ.κ. Ἀγγέλου καὶ Τάκη Κλεισιούνη.

Ἐκ τῶν περιγραφῶν τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος Ρόδου «ἡ Πρόοδος» Κυριακῆς, 18 Ἰουλίου 1954 :

«160 ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΠΡΟΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Οἱ ἀφιχθέντες τὴν Παρασκευὴν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς 160 σπουδασταὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐξέδραμον χθὲς εἰς Φιλέρημον, Πεταλοῦδες καὶ Ροδίνι.

Αὔριον θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Λίνδον καὶ ἄλλα χωρία τῆς νήσου. Κατὰ τὴν θὴν ἀπογευματινὴν σήμερον θὰ δοθῇ πρὸς τιμὴν των δεξιῶσις εἰς τὸ Δημοτικὸν Μέγαρον, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Φωταρά.

Οἱ σπουδασταὶ ἐκδρομεῖς συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιπρυτάνεως τῆς Σχολῆς κ. Παπαζαχαρίου, καθηγητοῦ τῆς Σωφρονιστικῆς καὶ Ἐγκληματολογίας, τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Παντείου κ. Δ. Βεζανῆ, κορυφαίου Πολιτειολόγου, καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς κ. Εὐθ. Καρνάβου.

Ἄμα τῇ ἀφίξει των οἱ καθηγηταὶ μετὰ τῶν σπουδαστῶν ἐπεσκέφθησαν τὸν Γενικὸν Διοικητὴν κ. Μπουλαῶν καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, τὸν κ. Καραγιάννην.

Τὴν 7ην μ.μ. θὰ καταθέσουν στέφανον εἰς τὸν Βωμὸν τῆς Πατρίδος.

Τὴν Τρίτην ἐξ ἄλλου θὰ δοθῇ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν συναυλία εἰς τὸ Θερινὸν Δημοτικὸν Θέατρον με εἴσοδον ἐλευθέραν».

Τῆς αὐτῆς ἡμερίδος Τρίτης, 20 Ἰουλίου 1954 :

«Οἱ φοιτηταὶ τῆς Παντείου, ἔδωσαν τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἓνα ξεχωριστὸ τόνο στὴ κίνησι τῆς πόλεως.

— Χθὲς ἐξ ἄλλου ὠργάνωσαν ἐκδρομὴν στὴν Λίνδο καὶ ὠμολόγησαν πραγματικὰ ὅτι ἡ ροδιακὴ ὑπαιθρος τοὺς ἔχει μεθύσει.

— Εἶναι κρῖμα ὅμως τοῦ θά φύγουν σὲ λίγες μέρες.

— Γιατὶ δὲν θὰ προλάβουν νὰ ψάξουν τὶς ὁμορφιῆς τοῦ νησιοῦ μας καὶ ν' ἀπολαύσουν τὰ θέλητρά του».

Ὁμοίως :

«ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΕΔΕΞΙΩΘΗ ΠΡΟΧΘΕΣ Ο ΔΗΜΟΣ

Εἰς τὸ Δημοτικὸν Μέγαρον ἐδόθη χθὲς τὴν ἕκτην ἀπογευματινὴν δεξιῶσις ὑπὸ τοῦ Δήμου πρὸς τιμὴν τῶν μαθητῶν καὶ καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, οἱ ὅποιοι ἀπὸ ἡμερῶν φιλοξενοῦνται εἰς τὴν πόλιν μας.

Ἐν ἀρχῇ ὠμίλησε ὁ ἀντιπρύτανης καθηγητῆς κ. Παπαζαχαρίου, ὅστις δι' ἐμπνευσμένων λόγων ἐξήρε τὴν φιλοπατρίαν τῶν Δωδεκανησίων καὶ ἠύχαριστήσθη τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν, μὲ τὴν ὁποίαν περιέβαλον οἱ Ῥόδιοι τοὺς σπουδαστάς. Ἀπαντῶν ὁ κ. Φωταράς ἀνεφέρθη εἰς τὸ μορφωτικὸν ἔργον τῆς Παντείου Σχολῆς, εὐχθηθεὶς ἀκολούθως ὅπως «ἡ μέλλουσα πνευματικὴ ἡγεσία τῆς χώρας κηρύξῃ εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ὅτι εἰς τὴν Δωδεκάνησον ἡ Ἑλληνικὴ Ψυχὴ παρέμεινε ἀλώβητος ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τῆς μακρᾶς δουλείας».

Ἀκολούθως προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ εἰς ὅλους τοὺς σπουδαστάς ὑπὸ ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου. Ἀμέσως μετὰ τὴν δεξιῶσιν οἱ καθηγηταὶ καὶ σπουδασταὶ μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ἄλλων ἐπισήμων κατέθεσαν βαρῦτιμον στέφανον εἰς τὸν Βωμὸν τῆς Πατρίδος, ἐνῶ τιμητικὸν Ἀπόσπασμα ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς ἀπέδιδε τιμὰς.

Κατὰ τὴν σεμνὴν αὐτὴν τελετὴν ὁ καθηγητῆς κ. Δημ. Βεζανῆς ὠμίλησε δι' ἐμπνευσμένης προσλαλιᾶς καταχειροκροτηθεὶς ἀπὸ τοὺς παρισταμένους. Ἡ τελετὴ ἔληξε μὲ τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον, τὸν ὅποιον ἔψαλε ἡ φοιτητικὴ χορωδία».

Τῆς αὐτῆς ἡμερίδος Τετάρτης, 21 Ἰουλίου 1954 :

«Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ

Ἐδόθη χθὲς τὴν 6.30 μ.μ. εἰς τὸ κινηματοθέατρον τὸ «Ῥόδον» ἡ προαγγεληθεῖσα συναυλία τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς.

Εἰς τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῶν σπουδαστῶν παρέστησαν ὁ Γ. Διοικητῆς κ. Μπουλαῆς, ὁ Γ. Γραμματεὺς κ. Ρεμπᾶκος, ὁ Δήμαρχος, ὁ κ. Μπαγλανέας κ.ἄ.

Τοὺς ἐπισήμους ὑπεδέχθησαν ὁ ἀντιπρύτανης κ. Παπαζαχαρίου, ὁ καθηγητῆς κ. Βεζανῆς καὶ ὁ Γ. Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς κ. Κάρναβος.

Τὸ πρόγραμμα, πλουσιώτατον καὶ ἐκλεκτὸν, ἐξετελέσθη ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῶν σολιστ καὶ τῆς Χορωδίας. Εἰς τὸ πιάνο συνώδευεν ὁ σπουδαστῆς Μίμης Σταματόπουλος μὲ θαυμαστὴν δεξιότητιαν.

Ἐτραγουδῆσαν οἱ σπουδασταὶ Πανουργιάς Ἀναστάσιος, Καρβέλης Νικόλαος καὶ Γιαννουλάκος Βασίλειος.

Ἡ ἀπόδοσις των, ἀρτία ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, δικαίως ἐπροκάλεσε θύελλαν χειροκροτημάτων.

Ἡ Χορωδία, σύνολον πειθαρχημένον, ἐξετέλεσεν ἄριστα πολλὰ καὶ ὠραῖα τραγούδια.

Αὕτη ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὰς σπουδαστριάς : Καρπενησιώτου Ἰουλίαν, Ἀμπατζίδου Πόπην, Σπένζα Καίτην, Χατζηχαράλαμπος Καίτην, Τούντα Ἀλίκην, Χρυσομαλάκου Εὐγενίαν, Καστορίδου Χρυσούλαν, Καρούσου Μιράνταν, Κοντογιάννη Παρασκευὴν καὶ Πετρούλαν, Καλογήρου Οὐρανίαν, Τσίκα Ἐλένην, Ἐπιτρόπου Βούλαν, Τυροσβούτη Χρυσούλαν, Δημακοπούλου Πόπην, Κασσίμη Ἐλένην, Καρδῆ Βικτωρίαν, Κλώντζα Πόπην, Ἀθανασοπούλου Πούλιαν, Σταυριανοπούλου Βάσσω, Σπινθουράκη Ἰριδα, Καλάκη Μαρίαν, Κουτράκου Εἰρήνην, Κυριαζῆ Εἰρήνην, Πολίτου Βαίτσαν, Σπένζα Θεόπην καὶ Οἰκονόμου Ἐλένην, καὶ ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς : Μπαμίχα Γεώργιον, Ρουμπελάκη Ἰωάννην, Σταματόπουλον Μίμη, Καρβέλην Νικόλαον, Σταυρόπουλον Χαράλαμπον, Μακρυστάθην Μίμη, Τζιμόπουλον Ἰωάννην, Χαλβατζιώτην Ἰωάννην, Ἀγγελόπουλον Γεώργιον, Ζέρβαν Θεόδωρον, Καλκανδῆν Μιχαήλ, Κομήνην Ἀθανάσιον, Μαυρόπουλον Θεόδωρον καὶ Μαριόλην Γεώργιον.

Ἡ μικροῦλα Μαντᾶ Θάλεια ἀπήγγειλε θαυμασίως τὸ «Κρυφὸ Σκολειὸ» τοῦ Πολέμη.

Ὁ μαέστρος κ. Θᾶνος Ἐρμήλιος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁποίου παρουσιάσθη τὸ πρόγραμμα, εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων.

Ἄ ν α χ ω ρ ο ὦ ν

Ἀναχωροῦν σήμερον διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀθήνας, οἱ Φοιτηταὶ τῆς Παντείου Σχολῆς μετὰ ἐξαήμερον παραμονὴν εἰς τὴν πόλιν μας».

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Δωδεκανήσου (Γεν. Διοικητῆς κ. Κλ. Μπουλαῆς) διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 43.712 τῆς 30-7-1954 ἐγγράφου του ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι ἐκ λόγων ἀσχετῶν πρὸς τὴν θέλησιν του δὲν ἤθυσθη νὰ παράσχη τὴν ὀλοθερμον συνδρομὴν τῆς γενικῆς διοικήσεως εἰς τὴν ἐκδρομικὴν ὁμάδα τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου, «ἥτις μὲ τὸ νεανικὸν της σφρῆγος καὶ τὴν εὐθυμίαν της ἔδωκε ζωηρὸν παλμὸν εἰς κίνησιν τῆς πόλεως». Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ διεβεβαίωσε τὴν Σχολὴν «ὅτι εἰς τυχὸν ἐπανάληψιν ἐκδρομῆς (τῆς Σχολῆς εἰς Ρόδον)

θα παρασχεθῆ πᾶσα δυνατὴ συνδρομὴ, θὰ ἴδῃ δὲ ἡ Ρόδος μετ' ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως καὶ πάλιν τοὺς φοιτητὰς τῆς Παντείου».

2. Ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν ἀπεφασίσθη ἡ διοργάνωσις «ταμείου ἐκδρομῶν».

V. Φοιτητικὴ Χορωδία καὶ ὄρχήστρα

1. Κατὰ τὴν Πέμπτην, 27 Μαΐου 1954, ἀπὸ ὥρας 7—9 μ.μ. ἐγένετο φοιτητικὴ συναυλία ὑπὸ τὸν συνθέτην καὶ μαέστρον κ. Θάνον Ἑρμήλιον. Τὸ πρόγραμμα εἶχεν ὡς ἑξῆς :

«Μέρος πρῶτον

1. Χορωδία

(Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Θ. Ἑρμήλιου)

α) Φοιτητικὸς ὕμνος τῆς Σχολῆς

Ποίησις Μ. Στασινοπούλου
Μουσικὴ Χρ. Χαιροπούλου
Μουσικὴ Θάνου Ἑρμήλιου

β) «Πατρίδα μας γλυκειά»

2. Κανακάκης Γεώργιος, Τραγοῦδι,
συνοδεία πιάνου (Σταματόπουλος Δημ.)

α) Rigoletto

Verdi

3. Παπαδοπούλου Πίτσα, Πιάνο

α) Valse

Brahms

β) «Ψίθυροι τοῦ δάσους»

Sinding

4. Μιχαλακᾶκος Δημ., Τραγοῦδι

α) Marechiaro

Tosti

5. Σταματόπουλος Δημ., Πιάνο

α) Valse opus 64 No 2

Chopin

β) Danse Espagnol

Ascher

6. Καρβέλης Νικ., Τραγοῦδι

α) Lolita serenata

A. Buzzi-Peccia

β) «Ἀφίνω γειὰ στίς ἄμορφες»

N. Λάβδα

7. Κύρου Κωνστ., Βιολοντσέλο

α) Cinquantaine

G. Marie

β) Salut d'amour

E. Elgar

8. Γιαννουλάκος Βασίλ., Τραγοῦδι

α) Pagliacci (Prologo)

Leoncavallo

β) Granada

Lara

9. Σπηλιώτης Δημ., Τραγοῦδι

α) Plaisir d'amour

Martini

- β) «Έξομολόγησις» (dueto) Σαμάρα
οί κ. Σπηλιώτης Δημ. καί Γιαν-
νουλάκος Βασίλ.
10. Χορωδία
α) «Νεότης» Ροδίου
β) «Ρολογάκι» Ποίησις Μ. Στασινοπούλου
Έναρμόνησις Θ. Έρμηλίου
- Μέρος δεύτερον*
11. Χορωδία
α) Σγουρός βασιλικός Δημῶδες
β) «Στή Νύκτα» Beethoven
12. Κοντογιάννης Ί. Πιάνο
α) Eri tu Verdi
Διασκευή γιὰ πιάνο Ί. Κοντογιάννη.
ἐκ τῆς ὕπερας Ballo in Maschera
13. Πανουργιάς Ἀναστάσ., Τραγοῦδι
α) Pagliacci Leoncavallo
β) Λαγιαρνι Σπάθη
14. Ἀλεξανδρίδης Σπῦρος, Βιολι
συνῶδεία πιάνου Λέλα Γιγάντε
α) Κονσέρτο εἰς σὸλ Μεῖζον (1ον Μέρος) Mozart
15. Γιαννουλάκος Βασίλ., Τραγοῦδι
α) Carmen Bizet
β) Γερο-Δῆμος Δημῶδες
16. Γιγάντε Λένα, Πιάνο
α) Malaguena Albeniz
β) Rondo Brillant Weber
17. Καρβέλης Νικ., Τραγοῦδι
α) Gioconda Ponchielli
β) Matinata Leoncavallo
18. Κύρου Κωνστ., Βιολοντσέλο
α) Nina Ciciliana Pergolesi
β) Le Cygne Saint-Saëns
19. Οἱ κ.κ. Καρβέλης Νικ. καί Γιαν-
νουλάκος Βασίλ.
α) Forza del destino (dueto) Verdi

20. Χορωδία

α) Νυκτομπάτης

Λαμπελέτ

β) 'Εθνικός ὕμνος».

Εἰς τὴν φοιτητικὴν χορωδίαν συμμετέσχον οἱ κάτωθι φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι :

1) Ὑψίφωνοι: Ἀμπατζίδου Πόπη, Βαβουράκη Καλ., Γεράρδου Μαρ., Γεωργακάκου Αἰκατ., Δαδιώτη Δανάη, Δημακοπούλου Πόπη, Εὐαγγελινάκη Γαλ., Καλδῆ Βικτ., Καλογήρου Οὐρ., Κανάκη Χάρις, Καρούσου Μιράντα, Καρπενησιώτου Ἰουλία, Κρητικῶ Δέσπ., Λάζου Ἀντιγόνη, Λάμπρου Ἀλίκη, Ντρέτου Ἀργυρώ, Παπαδάκη Ναυσ., Παύλου Ἀγγελική, Πετσίβα Αἰκ., Πολίτου Βαΐτσα, Σερέτη Εὐθ., καὶ Σπινθουράκη Ἴρις. 2) Μεσόφωνοι: Βελεγράκη Ζαχ., Βερυκάκη Ἀναστ., Βρακίδου Ἐλευθ., Καστορίδου Χρυσ., Κλώντζα Καλλ., Κοντογιάννη Παρ., Κοντογιάννη Πετ., Κουτράκου Εἰρ., Λουᾶ Ἀγλαΐα, Σιφαρᾶ Σταυροῦλα, Παπαδημητρίου Ἐλ., Σπέντζα Θεόπη, Σταυριανοπούλου Βασ., Τούντα Ἀλίκη, Τυροσβούτη Χρυσ., Χαζηχαραλάμπους Αἰκ., Χρυσομαλάκου Εὐαγγ., 3) Ὁξύφωνοι: Ἀγγελόπουλος Γεώργ., Δημόπουλος Ἀπόστ., Ζαφειρόπουλος Ἐπαμ., Ζέρβας Θεόδ., Καλκανδῆς Μιχ., Κομίνης Ἀθαν., Κούρμπας Εὐάγγ., Λιάκος Σταμάτιος, Μακρῆς Δημ., Μανιουδάκης Ἰωάνν., Μαργιόλης Γεώργιος, Μπίμπας Γεώργ., Τζιμόπουλος Ἰωάνν., Τσαγγάρης Νικ., Χασιᾶς Ἰωάννης, 4) Βαθύφωνοι: Ἀγγελῆς Ἀποστ. Ἀγγελόπουλος Γεώργ., Ἀναγνωστόπουλος Δ., Ἀνδρουλιδάκης Ἰω., Ζερβὸς Σπυρίδων, Κατσικομβόρδος Ἰ., Κουβέλος Θεόδωρος, Κουκᾶς Γεώργ., Κυριακόπουλος Νικ., Μαντζαφλάρης Ν., Ματλῆς Ἀχιλλεὺς, Μιχαλακᾶκος Δημ., Μπεκατώρος Σπυρ., Ὀρφανὸς Δημ., Παπαγιαννακόπουλος Γ., Παυλῆς Παναγ. καὶ Φύτρας Ἐλευθ.

2. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτητικῆς ἐκδρομῆς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς εἰς Ρόδον ἐδόθη κατὰ τὴν Τρίτην, 20 Ἰουλίου 1954 ἀπὸ ὥρας 6.30 — 8.30 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κινηματοθεάτρου «Ρόδον» συναυλία ὁμάδος ἐκ τῆς φοιτητικῆς χορωδίας καὶ ὀρχήστρας τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνθέτου καὶ μαέστρου κ. Θάνου Ἐρμηλίου, τὸ πρόγραμμα εἶχεν ὡς ἑξῆς :

Μέρος πρῶτον

1. Χορωδία :

α) Ἐθνικός ὕμνος

Ποίησις Μ. Στασινοπούλου

β) Φοιτητικὸς ὕμνος Παντείου Σχολῆς

Μουσικὴ Χρ. Χαιροπούλου

γ) «Νεότης»

Ροδίου

2. Πανουργιάς Ἀναστ. τραγοῦδι συνοδ. πιάν.

Σταματόπουλος Δημ.

α) «Μάρθα»	Flotow
β) Bohème	Pucini
3. Σταματόπουλος Δημήτρ. πιάνο	
α) Valse Opus 64 No 2	Chopin
β) Danse Espagnole	Ascher
4. Καρβέλης Νικόλ. τραγοῦδι	
α) «Λαγιαρνι»	Σπάθη
5. Γιαννουλάκος Βασίλ. τραγοῦδι	
α) Pagliacci - Prologo	Leoncavallo
β) Ballo in maschera	Verdi
6. Χορωδία	
α) Σγουρός Βασιλικός	Δημῶδες
β) «Ρολογάκι»	Ποίησις Μ. Στασινοπούλου
Ἐναρμόνησις Θ. Ἑρμηλίου

Μέρος δεύτερον

7. Χορωδία	
α) «Πατρίδα μας γλυκειά»	Θ. Ἑρμηλίου
β) «Στή Νύκτα»	Beethoven
8. Πανουργιάς Ἀναστ. Τραγοῦδι	
α) Pagliacci	Leoncavallo
β) «Ἀφίνω γειά στίς ὁμορφες»	N. Λάβδα
9. Σταματόπουλος Δημ. πιάνο	
α) Valse op 39	Brahms
β) Celebre serenata	Tozelli
10. Γιαννουλάκος Βασίλ.	
α) Carmen	Bizet
β) «Γερο - Δῆμος»	Δημῶδες
11. Οἱ κ.κ. Καρβέλης Νικ. καὶ Γιαννουλάκος Βασίλ.	
Forza del destino (dueto)	Verdi
12. Χορωδία	
α) «Σαράντα παληκάρια» (solo
ὁ κ. Β. Γιαννουλάκος)	Δημῶδες
β) «Νυκτομπάτης»	Λαμπελέτ
γ) «Προσευχή»	Θ. Ἑρμηλίου

Κριτική τῆς δευτέρας ταύτης συναυλίας ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερίδι τῶν Ἀθηνῶν «Ἐλεύθερος Λόγος» τῆς Κυριακῆς 8 Αὐγούστου 1954, ἔχουσα ὡς ἐξῆς :

«Καλλιτεχνικές περιοδείες

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΔΟΝ

Ἡ συστηματικὴ καὶ ἀθόρυβη ἐργασία τοῦ μουσικοῦ τμήματος τῆς σχολῆς

Ἡ συναυλία τοῦ μουσικοῦ τμήματος τῆς φοιτητικῆς λέσχης τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, πού ἐδόθη στὴ Ρόδο τὴν περασμένη ἐβδομάδα, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Δωδεκανήσου καὶ τοῦ δημάρχου κ. Φ. Φωταῶ, παρουσίᾳ τῶν ἐπισήμων τῆς πόλεως καὶ πλήθους κόσμου, ἐσημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία.

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θάνου Ἐρμηλίου περὶ τοὺς πενήντα σπουδασταὶ καὶ σπουδάστριαι τῆς προοδευτικῆς αὐτῆς σχολῆς ἔλαβαν μέρος σ' ἓνα πλούσιο καὶ ἐκλεκτὸ πρόγραμμα μὲ ἑλληνικὰ καὶ ξένα ἔργα. Ἡ ἀφογή ἐμφάνισις σολιστ καὶ χορωδίας προσέκλεσε ἰδιαίτερη ἐντύπωσι. Ἔτσι τὸ γεγονός αὐτὸ κατέστησε τὴν πανηγυρικὴ αὐτὴ συγκέντρωσι, πού ἔγινε στὸ μεγάλο θερινὸ κινηματοθέατρο «Ρόδον», ὄχι μόνον μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἐρασιτεχνικὴ ἐπίδειξι περαστικοῦ ἀθηναϊκοῦ φοιτητικοῦ ὁμίλου, πρᾶγμα πού γίνεται συνήθως χωρὶς ἰδιαίτερες ἀξιώσεις, ἀλλὰ μιὰ ἄρτια καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωσι πραγματικὰ ἀνώτερης προσπαθείας.

Φυσικὰ, ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου στὴ Ρόδο εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς συστηματικῆς ἐργασίας, πού διεξάγεται ἀθόρυβα ἐδῶ, στὴν Πάντειο, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἐκλεκτὸ συνθέτη καὶ μαέστρο κ. Θάνο Ἐρμηλίο, γνωστὸν στοὺς μουσικοὺς κύκλους ἀπὸ παλιότερες ἐμφάνισις τῆς Νέας Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν στὸν «Παρνασσὸ» καὶ τὰ κλασσικὰ ἔργα του, πού παρουσίασαν ἐσχάτως μόνον εὐρωπαϊκοὶ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ μὲ εὐμενέστατα σχόλια.

Ἐπίσης ἰδιαίτερη ἐπιτυχία στὴ συναυλία τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου εἶχαν οἱ δύο χορωδιακῆς συνθέσεις τοῦ κ. Θάνου Ἐρμηλίου, πού περιελάμβανε τὸ πρόγραμμα. Θὰ ἦταν, ὅμως, παράλειψις, ἂν δὲν ἀναφέραμε καὶ τὴ θαυμασία ἀπαγγελία ποιημάτων τοῦ Πολέμη ἀπὸ τὴν χαριτωμένη μικρούλα Φαλίτσα Μαντᾶ, πού συγκίνησε ἰδιαίτερα τὸ ἀκροατήριον.

Ἀπὸ τοὺς σολιστ διεκρίθησαν οἱ φοιτηταὶ Δ. Σταματόπουλος (πιάνο), Ἀ. Πανουργιάς, Ν. Καρβέλης καὶ Β. Γιαννουλάκος (τραγοῦδι). Τὸ πειθαρχημένο δὲ σύνολο τῆς χορωδίας ἀπέτελεσαν οἱ σπουδάστριες Καρπενησιώτου, Ἀμπατζίδου, Σπέντζα, Χατζηχαραλάμπους, Τούντα, Χρυσομαλλάκου, Καστορίδου, Καρούσου, ἀδελφὲς Κοντογιάννη, Καλογήρου, Τσίκα, Ἐπιτρόπου, Τυροσβούτη, Δημακοπούλου, Κασσίμη, Καρδῆ, Κλώντζα, Ἀθανασοπούλου, Σταυριανοπούλου, Σπινθουράκη, Καλάκη, Κουτράκου, Κυριαζῆ, Πολίτου, Θιόπη, Σπέντζα, Οἰκονόμου, καὶ οἱ σπουδασταὶ Μπεμίχας, Ρουμπελάκης, Σταματόπουλος, Καρβέλης, Σταυρόπουλος, Μακρυστάθης, Τζιμόπουλος,

Χαλβατζιώτης, Ἀγγελόπουλος, Ζέρβας, Καλκανδῆς, Κομήνης, Μαριόλης καὶ Μαυρόπουλος. Γ. Μ α λ λ ο ὕ ρ ο ς ».

Κατὰ τὴν 18ην Μαρτίου 1954 ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Βιέννης δύο συμφωνικὰ ἔργα τοῦ συνθέτου καὶ μαέστρου κ. Θάνου Ἐρμηλίου, Διευθυντοῦ τοῦ μουσικοῦ τμήματος τῆς φοιτητικῆς λέσχης τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἥτοι μία φαντασία διὰ βιολί καὶ ὀρχήστραν καὶ ἓν ἐλεγεῖον διὰ συμφωνικὴν ὀρχήστραν.

VI. Φοιτητικὸς ἀθλητισμὸς

Κατὰ τὴν Τρίτην, 18 Μαΐου 1954, ἀπὸ ὥρας 4.30—8 μ.μ. ἐτελέσθησαν ἐν τῷ γυμναστηρίῳ τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς οἱ Β' ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ τῆς Σχολῆς : Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγῶνων εἶχεν ὡς ἐξῆς :

«ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Ἄρχηγος κ. Στασινόπουλος Μιχαήλ
- Ἄντιπρόεδρος κ. Παπαζαχαρίου Ἰωάννης
- Ἄντιπρόεδρος κ. Πέρδικας Παναγιώτης
- Ἄντιπρόεδρος κ. Σπανδανόπουλος Ἰωάννης.

Ἄρχωντες

Ἄρχηγος τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Γρ. Πανουτσόπουλος.

Οἱ ἄρχοντες τῶν ἀγῶνων

- Ἄρχηγος : Σ. Ρουμπάνης
- Γυμνασιάρχος : Κ. Παλαιολόγος
- Ἄρχηγος τάξεως : Ἰ. Κατράκης
- Ἄρχηγος Δρόμων : Σ. Νικολαΐδης
- Ἄρχηγος Ἀλμάτων : Γ. Μαρινάκης
- Ἄρχηγος Ρίψεων : Π. Πετράκης
- Ἄρχηγος Χρονομετρῶν : Ὁ. Σίμιτσεκ
- Ἀφῆτης : Ἀ. Δρίβας
- Κριταὶ Δρόμων : Σ. Κούτρας, Ἰ. Πακλατσιδῆς, Π. Γιαμίρογλου, Π. Μαϊχὸς
- Κριταὶ Ἀλμάτων : Κ. Πρωτοψάλτης, Ἰ. Λουκρέζης, Θ. Ψυνάκης
- Χρονομέτραι : Κ. Παπάζογλου, Π. Γκιουράνοβιτς, Γ. Παπακυριακοῦ
- Κριταὶ Ρίψεων : Ν. Κούτουλας, Ἀ. Λούβης, Π. Μαστρογιάννης
- Γραμματεῖς : Δ/ις Ε. Κοκκίνου, Π. Πακλατσιδῆς

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

4.30' μ.μ. Παρέλασις καὶ παράταξις ἀθλητῶν. Ἐθνικὸς καὶ Φοιτητικὸς
Ἕγμος ὑπὸ τῆς χορωδίας τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε.

Ἄγωνίσματα

4.45' μ.μ. Δρόμος 110 μετ' ἐμποδίων

Ἄκοντισμὸς

Ἄλμα ἐπὶ κοντῶ

5.00' μ.μ. Δρόμος 100 μέτρων

Ἄλμα εἰς μῆκος

Δισκοβολία

5.15' μ.μ. Δρόμος 400 μέτρων

Ἄλμα εἰς ὕψος

5.30' μ.μ. Δρόμος 1500 μέτρων

Ἄλμα τριπλοῦν

Σφαιροβολία

5.45' μ.μ. Σκυταλοδρομία 4X300 Ὅμαδες Λευκῶν καὶ
Κυανῶν

Λῆξις ἀγωνισμάτων

6.00' μ.μ. Ἀπονομὴ ἐπάθλων εἰς τοὺς νικητὰς τῶν ἀγῶνων.

Κύπελλα ἠθλοθέτησαν οἱ ἐξῆς :

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ἡ Πάντειος Α.Σ.Π.Ε., ὁ πρύτανις κ. Μ. Στα-
σινόπουλος, ὁ ἀντιπρύτανις κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου, ὁ Σύλλογος Καθηγητῶν τῆς
Παντείου, ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος Φοιτητῶν Π.Α.Σ.Π.Ε. ὁ οἶκος Σπηλιοπούλου,
ὁ κ. Σαρίδης, ὁ κ. Κλεισιούνης, ὁ κ. Κουτσούρης, ὁ κ. Λεωνίδας.

Μέχρι τῆς τελέσεως τῶν ἄνω Β' ἐσωτερικῶν φοιτητικῶν ἀγῶνων τῆς
Παντείου τὰ ἐπίσημα ρεκόρ (ἀναγνωρίζονται ὡς τοιαῦτα τὰ καλύτερα
ρεκόρ, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἐπιτευχθῆ εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς φοιτητικοὺς ἀγῶνας
τῆς Παντείου ἢ εἰς ἐπίσημοις φοιτητικοὺς ἀγῶνας μετ' ἄλλων Ἀνωτάτων
Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων κ.τ.λ.) εἶχον ὡς ἐξῆς :

Ἄγωνίσματα	Πανελλήν.		Ἐπίσημα Ἐπιδόσεις Παντείου Α.Σ.Π.Ε.	
	Ρεκόρ			
100μ.	10.6	10.9	Μ. Τσολάκης	1952
		10.9	Π. Βέντικος	1952
200μ.	21.6	23.1	Μ. Τσολάκης	1952
400μ.	48.2	54.4	Κ. Νικητάκης	1953
800μ.	1.52.5	2.12.6	Στ. Τσίνος	1952
1500μ.	3.57.2	4.26.8	Στ. Τσίνος	1953

110μ. 'Εμπ.	14.8	16.7	Κ. Πολίτης	1952
400μ. 'Εμπ.	53.5	63.6	Κ. Πολίτης	1952
"Υψος	1.90.5	1.75	Γρ. Σπηλιόπουλος	1952
		1.75	Κ. Πολίτης	1952
Κοντώ	4.26	3.90	Γ. Ρουμπάνης	1952
Τριπλοῦν	15.03	13.36	Π. Λεντάρης	1953
Μῆκος	7.37	6.30	'Ηλ. Κούκης	1953
Σφαῖρα	15.58	12.74	Γ. Ρουμπάνης	1952
Δίσκος	51.00	37.25	Γ. Οικονόμου	1952
'Ακόντιο	65.98	51.34	Α. Παππᾶς	1953
Λιθοβολία	21.05	13.54	Γ. Οικονόμου	1952
4×100μ.	42.1	45.4	'Ομάς Σχολῆς	1952
4×300μ.		2.46.9	'Ομάς Κυανῶν	1953»

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Β' Ἐσωτερικῶν φοιτητικῶν ἀγῶνων τῆς Παντείου Σχολῆς : ἡ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν «Ἀθλητικὴ Ἠχώ» τῆς Τετάρτης, 19 Μαΐου 1954, γράφει τὰ ἑξῆς :

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Γυμναστικὴν Ἀκαδημίαν

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΥΠΕΡΕΒΗ ΣΤΟ ΥΨΟΣ 1.81
 ΣΤΟΥΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ
 Ο ΤΣΟΛΑΚΗΣ ΕΚΑΛΥΨΕ ΤΑ 100 Μ. ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ 11.2'

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ γυμναστήριον τῆς ΕΑΣΑ διεξήχθησαν οἱ ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες στίβου τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε. Παρὰ τὴν μικρὰν συμμετοχὴν καὶ τὴν ἀπουσίαν πολλῶν ἐκ τῶν ἰκανωτέρων ἀθλητῶν τῆς Σχολῆς, τρία νέα ρεκόρ ἐπετεύχθησαν, ἓνα νέο ἐδημιουργήθη καὶ ἓνα ἄλλο ἰσοφαρίσθη.

Εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος ὁ Κ. Πολίτης, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπέτυχε στὰ 110 ἐμπόδια 16.9, ἐπήδησε 1.81, ἐπίδοσις πού ἀποτελεῖ νέον ρεκόρ Παντείου. Εἰς τὸ τριπλοῦν ἐπίσης ὁ Κούκης ἐδημιούργησε νέαν ἐπίδοσιν μὲ τὸ ἄλμα του τῶν 13.47. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι πήδησε δύο μόνον φορές, τὸ ἄλλο ἄλμα του δὲ ἦτο 13.42. Στὴν σκυταλοδρομίᾳ 4×300 ἡ ὁμάς τῶν λευκῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Τσολάκη, Κούκη, Νικητάκη καὶ Βεντίκον, πραγματοποίησε 2.45.2, ἐπίσης νέον ρεκόρ.

Ἰκανοποιητικὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ὁ χρόνος τοῦ Τσολάκη στὰ 100 μ., ὁ ὁποῖος μὲ ἀντίθετο ἄνεμο ἐπέτυχε 11.2 ἔναντι 11.5 τοῦ Βεντίκου. Στὰ 400μ. ὁ Νικητάκης ἐπέτυχε τὸν πολὺ καλὸν—δι' αὐτὸν—χρόνον τῶν 54.4 πού ἰσοφαρίζει τὸ ρεκόρ τῆς Σχολῆς. Τέλος, ὁ ἴδιος ἐδημιούργησε ἓνα νέο ρεκόρ στὰ 1.000 μ. μὲ 3.13.1. Τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ τελεῖται διὰ πρώτη φορά στοὺς ἐσωτερικοὺς ἀγῶνας τῆς Παντείου. Μὲ λίγην καλὴν θέλησιν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κατερρίπτετο καὶ τὸ ρεκόρ τοῦ μήκους ἀπὸ τὸν Κούκη, ὁ ὁποῖος ἐπήδησε 6.28 (ρεκόρ 6.30).

Δυστυχῶς ἡ ἀδικαιολόγητος ἀπουσία τοῦ Γ. Ρουμπάνη μᾶς ἐστέρησε καλῶν ἐπιδόσεων στὶς ρίψεις καὶ τὸ ἐπὶ κοντῶ. Τὰ λεπτομερῆ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς :

100 μ.: 1) Μ. Τσολάκης 11. 2, 2) Π. Βεντῆκος 11.5.

Τριπλοῦν : 1) ἼΗλ. Κούκης 13.47 (Ν. Ρ. Παντείου, παλαιὸν 13.36 Π. Λευτάρη), 2) Γ. Ζαφείρης 12,78, 3) Κομήνης 9.86.

Δισκοβολία (ἐφηβικὰ ὄργανα) : 1) Κατσικοβάρδος 37.74, 2) Ἀποστολίδης 34,42, 3) Παπαδόπουλος 33,64, 4) Δεμερτζῆς 32.32, 5) Ζευγόλης 31.35, 6) Ἀβραμίδης 30.00.

Ἄλμα ἐπὶ κοντῶ : 1) Δ. Παπαδόπουλος 3.10.

400 μ.: 1) Κ. Νικητάκης 54. 4 (ἰσοφ. ρ. Παντείου παλαιὸν ἰδίου), 2) Κομήνης 63.7. 3) Γ. Οἰκονομίδης 64.3.

Ἀκόντιον : 1) Γ. Ζαφείρης 46.28. 2) Μ. Ζευγόλης 41.00. 3) Νικολαΐδης 40.48.

Μῆκος : 1) ἼΗλ. Κούκης 6.28, 2) Γιαννουᾶκος 5.33, 3) Δεμερτζῆς 5.19, 4) Κομήνης 4.52.

1.000 μ.: 1) Νικητάκης 3.13. 1 (δημιουργ. ρεκόρ), 2) Μακρῆς 3.37.9.

110 μ. ἐμπόδια : 1) Κ. Πολίτης 16.9, 2) Παπαδόπουλος 21.0.

Ἵψος : 1) Κ. Πολίτης 1.81 (Ν.Ρ. Παντείου, παλ. Πολίτης καὶ Σπηλιόπουλος 1.75, 2) Σπηλιόπουλος 1.66.

Σφαιροβολία (ἐφηβικὰ ὄργανα) : 1) Ἀποστολίδης 14.44, 2) Κατσικοβάρδος 13.10. 3) Παπαδόπουλος 12.80, 4) Ζευγώλης 12.79, 5) Λουκόπουλος 12.51, 6) Κουμανταρέας 12.36.

4×300 μ. : 1) Ὁμάς Λευκῶν (Τσολάκης, Κούκης, Νικητάκης, Βεντῆκος) 2.45.2 (Ν.Ρ., παλαιὸ Κυανῶν 2.46.9). 2) Ὁμάς Κυανῶν 3.11.2.

Βαθμολογία : 1) Λευκοὶ 121 βαθμ. 2) Κυανοὶ 43.

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἀγῶνων ὁ Πρύτανης τῆς Παντείου κ. Μ. Στασινόπουλος ἀπένειμε τὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς νικητάς».

Γ. Λίβερα.

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν συμμετέσχεν ἐπισήμως καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου 1954 τελεσθέντας πανελληνίους ἀγῶνας στίβου ἐν τῷ Σταδίῳ Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ἀθλητοῦ φοιτητοῦ αὐτῆς Γεωργίου Ρουμπάνη, λαβοῦσα βαθμοὺς 6. Οὗτος κατετάγη πρῶτος εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ πηδήσας μέτρα 4.20.

Νῦν ὁ ἐν λόγῳ εἶναι πρωταθλητῆς τῆς Ἑλλάδος μὲ ρεκόρ εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ 4.30 μέτρων. Οὗτος ἦλθεν βος εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος (4.25) εἰς τοὺς Πανερωπαϊκοὺς ἀγῶνας κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ τελεσθέντας ἐν Ἑλβετίᾳ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1954.

VII. Φοιτητικός κινηματογράφος

Κατὰ καιρούς διοργανώθησαν παραστάσεις, καθ' ἃς προεβλήθησαν κινηματογραφικαὶ ταινίαι ἐκ διαφόρων φοιτητικῶν ἐκδρομῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν, ὡς καὶ διαφόρων τελετῶν αὐτῆς.

VIII. Πρόνοια

1. Ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν ἐδωρήθησαν εἰς ἀπόρους ἐπιμελεῖς φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας διάφορα συγγράμματα, ἐπληρώθη μέρος τῶν διδάκτρων ἢ ἐχορηγήθησαν διάφορα χρήσιμα εἶδη ρουχισμοῦ.

Ὅμοίως παρεσχέθη ὑποστήριξις πρὸς ἐξασφάλισιν ἱατρικῶν ἐξετάσεων ἢ θεραπείας ἱατρικῆς ἢ ψυχιατρικῆς ὑπὲρ ὠρισμένων ἀσθενούντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

Ἐπίσης ἐξησφαλίσθη στέγη ὑπὲρ ὠρισμένων ἀστέγων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν ἢ ἐξησφαλίσθη ἐργασία (δυστυχῶς ἐλαχίστων) ἀνέργων φοιτητῶν καὶ πτυχιούχων.

2. Τὸ Παγκόσμιον Ἰδρυμα Περιθάλψεως Φοιτητῶν παρέσχεν ἄφθονον οἰκονομικὴν ὑποστήριξιν εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος ὑπὲρ ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν τῆς Παντείου, ἰδίως δὲ σεισμοπαθῶν.

IX. Πόρισμα ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ τμήματος ἱατροῦ κ. Σ. Κουρούκλη

«Κατὰ τὸ ἀκαδ. ἔτος 1953-54 ἐγένετο διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Παντείου Σχολῆς ἀκτινολογικὸς ἔλεγχος τῶν φοιτητῶν. Ἐξετάσθησαν 1.000 φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι καὶ ἐκ τῶν οὕτως ἐξετασθέντων ἔχαρακτηρίσθησαν :

1. Ὡς πρακτικῶς ὑγιεῖς	745
2. Ὡς Ὑποπτοι	255

Ἐκ τῶν ὑπόπτων διὰ λεπτομερεστέρας ἐξετάσεως ἔχαρακτηρίσθησαν :

1. Παλαιοὶ πλευριτικοὶ	26
2. Παλαιοὶ ἀδενόπαθεῖς	150
2. Νοσήσαντες ἐκ φυματιώσεως διαφόρων μορφῶν	79
ἤτοι ἐκ προσφάτου φυματιώσεως	1
ἐκ στασίμων μορφῶν	20
ἐκ τεινουσῶν πρὸς λαμβάνουσαν	10
ἐκ λαμβανούσης	48

Σύνολον 79

Ἦτοι 7,9%.

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὴν νοσηρότητα ταύτην πρὸς τὴν τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἔνθα γίνονται δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφήν καὶ νοσήσαντες ἀπὸ φυματίωσιν, ἀλλ' ἀκίνδunami διὰ τὸ περιβάλλον λόγῳ σταθεροποιήσεως ἢ ἰάσεως τῆς νόσου, ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ νοσηρότης εἶναι διπλασία.

Ἡ ἠϋξημένη αὕτη νοσηρότης πρέπει ν' ἀποδοθῇ πρῶτον εἰς τὸ ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀποκλειόμενοι ἀπὸ τὸν ὑγειονομικὸν ἔλεγχον, τὸν ἐνεργούμενον εἰς τὰ ἄλλα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Χώρας (Πολυτεχνεῖον, Σχολαὶ Εὐελπίδων καὶ Δοκίμων, Παιδαγωγικαὶ Ἀκαδημαῖαι κ.λ.π.), ἐγγράφονται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν καὶ δεύτερον εἰς τὸ ὅτι μέχρι σήμερον δὲν ἐφηρμόζετο ὁ νῦν ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τῆς Παντείου καθιερωθεὶς ἀκτινολογικὸς ἔλεγχος.

Μέτρα, ἅτινα δέον νὰ ληφθῶσιν πρὸς περιορισμὸν τῆς μεγάλης αὐτῆς νοσηρότητος.

1) Πᾶς ἐπιτυχὼν κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις, ἵνα ἐγγραφῇ εἰς τὴν Σχολὴν, δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀκτινολογικὸν ἔλεγχον.

2) Πᾶς φοιτητῆς, ἵνα προσέλθῃ εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, δέον νὰ συνηποβάλλῃ μετὰ τῆς αἰτήσεώς του καὶ πιστοποιητικὸν ὑγείας.

3) Σπουδασταὶ εὐρεθέντες καὶ παρουσιάζοντες διὰ τοῦ ἀπλοῦ ἀκτινολογικοῦ ἐλέγχου πνευμονικὰς ἀλλοιώσεις δέον, ὅπως ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσιν διὰ μεγάλης ἀκτινογραφίας θώρακος.

4) Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς των, παλαιοὶ καὶ ἀκίνδunami διὰ τὸ περιβάλλον ἀσθενεῖς, νὰ τυγχάνωσι στοιχειώδους παρακολουθήσεως καὶ θεραπείας διὰ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ἰατρικοῦ τῆς Σχολῆς, εἰ δυνατόν, με ἀνάλογον ἀκτινολογικὸν μηχανήμα.

Διὰ τῆς λήψεως τῶν ἀνωτέρω μέτρων ἐλπίζω ὅτι ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος θὰ βελτιωθῇ αἰσθητῶς ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ἵγειονομικοῦ Τμήματος
Ἰατρὸς ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ»

Χ. Φοιτητικὴ ἐκπροσώπησις, φοιτητικοὶ Σύλλογοι καὶ Σύλλογος πτυχιούχων

1. Τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς φοιτητικῆς ἐκπροσωπήσεως ἀπαρτίζουσιν οἱ ἀκόλουθοι φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι :

Ἐκ τοῦ Γ' Ἔτους :

- α) Μακρυστάθης Δημήτριος (Πρόεδρος)
- β) Παπαγιαννακόπουλος Γεώργιος
- γ) Κουτράκου Εἰρήνη (Γραμματεὺς)

Ἐκ τοῦ Β' ἔτους :

- α) Παπαβλασσόπουλος Σπυρίδων
- β) Τζεδάκης Πέτρος (Ἀντιπρόεδρος)
- γ) Ἀρβανιτογιάννη Λούλα

Ἐκ τοῦ Α' ἔτους :

- α) Γενεράλης Γεώργιος
- β) Λιολίτσας Κ.
- καὶ ἡ φοιτήτρια
- γ) Λαμπρινοπούλου Τούλα.

Ἡ Φοιτητικὴ Ἐκπροσώπησις διωργάνωσε κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος σειρὰν διαλέξεων ἐκ μέρους διαφόρων φοιτητῶν, ὁμοίως διωργάνωσεν ἐκδρομάς, συνειργάσθη εἰς τὸ φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον, ὑπεβοήθησε εἴτε διὰ πληροφοριῶν, εἴτε δι' ἐκτελέσεως διαφόρων παραγγελιῶν διαφόρους φοιτητὰς τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ διάστημα τυχόν ἀπουσίας των μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ὑπεβοήθησε τὴν λειτουργίαν τοῦ φοιτητικοῦ ταχυδρομείου ἐν τῇ Παντείῳ, διωργάνωσεν ἑορτὰς ψυχαγωγίας ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν, φοιτητικὸν χορὸν, ἀνέπτυξε πρωτοβουλίαν ὑποστηρίξεως ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν καὶ ὑπεβοήθησε τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς, ὡσάκις παρέστη ἀνάγκη.

2. Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος Φοιτητῶν Παντείου ἐπεδίωξε τὴν λύσιν διαφόρων φοιτητικῶν προβλημάτων, τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἐπιπέδου τῶν φοιτητῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν ψυχαγωγίαν αὐτῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς μελῶν :

Πρόεδρος : Ἀλεξόπουλος Κων/νος

Α' Ἀντιπρόεδρος : Φίνου Μαριάνθη,

Β' Ἀντιπρόεδρος : Πετρόπουλος Κων/νος,

Γραμματεὺς : Ἀσημακόπουλος Νικόλαος,

Ταμίας : Λιολίτσας Κων/νος

Μέλη : Βλάσσης Δημήτριος, Μερτίκας Δημήτριος, Μιλᾶτος Διονύσιος,

Κόνσολας Νικόλαος, Νομικὸς Γεώργιος, Σταυριανὸς Θεμιστοκλῆς.

Τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου ὑποβοηθοῦσι διάφοροι φοιτητικαὶ ἐπιτροπαί, ἧτοι :

- 1) Ἐπιτροπὴ τύπου καὶ διαφωτίσεως (εἰσηγητῆς Νικόλαος Κόνσολας).
 - 2) Ἐπιτροπὴ ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων (εἰσηγητῆς Δημήτριος Βλάσσης).
 - 3) Ἐπιτροπὴ ἐπαφῶν μετὰ τῶν Σχολῶν ἐσωτερικοῦ (εἰσηγητῆς Σταυριανὸς Θεμ.).
 - 4) Ἐπιτροπὴ Διεθνῶν σχέσεων (εἰσηγητῆς Νικόλαος Ἀσημακόπουλος).
 - 5) Ἐπιτροπὴ Ψυχαγωγίας (εἰσηγητῆς Δημήτριος Μερτίκας).
- Ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐθνικοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου τῆς Σχολῆς παρὰ τῆς

Πανσπουδαστικῇ ἐνώσει Κυπριακοῦ ἀγῶνος εὐρίσκεται διαπεπιστευμένος ὁ κ. Διονύσιος Μιλᾶτος.

3. Τὸ προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου τῶν Πτυχιούχων τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς ἀπάρτιζουσιν οἱ κάτωθι : Θεοδώρου Ἰωάννης, πρόεδρος, Κατενίδης Εὐάγγελος, ἀντιπρόεδρος, Κουμέλης Κωνσταντῖνος, Γεν. Γραμματεὺς, Γαβαλάς Κωνσταντῖνος, ταμίας, Βλασταράκης Γεώργ., Μιχαλέας Ἰωάννης, Πρέκα Αἰκατερίνη, Τριανταφύλλου Κωνσταντῖνος καὶ Καλκάνης Μιχαήλ, σύμβουλοι. Ὁ Σύλλογος τῶν πτυχιούχων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριτισμοῦ, παρὰ τὰς ἀντιξόους ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, κατόρθωσεν ἀγωνιζόμενος νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν, καὶ ἐθνικὴν ἐξύψωσιν τῶν πτυχιούχων. Ὁ Σύλλογος τῶν πτυχιούχων συνέβαλεν ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας τῶν πτυχιούχων, ὡς καὶ διαφόρων ζητημάτων τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς, διωργάνωσε σειρὰν διαλέξεων, ὡς καὶ δύο ἐκπαιδευτικὰς ἐκδρομὰς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν (εἰς Γαλλίαν ἐν ἔτει 1950 καὶ εἰς Ἰταλίαν ἐν ἔτει 1954) καὶ γενικῶς ἐπεδίωξε τὴν προώθησιν τῶν πτυχιούχων πρὸς ἀνωτέρας σφαῖρας ἠθικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς καὶ δημοσίας δράσεως.

ΧΙ. Κατάστασις τῶν καθηγητῶν καὶ μεταβολαί

1. Ἐκ τῶν 20 καθηγητῶν τῆς Σχολῆς 1 καθηγητῆς ὁ κ. Ν. Λούβαρις εἶναι καὶ καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 3 καθηγηταί οἱ κ.κ. Ν. Βλάχος, Δ. Ζακυθινὸς καὶ Ἰ. Θεοδωρακόπουλος εἶναι καὶ καθηγηταί τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 2 καθηγηταί, οἱ κ.κ. Δ. Βεζανῆς καὶ Ι. Σόντης, εἶναι καὶ καθηγηταί τῆς Νομικῆς Σχολῆς, 2 καθηγηταί, οἱ κ.κ. Δ. Καλιτσουνάκης καὶ Σπ. Καλογερόπουλος—Στράτης, εἶναι καὶ καθηγηταί τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, 2 καθηγηταί, οἱ κ.κ. Γ. Παπαχατζῆς καὶ Μ. Στασινόπουλος, εἶναι καὶ σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, 1 καθηγητῆς, ὁ κ. Ἰ. Παρασκευόπουλος, προϋπῆρξε καθηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 3 καθηγηταί, οἱ κ.κ. Π. Πέρδικας, Δ. Σταύρου καὶ Γ. Τενεκίδης, προϋπῆρξαν καθηγηταί τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

2. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κ. Ἰ. Παρασκευόπουλος ἐξελέγη ὑποδιοικητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν.

3. Κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κ. Σπ. Καλογερόπουλος—Στράτης εἶναι καὶ Πρύτανις τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

4. Ὁ καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Κ. Παπαζαχαρίου διωρίσθη μέλος τῆς

Είδικῆς Ἐπιτροπῆς Διεθνῶν Ἀνταλλαγῶν Κοινωνικῆς Προνοίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ.

5. Ὁ καθηγητῆς κ. Γεώργιος Τενεκίδης κληθεὶς κατὰ τὸ θέρος 1954 ὑπὸ τοῦ Institut d'Études Juridiques τῆς Νικαίας, ὅπερ ἀνήκει ὀργανικῶς εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Aix-Marseille, ἔδωσε διάλεξιν περὶ τῶν «ἐλληνικῶν συμπολιτειῶν κατὰ τὸν Ε' καὶ Δ' π.Χ. αἰῶνα». Ἡ ὁμιλία αὕτη ἐγένετο εἰς τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων περὶ «fédéralisme», ἀπευθυνομένων πρὸς τοὺς ἀποφοίτους καὶ τελειοφοίτους τῶν πανεπιστημίων τῆς Γαλλίας. Ὑπῆρξεν ὁ μόνος ἀλλοδαπὸς καθηγητῆς, ὅστις ἔλαβε τὸν λόγον εἰς τὴν σειρὰν αὐτὴν τῶν μαθημάτων. Ὁ αὐτὸς καθηγητῆς μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Παρισίους καὶ συμμετέσχε τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δ' Συνεδρίου τῆς Ἀκαδημίας Συγκριτικοῦ Δικαίου, ἐκλεγείς πρόεδρος τοῦ τμήματος Δημοσίου Διεθνοῦς Δικαίου. Οὗτος εἰσηγήθη ὡς Rapporteur Général εἰς τὴν Section de Droit International Public ἐπὶ εἰδικοῦ θέματος, τὰ δὲ συμπεράσματα τῆς εἰσηγήσεώς του ἔτυχον τῆς ὁμοφώνου ἐπιδοκιμασίας τῶν παρισταμένων καθηγητῶν, ἐκπροσωποῦντων ὀκτὼ εὐρωπαϊκὰς καὶ ἀμερικανικὰς χώρας. Τέλος εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ἐχορηγήθη εἰδικὴ ὑποτροφία δια τὴν συγγραφὴν μελέτης περὶ τῆς νομικῆς διαρθρώσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς συμπολιτείας.

XII. Ἐπιστημονικαὶ Ἐπετηρίδες τῆς Σχολῆς

Ἐξεδόθησαν δύο τόμοι. Ἀξία δρχ. 150, διὰ τοὺς φοιτητὰς καὶ πτυχιούχους δρχ. 75.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ Α' ΤΟΜΟΥ (1950)

- Ἄρ. Καλλιαβᾶ: Ἡ νεωτέρα πολιτικὴ ἱστορία καὶ ἡ γεωπολιτικὴ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.
- Μ. Στασινοπούλου: Τὰ κοινόχρηστα καὶ τὰ δημόσια πράγματα κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα.
- Μ. Στασινοπούλου: Τὰ ὅρια τῆς ὑπακοῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων καὶ ὁ θεσμὸς τῆς ἱεραρχικῆς ἐπιβολῆς.
- Γ. Μ. Παπαχατζῆ: Διοικητικαὶ διαφοραὶ ἐκ δημαιορεσιῶν καὶ ἄλλαι συναφεῖς ἐξ ἐκλογικῆς ἐνεργείας δίκαι ἐν τῇ παρ' ἡμῖν διοικητικῇ δικαιοδοσίᾳ.
- Γ. Μ. Παπαχατζῆ: Νομικῶς ἐλαττωματικαὶ πράξεις τῶν νομαρχῶν καὶ ἔλεγχος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.
- Γ. Μ. Παπαχατζῆ: Διοικητικαὶ δίκαι ἐκ λειῶν πολέμου κατὰ τὰ ἰσχύοντα ἐν Ἑλλάδι.
- Χρ. Εὐελπίδης: Σκέψεις ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς.
- Β. Λαμπρινάκης: Σχέσεις κοινοβουλίου καὶ κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ ἐν τούτῳ δημοσιονομικὴ πρωτοβουλία τοῦ κοινοβουλίου

- ἐν Ἡ. Π. Ἀμερικῆς, Ἀγγλίᾳ καὶ Ἑλλάδι, ὡς καὶ τὸ λογιστικὸν σύστημα τῶν κρατῶν τούτων.
- Δ. Ἐλευθεριάδου: Τὸ πρόβλημα τῶν αἰτίων τῆς πτώσεως τῆς θνησιμότητος.
- Π. Πέρδικα: Ὁ τόπος ἐκτελέσεως τῆς παροχῆς ὡς θεσμὸς τῆς ἀστικῆς καὶ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς.
- Ἰ. Παπαζαχαρίου: Περὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῶν μεθόδων τῆς ἐπιστήμης τῆς γενικῆς ἐγκληματολογίας.
- Ἰ. Ἀ. Γεωργάκη: Ἡ ἀσφαλιστικὴ λειτουργία τοῦ ποινικοῦ δικαίου.
- Δ. Σ. Βεζανῆ: Ἡ αἰωνία νεότης τῶν Ἑλλήνων.
- Ν. Βλάχου: Ἡ ἀναβίωσις τῶν κατακτητικῶν βλέψεων τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821.
- Σ. Καλογεροπούλου-Στράτη: Jus ad Bellum. Τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς εἰς πόλεμον. Δόγμα καὶ θετικὸν δίκαιον.
- Γ. Μ. Παπαχατζῆ: Ἡ ἀποστολὴ τοῦ νομάρχου εἰς τὰς περιπτώσεις καταφατικῆς συγκρούσεως καθηκόντων.
- Γ. Δ. Δασκαλάκη: Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ συντάγματος καὶ τὸ νόημα τοῦ συντακτικοῦ ἔργου.
- Γ. Δ. Δασκαλάκη: Τὸ νόημα τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας.
- Κ. Θ. Εὐσταθιάδου: Τὸ ἀλβανικὸν καὶ τὸ βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν φάσιν.
- Ἰ. Κ. Σπανδανοπούλου: Λογιστικὴ τῶν χρηματιστηριακῶν ἐπιχειρήσεων.
- Σ. Καλογεροπούλου-Στράτη: Τὸ ἐγκλημα τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ Β' ΤΟΜΟΥ (1953)

1. Ἄρθρα

- Δημ. Ἐλευθεριάδου: Ἡ νόσος ὡς κώλυμα γάμου.
- Ἄριστ. Καλλιαβᾶ: Τὸ φυσικὸν δίκαιον καὶ ἡ δημοσία οἰκονομική.
- Ἰω. Παπαζαχαρίου: Ἐπὶ τοῦ νέου ποινικοῦ δικαίου ἀνηλίκων.
- Γ. Μ. Παπαχατζῆ: Σελίδες ἱστορίας πολιτισμοῦ.
- Γεωργ. Τενεκίδου: Ἡ ἰσχὺς ἐν κατεχομένῳ ἐδάφει τῶν ἐκδιδομένων διαρκούσης τῆς κατοχῆς νομοθετημάτων τοῦ νομίμου κυριάρχου.
- Ν. Ἰ. Λούβαρι: Χριστιανικὴ περὶ κόσμου καὶ βίου θεωρία καὶ σχέσις αὐτῆς πρὸς τοὺς καθόλου κοσμοθεωριακοὺς τύπους.
- Δ. Καλιτσουνάκη: «Κεῦνσιανή» καὶ «ἀντικεῦνσιανή» θεώρησις τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας.
- Μ. Στασινοπούλου: Ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ἀνάγκη κατοχυρώσεως αὐτῆς.

Ἰω. Σπανδανοπούλου: Ἡ διαφήμισις.

Παν. Πέρδικα: Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης.

Δημ. Βεζανῆ: Δερὶ διακρίσεως καὶ σχέσεων μεταξύ «νομικοῦ» καὶ «νομοθετικοῦ» ὀρισμοῦ καὶ χαρακτηρισμοῦ.

Διον. Ζακυθηνοῦ: Προβλήματα τοῦ παρόντος.

Γ. Δασκαλάκη: Ἡ οἰκουμενικὴ διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Σπ. Καλογεροπούλου-Στράτη: Ἀρμοδιότης καὶ διαδικασία κηρύξεως τοῦ πολέμου κατὰ τὰ σύγχρονα συντάγματα.

2. Ὀμιλῖαι

Ἰω. Παπαζαχαρίου: Ἡ πάλη μεταξύ ἀτομοκρατίας καὶ ὀλοκρατίας.

Γ. Μ. Παπαχατζῆ: Πολιτισμὸς Χριστιανικός.

Ἰ. Α. Γεωργάκη: Ὁ χριστοφόρος πολιτισμὸς τῆς Ἑλλάδος.

Σπ. Καλογεροπούλου-Στράτη: Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις ἐξ ἀπόψεως Εὐρωπαϊκοῦ Δημοσίου Δικαίου.

* * *

Ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηναγόρα, λαβόντος τὸν Α' τόμον τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος, ἀπεστάλη ἡ ἀκόλουθος ἀπάντησις :

«Ἐντιμότατε κύριε Χρ. Εὐελπίδη, Πρόεδρε τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Εἰς Ἀθήνας.

Ἀσμένως πάνυ ἐδεξάμεθα καὶ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος διεξήλθομεν τὴν πάνυ προφρόνως ἀποσταλεῖσαν ἡμῖν Ἐπιστημονικὴν Ἐπετηρίδα τῆς καθ' ὑμᾶς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν συνοδευομένην καὶ ὑπὸ γράμματος τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς καὶ περισπουδάστου Ἐντιμότητος.

Ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει τῶν εὐλαβῶν αἰσθημάτων ὑμῶν, ἔτι περισσότερον συγχαίρομεν ὑμῖν καὶ τοῖς ἀγαπητοῖς συναδέλφοις ὑμῶν καὶ συνεργάταις ἐπὶ τῷ ἀξιολόγῳ ἐπιστημονικῷ ἔργῳ τῆς Σχολῆς καὶ εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Κύριος καταξιοῖ ὑμᾶς, ἵνα ἐπὶ ἔτη ὡς πλεῖστα συνεχίζητε τὰς πρὸς τὴν Πάντειον ὑπηρεσίας ὑμῶν.

Ἀπονέμοντες δ' ὑμῖν καὶ πᾶσι τῆς Ἐντιμότητος Μέλεσι τοῦ καθ' ὑμᾶς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν, καὶ παρακαλοῦντες, ὅπως ἔχωμεν ὅ,τι ἐξεδάκατε καὶ ὅ,τι μέλλετε ἐκδίδειν, εὐχόμεθα, ὅπως πάντες οἱ μοχθοῦντες καὶ φοιτῶντες ἐν τῇ Σχολῇ ἐν ὑγείᾳ διέλθητε τὸν νέον τῆς χρηστότητος Κυρίου ἑνιαυτόν.

ἀπνα', Ἰανουαρίου ιη'».

XIII. Βιβλιοθήκη

Ἐδώρησεν ἐπανελημμένως κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Σχολῆς πολλοὺς τόμους γαλλικῶν συγγραμμάτων ἢ ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆ Πρεσβεία. Ὁμοίως ἐδωρήθησαν ἀγγλικά συγγράμματα πάμπολλα καὶ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Σχολῆς ἐκ μέρους τῆς Miss Davis τῆς U. S. Library, Athens.

Ἐξ ἄλλου ἐγένοντο πρὸς ὑπαλλήλους τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς εἰδικὰ μαθήματα βιβλιοθηκονομίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Miss Davis, συνεργαζομένης μετ' ἄλλων εἰδημόνων.

Πρὸς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Σχολῆς ἀποστέλλουσι τακτικῶς τὰς ἐκδόσεις τῶν ἢ Γενικῆ Διεύθυνσις Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

XIV. Διάφορα ἕτερα ἐκδηλώσεις

1. Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ ἐράνου ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας ἐν ὄλῳ ποσὸν 178.068.000 παλαιῶν δραχμῶν. Ἐξ αὐτῶν ποσὸν 50 ἑκατομμ. παλαιῶν δραχμῶν προσέφερε τὸ Ταμεῖον τῆς Παντείου, ποσὸν 7.794.000 παλαιῶν δραχμῶν περισυνελλέγη ἐξ ἐράνου μεταξὺ τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ καὶ τέλος ποσὸν 120.274.000 παλαιῶν δραχμῶν περισυνελλέγη ἐξ ἐράνου διενεργηθέντος μεταξὺ τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν τῆς Σχολῆς.

2. Ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς 165 ὁμολογίαι τοῦ Ἐθνικοῦ Παραγωγικοῦ Δανείου τῶν 300 ἑκατομμυρίων δραχμῶν (ποσὸν νέων δραχμῶν 24.750).

XV. Ὁμιλίαι.

I.

Λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηρῶν κ. Δ. Βεζανῆ κατὰ τὴν ἐπίσημον κατάθεσιν ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς στεφάνου ἐπὶ τοῦ Βωμοῦ τῆς Πατρίδος ἐν Ρόδῳ κατὰ τὴν Δευτέραν, 19 Ἰουλίου 1954.

ἌῚ ὀνόματος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κατετέθη εὐλαβῶς ὁ στέφανος οὗτος εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος.

Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον καὶ ἀξιοπρόσεκτον, ὅτι, ἐνῶ ἡ Δωδεκάνησος δὲν ἔχει μνημεῖον διὰ κανὲν ἀπὸ τὰ μεγάλα της τέκνα, οὔτε διὰ τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας, οἱ ὅποιοι ἔχυσαν τὸ αἷμα των ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ὅπως ἔχουν αἱ περισσότητες πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἔχει ὅμως βωμὸν τῆς πατρίδος.

Τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι ἐξόχου σημασίας. Πράγματι ὁ βωμὸς τῆς πατρί-

δος περιλαμβάνει και συμβολίζει τούς αγῶνας, τὰς θυσίας, τὰ αἵματα, ἀλλὰ ἀκόμη κάτι περισσότερο ἀπ' ἄλλα αὐτά.

Ὁ βωμὸς αὐτὸς συμβολίζει τὸν πόθον τῆς Δωδεκανήσου διὰ τὴν ἔνωσιν καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ ἀκαταβλήτου πόθου καὶ τῆς ἀδαμάστου θελήσεως νὰ ἐνωθῇ καὶ νὰ ἀποτελέσῃ ἓνα πρᾶγμα μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Δι' αὐτὸ ἠσθάνθη ὡς ὑπερτάτην ἀνάγκην, πρώτην μεταξὺ τῶν πρώτων, νὰ ἰδρῶσῃ βωμὸν τῆς πατρίδος.

Καὶ πράγματι ἡ Δωδεκανήσος ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα κομμάτια τῆς Ἑλλάδος. Σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς, καὶ ψυχὴ ἀπὸ τὴν ψυχῆν τῆς.

Ἐδῶ πίσω ἀπὸ αὐτὰ τὰ κτίρια καὶ μέσα εἰς τὰ τεῖχη, μέσα σὲ κάθε δένδρο καὶ σὲ κάθε λιθάρι ὑπάρχει ἡ Ἑλλάς, ἐμφωλευεῖ ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ. Ἐδῶ ὑπάρχει Ἑλληνισμὸς τριῶν χιλιάδων ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς Ὀμηρικούς χρόνους καὶ διαρκεῖ μέχρι σήμερον.

Ἡ Ρόδος καὶ ἡ Δωδεκανήσος γενικώτερον ὑπῆρξε κοιτὶς καὶ κέντρον ἀκτινοβολίας τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἴσως καὶ πολλάκις ἀνώτερον εἰς ὠρισμένας ἐποχὰς καὶ ἀπ' αὐτὰς τὰς Ἀθήνας. Φιλόσοφοι καὶ μαθηματικοί, ἐπιστήμονες καὶ καλλιτέχναι, φιλοσοφικαὶ καὶ ρητορικαὶ σχολαὶ εἶχον ἔδραν τὴν Ρόδον.

Ὁ Ἴπποκράτης, ὁ θεμελιωτὴς καὶ ἰδρυτὴς τῆς ἰατρικῆς, κατάγεται καὶ ἔχει ἔδραν τὴν Κῶ. Ὁ ἐκ τῶν ἐπτὰ σοφῶν Κλεόβουλος, ὁ φιλόσοφος Πανώτιος, ὁ μαθηματικὸς Ἴππαρχος εἶναι τέκνα τῆς Δωδεκανήσου.

Πέραν ὅμως καὶ ὑπεράνω αὐτῶν ὑπάρχει ἐδῶ διάχυτον τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ.

Ἡ Δωδεκανήσος ἀπετέλεσε στόχον ἀλλεπαλλήλων βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν καὶ κατακτήσεων. Μετὰ τοὺς Σαρακηνούς οἱ Ἰππῶται τῆς Ρόδου. Μετὰ τοὺς Ἰππῶτας ὁ βάρβαρος Τουρκικὸς ζυγός. Μετὰ τοὺς Τούρκους ἡ τριακονταπενταετής Ἰταλικὴ τυραννία.

Ἀλλὰ ἡ Δωδεκανησιακὴ ψυχὴ παραμένει ἀδούλωτος, τίποτε δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὴν δαμάσῃ. Μάχεται πότε μὲ ἀνοικτοὺς αἱματηροὺς αγῶνας, πότε μὲ τὸν κρυφὸν αγῶνα τῆς ἀντιστάσεως τοὺς παντοίους κατακτητὰς καὶ συμμετέχει ἐνεργῶς στὸν Πανελληνιον αγῶνα τῆς ἐλευθερίας.

Ἀπὸ τὴν Δωδεκανήσον προέρχεται εἰς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, Ἐμμανουὴλ Ξάνθος, ὁ Φιλικός, καὶ σωρεῖα γνωστῶν καὶ ἀφανῶν ἡρώων τῆς Πανελληνίου καὶ Δωδεκανησιακῆς Ἐλευθερίας.

Καὶ ὅταν ἡ Ἑλλάς ἀξιοῖ τὴν Κύπρον καὶ ἀποδύεται εἰς αγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεώς τῆς, πρώτη μεταξὺ τῶν πρώτων, ἡ Δωδεκανησιακὴ νεολαία παραλαμβάνει τὸ σύνθημα, τὸ κάνει κτῆμα τῆς, διαμαρτύρεται μὲ ὄλην τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὀρμὴν τῆς ψυχῆς τῆς καὶ ζητεῖ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Μεγαλονήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν ἤμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε σεῖς οἱ Ρόδιοι, πόσον συνεκινήθημεν ἡμεῖς οἱ παλαιοελλαδίται ἀπὸ τὸ ἄκουσμα τῶν μελῶν τῆς Δωδεκανησιακῆς καρδίας.

Καὶ οἱ παλμοὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦν ἀκόμη τὴν καλυτέραν διάψευσιν κατὰ τῶν συκοφαντιῶν ἐκεινῶν, οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι τάχα ἡ Δωδεκάνησος δὲν εἶναι εὐχарιστημένη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν.

Ὡς εὐλαβὲς ἀνάθημα εἰς τὴν ἀδάμαστον Δωδεκανησιακὴν ψυχὴν, ἡ ὁποία εἶναι γεμάτη ἀπὸ Ἑλλάδα, ἄς θεωρηθῆ ὁ στέφανος οὗτος, ὃν κατέθεσεν ἡ ἡμετέρα Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολή».

II.

Ἀποχαιρετιστήριος ὁμιλία ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ταφῆς τῶν ὄστων τοῦ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς Γεωργίου Σ. Φραγκοῦδη ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τοῦ νόου τοῦ ἰδρυτοῦ Ἐρμού Γ. Φραγκοῦδη, τῇ 16 Νοεμβρίου 1952.

«Ἐνα ρῖγος, συγκίνησις κι' ἕνας κόμπος μοῦ σφίγγει τὸν λαιμό μου, γιὰτ' σ' ἐμὲ ἔλαχε ὁ κλῆρος νὰ πῶ λίγες λέξεις ἀπὸ μέρους τῆς οἰκογενείας μας, καταθέτοντας τὸ μικρὸ αὐτὸ στεφάνι μπροστὰ στὰ κόκκαλα τοῦ πατέρα μας. Καὶ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσω στὴν τελευταία του κατοικία.

Πρὶν ἀρχίσω θὰ ἤθελα νὰ τοῦ πῶ γιὰ τελευταία φορὰ τοὺς στίχους ἐνὸς λαϊκοῦ ποιήματος, ποὺ παντοτεινὰ μ' ἔβαζε νὰ τοῦ λέω μικρὸς τότε, ὅταν ἀπὸ τὰ ξένα πρωταγναντεύαμε τὸ νησί μας.

«Μὲ δάκρυα σὲ χαιρετῶ,
πατρίδα μου γλυκειά
ποῦσαι γαλάζια θάλασσα
κοιμᾶσαι δροσερή,
ποῦ κύμα ταξιδιάρικο
αἰῶνια σὲ κτυπᾶ
καὶ στὰ ψηλὰ περιγιάλια σου
ἀσημωμένο σπᾶ.

Ἐδῶ πρωταγνάντεψα τοῦ Ἡλίου
τὴν λαμπὴν
κ' ἔτρεξα καὶ ἐπήδησα
παιδάκι ζωηρὸ
ἐδῶ πρωτοδοκίμασα τ' ἀτέλειωτο νερὸ
κ' ἔπαιξα κι' ἐγέλασα
παιδάκι ζωηρό.

Ἦ δέξου με στὲς ἥσυχες
νὰ τρέξω λαγκαδιές
νὰ πίνω τὸ γλυκὸ νερὸ
νὰ νοιώθω μυρωδιές».

ὦ ναί, Πατέρα, ἐδῶ, Σὲ δέχεται τῆς Κύπρου μας τὸ ἐλαφρὶ τὸ χῶμα, νὰ ἀναπαυθῆς γλυκὰ γλυκὰ αἰώνια.

Ἄπο μέρους τῆς οἰκογενείας μας εὐχαριστῶ θερμὰ τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς αὐτῆς, καθὼς ἐπίσης τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Κυτίου, τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος, τοὺς κ.κ. καὶ κυρίας, ποὺ μᾶς ἔκαμαν τὴν τιμὴν νὰ παρευρεθοῦν στὴν τελετὴν τῆς ταφῆς τῶν ὀστῶν τοῦ πατέρα μας.

Μπρὸς σὲ μιὰ δράκα νεκρὰ κόκκαλα, ποὺ φέρουν τ' ὄνομα ἐνὸς μεγάλου Ἑλληνα πατριώτη, μεγάλου Ἱστορικοῦ, μεγάλου Λεμεσιανοῦ, μπρὸς σὲ μιὰ δράκα νεκρὰ κόκκαλα, ποὺ φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα, σκύβω εὐλαβικὰ τὸ γόνυ.

16 τοῦ Νιόβρη

Δεκάξη τοῦ Νιόβρη ἐκλογές στὴν Ἑλλάδα

Δεκάξη τοῦ Νιόβρη ἢ Ταφῆ τῶν Ὄστων Πολιτικοῦ.

ὦ τῆ μέρα τῆς Ἱστορίας λαμπρῆ

ὦ ξύπνα πατέρα νὰ δῆς

πῶς οἱ καρδιές τῶν Ἑλλήνων κτυποῦνε

γιὰ τὸ μέλλον μιᾶς μέρας λαμπρῆς.

Πατέρα, ὕστερα ἀπὸ δεκατρία ὀλόκληρα χρόνια ἤλθες ἀκόμα μιὰ φορά, στὴν θυμησί μας, ἤλθες ἀκόμα μιὰ φορά πιδ ζωντανός, ὅπως ἦσουν ἐσὺ στὸ στίβο τῆς ἱστορίας, ὅταν εἰς τὸ εἴκοσι δύο στὴν «Μεταρρύθμισιν» ἔγραφες : «Πρέπει τὰ σάπια νὰ χαθοῦν καὶ τὰ γερὰ νὰ μείνουν κι' ἔτσι φεγγαροπρόσωποι ὅλοι οἱ Ρωμιοὶ νὰ γίνουν».

Μὰ αὐτὴν τὴν φορά ἤλθες νικητής, ἔστω καὶ στὸ τελευταῖο βραβεῖο.

Ἴσως ἡ Ἱστορία νὰ θέλει καὶ νεκρὸς ἀκόμα νὰ ἀνεβῆς ἱεραρχικὰ σκαλοπατῖα τῆς. Καὶ νὰ ἡ Λεμεσὸς τιμᾷ τὴν μνήμη σου. Πατέρα ἡ ζωὴ εἶναι πρόσκαιρη, μὰ ἡ Ἱστορία μακρόχρονη, αἰώνια.

Σήμερα ἐκπληρώνεται ἡ ἐπιθυμία ἐνὸς θνητοῦ, μεταφέρονται τὰ ὀστά του διὰ νὰ ταφοῦν στὸν πατρογονικόν του τάφον, παράλληλα ὅμως παίρνουν τὴν θέσιν τοὺς στὴν ἱστορίαν τῆς ἐποχῆς μας.

Εἶπα πατέρα, πῶς πῆρες τὸ τελευταῖο βραβεῖο, καὶ νὰ γιατί : Ἡ Λεμεσὸς τιμᾷ τὴ μνήμη σου ὕστερα ἀπὸ δεκατρία ὀλόκληρα χρόνια. Ἡ γενέτειρά σου πόλις Σοῦ δίδει τὴν θέση σου πλάι στοὺς μεγάλους ἱστορικοπολιτικούς τοῦ νησιοῦ μας τῆς σύγχρονης ἐποχῆς σου.

Ἄς ἐλπίσωμεν, πῶς καὶ ἡ Μάνα Ἑλλάδα, ποὺ γι' αὐτὴν ἀφιέρωσες ὀλόκληρα τὰ 70 χρόνια τῆς ζωῆς σου, θὰ σοῦ δώσῃ κι' αὐτὴ μιὰ μέρα, ἔστω κι' ἀργά, τὸ δεύτερο βραβεῖο, τὴν θέση σου στὴν ἱστορία, κι' ἴσως πολὺ πιδ ἀργὰ πάρης καὶ τὸ πρῶτο βραβεῖο τοῦ ἱστορικοῦ ὅλου τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ κι' ὅλου τοῦ φιλελεύθερου καὶ Φιλελληνικοῦ κόσμου, ποὺ γι' αὐτὸν ἐστερήθηκες πολλὰς φορές καὶ τὸ ψωμί.

Θυμάμαι, διαβάζω και κλαίω, την επιγραφή απ' έξω απ' τὸ σύγγραμμά σου «τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος» :

«Σκοπὸς τοῦ βιβλίου αὐτοῦ εἶναι νὰ ἐκτυπωθῆ στὲς κυριώτερες εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες καὶ εἰς χιλιάδες ἀντίτυπα καὶ νὰ διασκορπισθῆ δωρεὰν καὶ κατὰ χιλιάδας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, γιὰ νὰ γνωρίσουν, τί εἶναι Ἑλλάδα καὶ τί Ἑλληνικὸ Ἔθνος». Θυμάμαι ἀκόμη τὰ λόγια σου, ὅταν μικρὸς σὲ ἀκολουθοῦσα στὲς πεζοπορίες σου, ποὺ μούλεγες.

«Ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ἔργω γενομένων, ἔργω καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς».

Καὶ νά, τὸ ρητὸ πραγματοποιεῖται.

Δι' ἔργων κι' ἡ Λεμεσὸς δηλοῖ, πατέρα, τὰς τιμὰς.

Πέρασαν, εἶπα, δεκατρία χρόνια ἀπὸ τότε, ποὺ πέθανες πατέρα, καὶ τὰ ἀχαίρευτα παιδιὰ σου δὲν κατάρθωσαν νὰ σοῦ ἐκπληρώσουν μιὰ μικρὰ σου ἐπιθυμία, νὰ μεταφέρουν τὸ μικρὸ αὐτὸ σεντοῦκι στὸ ἀγαπημένο σου Νησί, παρ' ὅλο ποὺ πολλὲς φορές καὶ στὸν ὕπνο τους τὸ θύμησες. Καὶ συγκεκριμένα πέρυσι τὴν Καθαρὰ Δευτέρα, ἡμέρα μεγάλης γιορτῆς τοῦ σπιτιοῦ μας, ἤλθες ὀλοζώντανος μπροστά μου καὶ μούπες : «Ἐρμῆ, παιδί μου, νὰ πᾶς νὰ πῆς τοῦ Νίκου (τοῦ Πλαστήρα), ὡς πότε πιά αὐτὴ ἡ κοροϊδία κι' ὁ ἐμπαιγμός, νὰ πᾶς νὰ πῆς τοῦ Νίκου, πὼς αὐτὴ τὴν φορὰ δὲν ἐπαιτῶ, ἀλλὰ ἀπαιτῶ τὰ κόκκαλά μου νὰ σταλοῦν νὰ ταφοῦν στὴν μεγαλόνησο Κύπρο μας».

Ἔτσι κι' ἐγὼ πατέρα ὠρκίσθηκα στὸ φέρετρο στὲς 8 Αὐγούστου 1939. Ἔτσι κι' ἐγὼ τὸ παιδί σου ὄνειρεύτηκα νὰ σὲ φέρω, γι' αὐτὸ καὶ συγχώρα με, γι' αὐτὴν τὴν καθυστέρηση. Ἐπερίμενα δεκατρία χρόνια, θὰ ἐπερίμενα καὶ ἀκόμη περισσότερα, μὰ πάντα μὲ τὴν πεποίθησιν, πὼς, ὅπως ὄνειρεύτηκα νὰ σὲ φέρω, θὰ σ' ἔφερα. Ἡ πρωτοβουλία τῆς ἀδελφῆς μου ἀνέκοψε τὰ σχέδιά μου καὶ εὐρέθη πρὸ τετελεσμένων γεγονότων. Μὰ μπρὸς στὰ κόκκαλά σου ὀρκίζομαι ἀκόμη μιὰ φορὰ πατέρα, πὼς ἐφόσον ζῶ, ἐγὼ καὶ τὰ παιδιὰ μου θ' ἀγωνιζόμαστε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἰδανικῶν Σου.

Θάταν ντροπὴ, θάταν αἶσχος τὰ παιδιὰ μεγάλων ιδεολόγων, ὅσο πνευματικὰ καθυστερημένα κι' ἀμόρφωτα κι' ἂν εἶναι, νὰ μὴν ἔχουν μέσα τους μιὰ ρανίδα πατρικοῦ ἰδανικοῦ, γιὰτὶ τότε δὲν θὰ ἦταν γνήσια παιδιὰ τους.

Μπρὸς στὰ κόκκαλα τοῦ πατέρα μου πιστεύω, πὼς δὲν ὑπάρχει λογοκρισία, μὰ κι' ἂν ὑπάρχει, εἶμαι ἔτοιμος νὰ δεχθῶ τὲς συνέπειες ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἓνα μεγάλο μυστικὸ τῆς ζωῆς μου, γι' αὐτὸ σᾶς τὸ εἶπα.

Ὁ Φραγκοῦδης ἦταν ἓνας λάτρης τοῦ ἰδανικοῦ, γι' αὐτὸ πεθαίνοντας ἀφῆκε στὰ παιδιὰ του ἐξήντα δραχμὲς στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ δύο λίρες στὴν Λαϊκὴ Τράπεζα Κύπρου.

Εἶναι ἑκατὸν καὶ πλέον τὰ ἀδημοσίευτα συγγράμματά του, ποὺ γιὰ λόγους οἰκονομικοῦς, νομικοῦς καὶ πολιτικοῦς δὲν ἐδημοσιεύθησαν, τὸ μεγαλύτερον δὲ σύγγραμμά του, ἡ σύγχρονη Ἑλληνικὴ Ἱστορία, 200 καὶ πλέον τόμοι, ἡμέρα πρὸς ἡμέρα ἐπὶ 40 διαρκῆ ἔτη, μένει κι' αὐτὴ ἀδημοσίευτη.

Πάντως πρέπει νά ξαίρετε, πώς οὐδείς εἰς τήν ἱστορία τῶν Πανεπιστημίων, Ἱστορικὸς ἢ Πολιτικὸς ἢ ἄλλος, ἐδημιούργησε πρωτοβουλιακὰ καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς Πανεπιστήμιον, ὡς ὁ Γεώργιος Σ. Φραγκοῦδης, καὶ οὐδείς Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου ἐσκούπισε ποτὲ τὸ Πανεπιστήμιον γιὰ νά γλυτώσῃ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 10 λίρες τὸν μῆνα μισθὸ ἐνὸς ὑπαλλήλου, ὅταν ἡ Σχολὴ πρωτοάρχισε καὶ οὐδείς Νομικὸς ἐξεκαθάρισε ποτὲ περιουσίες χωρὶς ὠφέλη, ὅπως ὁ Φραγκοῦδης τὴν κληρονομία Πάντου, καὶ οὐδείς καθηγητὴς ἢ Πρύτανις ἔβαλε καὶ τὸ τελευταῖο σπιτάκι τοῦ ὑποθήκη γιὰ νά κρατηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Σχολῆς, πρὶν τὴν ἀναγνώρισί της ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ἡ δὲ βιβλιοθήκη τοῦ ἀποτελουμένη ἀπὸ 5000 τόμους ἐδωρήθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Σχολήν.

Θὰ ἤθελα πολλὰ νά πῶ γι' αὐτόν, μὰ τὰ περισσότερα εἶναι γραμμένα, γιὰτι οὔτε μέρα, οὔτε νύχτα ἄφηνε ἀπ' τὰ χέρια τοῦ τὴν πέννα, καὶ οἱ περισσότεροι θὰ τὰ ξαίρετε.

Αὐτὰ πού σᾶς λέω δὲν εἶναι λόγια ψυχικῶς ἡρέμου ἀνθρώπου, εἶναι παραλήρημα ἀρρώστου ἀπὸ τὸν πυρετό, γι' αὐτὸ συγχωρᾶτε με, ἂν πουθενὰ παρεξετράπην.

Μὰ τώρα πού ἤλθες, πατέρα, στὸ Νησί μας καὶ θάσαι κάτοικὸς τοῦ καὶ σύ, συχνὰ θὰ σὲ ἐπισκέπτωμαι, νά συζητῶ μαζί σου, νά σοῦ ζητῶ τὴν γνώμη σου, νά μὲ συμβουλευῆς στὴν ζωὴ. Θὰ σὲ ἐπισκέπτωμαι ταχτικά στὸ κοιμητήρι κι' ὅπως ἐσύ μὲ ἔφερνες στὸν τάφο τοῦ παπποῦ, ὅταν ἀπ' τὰ ξένα ἐρχόμασθε στὴν Λεμεσό, ἔτσι καὶ ἐγὼ φέρνω τὰ παιδιὰ μου νά σὲ ἐπισκεπτόμασθε, νά τοὺς μιλῶ γιὰ σὲ καὶ τὰ ἔργα σου.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς πέθανες πρόωρα πατέρα' τώρα πού ἡ Πατρίδα σου σὲ εἶχε ἀνάγκη καὶ τὰ παιδιὰ σου περισσότερον.

Πέθανες, μὰ τὰ ἔργα σου ζοῦν αἰώνια, καὶ τὰ παιδιὰ σου ἀκολουθοῦν τὰ βήματά σου.

"Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη σου.

Εἶναι χιλιάδες οἱ ἀφανεῖς ἥρωες τῆς ἱστορίας, ἄς γίνουν καὶ τὰ παιδιὰ σου μιὰ μονάδα στοὺς πολλούς, γιὰ τὴν Λευτεριά τῆς Πατρίδος μας Κύπρου, τὴν "Ἐνωσὴ καὶ μόνον "Ἐνωσὴ μὲ τὴν Μάνα 'Ελλάδα».

III.

Λόγος τοῦ Πρωτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἀποστόλου Διασκαλάκη κατὰ τὸ συλλαλητήριον τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῶν Ἀθηνῶν, καθ' ὃ ἐκηρύχθη ἡ ἐναρξὶς τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Πατρίδος, τῇ 15 Αὐγούστου 1954.

"Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες σπουδασταί,

Συνεχισταί ἀξιοὶ τῶν μεγάλων παραδόσεων τῆς ἑλληνικῆς ἀκαδημαϊκῆς νεότητος, ἡ ὁποία ἐπρωτοστάτησε πάντοτε εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ

ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἀγῶνας τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐγκαινιάζετε σήμερον τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους μας διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Κύπρου ἐκ τῆς βρετανικῆς καταδυναστεύσεως καὶ τὴν ἔνωσιν τοῦ κυπριακοῦ Λαοῦ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἑλλάδος. Γονυπετεῖς πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου, τοῦ συμβολίζοντος τὰς θυσίας καὶ τὰς δόξας εἰς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῆς Φυλῆς μας, ὠρκίσθητε ὅτι δὲν θὰ ἐγκαταλείψετε καὶ τὸν νέον αὐτὸν ἐθνικὸν μας ἀγῶνα, εἰμὴ μόνον μετὰ τὴν πλήρη εὐδωσίῃν του, ἤτοι μετὰ τὴν πλήρη ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων καὶ τὴν ἀπόδοσιν των εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἑλληνικῆς των Πατρίδος.

Ἦλθε πλέον ὁ καιρὸς νὰ θέσωμεν εἰλικρινῶς καὶ ἀπεριφράστως τὴν ἱεράν μας αὐτὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου ἐνώπιον σύμπαντος τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ὡς θεμελιῶδες στοιχεῖον τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ὡς βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς διαβιώσεως τῶν ἐλευθέρων Λαῶν, ὡς κάτοπτρον τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς τῶν Κρατῶν καὶ τῶν Κυβερνήσεων. Δὲν πρέπει νὰ διστάσωμεν νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς καθηγητάς, εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, εἰς τοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους σύμπαντος τοῦ κόσμου : «Κύριοι, ποῖαι εἶναι αἱ ἀρχαί, ποῖα τὰ ἰδεώδη, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζετε τὴν πνευματικὴν σας ἡγεσίαν ἐπὶ τῆς συγχρόνου ἀνθρωπότητος ; Ἄν στηρίζετε τὴν ἡγετικὴν ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ θέσιν σας αὐτὴν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως, τὰς ὁποίας διεκήρυξαν καὶ ὑπερήσπισαν καὶ ἐκαλλιέργησαν καὶ ἐχάραξαν εἰς τὰ πνεύματα καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων οἱ μεγαλύτεροι πνευματικοὶ ἄνδρες ὄλων τῶν αἰώνων, ἂν πιστεῦτε καὶ ἐμπνεέσθε εἰς τὰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις ἀπὸ τὰ ἰδεώδη ἐκεῖνα, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονται σήμερον αἱ ἀνθρώπιναι κοινωνίαι καὶ διὰ τὴν καθιέρωσιν τῶν ὁποίων ἔρρευσαν ποταμοὶ ἀνθρωπίνου αἵματος, τότε, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνέχεσθε νὰ παραμένῃ ὑπὸ ξένην καταδυναστευσιν ἐν μέσῃ Μεσογείῳ εἰς Λαὸς περιλάμπρων ἐκπολιτιστικῶν παραδόσεων τριῶν καὶ πλέον χιλιετηρίδων ; Διαμαρτυρηθῆτε, κύριοι, ἐκδηλώσατε τὴν ἀπογοήτευσίν σας, θέσατε τὰς δυνάμεις σας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἰδέας ἀπελευθερώσεως καὶ αὐτοδιαθέσεως ἐνὸς πολιτισμένου Λαοῦ καὶ νὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι, οὕτω πράττοντες, ἀναφαίνεσθε ἄξιοι τῆς ὑψηλῆς σας ἀποστολῆς, κληρονόμοι καὶ σημαιοφόροι τῶν εὐγενεστερῶν ἰδεωδῶν τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ἂν οἱ πολιτικοὶ ἡγέται τῶν Λαῶν ἀδιαφορήσουν εἰς τὴν ἀξίωσιν τοῦ κυπριακοῦ Λαοῦ ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς βιαίως ἐπιβληθείσης καὶ βιαίως συνεχιζομένης καταδυναστευτικῆς διοικήσεως τῶν Βρεττανῶν, ἂν κωφεύσουν εἰς τὴν ἀξίωσιν τοῦ κυπριακοῦ Λαοῦ, ὅπως ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως, τότε οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι σύμπαντος τοῦ κόσμου ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἴπουν εἰς τοὺς κυβερνήτας των : «Ποῦ εἶναι τὰ ἰδεώδη, διὰ τὸν θρίαμβον τῶν ὁποίων ἔρρευσε τὸ αἷμα πολλῶν γενεῶν, τὰ ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα ἔθεσαν τὰ θεμέλια τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ μας καὶ ἔδωσαν τὴν

τιμήν και την υπερηφάνειαν εἰς τὴν ζωὴν μας ; Ποῦ εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας γνώμης καὶ σκέψεως καὶ πολιτικῆς αὐτοδιαθέσεως ὅλων τῶν Λαῶν τῆς Γῆς, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἰσχυρίζεσθε ὅτι μᾶς κυβερνᾶτε καὶ τὰς ὁποίας διεκηρύξατε πομπωδῶς, θέσαντες πανηγυρικῶς τὴν ὑπογραφὴν σας εἰς διεθνεῖς συμφωνίας ; Καὶ ποῖος σᾶς ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ κατεξευτελίσετε μέχρι τοιοῦτου βαθμοῦ τὸν πολιτισμὸν μας καὶ νὰ ἀμαυρῶνετε τὴν τιμὴν τοῦ Λαοῦ μας, περιφρονοῦντες ἰδανικὰ, τὰ ὁποῖα μόνον μᾶς παρέχουν τὴν ἀσφάλειαν ὅτι ζῶμεν ὡς ἄξιοι τοῦ προορισμοῦ μας ἄνθρωποι, καὶ παραβιάζοντες συμφωνίας διεθνεῖς, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὁποίων ἐδώσατε ὡς ἐγγύησιν τὴν τιμὴν τῆς χώρας μας ;

Θὰ στραφῶμεν τέλος πρὸς τοὺς Βρεττανούς, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶναι καιρὸς νὰ ὀμιλήσωμεν εἰς γλώσσαν τῆς πλέον ὠμῆς εἰλικρινείας. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λέγωνται ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ εὐγενῆ ἰδεώδη τῆς ζωῆς, ἂν δὲν στιγματίσουν ἀπεριφράστως τὴν ἐπὶ τῆς Κύπρου καταδυναστευτικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεώς των καὶ ταχθοῦν ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτοδιαθέσεως τοῦ κυπριακοῦ Λαοῦ. Θὰ εἶναι ἀνάξιοι τῶν προγόνων των ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι καὶ μαρτύρια ὑπέστησαν διὰ τὰς ἰδέας των καὶ ἐπὶ τῆς πυρᾶς ἐκάησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεώς των καὶ τὸ πᾶν ἐθυσίασαν διὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὰ ἰδεώδη των, ἂν δὲν καταγγείλουν ἀνεπιφυλάκτως τὴν Κυβέρνησίν των, ὡς κατασπιλῶνους τὰ εὐγενέστερα ἐπεισόδια τῆς βρετανικῆς Ἱστορίας καὶ διεθνῶς διαπομπεύουσαν τὴν τιμὴν τοῦ βρεττανικοῦ Λαοῦ. Ἄν δὲ ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ Βρεττανοί, ἐκ ταπεινοτάτων ἐλαττηρίων πολιτικῆς σκοπιμότητος ἐθελουφλοῦντες μέχρι τοιοῦτου σημείου, ὥστε ἀναζητοῦντες εἰς τὸ κακὸν ψεῦδος καὶ τὴν ἀχαρακτῆριστον συκοφαντίαν ἐπιχειρήματα πρὸς αἰτιολογίαν τῆς καταδυναστεύσεως τῆς Κύπρου, ἀρνούνται τὴν ἑλληνικότητα τῆς Κύπρου καὶ ἀμφισβητοῦν εἰς τὸν κυπριακὸν Λαὸν τὸν ἐκπολιτιστικῶς καὶ πολιτικῶς ὄριμον, τὴν αὐτοδιάθεσιν, εἰς αὐτοὺς θ' ἀπαντήσωμεν : «Σᾶς οἰκτείρομεν καὶ σᾶς ἐλεεινολογοῦμεν, διότι ἀγνοεῖτε ἢ θέλετε ν' ἀγνοῆτε τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι οἱ Κύπριοι ἦσαν Ἕλληνες καὶ διέλαμπον εἰς ἐκδηλώσεις ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν σεῖς εἴσθε ἀκόμη ἀνύπαρκτοι ὡς Λαός ! Σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι οἱ Κύπριοι ἀπὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν καὶ παρὰ τὰς τόσας ξένας ἐπιδρομὰς καὶ καταδυναστεύσεις διετήρησαν μέχρι σήμερον καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικὴν των ὑπόστασιν καὶ τὸν ἑλληνικὸν των πολιτισμὸν καὶ τὴν ἑλληνικὴν των γλώσσαν, ἐνῶ σεῖς εἰς κάθε ξένην ἐπιδρομὴν μετεβάλλετε καὶ ἐθνικὴν σύνθεσιν καὶ γλώσσαν καὶ ζωὴν, μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὴ ἔχετε πλέον καμμίαν σχέσιν μὲ τοὺς ἀρχαίους κατοίκους τῆς νήσου σας. Καὶ ἀναγκαζόμεθα ἀκόμη νὰ σᾶς ὑπενθυμίσωμεν ὅτι εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ πρόγονοι τῶν σημερινῶν Κυπρίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀνήγειρον Παρθενῶνας καὶ διεκέρυσσον τὰ ἰδεώδη τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν μὲ ἕνα

Περικλέα και ἔδιδον τὸν ἀληθῆ προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἓνα Σωκράτη και ἐδόξαζον τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα μὲ ἓνα Πλάτωνα και ἓνα Ἀριστοτέλη, ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔζων εἰς τὴν νῆσον σας και τοὺς ὁποίους ἀποκαλεῖτε προγόνους σας, εἶχον ὡς μόνην ἀσχολίαν νὰ πηδοῦν ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον διὰ νὰ ἐξοικονομήσουν τὴν τροφήν των και ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς και πνευματικῆς ὠριμότητος δὲν ἦσαν εἰς καλυτέραν κατάστασιν ἀπὸ τοὺς Μάου-Μάου τῆς Ἀφρικῆς, οἱ ὅποιοι σήμερον καταπολεμοῦν τὴν κυριαρχίαν σας!

Ὡς πρὸς τὰ ἐπιχειρήματά σας περὶ πολιτικῆς ὠριμότητος, μὲ τὰ ὁποῖα ἀπεκτῆσατε τὴν συνήθειαν νὰ αἰτιολογῆτε τὴν ἐξουσίαν σας ἐπὶ ξένων Λαῶν, σᾶς λέγομεν ἀνευδοιάστως, ὅτι τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἐπίπεδον και ἡ πολιτικὴ ὠριμότης τοῦ μέσου ὅρου τοῦ κυπριακοῦ Λαοῦ εἶναι ἀνώτερα ἐκείνων τοῦ μέσου ὅρου τοῦ ἀγγλικῶ Λαοῦ.

Ἄλλὰ πρέπει ν' ἀπαντήσωμεν και εἰς μερικοὺς ἀφελεῖς Ἀγγλους, οἱ ὅποιοι φαντάζονται τὴν σημερινὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὡς «τεχνητὴν» και ὡς πρόσκαιρον και ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ βρεττανικὰ συμφέροντα εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχουν νὰ ὑποστοῦν καμμίαν ζημίαν ἀπὸ τὴν καταδυναστευτικὴν πολιτικὴν των ἐπὶ τῆς Κύπρου, διότι, ὡς ὑποστηρίζουν, μετ' ὀλίγον θὰ κοπάσῃ ὁ θόρυβος και ὅλα θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν προτέραν των κατάστασιν. Τοὺς εἰδοποιοῦμεν ὅτι πλανῶνται πλάνην οἰκτρὰν. Περὶ πνευματικῆς φιλίας και συνεργασίας Ἀγγλων και Ἑλλήνων, τοῦ λοιποῦ και ὅσον ἡ Κύπρος μένει ὑπὸ τὴν καταδυναστευσίν των, δὲν δύναται πλέον νὰ γίνῃ κανεὶς λόγος. Διότι ἡμεῖς οἱ πνευματικοὶ ἡγέται τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ τὴν μεταβάλλωμεν συντόμως εἰς τέφραν μὲ τοὺς λόγους μας, μὲ τὰς ἐνεργείας μας, μὲ τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν μας. Καμμία δύναμις δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐδῶ εἴμεθα ἐλεύθεροι ἄνθρωποι και ὀμιλοῦμεν και δρῶμεν μόνον καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν αἰσθημάτων μας και τῆς συνειδήσεώς μας. Ἄλλὰ και πολιτικὴ φιλία μεταξὺ Ἑλλάδος και Μεγάλῃς Βρεττανίας δὲν θὰ ὑπάρξῃ ποτὲ σταθερά, ὅσον-δήποτε και ἂν θὰ εἶναι καλὴ ἢ διάθεσις τῶν ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων. Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ στερεωθῇ πολιτικὴ φιλία ἐκεῖ ὅπου, ὁ Λαὸς κυριαρχεῖται ἀπὸ μῖσος, οἱ δὲ πνευματικοὶ ἄνθρωποι τρέφουν τὸ μῖσος αὐτὸ καθημερινῶς ἀπὸ πρωῆας μέχρι νυκτός. Καὶ ἡμεῖς οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι τῆς Ἑλλάδος διακηρύσσομεν σήμερον ὅτι, ὅσον ἡ Κύπρος παραμένει ὑπὸ τὴν βρεττανικὴν καταδυναστευσιν, δὲν θὰ παύσωμεν νὰ ἐμφυσῶμεν εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὴν ὀργὴν και τὸ μῖσος κατὰ τῆς Μεγάλῃς Βρεττανίας.

Ἴδιᾳ ἡμεῖς οἱ ἐκπαιδευτικοὶ, ὀρκιζόμεθα εἰς τὰς δόξας τῆς Ἱστορίας μας και εἰς τὰς ὑπὲρ ἐλευθερίας θυσίας τοῦ Ἑθνους, ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ ἀδελφοὶ μας Κύπριοι ἀπαλλαγοῦν τῆς βρεττανικῆς καταδυναστεύσεως και ἀφελθοῦν ἐλεύθεροι νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τῆς Μητρὸς των Ἑλλάδος, δὲν θὰ παύσωμεν νὰ χύνωμεν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ἑλληνικῆς νεότητος τὸ δηλητήριον τοῦ ἀδιαλλάκτου μίσους ἐναντίον τῆς Μεγ. Βρεττανίας. Εἰς τὰ Πανεπιστήμια,

εἰς τὰ Γυμνάσια ἀκόμη καὶ εἰς τὰ Δημοτικά Σχολεῖα ἡ ἐλευθερία τῆς Κύπρου θὰ γίνῃ τὸ σύμβολον τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους, συγχρόνως δὲ μὲ τὴν πρωϊνὴν προσευχὴν τοῦ σχολείου θ' ἀντηχῆ ἀπὸ τὰ μύχια τῆς καρδίας τῆς ἐλληνικῆς νεότητος ἡ φωνὴ τοῦ μίσους καὶ τῆς κατάρας κατὰ τοῦ ξένου δυνάστου τοῦ κυπριακοῦ Λαοῦ.

Ἑλληνικὴ νεότης, σύ ἡ ὁποία ἀποτελεῖς τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους μας, ἀποδύεσαι σήμερον μαζί μας εἰς τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους μας διὰ τὴν ἐκδίωξιν τοῦ ξένου δυνάστου ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν Κύπρον καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας. Τὸν ἀγῶνα αὐτὸν θὰ τὸν συνεχίσωμεν μαζί καὶ δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψωμεν μέχρι πλήρους εὐοδώσεώς του. Νὰ διαλυθῆς τώρα ἡσύχως ἀφοῦ ἀντηχήσῃ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀνώτατον αὐτὸ πνευματικὸν μας ἴδρυμα τὸ συμβολίζον τὰ ἰδανικά καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Ἔθνους μας, ἡ θαρραλέα φωνὴ σου :

- Κατάρα εἰς τοὺς ξένους δυνάστας τῆς Κύπρου μας!
- Ζήτω ἡ ἐλευθερία τῆς Κύπρου».

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΚ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ, ΚΑΘ' ΗΝ Η ΣΧΟΛΗ ΗΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΗ (1930 - 1937)

I.

Ἐκ τοῦ τότε ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς Σχολῆς σχετικοῦ δελτίου :

«ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ

Παλαιὸν σχέδιον, ἡ ἴδρυσις ἐν Ἀθήναις ἀνωτέρας πολιτικῆς μορφωτικῆς Σχολῆς, ἤρχισεν ἤδη νὰ πραγματοποιηθῆται. Πρωτοβουλία τοῦ τῷ 1924 ἰδρυθέντος Συλλόγου «Ἐκπαιδευτικῆ Ἀναγέννησις» διενεργήθη διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Γ. Σ. Φραγκοῦδη, πρώην βουλευτοῦ Ἀθηναίων, ἔρανος, ὁ ὁποῖος ἀπέφερε καθαρὸν ποσὸν δρχ. 1.583.000, εἰς τὸ ὅποιον προσετέθη κατόπιν διὰ δανείου ἕτερον ποσὸν 500.000. Μὲ τὰ δύο περίπου αὐτὰ ἑκατομ. ἠγοράσθησαν οἰκόπεδα 2.500 περίπου πήχεων παρὰ τὴν Λεωφ. Συγγροῦ καὶ ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰλισσοῦ γέφυραν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤρχισε νὰ κτιζεταὶ τὸ μέγαρον τῆς Σχολῆς.

Τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1927, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, κ. Κουντουριώτης κατέθεσεν ἐπίσημως τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ κτιρίου, τὸ ὅποιον σιγὰ οἰκοδομοῦμενον, προϊόντος τοῦ ἐράνου, πλησιάζει ἤδη μετὰ ἐξαετιῆς προσπάθειάς εἰς τὴν περάτωσίν του. Ἡ Κυβέρνησις ἐχορήγησε διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς Σχολῆς κατόπιν ψήφισεως τῶν Βουλῶν ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου, διὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἐπερατώθη μὲν καθ' ὀλοκληρίαν τὸ ἔργον, ἀλλὰ κατωρθώθη νὰ ἀρχίσουν τὰ μαθήματα ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1930.

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ μόρφωσις ὑπαλλήλων διὰ τὸ Κράτος, τὰς Τραπεζὰς καὶ ἄλλα ἀνώτερα ἰδρύματα, καὶ ἡ δημιουργία δημοσιολόγων καὶ πολιτικῶν ἐν γένει ἀνδρῶν, μὲ ἀρχάς, χαρακτῆρα, ἀνάπτυξιν ἀνωτέραν καὶ γνώσεις στερεάς. Ἐὰν εἶναι ἀληθές, ὅτι διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναδημιουργηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ πατρίς, ἡ ἴδρυσις τῆς Σχολῆς θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἐθνικῆς ἀναπλάσεως, διὰ τῆς δημιουργίας ἐστίας μελετῶν τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ βήματος ἀνωτέρας μεταρρυθμιστικῆς διδασκαλίας. Δὲν εἶναι κατὰ πάντα ὀρθὸν ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἔμαθον πολλοὶ νὰ λέγουν, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν κόπον κάθε σκέψεως καὶ ἐργασίας, ὅτι διὰ νὰ δημιουργήσωμεν νέαν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, «διότι ὅλοι ἡμεῖς οἱ σύγχρονοι εἴμεθα σάπιοι». Ἄλλ' ἀφοῦ εἴμεθα σάπιοι, ποῖος θὰ δημιουργήσῃ τὰ ἀναγεννητικὰ αὐτὰ δημοτικὰ σχολεῖα ; Τῆς ἰδρύσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ προηγηθῇ μία ἄλλη κίνησις, ἡ ὁποία ἀπὸ τὰ σπλάγγνα τοῦ ὑγιούς Ἔθνους θὰ ἔδιδεν ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν Ἑλλάδα διοικήσιν ἀξίαν τοῦ ὀνόματος, ἱκανὴν νὰ κάμῃ καὶ τὰ νέα δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἐκ θεμελίων ἀναγεννήσεως.

Μὲ τοιαύτας σκέψεις ἰδρύθη ἡ Σχολὴ τῶν Πολιτικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ διδάξουν ἄνδρες μεταξὺ τῶν ἀρί-

στων Ἑλλήνων καὶ ἡ ὁποία θ' ἀποβῆ ἀνωτέρα ἀκαδημία ἠθικῆς μορφώσεως καὶ ἀναδημιουργίας. Ἐς ὁμολογηθῆ ἐλικρινῶς ὅτι ὑπὸ ἔποψιν διοικήσεως ἡ Ἑλλάς κατέχει τὴν ἐσχάτην βαθμίδα μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, αἱ δὲ ἔθνικαὶ συμφοραὶ καὶ ἡ ἀδιάκοπος πολιτικὴ κρίσις, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος βασανιζόμεθα, ὀφείλεται εἰς ἔλλειψιν μορφώσεως τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν σοβαροῦς ἰθυνοῦσης τάξεως. Ἀναρχοῦμεθα κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς.

Ἐάν ἡ Ἀγγλία ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ μεγαλειῶν τοῦ τελευταίου αἰῶνος, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰ ἔνδοξα Κολλέγιά της, τὰ ὁποῖα προηγήθησαν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδύσεως καὶ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας. Πανταχοῦ δὲ σήμερον κατενόθη ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως ἀνωτέρων μορφωτικῶν Σχολῶν. Ἡ ἀπὸ 60ετίας ἐν Παρισίοις Ἐλευθέρα Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὑπῆρξεν ἐστία ἀναπλάσεως τῆς Γαλλικῆς διοικήσεως καὶ παγκοσμίου σημασίας ἴδρυμα.

Πανταχοῦ τώρα λειτουργοῦσι τοιαῦτα ἴδρύματα, ἐκ δὲ τῶν Κρατῶν τοῦ Αἰμοῦ ἡ Βουλγαρία ἔχει ἤδη τὴν Σχολὴν της. Αἱ ἀνώτεροι αὗται Σχολαὶ εἶναι συνήθως ἐλεύθεραι καὶ ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὸ Κράτος, ἴδρύματα φιλεκπαιδευτικῶν ὀργανώσεων καὶ κέντρα νέων ἰδεῶν, ἐρεῦνης καὶ ἐλευθέρας σκέψεως. Τὰ πανεπιστήμια τοῦ Κράτους διδάσκουν βεβαίως πολλὰ τῶν μαθημάτων τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἀλλ' ἡ ἀπανταχοῦ ἐπιτυχία τῶν ἐιδικῶν Σχολῶν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς ἐλευθέρων ἰδρυμάτων, ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεώς των. Δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι μεγαλυτέρα ἢ ἀλλαχοῦ.

Ἄφ' ἐτέρου ἡ ἄμεσος οἰκοδομὴ ἰδιαίτερου μεγάρου διὰ τὴν Σχολὴν ἐπεβάλλετο, διότι ἄνευ ὑπερόγκων ἐνοικίων ἦτο ἀδύνατον νὰ εὑρεθῆ κατάλληλον οἶκημα καὶ διότι ἡ Σχολὴ ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῆ καὶ ν' ἀρχίσῃ λειτουργοῦσα μὲ ὄλας τὰς ἀνέσεις καὶ τελειότητας παρομοίου Ἀγγλικοῦ ἰδρύματος. Τὸ ἤδη ἐν ἀποπερατῶσει κτίριον ἔχει τέσσαρα πατώματα. Τὸ κάτω πάτωμα ἀποτελεῖ τὴν λέσχην τῶν σπουδαστῶν μὲ ἀποδυτήρια, καλλυντήρια, πρατήρια, μαγειρεῖα καὶ μὲ μίαν μεγάλην αἴθουσαν καφεστιατορίου δυναμένην νὰ περιλάβῃ 400 πρόσωπα. Τὰ ἄλλα τρία πατώματα περιλαμβάνουν μίαν ὠραίαν αἴθουσαν ἐορτῶν καὶ διαλέξεων χωρητικότητος 500 προσώπων καὶ τέσσαρας μικροτέρας αἰθούσας ὡς διδασκλήρια, διάφορα δωμάτια διὰ γραφεῖα καὶ μεγάλην αἴθουσαν βιβλιοθήκης καὶ ἀναγνωστήριον καθηγητῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐδῶρξεν εἰς τὴν Σχολὴν λαμπρὰν συλλογὴν ἐκμαγείων τῶν ἔθνικῶν Μουσείων διὰ τὴν διακόσμησιν τῶν αἰθουσῶν.

Τὸ κτίριον ἔλαβεν ἐν τῷ μεταξὺ τοιαύτας διαστάσεις, ὥστε τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν τῶν 3 ἑκατομμυρίων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν ὀλοσχερῆ αὐτοῦ ἀποπερατῶσιν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἀνελάβομεν καὶ ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀρχίσωμεν τὰ μαθήματα ἀπὸ τοῦ 1930, κατεγείναμεν εἰς τὸ νὰ ἀποπερατώσωμεν ἐσωτερικῶς καὶ ἐπι-

πλώσωμεν τὰς αἰθούσας καὶ τὰ δωμάτια, τῶν ὁποίων εἵχομεν ἀνάγκην διὰ τὸ πρῶτον ἔτος. Ἐναρξίς καταρτισμοῦ εἰδικῆς Βιβλιοθήκης Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἔγινε, προσενεγκόντος πρῶτου τοῦ κ. Φραγκοῦδη τὴν ἰδικήν του βιβλιοθήκην ἢ ὁποία συμπληροῦται ἤδη καθημερινῶς.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1930 ἀπέθνησκεν ὁ ἐκ Βόλου Ἀλέξανδρος Ι. Πάντος, ὅστις διὰ διαθήκης του συνταχθείσης τῷ 1915 ἀφῆκεν ὅλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν ὑπολογιζομένην ἤδη εἰς 5 περίπου ἑκατομ. δρχ. πρὸς ἴδρυσιν ἐλευθέρας Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Διὰ τῆς κληρονομίας Πάντου, ἢ ὁποία δὲν ἀμφεβάλλομεν, ὅτι θὰ ἤρχeto νὰ συμπληρώσῃ τὴν προσπάθειαν ἡμῶν, καθόσον ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης ἦτο ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος δωρητὴς τῆς Σχολῆς καὶ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ὁποίου τὸ Κράτος ἐχορήγησε τὴν γενναίαν συνδρομὴν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου, ὠλοκληροῦτο σχεδὸν τὸ πρόγραμμα ἡμῶν, τὸ ὁποῖον θὰ συνεπλήρουν κατόπιν οἱ οὐδέποτε λείποντες ἐθνικοὶ εὐεργεταὶ καὶ δωρηταί. Ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ταύτῃ προβλέψει ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς ἢ ἔναρξις τῶν μαθημάτων ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1930.

Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κληρονομίας Πάντου, ἢ Σχολῆ ὠνομάσθη «Πάντειος» εἰς τιμὴν τοῦ μεγαλυτέρου αὐτῆς εὐεργέτου, τοῦ ὁποίου καὶ πολυτρόπως θὰ τιμῆσῃ τὴν μνήμην. Κατόπιν συνετάχθησαν ὁ ὀριστικὸς ὄργανισμὸς καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν Σπουδῶν, τοὺς ὁποίους καὶ δημοσιεύομεν κατωτέρω ὡς τελευταίως ἐτροποποιήθησαν κατόπιν τῆς πείρας τῆς πρώτης τριετίας. Μετὰ τὴν πλήρη ἐκκαθάρισιν τῆς κληρονομίας τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς θὰ ἀποπερατωθῇ καὶ θὰ καταρτισθῇ εἰδικὴ βιβλιοθήκη Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἡ Σχολὴ ἐλειτούργησε κανονικῶς ἐπὶ τρία ἤδη ἔτη, ὑπῆρξε δὲ μεγάλη ἢ ἐπιτυχία αὐτῆς καὶ ὑπὸ ἔποψιν συρροῆς σπουδαστῶν καὶ ὑπὸ ἔποψιν καθηγητῶν. Ἡ κοινωνία συνεκινήθη μὲ τὴν προσπάθειαν ἡμῶν νὰ δημιουργήσωμεν μίαν ἐστίαν ἐρεῦνης τῶν ἐθνικῶν προβλημάτων, ἕνα κέντρον ἀνωτέρας μορφώσεως. Κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη ἐνεγράφησαν 450 περίπου σπουδασταί, ὧν παρέμειναν μέχρι τέλους τῆς τριετίας οἱ ἡμίσεις περίπου, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν θὰ ἦτο μεγαλύτερος, ἐὰν δὲν ἀνεκόπτετο ἢ πρὸς τὴν Σχολὴν συρροὴ ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ ἐκ τῆς βραδύτητος τῆς Πολιτείας ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ δίπλωμα τῆς Σχολῆς. Ἐκτὸς τῶν μαθημάτων καὶ φροντιστηρίων καὶ ἐκτάκτων διαλέξεων, ἔγιναν εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὰ τρία ἔτη διάφοροι ἐνδιαφέρουσαι συζητήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἢ περὶ κοινοβουλευτισμοῦ καὶ δικτατορίας καὶ ἢ περὶ βαλκανικοῦ συμφωνοῦ ἐστέφθησαν ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἐκ τῶν 220 σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους, οἱ 150 περίπου εἶναι δημόσιοι καὶ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοί, ἀστυφύλακες κλπ., δηλ. ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι τὴν ἡμέραν, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι σπουδασταὶ νεαρᾶς ἡλικίας. Οἱ ἡμίσεις αὐτῶν παρηκολούθουν ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματα, οἱ δὲ λοιποὶ λίαν ἀτάκτως, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς μορφώσεως τῶν μὴ παρακολουθούντων ἐπιμελῶς τὰς παραδόσεις θὰ ληφθῇ φροντίς, ὥστε οὐδεὶς νὰ λαμβάνῃ δίπλωμα ἄνευ πραγματικῆς διδασκαλίας».

II.

Ἐκ τοῦ τότε ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς Σχολῆς σχετικοῦ δελτίου:

«ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' Διοικήσεις

Ἄρθρον 1. Ἡ Πάντειος Σχολή τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις, εἶναι νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἰδρυθεῖσα διὰ διαθήκης τοῦ ἐκ Βόλου ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Ι. Πάντου, ὅστις ἀποθανὼν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1930, κατέλιπεν ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν πρὸς ἴδρυσιν Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, φερούσης τὸ ὄνομά του, ὑπὸ τύπον Ἐλευθέρας Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἐν Παρισίοις τοιαύτης.

Ἄρθρον 2. Πρὸς ταχυτέραν καὶ ἀσφαλεστέραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ προσέφερον ἡ ἐν Ἀθήναις Ἑταιρεία «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγεννήσις» εἰς τὸ Πάντειον ἴδρυμα τὴν περιουσίαν αὐτῆς, ἀποτελουμένην ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ ἀνεγερθὲν διὰ πανελληνίων ἐράνων καὶ δι' ἀρωγῆς τοῦ Κράτους μέγαρον, μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ ἐπίπλων, βιβλίων κλπ. καὶ ἔνθα ἐλειτούργει ἤδη ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1930 Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἵνα τοῦ λοιποῦ ὑπάρξῃ μία Σχολὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πάντειος Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 20049 συμβολαίῳ τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Ν. Ἀναστασάκη, ὑπογραφέντι μεταξὺ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Πάντου, καὶ τοῦ Προέδρου τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως» κ. Γεωργίου Σ. Φραγκοῦδης.

Ἄρθρον 3. Ἡ διαθήκη Πάντου, δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν τὴν 24ην Ἰουνίου 1930, ὡς καὶ τὸ ἄνω συμβόλαιον, ἀποτελοῦσι τὰς ἰδρυτικὰς πράξεις τῆς Παντείου Σχολῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐξεπονήθη ὁ κανονισμὸς οὗτος.

Ἄρθρον 4. Σκοπὸς τῆς Παντείου Σχολῆς εἶναι ἡ μόρφωσις τῶν ἰθυνοῦσῶν τάξεων καὶ ἰδιαιτέρως ἡ προπαρασκευὴ ὑπαλλήλων διὰ τὸ Κράτος, διὰ τὰς Τραπεζὰς καὶ ἄλλα ἀνώτερα ἰδρύματα, ἔτι δὲ ἡ πολιτικὴ τοῦ λαοῦ ἀνατροφή.

Ἄρθρον 5. Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως», τὸ ὅποιον περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Παντείου Σχολῆς.

Ἄρθρον 6. Ἡ Διοίκησις τῆς Παντείου Σχολῆς εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς Δ. Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, προεδρεύοντος ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἐξ ἐνὸς συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου ἀνὰ τριετίαν, ἐξ ἐνὸς Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὑποδεικνυομένου ἀνὰ τριετίαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς ταύτης, καὶ ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ δύο ἄλλων μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως», ὑποδεικνυομένων ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τούτου. Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἄμισθος.

Ἄρθρον 7. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει καλουμένη τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἢ δύο μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦλάχιστον τῶν τεσσάρων αὐτῆς μελῶν, ἀποφασίζει δὲ διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων, τηρουμένων πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα ὑπογράφει ὁ προεδρεύσας τῆς συνεδριάσεως καὶ ὁ ἐκάστοτε ὑποδεικνυόμενος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἵνα ἐκτελῇ χρέη γραμματέως, ἢ ὁ Διευθυντής.

Ἄρθρον 8. Ἀπόντος τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, προεδρεύει παριστάμενος ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας ὡς Α΄ ἀντιπρόεδρος, ἀπόντος δὲ καὶ τούτου, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς Β΄ ἀντιπρόεδρος.

Ἄρθρον 9. Ἡ «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγεννήσις» ὀρίζουσα τὰ δύο μέλη ἐκάστοτε τοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ὀρίξῃ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη, τὰ ὁποῖα τυχὸν παριστάμενα εἰς τὰς συνεδριάσεις δὲν ἔχουν δικαίωμα ψήφου, ὅταν δὲν ἀναπληροῦν ἀπουσιάζοντα μέλη. Εἰς τὰς συνεδριάσεις δύναται ἐπίσης νὰ παρίσταται καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ συγχρόνως μετ' αὐτοῦ, δίχως κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν νὰ ἔχῃ δικαίωμα ψήφου.

Ἄρθρον 10. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ ἐκάστοτε πρόεδρος τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως», ὅστις ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Σχολὴν ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἐνώπιον παντὸς νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς διὰ τὴν πρώτην πενταετίαν εἶναι ὁ ἦδη Πρόεδρος τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως» κ. Γεώργιος Σ. Φραγκοῦδης.

Ἄρθρον 11. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὀρίζει τὸν μισθὸν τοῦ Διευθυντοῦ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους διορίζει καὶ παύει προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 12. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα τὴν ἐποπτεῖαν τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὄρων τῆς διαθήκης καὶ τῆς συμβάσεως, φροντίζει ἐπίσης διὰ τὴν τελικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς κληρονομίας Πάντου, ἥτις θέλει κατατεθῆ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπ' ὀνόματι τῆς Παντείου Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὅπως διατίθεται συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῶν ἄνω ἰδρυτικῶν πράξεων.

Ἄρθρον 13. Τὰς ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ὅστις πρὸς τοῦτο ἐκδίδει καὶ τὰ ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἐπιτροπὴ ὀρίζει ἐκάστοτε ἐκ τῶν νομικῶν αὐτῆς μελῶν διμελὲς ἢ τριμελὲς νομικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον παραπέμπονται πρὸς ἐξέτασιν τὰ νομικῆς φύσεως ζητήματα.

Ἄρθρον 15. Ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα κτηματικὴ περιουσία ἢ ἄλλη προερχομένη ἐκ τῆς κληρονομίας Πάντου ἐκποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπι-

τροπῆς. Ἐπίσης δι' ἀποφάσεως αὐτῆς κανονίζονται ἡ τοποθέτησις τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, τὰ τῆς ἀποδοχῆς, ἀποποιήσεως κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, ἢ δωρεῶν, τὰ τῶν δικαστικῶν συμβιβασμῶν, ἀγορῶν ἢ μισθώσεων ἀκινήτων τὰ περὶ ἐγέρσεως ἀγωγῆς καὶ ἄλλα σχετικὰ.

Ἄρθρον 16. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ τροποποιῇ τὸν ὄργανισμὸν τοῦτον ἐντὸς πάντοτε τῶν ὅρων τῶν ἄνω ἰδρυτικῶν πράξεων.

Ἄρθρον 17. Ὁ Διευθυντὴς ἐκπονεῖ τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἐν αὐτῇ καθαριότητα, τάξιν καὶ πειθαρχίαν τῶν ὑπαλλήλων καὶ σπουδαστῶν, διορίζει δὲ καὶ παύει τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν φυλάκων, κλητῆρων, θυρωρῶν, καθαριστῶν, ὑπηρετῶν κλπ. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 18. Εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς κρατεῖ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων καὶ τηρεῖ ἀρχεῖον περαιωμένων καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ὑποθέσεων, τῆς δὲ βιβλιοθήκης κρατοῦνται δελτία κατὰ συγγραφέα καὶ καθ' ὕλην.

Ἄρθρον 19. Τὰ δίδακτρα τῶν μὲν τακτικῶν σπουδαστῶν ὀρίζονται εἰς 1500 δραχ. τὸ ἔτος, τῶν δὲ ἐκτάκτων εἰς 1000. Ἐκ τούτων τὰ 2/3 καταβάλλονται ἅμα τῇ ἐγγραφῇ, τὸ δὲ 1/3 κατὰ Μάρτιον. Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ παράσχη εὐκολίας κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν διδάκτρων (1).

Ἄρθρον 20. Εἰς τὴν Σχολὴν γίνονται δεκταὶ καὶ γυναῖκες, ὕφ' οὓς ὄρους καὶ οἱ ἄρρενες σπουδασταί.

Ἄρθρον 21. Οἱ Καθηγηταὶ καὶ οἱ τακτικοὶ ὁμιληταὶ τῆς Σχολῆς λαμβάνουν ἀμοιβὴν δι' ἐκάστην ὥραν γενομένης διδασκαλίας δραχμὰς 400 πληρωνομένης εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, διὰ δὲ τοὺς διδασκάλους ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας κλπ. τὴν ἀμοιβὴν ὀρίζει τὸ Συμβούλιον τῶν Σπουδῶν, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 22. Τὰ ἐξέταστρα ὀρίζονται διὰ μὲν τὰς εἰσιτηρίου, ὡς καὶ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις εἰς δραχμὰς 200, διὰ δὲ τὰς γενικὰς εἰς δραχ. 500. Τὸ ἥμισυ τῶν ἐξετάστων περιέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Σχολῆς, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ εἰς τοὺς ἐξετάζοντας Καθηγητὰς κατ' ἀναλογίαν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν. Δι' ἕκαστον δὲ μετεξεταστέον μάθημα καταβάλλονται δραχ. 50. Τὰ ἐξέταστρα ὁμῶς τῶν μετεξεταστέων μαθημάτων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰς 200 δραχμὰς.

Ἄρθρον 23. Σπουδασταὶ ἐγγραφέντες εἰς τὴν Σχολὴν μὲ ἐκπτώσιν 20 % ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι διατηροῦσι τὸ πλεονέκτημα τοῦτο μέχρι πέρατος τῶν Σπουδῶν των.

Ἄρθρον 24. Διατιμῶνται : Τὸ δίπλωμα (ἐπὶ μεμβράνης) ἀντὶ δραχ. 200, τὰ διάφορα ἐνδεικτικὰ ἀντὶ δραχ. 100, τὰ παντὸς εἶδους πιστοποιητικὰ

(1) Τὰ χαρτόσημα βαρύνουν τοὺς σπουδαστάς.

δρχ. 25, τὸ δελτίον ταυτότητος δρ. 10. Προστίθενται ἐπὶ πλέον τὰ τυχὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα χαρτόσημα.

Ἄρθρον 25. Ὡς τακτικοὶ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλων ἀνεγνωρισμένων ἰσοδυνάμων Σχολῶν, ὡς ἔκτακτοι δὲ οἱ μὴ ἔχοντες τοιοῦτον ἀπολυτήριον, ἀλλὰ κρινόμενοι ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἱκανοὶ νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα εἴτε κατόπιν δοκιμαστικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, εἴτε δυνάμει ἄλλων ἐνδεικτικῶν, τὰ ὅποια κατέχουν. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι κατ' ἀνταπόκρισιν σπουδασταὶ Ἑλληνες τῶν γένος ζῶντες ἐν Ἀμερικῇ. Οἱ τοιοῦτοι σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται διὰ νὰ λάβωσι πτυχίον τῆς Σχολῆς νὰ διέλθωσι τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν ἐν Ἀθήναις, ἔτι δὲ νὰ ὑποστῶσι φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ὡς λεπτομερῶς ἤθελεν ὀρίζει τὸ Συμβούλιον τῶν Σπουδῶν. Οἱ τοιοῦτοι σπουδασταὶ πληρώνουσι δίδακτρα, οἱ μὲν τακτικοὶ 2. χιλ. δρχ. τὸ ἔτος, οἱ δὲ ἔκτακτοι 1500, καταβάλλουσι δὲ ἐπὶ πλέον τὰς δαπάνας διὰ τὴν ἀποστολὴν βιβλίων, φυλλαδίων κλπ., ὡς ἤθελεν ὀρίσει ἐκάστοτε ἡ Διεύθυνσις.

Ἄρθρον 26. Ἡ Σχολὴ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, τὸ Πολιτικο-ἱστορικὸν καὶ τὸ Οἰκονομικο-κοινωνικόν, οἱ σπουδασταὶ δὲ ἐκατέρου τμήματος δύνανται νὰ λάβωσι ταυτοχρόνως τὰ πτυχία καὶ τῶν δύο τμημάτων. Δίπλωμα λαμβάνουν καὶ ἀνακηρύττονται διπλωματοῦχοι διδάκτορες τῆς Παντείου Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν οἱ πτυχιούχοι καὶ τῶν δύο τμημάτων, ἐπιτυγχάνοντες εἰς ἐναίσιμον διατριβήν. Οἱ ἔκτακτοι λαμβάνουν ἄπλοῦν ἐνδεικτικόν.

Ἄρθρον 27. Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν τῆς Σχολῆς εἶναι τριετής. Οἱ σπουδασταὶ δὲ δύνανται νὰ διακόψουν τὰς σπουδὰς των ἐπὶ δύο ἔτη μεταξὺ ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους, δύνανται δὲ νὰ ὑποστῶσι τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις ἐντὸς ἑετίας ἀπὸ τοῦ πέρατος τῶν σπουδῶν.

Ἄρθρον 28. Τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς γίνονται κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας. Οὐχ' ἤττον τὸ Συμβούλιον τῶν σπουδῶν δύναται νὰ ὀρίσῃ μαθήματα καὶ κατ' ἄλλας ὥρας, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἰδρῶσῃ τμήμα διὰ σπουδὰς ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς ἀρχίζουσι τὴν 1ην Νοεμβρίου καὶ λήγουσι τὴν 20ὴν Μαΐου, αἱ δὲ ἐξετάσεις διεξάγονται ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου, ὡς ἤθελεν ὀρίσει ἡ Διεύθυνσις. Παρὰ τῇ Γραμματείᾳ κρατεῖται κατάλογος παρουσίας τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ μαθήματα.

Ἄρθρον 29. Οἱ σπουδασταὶ δύνανται νὰ ἀποτελέσουν Σύλλογον, ἐφ' ὅσον δὲ ἔχουν τὴν ἔδραν αὐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλουν πρὸς ἔγκρισιν τὸ καταστατικὸν εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Ἄρθρον 30. Ὁ Διευθυντὴς κανονίζει τὰ τῶν ἐκτάκτων διαλέξεων, διὰ τὰς ὁποίας δὲν καταβάλλεται ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ὀμιλητάς, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν.

Ἄρθρον 31. Οἱ ἐγγραφόμενοι σπουδασταὶ προσάγουν τὸ ἐνδεικτικὸν τῆς ἐγγραφῆς των, φύλλον μητρώου ἀρρένων καὶ δύο φωτογραφίας, ὧν ἡ μία διὰ τὸ βιβλίον ταυτότητος, ὃν ὑποχρεωτικόν, καὶ ἡ ἑτέρα διὰ τὸ βιβλίον τῶν φωτογραφιῶν τῶν σπουδαστῶν, δι' οὓς κρατεῖται ἰδιαίτερον μητρώον.

Β'. Διαχειρίσεις

Ἄρθρον 32. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος ἀρχεται, ὡς καὶ τὸ σχολικόν, τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 33. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς συντάσσει τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, τοὺς δὲ ἀπολογισμοὺς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν προϋπολογισμῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκαίρου ἐγκρίσεως τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ αἱ δαπάναι καὶ τὰ ἔσοδα ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τελευταίου ἔτους. Οἱ προϋπολογισμοὶ τροποποιοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ τρόπον μὴ θίγοντα ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις. Πλὴν τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ὁ διευθυντὴς συντάσσει καὶ τοὺς ἐκτάκτους προϋπολογισμοὺς δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας τῆς Σχολῆς καὶ τοὺς εἰδικούς προϋπολογισμοὺς, ὅπως π.χ. ἡ περίπτωσις οἰκοδομῆς, τοὺς ὁποίους ἐπίσης ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, καθορίζουσαν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως. Ἐν περιπτώσει μὴ διαθέσεως πιστώσεώς τινος ἐξ ὀλοκλήρου, τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον δύναται νὰ διατεθῇ διὰ τὰ ἄλλα κονδύλια τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ δι' ἐπειγούσας ἀνάγκας τῆς Σχολῆς, ἀποφάσει τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐγκρίσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλεγκτοῦ.

Ἄρθρον 34. Διὰ πᾶν εἰσπραττόμενον ἔσοδον ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τῆς Σχολῆς διπλότυπον εἰσπράξεως, ὃπερ καταχωρεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον ἀναγραφομένον εἰς ἰδίαν στήλην τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ διπλοτύπου, τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεως, τῆς αἰτιολογίας καὶ τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ἐξεδόθη. Τὰ διπλότυπα ταῦτα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ λογιστοῦ, θεωροῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλεγκτοῦ, ὅστις ἀσχεῖ τὴν ἐν γένει ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 35. Διὰ πᾶν ἔξοδον ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἔνταλμα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὸ ἔνταλμα προσαρτῶνται ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά. Τὰ ἐντάλματα ἀφοῦ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία ἐξοφλοῦνται δι' ἐπιταγῆς εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τῆς Παντείου Σχολῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 36. Τὰ ἐντάλματα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ λογιστοῦ, θεωροῦνται δὲ πρὸ τῆς ἐξοφλήσεώς των ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλεγκτοῦ.

Ἄρθρον 37. Τὰ μικροῦξοδα τοῦ μηνός, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι εὐχερῆς ἢ λήψις ἀποδείξεως, βεβαιοῦνται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων πάντοτε τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 38. Ὁ λογιστὴς τηρεῖ ἀπλογραφικῶς ἅπαντα τὰ λογιστικὰ βιβλία, μεριμνᾷ δὲ διὰ τὴν ὑπαρξίν καὶ φύλαξιν τακτικῶν καὶ ἐπαρκῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων πάσης δαπάνης.

Ἄρθρον 39. Πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν ἐκδίδεται ὡσάκις ὑπάρχει ἀνάγκη, ἔνταλμα προπληρωμῆς μέχρι ποσοῦ τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ἢ τακτοποιήσις τοῦ ὁποίου δέον νὰ γίνεται ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως.

Ἄρθρον 40. Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰδοποιεῖ δι' ἀποφάσεώς της καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅτι θὰ ἐξοφλῇ εἰς βᾶρος τοῦ λογαριασμοῦ τῆς Παντείου Σχολῆς τὰς ἐπιταγὰς τῆς Σχολῆς, φεροῦσας τὰς ὑπογραφὰς τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐλεγκτοῦ.

Ἄρθρον 41. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ συστήσῃ διμελῆ ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς διαχειρίσεως, ἣτις ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 42. Θέλει συνταχθῆ ἰδιαιτερος κατάλογος τῆς περιουσίας τῆς Σχολῆς καὶ τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης.

Γ'. Σπουδαί

Ἄρθρον 43. Τὰς σπουδὰς διευθύνει ἑνδεκαμελὲς Συμβούλιον Σπουδῶν ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων τακτικῶν αὐτῆς Καθηγητῶν. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἐκλέξῃ πρὸς συμπλήρωσίν του καὶ μεταξὺ τῶν ἐκτάκτω Καθηγητῶν, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ἀναπληρωματικοὶ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τακτικῶν μελῶν. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐκλέγει ἀνά διετίαν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἕδιον Πρόεδρον καὶ Γραμματέα, τοιοῦτος δὲ δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῇ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Μετὰ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ ὀριστικοῦ κανονισμοῦ τῶν Σπουδῶν ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς θέλουσι καλέσει τοὺς κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦτον τακτικούς καθηγητὰς εἰς συνεδρίαν πρὸς ἐκλογὴν τῶν δέκα τακτικῶν καθηγητῶν, οἵτινες θέλουσιν ἀποτελέσει μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τὸ ἑνδεκαμελὲς Συμβούλιον Σπουδῶν. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο οὕτω καταρτιζόμενον ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα του. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκλέγεται ἀνά διετίαν τὸ Συμβούλιον, ἐὰν οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ αὐτοῦ ὑπερβαίνωσι τοὺς δέκα.

Ἄρθρον 44. Τὸ Συμβούλιον ἀποτελοῦν ἤδη οἱ ἐξῆς: Ὁ Διευθυντὴς τῆς

Σχολῆς κ. Γ. Φραγκοῦδης καὶ οἱ κ.κ. Στ. Σεφεριάδης, Ν. Λούβαρις, Α. Κεραμόπουλος, Σ. Κουγέας, Μ. Βολονάκης, Δ. Καλλιτσουανάκης, Ἄ. Σίδερης, Π. Σκουριώτης, Ν. Μοσχόπουλος καὶ Κ. Τσάτσος. Εἰς τὸ Συμβούλιον καλούμενος δύναται νὰ παρίσταται καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρον 45. Τὸ Συμβούλιον συνερχόμενον τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἀποφασίζει διὰ πλειοψηφίας, εὐρισκόμενον ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων τοῦλάχιστον ἐξ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει δὲ δευτέρας προσκλήσεως δύναται νὰ ἀποφασίσουν καὶ τέσσαρες, μεταξύ τῶν ὁποίων πάντως πρέπει νὰ εἶναι ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Διευθυντής.

Ἄρθρον 46. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐκπονοῦν ἴδιον ὄργανισμὸν σπουδῶν, ὃν καὶ δύναται νὰ τροποποιῇ, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἐξῆς ζητημάτων: Ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς Σχολῆς εἰς πλείονα τμήματα ἢ προσθήκης τμημάτων, τῶν μαθημάτων ἐκάστου τμήματος, τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν, τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἐδρῶν, τῶν ὠρῶν τῆς διδασκαλίας, τοῦ χρόνου ἐκάστου μαθήματος καὶ τῆς διαρκείας αὐτοῦ εἰς ὥρας, ἐπὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν ἐξεταστέων μαθημάτων, τῆς ἐποχῆς τῶν ἐξετάσεων, τῆς βαθμολογίας, τῆς ἐπανεξετάσεως ἀποτυγχανόντων σπουδαστῶν, τῆς πειθαρχίας καὶ τῶν ἐπιβλητέων ποινῶν, τῶν ἐπὶ διδασκαλίᾳ ἐξετάσεων καὶ τῶν ἐναισίμων διατριβῶν, ἐπὶ τῶν ἀπονεμομένων ἐνδεικτικῶν, πτυχίων καὶ διπλωμάτων, τῆς ἰδρύσεως τμημάτων διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας, ἀνωτέρας λογιστικῆς, τραπεζιτικῶν, ἀναλογιστικῆς, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἀργίας τῆς Σχολῆς, τῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα δεόν νὰ ἀκολουθοῦν ὅλοι οἱ σπουδασταὶ γενικῶς ἢ ἀναλόγως τοῦ ἔτους τῆς φοιτήσεώς των, ἐπὶ συζητήσεων ὀργανουμένων ἐν τῇ Σχολῇ πρὸς ἄσκησιν τῶν σπουδαστῶν ἢ δι' ἔρευναν, καὶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα τὸ Συμβούλιον θεωρεῖ ὀρθὸν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων Καθηγητῶν, ἐπὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ἐκάστου ἔτους κλπ.

Ἄρθρον 47. Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν μὴ ἀποδεχθέντα τὴν ἐκλογὴν των ἢ ἀδρανοῦντα ἀδικαθίστανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 48. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν πέραν αὐτοῦ, ὑπέκεινται εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 49. Ὁ διορισμὸς τῶν Καθηγητῶν καὶ τακτικῶν ὀμιλητῶν κοινοποιεῖται πρὸς τοὺς διορισθέντας δι' ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 50. Οἱ κανονισμοὶ τῶν Σπουδῶν κοινοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὴν Δ. Ἐπιτροπῇ».

III.

Ἐκ τοῦ τότε ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς Σχολῆς σχετικοῦ δελτίου:

«ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Τὸ Συμβούλιον

Τὸ Συμβούλιον τῶν Σπουδῶν τῆς Παντείου Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 43—50 τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Παντείου Ἐπιτροπῆς ἐψήφισε κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 20ης Ἰουνίου 1933 τὸν ἐξῆς κανονισμόν τῶν Σπουδῶν :

Ἄρθρον 1. Τὰς σπουδὰς διευθύνσει ἑνδεκαμελὲς Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ διδασκόντων μαθήματα τακτικῶν ἐδρῶν Καθηγητῶν, συμπληρούμενον καὶ μεταξὺ τῶν Καθηγητῶν τῶν διδασκόντων μαθήματα ἐκτάκτων ἐδρῶν, ἐὰν οὗτοι εἶναι Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ ἐὰν ὑπῆρξαν ἤδη μέλη τοῦ πρώτου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2. Μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς διακρίσεως τῶν Καθηγητῶν εἰς ἐκτάκτους καὶ τακτικούς, ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι ὅτι τακτικοὶ Καθηγηταὶ δικαιούμενοι νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν εἶναι οἱ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄνω ἄρθρου 1ου Καθηγηταί.

Ἄρθρον 3. Τὸ Συμβούλιον συνερχόμενον τῇ προσκλήσει, τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως κατὰ πλειοψηφίαν, εὐρισκόμενον ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων τοῦλάχιστον ἐξ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας, τὸ Συμβούλιον καλούμενον ἐκ νέου ἀποφαίνεται νομίμως παρισταμένων τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων πάντως πρέπει νὰ εἶναι ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Διευθυντής.

Ἄρθρον 4. Ἀπουσιάζοντος τοῦ Προέδρου, τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος τῶν Καθηγητῶν, τὸν δὲ Γραμματέα ἀπουσιάζοντα ἀντικαθιστᾷ ὁ νεώτερος. Τῶν συνεδριάσεων κρατεῖται πρακτικόν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 5. Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν μὴ ἀποδεχθέντα τὴν ἐκλογὴν των ἢ ἀδρανοῦντα ἀντικαθίστανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον βαρύνουν τὸν προϋπολογισμόν πέραν αὐτοῦ, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7. Ὁ διορισμὸς τῶν διδασκόντων κοινοποιεῖται πρὸς τοὺς διορισθέντας δι' ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 8. Τὸ Συμβούλιον τῶν Σπουδῶν ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τούτου προβλεπομένων περιπτώσεων δύναται νὰ ἀναθήσῃ καὶ ἄλλα ζητήματα πρὸς ἀπόφασιν εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἢ εἰς εἰδικὰς ἐπιτροπὰς.

Τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν ἐκτελεῖ ὁ Διευθυντής.

Τὸ Συμβούλιον ἐπίσης ἀποφασίζει καὶ ἐπὶ ζητημάτων μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ, ἀφορώντων δὲ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 9. Τὸ Συμβούλιον τῶν Σπουδῶν καλεῖ ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους εἰς σύσκεψιν τὴν ὀλομέλειαν τῶν Καθηγητῶν, ἵνα ἀκούσῃ τὰς γνώμας αὐτῶν ἐπὶ θεμάτων, ἀναφερομένων εἰς ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα τῆς Σχολῆς.

Τὸ Διδακτικὸν προσωπικὸν

Ἄρθρον 10. Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ διδάσκοντες μαθήματα τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν φέρουσι τὸν τίτλον τοῦ Καθηγητοῦ. Πάντες οἱ λοιποί, οἱ διευθύνοντες ἐντολῇ τῶν Καθηγητῶν φροντιστήρια ἢ κάμνοντες ὠρισμένας διαλέξεις ἐκ τοῦ κύκλου τῶν μορφωτικῶν μαθημάτων ἢ ἐκτάκτους διαλέξεις, δὲν δικαιούνται νὰ φέρωσι τὸν τίτλον τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς, ἐκτὸς εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου. Διδάσκαλοι εἶναι οἱ ἐπιφορτιζόμενοι τὴν τακτικὴν διδασκαλίαν μαθημάτων ἐκτὸς τοῦ προγράμματος, ὡς π.χ. λογιστικῆς, ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας κλπ.

Ἄρθρον 11. Ἡ ὑπὸ τύπον διαλέξεων διδασκαλία μαθημάτων συμπληρωματικῶν τῶν τακτικῶν μαθημάτων ἢ εἰδικῶν ἢ ἐν γένει μορφωτικῶν ἀνατίθεται ἐκάστοτε εἰς ἀρμόδια πρόσωπα μετ' ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν εἰδικωτέρων περὶ τὸ διδακτέον θέμα μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Τμήματα

Ἄρθρον 12. Ἡ Σχολὴ ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων, τοῦ Πολιτικοῦ-ἱστορικοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικο-κοινωνικοῦ.

Τακτικαὶ ἔδραι τοῦ Πολιτικοῦ-ἱστορικοῦ τμήματος μετὰ τῶν οἰκείων καθηγητῶν

- 1) Πολιτειολογία. Ἐπὶ ἐν ἔτος, μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα.
 - 2) Συνταγματικὸν Δίκαιον. Ἐν ἔτος, δύο ὥρας τὴν ἐβδομάδα.
 - 3) Φροντιστήριον Συνταγματικοῦ. Ἐν ἔτος, μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα, διὰ τοὺς τριτοετεῖς.
 - 4) Διοικητικόν. Ἐπὶ τριετίαν, μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα.
 - 5) Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον. Ἐπὶ δύο ἔτη, μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα.
 - 6) Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον. Ἐν ἔτος, μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα.
 - 7) Φροντιστήριον Δημοσ. Δ.Δ., διὰ τοὺς τριτοετεῖς. Δέκα ὥρας τὸ ἔτος.
 - 8) Στοιχεῖα Ἀστικοῦ Δικαίου:
- α) Γενικαὶ Ἀρχαὶ κατ' ἔτος διὰ τοὺς πρωτοετεῖς, μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα.
 - β) Οἰκογενειακόν, Ἐμπράγματον καὶ Κληρονομικόν. Ἐν ἔτος, μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα.

γ) 'Ενοχικόν. "Εν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

9) Πολιτική 'Ιστορία τῆς συγχρόνου 'Ελλάδος. "Εν έτος μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

10) Διπλωματική 'Ιστορία. 'Επί δύο έτη, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

Έκτακτοι έδραι

1) 'Ιστορία 'Αρχαίων πολιτισμῶν, ένδεκα μαθήματα.

2) 'Ιστορία 'Αρχαίου 'Ελληνισμού. 'Επί έν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

3) 'Αθηναίων Πολιτεία, ένδεκα μαθήματα.

4) 'Ιστορία τῆς Ρώμης. 'Επί έν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

5) 'Ιστορία Βυζαντίου. 'Επί έν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

6) 'Ιστορία Μέσων καί νεωτέρων χρόνων. 'Επί δύο έτη, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

7) 'Ιστορία τῶν Κρατῶν τοῦ Αἴμου καί τῆς Τουρκίας. "Εν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

8) Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου. 'Επί τρία έτη, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

9) 'Ιστορία τῶν θρησκευμάτων. Κοινωνιολογία τῆς θρησκείας. Εἰσαγωγή εἰς τὰς πνευματικὰς ἐπιστήμας. "Εν έτος διὰ κάθε θέμα, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

10) 'Αρχαί Ποινικοῦ Δικαίου. "Εν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

11) 'Εγκληματολογία καί σωφρονιστικά συστήματα. "Εν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

12) 'Αρχαί 'Εμπορικοῦ καί Ναυτικοῦ Δικαίου. "Εν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

Τακτικά έδραι τοῦ Οικονομικο-κοινωνικοῦ τμήματος

1) Θεωρία τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ έν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα διὰ τοὺς πρωτοετείς καί μίαν ώραν τήν έβδομάδα διὰ τοὺς δευτεροετείς (τὸ β' μέρος), ἢ δύο ώρας τήν έβδομάδα κάθε έτος διὰ τοὺς πρωτοετείς.

2) 'Εφηρμοσμένη Οἰκονομία. 'Επί δύο έτη, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

3) 'Ιδιωτικὴ Οἰκονομία. 'Επί έν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

4) Δημοσία Οἰκονομία. Δημοσιονομικὸν Δίκαιον, καί Δημοσιονομικὴ 'Ιστορία. 'Επί τριετίαν, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

5) Φροντιστήριον Δημοσιονομίας. Δέκα ώρας τὸ έτος διὰ τοὺς τριτοετείς.

6) Πολιτικὴ Οἰκονομία. 'Επί 3 έτη μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

7) Στοιχεῖα Στατιστικῆς. 'Επί έν έτος, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

8) Οἰκονομικὴ Γεωγραφία. 'Επί τριετίαν μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

9) Κοινωνιολογία. 'Επί τριετίαν, μίαν ώραν τήν έβδομάδα.

Ἑκτακτοὶ Ἔδραι

- 1) Ἑργατικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Νομοθεσία. Ἐπὶ ἓν ἔτος μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα.
- 2) Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ Δημόσιος Προϋπολογισμός. Ἐπὶ ἓν ἔτος, μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα.
- 3) Ἱστορία τῶν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν. Ἐπὶ δύο ἔτη, μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα.
- 4) Συνεταιριστικὴ Οἰκονομία, ἕνδεκα μαθήματα.
- 5) Γεωργικὴ Πολιτικὴ, ἕνδεκα μαθήματα.

Κοινὰ Μαθήματα τοῦ Πολιτικο-Ἱστορικοῦ τμήματος τὰ ἐξῆς ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ ἐτέρου τμήματος

- 1) Θεωρία Πολιτικῆς Οἰκονομίας.
- 2) Δημοσίαι Οἰκονομίαι ἓν ἔτος.
- 3) Ἐκ τῆς Κοινωνιολογίας τὸ περὶ Δυναμικῆς Κοινωνιολογίας μέρος.

Τοῦ Οἰκονομικο-κοινωνικοῦ τμήματος τὰ ἐξῆς ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ ἐτέρου τμήματος

- 1) Ἐκ τοῦ Δημοσίου Δικαίου τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον.
- 2) Ἱστορία Συγχρόνου Ἑλλάδος.
- 3) Γενικαὶ ἀρχαὶ Ἀστικοῦ Δικαίου.

Ξέναι Γλῶσσαι

Ἐκαστος σπουδαστῆς διὰ νὰ λάβῃ πτυχίον τῆς Σχολῆς δεόν νὰ ἐπιτύχῃ καὶ εἰς τὸ μάθημα μιᾶς τῶν τριῶν γλωσσῶν Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, ἢ Γερμανικῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ διδασκαλία τῆς Γαλλικῆς παρέχεται δωρεάν εἰς τοὺς σπουδαστάς, ἰδρυομένων δύο τάξεων, μιᾶς ἀρχαρίων καὶ μιᾶς προχωρημένων ἀνὰ δύο ὥρας τὴν ἐβδομάδα. Διὰ τὰς ἄλλας γλώσσας προσλαμβάνονται ἰδιαιτέροι διδάσκαλοι, μόλις εὔρεθῇ δι' ἑκατέραν τούτων ἐπαρκῆς ἀριθμὸς σπουδαστῶν, οἵτινες καὶ καταβάλλουν τὰ ἀναγκαῖα διδάκτρα ὀριζόμενα ἐκάστοτε ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγραφομένων καὶ τῆς τάξεως.

Μαθήματα εἰδικῆς καὶ Γενικῆς Μορφώσεως

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεως τῶν σπουδαστῶν τὸ Συμβούλιον ἀναθέτει εἰς Καθηγητάς τῆς Σχολῆς ἢ ἄλλους εἰδικούς σειρὰν μαθημάτων εἰδικῆς καὶ γενικῆς μορφώσεως ἐπὶ θεμάτων ἐκ τοῦ κύκλου τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς, οἷα ἐπὶ παραδείγματι τὰ ἐξῆς :

Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου. Ἠθικὴ καὶ Δίκαιον. Προξενικὴ Νομοθεσία. Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Διεθνῆς Διαιτησία καὶ Διεθνῆς Δικαιοσύνη. Τὸ

προσφυγικὸν ζήτημα. Ὁ Σιωνισμὸς. Ὁ Ἀρχαῖος καὶ νεώτερος ἀποικισμὸς. Αἱ Ἑλληνικαὶ παροικίαι τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰ Ἑλληνικὰ Πατριαρχεῖα. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ ἐκεῖ Ἑλληνισμὸς. Ἡ μετανάστευσις. Ἡ Νότιος Ἀμερικῆ. Αἱ Ἐθνικαὶ μειονότητες καὶ οἱ ἀλύτρωτοι Ἕλληνες. Ἡ Ἀφρικὴ τῆς σήμερον. Ὁ Παναραβισμὸς. Ἡ Ἀσία καὶ ἡ ἀφύπνισις τῆς. Ἡ Ἰαπωνία. Ἡ Δημοσιογραφία. Ἡ Ρητορικὴ. Ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἡ Ἀρχαῖα καὶ νέα Φιλοσοφία. Ἡ Κοινωνικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἀγωγὴ.

Μαθήματα εἰδικῆς καὶ γενικῆς μορφώσεως

Ἄρθρον 13. Ἡ διάρκεια τῶν Σπουδῶν εἶναι τριετής.

Πτυχιούχοι τῶν Πολιτικῶν ἢ Νομικῶν Σχολῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἢ ξένων Πανεπιστημίων, καὶ τῆς Ἀν. Σχολῆς τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν δικαιούνται νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς τριετεῖς τῆς Παντείου Σχολῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τακτικά, ὑφιστάμενοι ἐξετάσεις ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ Κανονισμοῦ, ὃν συντάσσει ἡ τριμελὴς τοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπὴ. Πτυχιούχοι δὲ τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων ἢ ἄλλων ἰσοτίμων Σχολῶν, δικαιούνται νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς δευτεροετεῖς τῆς Παντείου Σχολῆς, ὑφιστάμενοι ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ κανονισμοῦ, ὃν συντάσσει ἡ τριμελὴς τοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπὴ.

Διάρκεια μαθημάτων καὶ φοίτησις

Ἄρθρον 14. Ἡμέραι ἀργίας πλὴν τῶν Κυριακῶν καθορίζονται αἱ κάτωθι : 6 Δεκεμβρίου (τοῦ Ἀγίου Νικολάου), 30 Ἰανουαρίου (τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν), τὸ τελευταῖον Σάββατον τῶν ἀπόκρεω, ἡ Καθαρὰ Δευτέρα καὶ Τρίτη, ἡ 25ῃ Μαρτίου, ἡ 23ῃ Ἀπριλίου (Ἀγίου Γεωργίου), καὶ ἡ 1ῃ Μαΐου. Ἡ Σχολὴ ἔτι ἀργεῖ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους ἀπὸ τῆς 24ῆς Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 7ῆς Ἰανουαρίου, ὡς καὶ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

Ἄρθρον 15. Τὰ μαθήματα εἶναι ἑσπερινά, διδασκόμενα ἀπὸ 5—9 μ.μ. Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ καθορίσῃ ἄλλας ὥρας διὰ τὰ φροντιστήρια καὶ διὰ τὰ μαθήματα τῶν διδασκάλων.

Ἄρθρον 16. Τὸ Συμβούλιον τῶν Σπουδῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καταρτίζει τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν Σπουδῶν τοῦ ἐπομένου ἔτους κατὰ τρόπον, ὥστε οἱ σπουδασταὶ νὰ ἀκούωσιν ἐντὸς τριετίας ὅλα τὰ ἐν τῷ προγράμματι μαθήματα.

Ἄρθρον 17. Σπουδασταὶ διακόψαντες τὰς σπουδὰς τῶν ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους ὀφείλουσιν νὰ ἐπανεγγραφῶσιν εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν. Σπουδασταὶ, διακόψαντες τὰς σπουδὰς τῶν μετὰ τὸ πέρας τοῦ πρώτου ἔτους, δικαιούνται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν ἐπομένην τάξιν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς διακοπῆς. Ἐξετάσεις γενικὰς δὺ-

νανται νά ὑποστῶσιν οἱ σπουδασταὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑταίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν σπουδῶν των.

Ἄρθρον 18. Οἱ σπουδασταὶ λαμβάνουν τῇ αἰτήσει των εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀποδεικτικὸν ἀκροάσεως τῶν μαθημάτων, ἐφ' ὅσον τὰ παρηκολούθησαν.

Ἄρθρον 19. Αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ μητρώα τῆς Σχολῆς καὶ ἡ ἀνανέωσις ἐγγραφῆς ἐπιτρέπεται μόνον μέχρι τέλους Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους, εἰς ἐξαιρετικὰς δὲ περιπτώσεις ὁ Διευθυντὴς δύναται νά παρατείνῃ τὴν ἐγγραφὴν.

Συζητήσεις

Ἄρθρον 20. Ἐν τῇ Σχολῇ ὀργανοῦνται συζητήσεις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καθοριζομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος.

Πρὸς περισσοτέραν ἐπικοινωνίαν Καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν καὶ διὰ διαλογικὰς συζητήσεις ὀρίζεται ἐκάστην ἐβδομάδα μία ὥρα συναντήσεως Καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ.

Πειθαρχικὴ ἐξουσία

Ἄρθρον 21. Οἱ σπουδασταὶ ὀφείλουσι νά τηρῶσι κατὰ γράμμα τοὺς κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς, νά διάγωσι ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Σχολῆς ὡς ἐμπρέπει εἰς σπουδαστὰς ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ νά ἀποφεύγωσι πράξεις θιγούσας τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἀσκεῖ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ τὰ σοβαρὰ παραπτώματα.

Ἄρθρον 22. Ποινὰὶ ὀρίζονται αἱ ἑξῆς :

1) Ἐπίπληξις κατ' ἰδίαν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ. 2) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου. 3) Ἀποπομπὴ πρόσκαιρος ἀπὸ τῆς Σχολῆς μέχρι μὲν 10 ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, μέχρι δὲ ἐνὸς ἔτους ἢ καὶ ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀκούονται καὶ δύο τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν.

Ἐξετάσεις

Ἄρθρον 23. Ἡ Σχολὴ ἀπονέμει: 1) ἐνδεικτικὰ εἰς σπουδαστὰς ὑποστάντας τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, 2) πτυχία εἰς τοὺς ἐπιτυχῶς ὑποστάντας τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις μετὰ τριετῆ κανονικὴν φοίτησιν εἰς τὸ ἐν τῶν δύο τμημάτων ἢ καί, εἰς τὰ δύο, καὶ 3) διπλώματα εἰς τοὺς πτυχιούχους τοὺς ἐπιτυχόντας εἰς ἐναίσιμον διατριβὴν.

Ἄρθρον 24. Ἡ ἐναίσιμος ἐπὶ διδακτορία διατριβὴ δύναται νά ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον οἰονδήποτε θέμα ἐκ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ ὅπως δήποτε διδασκομένων μαθημάτων, δέον νά εἶναι πρωτότυπος καὶ νά ὑποστηρικθῇ προφορικῶς καὶ

δημοσία ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ καὶ δύο ἄλλων διδασκόντων συγγενῆ μαθήματα.

Ἡ ἀπονομὴ τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τῆς Σχολῆς. Ὁ ἀπονεμόμενος τίτλος εἰς τὸν ἐπιτυχάνοντα εἶναι «Διδάκτωρ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Παντείου Σχολῆς».

Ἄρθρον 25. Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἐξετάσεις εἰς ὅλα τὰ τακτικὰ μαθήματα τοῦ τμήματός των καὶ εἰς τρία ἐκ τῶν ἐκτάκτων, ἢ εἰς δύο κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν ἐκτάκτων καὶ εἰς ἓν ἐκ τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων τοῦ ἐτέρου τμήματος, τῶν μὴ διδασκομένων εἰς τὸ οἰκεῖον τμήμα (τῶν μὴ κοινῶν). Ἴνα δὲ προσέλθωσιν εἰς ἐξετάσεις δέον, ὅσοι ἔχουν παρουσίας ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδαχθέντων μαθημάτων τῶν τακτικῶν ἐδρῶν, νὰ παρακολουθήσουν τρία τοῦλάχιστον ἐκ τῶν φροντιστηρίων ἐκάστου μαθήματος, τὰ ὁποῖα ἰδρύνονται εἰδικῶς διὰ τοὺς σπουδαστὰς τούτους εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους καὶ κατὰ τὰς τελευταίας δέκα ἡμέρας τοῦ Μαΐου ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῶν δηλώσεων τῶν σπουδαστῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ παρακολουθήσωσι τὰ φροντιστήρια ταῦτα ἐπὶ τῷ σκοπῷ προσελεύσεως εἰς τὰς ἐξετάσεις. Οἱ τοιοῦτοι σπουδασταὶ καταβάλλουν διὰ κάθε φροντιστήριον εἰδικὰ δίδακτρα μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶσι τὰς πενήντα (50) δραχμὰς διὰ τὰ τρία φροντιστήρια ἐκάστου μαθήματος. Πρὸς τούτοις δέον νὰ προσαγάγουν ἀποδείξεις, ὅτι ἠκολούθησαν ἐπαρκῶς πέντε ἐκ τῶν κατ' ἔτος διδασκομένων μαθημάτων γενικῆς μορφώσεως, ἢ ὅτι ἠκολούθησαν ἐπιτυχῶς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα. Ἄλλως ἀποφασίζει ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ἄρθρον 26. Αἱ ἐξετάσεις εἶναι ἐνιαύσιοι καὶ πτυχιακαί. Αἱ ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις δὲν εἶναι ὑποχρεωτικά. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑποστῶσι τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις ὑποβάλλουσιν ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων ἔγγραφον αἴτησιν εἰς τὴν διεύθυνσιν, ὀρίζοντες τὰ μαθήματα, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξετασθῶσι, γίνονται δὲ δεκτοὶ εἰς τὰς πρώτας ἐξετάσεις μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ οἰκείου μαθήματος.

Ἄρθρον 27. Σπουδασταὶ ὑποστάντες ἤδη ἐξετάσεις εἰς μαθήματα, ὧν ἡ διδασκαλία δὲν ἐπερατώθη, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἐκ νέου ἐξετάσεις ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου μαθήματος.

Ἄρθρον 28. Οἱ σπουδασταὶ οἱ προσερχόμενοι εἰς γενικὰς μόνον ἐξετάσεις μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν των ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν διδαχθέντων μαθημάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν, ὡς καθορίζει τὸ ἄρθρον 25.

Ἄρθρον 29. Αἱ ἐξετάσεις εἶναι γραπταί, οὐχ' ἤττον οἱ Καθηγηταὶ δύνανται νὰ ὑποβάλλουν τοὺς σπουδαστὰς καὶ ἐπικουρικῶς εἰς προφορικὰς ἐξετάσεις. Διεξάγονται δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ καὶ τούτου καλυομένου, ὑπὸ Καθηγητοῦ συγγενοῦς μαθήματος ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ ἐξετάζοντος.

*Άρθρον 30. Ἡ βαθμολογία ὀρίζεται ὡς ἑξῆς : 9—10 ἄριστα, 8—7 λίαν καλῶς, 6—5 καλῶς, 4 μετριῶς καὶ 3—1 κακῶς. Οἱ εἰς γενικὰς ἐξετάσεις παρουσιαζόμενοι σπουδασταὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 θεωροῦνται ἐπιτυχόντες, ἐὰν λάβουν μέσον ὄρον τοῦλάχιστον βαθμὸν καλῶς 6. Ὁ λαμβάνων εἰς τὰ ἡμίση τῶν τακτικῶν μαθημάτων κάτω τῶν 5 ἀπορρίπτεται. Ἀλλῶς παραμένει ὡς μετεξεταστέος εἰς ὅσα μαθήματα δὲν ἔλαβε τὴν βᾶσιν 5. Ὁ μετεξεταστέος δέον νὰ λάβῃ μέσον ὄρον 6 ἢ 5 τοῦλάχιστον εἰς κάθε μάθημα μετεξετάσεως.

Οἱ εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις παρουσιαζόμενοι εἰς ὅσα μαθήματα ἀπέτυχον μένουں μετεξεταστέοι εἰς ταῦτα διὰ τὰς γενικὰς ἐξετάσεις, ὅποτε ἐφαρμόζεται καὶ δι' αὐτοὺς ἡ βαθμολογία τοῦ μέσου ὄρου ἐφ' ὅλων τῶν μαθημάτων.

*Άρθρον 31. Κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τῶν ἐκτάκτων σπουδαστῶν δὲν ἀπονέμεται βαθμὸς, ἀπαιτεῖται ὅμως τοῦλάχιστον συνολικὴ ἐπιτυχία 6.

*Άρθρον 32. Παρὰ τῇ Γραμματεῖα κρατεῖται βιβλίον παρουσιῶν ὡς καὶ μητρῶν τῶν ἐξετάσεων.

*Άρθρον 33. Κατὰ τὴν ἑναρξιν ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους δημοσιεύονται τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος διακριθέντων εἰς ἐξετάσεις καὶ φροντιστήρια προτάσει τῶν οἰκείων Καθηγητῶν καὶ ἀποφάσει τῆς τριμελοῦς τοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπῆς.

*Άρθρον 34. Ὁ κανονισμὸς οὗτος θέλει τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1933—34.

Τμῆμα Ἀναλογιστῶν

Τὸ Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν ἴδρυσιν τμήματος ἀναλογιστῶν πρὸς εἰδικὴν μόρφωσιν τοιούτων ὑπαλλήλων, οἱ ὅποιοι λείπουν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὄρους :

1. Διάρκεια μαθημάτων ἐν ἔτος ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι 15 Ἰουνίου.
2. Δίδακτρα διὰ μὲν τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς δραχμαὶ 500, διὰ δὲ τοὺς μὴ σπουδαστὰς δραχμαὶ 1000.
3. Γίνονται δεκτοὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Ἐμπορικῆς Σχολῆς.
4. Διδακτέα μαθήματα. Ἐκ τῶν διδασκομένων ἐν τῇ Σχολῇ α) Θεωρία Πολιτικῆς Οἰκονομίας, β) Στοιχεῖα Στατιστικῆς καὶ γ) Κοινωνικὴ Πολιτικὴ. Ἐτι δὲ τὰ ἑξῆς εἰδικὰ μαθήματα : Ἀναλογιστικὰ Μαθήματα καὶ Λογιστικά.

Ἄμα τῇ ἐγγραφῇ ἀρκετοῦ ἀριθμοῦ σπουδαστῶν τὸ τμῆμα θὰ ὀργανωθῆ καὶ θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου».

IV.

«Le Journal des Hellènes», Paris (24 Janvier 1926)

«Reunions à Paris chez M. N. Politis

POUR LA FONDATION A ATHÈNES D'UNE ÉCOLE
DES SCIENCES POLITIQUES

C'est un fait bien connu que M. Frangoudis, ex-député d'Athènes, en ce moment à Paris, est à la tête d'un grand mouvement national pour l'amélioration de la vie politique et sociale de la Grèce. Président de l'Association pour la réorganisation de l'instruction publique, M. Frangoudis a lancé l'idée de commencer l'œuvre par la fondation à Athènes d'une école libre des sciences politiques et morales, sur le modèle de celle de Paris qui a tout contribué à l'amélioration des services publics en France. Ce sera une pépinière d'hommes publics, aux idées nouvelles et pratiques, un foyer de renaissance nationale.

M. Frangoudis, sachant déjà que parmi les personnes qui, les premières, ont eu l'idée de la fondation d'une école des Sciences Politiques à Athènes, se trouve le ministre M. N. Politis, l'a prié de prendre l'initiative de la réunion à Paris de quelques compatriotes, pour leur permettre un échange de vues et d'opinions, et, aussi afin de leur faire connaître quel serait le capital nécessaire pour que cette école puisse commencer ses cours dans le plus bref délai possible.

M. Politis, ayant accepté la proposition, invita à son domicile, Boulevard des Invalides, l'ancien généralissime, M. Paraskevopoulos, les grands fabricants. M.M. D. Nicolaïdes et Dam. Kyriazis, l'avocat à la cour de Paris, M. Caloyannis, les banquiers, M.M. C. Chorémis, Paul Ducas et Jean Vassilopoulos et quelques autres. La question de la fondation de l'École a été discutée longuement.

Après une étude approfondie, l'idée a trouvé de chauds partisans. Une société anonyme, au capital de vingt mille livres sterling, sera formée pour permettre à l'école d'avoir un hôtel particulier, des salles d'étude et de conférences, une bibliothèque et aussi pour avoir la possibilité de faire des éditions propres aux étudiants et à la jeunesse. Une partie de ce capital sera immédiatement versé pour permettre à l'école de commencer à fonctionner à partir du mois d'octobre prochain.

Une première liste de souscriptions ouverte à Paris porte déjà les noms des donateurs suivants :

M.M. E. Vénizelos... Livres 200, Michel Embiricos... Livres 300, N. Politis... Livres 50, M. Caloyannis... Livres 50.

Dans un prochain numéro, nous donnerons les noms de ceux qui ont également promis leur concours.

L'institution, ignorante des querelles de partis, se consacrera à la formation d'une génération nouvelle et étudiera tous les problèmes d'une importance vitale pour le pays, afin de trouver des solutions radicales».

V.

«Le Journal des Hellènes», Paris (13 Juin 1926)

«POUR L'ÉCOLE DES SCIENCES POLITIQUES D'ATHÈNES

On nous écrit de Londres :

«M. G. Frangoudis a fait dimanche soir, au Club Hellénique de Londres, sa première conférence. Un auditoire choisi l'a vivement applaudi. L'orateur a démontré que le salut de la nation grecque se trouvait dans une révolution morale qui aurait pour base l'éducation. Le Président du Club, M. Marchetti, a remercié M. Frangoudis de son éloquent discours et l'a vivement félicité de ses efforts patriotiques.

Nous avons remarqué dans l'assistance l'Archevêque Mons. Germanos, M. et Mme P. Dracouli, M. Lykiardopoulos, le distingué publiciste M. Sargent, tous les journalistes grecs de Londres etc.

Nous aprenons avec plaisir que M. G. Zochonis, le grand patriote de Manchester, a remis à M. Frangoudis une somme de 200 livres sterling pour l'École des Sciences Politiques, et qu'une souscription sera ouverte prochainement à Londres pour cette école. Une autre somme de 100 livres a été mise, pour le même but, à la disposition de M. Frangoudis par M. G. Contomichalos, président de la Communauté grecque de Khartoum».

«Chez l'Hon. Miss Katharine Thring.

La réception qui eut lieu mercredi soir chez l'hon. Katharine Thring a été très brillante. M. Frangoudis, avec sa facilité habituelle, fit en anglais une courte conférence. Il parla de la situation de la Grèce, en général, et insista particulièrement sur la mauvaise organisation de l'instruction, source de l'anarchie politique et sociale dont nous souffrons. Pourtant il n'est pas pessimiste. Il signale le mouvement qui a lieu, en vue de l'amélioration de l'éducation par la fondation de collèges sur le modèle anglais et dans lequel il voit un commencement de révolution morale. Sir John Stavridis, qui présidait cette conférence organisée par l'Anglo-Hellenic League, prit ensuite la parole et montra les progrès accomplis en Grèce. Miss Katharine Thring remercia ensuite les deux

orateurs et conduisit ses invités au buffet. Ce sont Mmes Panas, Politis, Deliyanni, et la comtesse Lunzi.

Le nombre total des membres de l'Association s'élève à 150».

VI.

«Le Journal des Hellènes», Paris (13 Juin 1926)
 «POUR L'ÉCOLE DES SCIENCES POLITIQUES D'ATHÈNES

La souscription ouverte à Londres en faveur de l'École des Sciences Politiques d'Athènes, s'élève à ce jour à 1.440 livres str. Tous les dons doivent être envoyés à l'Anglo-Hellenic League, Chaveery Lane 53, Londres W.C.L.».

VII.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

«Επί τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν». Πρὸς τὴν Βουλὴν

Ἡ ἀπὸ τετραετίας εὐδοκίμως λειτουργοῦσα Πάντειος Σχολὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἴδρυμα μεγάλης ἐθνικῆς σημασίας, δύναται δὲ νὰ ἀποβῆ κέντρον ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Μέχρις ὅτου καταστῆ δυνατὸν νὰ ληφθῆ εὐρύτερα νομοθετικὴ πρόνοια περὶ τῆς Σχολῆς ταύτης, θεωροῦμεν δικαίαν τὴν αἴτησιν τῶν σπουδαστῶν αὐτῆς, ὅπως τύχῃσι τῶν εὐεργετημάτων τῆς κατατάξεως εἰς τὸν στρατὸν ὑφ' οὓς ὄρους καὶ οἱ φοιτηταὶ τῶν Πανεπιστημίων.

Δι' ὃ καὶ ὑποβάλλω εἰς τὴν ψῆφον τῶν Βουλῶν σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1934.

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
 Βουλευτῆς ἐκ Τρικιάλων
 Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 6346

«Περὶ τῆς Παντείου Σχολῆς τῶν πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» (Ἐφ. Κυβερν. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1934).

Ἄρθρον Μόνον.

Οἱ σπουδασταὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Παντείου Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῶν πανεπιστημίων ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀναβολὴν κατατάξεως εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν στρατεύσιν.

VIII.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 205 ΕΤΟΥΣ 1936
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ διαθήκης τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἰ. Πάντου καὶ ἀρωγῆ τῆς ἐταιρείας «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις», ἰδρυθεῖσα Πάντειος Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς ἐλεύθερον ἴδρυμα Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἐξαμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὡς Προέδρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Νομικῆς Σχολῆς ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτῆς ἀνὰ τριετίαν, ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτοῦ ἀνὰ τριετίαν, καὶ ἐκ τοῦ προέδρου καὶ δύο συμβούλων τῆς ἐταιρείας «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις» ἐκλεγομένων ἀνὰ τριετίαν, ὑφ' οὓς ὄρους ἀναλαμβάνει ἢ μεταξὺ τῆς ἐταιρείας ταύτης καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Πάντου ὑπογραφεῖσα τὴν 5ην Ἰουνίου 1931 σύμβασις, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη ὑπὸ νεωτέρας πράξεως ὑπογραφείσης τὴν 3ην Μαρτίου 1936 μεταξὺ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει ἢ «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις» εἴτε ἤθελε διαλυθῆ, εἴτε δὲν ἤθελε ὑποδειξοῖ τὰ τρία αὐτῆς παρὰ τῇ Δ. Ἐπιτροπῇ μέλη, ταῦτα ὀρίζονται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν ὑπὸ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς διορίζει δι' ἀποφάσεώς του ὁ Ὑπουργὸς Ὁρησκευμάτων καὶ Παιδείας, τῇ προτάσει τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως» καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν.

Ὁ ἤδη Διευθυντὴς διατηρεῖ αὐτοδικαίως τὴν θέσιν αὐτοῦ, κατὰ τὴν πρῶτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, θέλει δὲ ἔχει τὴν ἐκ τοῦ ἐκποιηθησομένου ὀργανισμοῦ ὠρισμένην εἰς αὐτὸν δικαιοδοσίαν.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα λεπτομέρεια μὴ προβλεπομένη διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἀφορῶσα τὴν διοίκησιν τῆς Σχολῆς ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν προτάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Σπουδῶν, ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 4.

Τὰς σπουδὰς τῆς Παντείου διευθύνει ἑνδεκαμελὲς Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ δέκα τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτῆς καθηγητῶν, ἐκλεγομένων ἀνὰ διετίαν ἐκ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν. Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Πρόεδρον καὶ Γραμματέα, ἐκπονεῖ τοὺς κανονισμοὺς τῶν σπουδῶν, διορίζει καὶ παύει τοὺς καθηγητὰς καὶ τὸ λοιπὸν διδακτικὸν προσωπικὸν βάσει προσόντων, κατόπιν δημοσίας προκηρύξεως διὰ τὴν ἐκάστοτε πληρωθησομένην ἔδραν καὶ ὑφ' οὓς ὄρους ἤθελεν ὀρίζει εἰδικώτερον τὸ Συμβούλιον τῶν Σπουδῶν, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκπονηθησομένῳ ὄργανισμῷ.

"Αρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται εἰς καθηγητὰς ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους πάσης φύσεως νὰ διδάσκουν ἐν τῇ Π. Σχολῇ, λαμβάνοντες τὴν κεκανονισμένην καθ' ὥραν διδασκαλίας ἀποζημίωσιν ἄνευ οἰασθήποτε μειώσεως τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ τοῦ ταμείου ἄλλου ὄργανισμοῦ δημοσίου δικαίου πάσης φύσεως ἀποδογῶν αὐτῶν.

"Αρθρον 6.

Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἐκδίδει δύο πτυχία, ἀντίστοιχα πρὸς τὰ παρ' αὐτῇ λειτουργοῦντα δύο τμήματα. Τὸ πτυχίον τοῦ ἐτέρου τῶν τμημάτων, εἰς ὃ φοιτοῦν οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἐμπορικῆς σχολῆς, παρέχει δικαίωμα προτιμήσεως εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς προαγωγῆς ἐν ταῖς δημοσίαις ὑπηρεσίαις μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὰ αὐτὰ προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1936

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ Πρόεδρος

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. Λογοθέτης, Θ. Σκυλακάκης, Γ. Γεωργακόπουλος, Κ. Γ. Ζαβιτσιάνος, Ἀ. Οικονόμου, Γ. Σπυρίδωνος, Ἀ. Παπαγελάς, Θ. Νικολοῦδης, Ἐ. Μαργιάκος, Κ. Μανιαδάκης, Π. Ρεδιάδης, Ἀ. Δημητράτος, Κ. Νικολόπουλος, Γ. Ἀλιβιζάτος, Ν. Παπαδήμας, Ἰπ. Παπαβασιλείου, Δευκαλιῶν Ρεδιάδης, Μ. Πασσάρης, Κ. Κοτζιάς.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1936

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ»

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ
ΤΩΝ ΛΑΒΟΝΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἀκαδημ. ἔτος	Σύνολον
1937—1938	5
1938—1939	16
1939—1940	37
1940—1941	184
1941—1942	403
1942—1943	135
1943—1944	140
1944—1945	54
1945—1946	62
1946—1947	109
1947—1948	83
1948—1949	89
1949—1950	83
1950—1951	87
1951—1952	105
1952—1953	154
1953—1954	225
Σύνολον	1.971

ÉCOLE DES SCIENCES POLITIQUES (PANTIOS)

Athènes, Boulevard Syngros.

L'École des Sciences Politiques (Pantios) fut fondée à Athènes en 1930 sur l'initiative privée d'Alexandre Pantos, originaire du Pélion qui, diplômé de l'École des Sciences Politiques fonctionnant à Paris depuis 1871, désirait fonder en Grèce une école équivalente pour l'éducation politique des jeunes et la formation de cadres de fonctionnaires d'une instruction et d'une moralité supérieures. Ces derniers, convaincus de la nécessité d'une telle école pour le pays qui fut la patrie d'Aristote, le berceau de la science politique et la source lumineuse de l'esprit des temps modernes, travailleraient ainsi au relèvement du niveau de la vie publique et politique de l'Etat. A. Pantos laissa par testament sa fortune entière pour la fondation de cette école à laquelle Georges Frangoudis, originaire de Chypres, désirant contribuer au progrès spirituel de la Nation, travailla infatigablement, jusqu'à sa mort (1939).

C'est une Institution d'enseignement de degré universitaire relevant directement du Ministère de l'Instruction Publique au même titre que les diverses Facultés, l'École Polytechnique, l'École des Hautes Etudes Commerciales et l'École supérieure d'Agriculture.

Elle est administrée par l'Assemblée Générale des Professeurs et par le Sénat élu par cette Assemblée Générale. (Recteur actuel Mr M. Stassinopoulos et vice-recteur Mr J. Papazachariou).

L'École fonctionne sous le contrôle du Président du Conseil comme exécuter testamentaire d'A. Pantos et du Ministre de l'Instruction publique et des Cultes. Le diplôme est équivalent à celui de la section des Sciences Politiques de la Faculté de Droit et au diplôme de l'École des Hautes Etudes Commerciales. Il donne exactement les mêmes droits pour la nomination aux emplois publics.

La durée des études est de trois ans. Les jeunes gens des deux sexes porteurs d'un certificat de fin d'études des écoles (supérieures) de commerce, lycées, gymnases, sont admis après concours et un examen de fin d'année, permet la présentation aux examens de licence.

Le cycle des études de l'École diffère essentiellement de l'instruction donnée en Grèce par les institutions supérieures d'enseignement. Bien que possédant des chaires équivalentes à celles des établissements supérieurs de l'Université, sa mission est cependant différente. Dans ce sens, l'École des Sciences Politiques Pantios d'Athènes, suivant les conceptions modernes sur le système d'éducation indiqué par l'enseignement des sciences politiques et sociales comprend les divers cycles relatifs au Droit (surtout droit public), à l'économie, la sociologie, la philosophie, l'histoire etc.

1971 diplômés ont été délivrés depuis la fondation de l'École.

L'École donne aux étudiants un «diplôme des Sciences Politiques» et à ceux qui passent l'examen consacré (exercice, thèse scientifique etc.) un diplôme de doctorat.

Depuis l'année 1952, après décision du Sénat, un Institut des Sciences Sociales fonctionne au sein de l'École. On prévoit aussi prochainement l'ouverture d'un Institut de Journalisme dont le cycle d'études sera de trois ans. Le nombre des étudiants de ces Instituts est extrêmement limité. L'enseignement est confié aux professeurs de l'École et à des «collaborateurs scientifiques» spécialisés. Un certificat est délivré à la fin des études. Grâce à cette initiative, un terrain favorable est créé non seulement pour que les journalistes puissent avoir une culture spéciale mais aussi les personnes qui seront formées scientifiquement pour le bien de la société grecque. Il convient de souligner que l'enseignement des sciences du journalisme est rigoureusement limité aux cadres théoriques et nationaux, toute immixtion aux questions politiques du pays étant formellement interdite.

Cours spéciaux.—Afin d'aider les étudiants qui en auraient le désir, des cours spéciaux de sténographie et de langues étrangères ont été institués. Des sections de forces différentes ont été formées pour les langues : anglaise, allemande, française et italienne.

Éducation physique et Récréation.—Des concours d'athlétisme ainsi que de nombreuses excursions sur les lieux d'intérêt archéologique, éducatif ou artistique sont organisés non seulement en Grèce mais à l'étranger par les soins d'un Comité spécial des étudiants.

L'École se propose l'achat d'un autobus spécial disposant de tous les moyens nécessaires et spécialement construit à cet effet.

Des représentations cinématographiques et théâtrales ainsi que des concerts sont fréquemment organisés.

Bibliothèque et salle de lecture.—Pour faciliter les étudiants qui ne pourraient se procurer les œuvres scientifiques, une salle de lecture est

ouverte à certaines heures et la bibliothèque qui dispose déjà d'un grand nombre de livres et de revues ne cesse de s'enrichir de nouveaux ouvrages.

A partir du 1er octobre 1954 fonctionneront un restaurant, salon de coiffure, Bains, Salle pour étudiants et bureau médical. On prévoit également l'organisation des installations spéciales pour les vacances au bord de la mer (campements) et d'une maison de convalescence au Pélion, lieu d'origine du fondateur de l'Ecole. A. Pantos ainsi que celle d'un bureau médical à l'école même et disposant des appareils indispensables (Rayons X etc).

A partir du 1er octobre 1954 le Comité de Prévoyance des Etudiants a aussi été chargé d'organiser un «Bureau de recherche du Travail» pour les étudiants diplômés de l'Ecole.

I. PROFESSEURS

1. Sp. Galogéropoulos-Stratis : Droit International Public et Histoire Diplomatique.
2. G. Daskalakis : Introduction à la Science du droit public
3. D. Eleuthériades : Biologie Sociale
4. J. Georgakis : Droit Pénal
5. A. Kalliavas : Géographie Économique et Science des Finances
6. D. Kalitsounakis : Économie Politique
7. Nic. Louvaris : Philosophie de la Culture
8. G. Papahadjis : Droit Administratif
9. J. Papazachariou : Socialpathologie et Criminologie
10. J. Paraskevopoulos : Économie Politique
11. P. Perdikas : Droit Commercial
12. J. Sontis : Droit Civil
13. J. Spandanopoulos : Comptabilité et Économie des entreprises privées
14. M. Stassinopoulos : Droit Administratif
15. D. Stavrou : Introduction à la Science du Droit
16. G. Tenekides : Droit International Public
17. J. Théodorakopoulos : Introduction à la Philosophie
18. D. Vézanis : Théorie Générale de l'État
19. N. Vlachos : Histoire de la Grèce Moderne
20. D. Zakythinos : Histoire de la Civilisation

II. COURS SPECIAUX

1. M. L. Asserin : Littérature française
2. A. Kitsou : Littérature anglaise
3. G. M. Spankie : Littérature anglaise
4. Werner Günther : Littérature allemande
5. Carlo de Marchi : Littérature italienne
6. H. Bozonis : Sténographie

III. GYMNASTIQUE, SPORTS, ATHLÉTISME

1. G. Panoutsopoulos.

POLITICAL SCIENCE SCHOOL (PANTIOS)

Athens, Boulevard Syngros

The Political Science School (Pantios) was founded in Athens in 1932 after the private initiative of Alexander Pantos from Pelion, who, after having obtained the diploma of the Political Science School working in Paris since 1871, desired to establish in Greece an equivalent School for the political education of the youth as well as for the formation of the functionneries of a higher instruction and morality. These latter, being convinced of the necessity of such a school for the country which was Aristotel's homeland, the cradle of the political science and the bright source of the intellect of the modern times, would thus work for the uplifting of the standard of the public and political life of the State. Making his will, A. Pantos left his whole fortune for the foundation of this School, to which George Frangoudis from Cyprus, desired to contribute for the spiritual progress of the Nation, and worked hard till his death (1939).

This is an Institution of teaching with the University degree, depending directly on the Ministry of the Public Instruction, bearing the same titles as the different Faculties, the Polytechnical School, the School of High Commercial Studies, and the High School of Agriculture.

The School is being directed by the General Assembly of the Professors and by the Governing Body, chosen by this General Assembly. (The actual rector is Mr. M. Stassinopoulos, and vice-rector Mr J. Papazachariou).

The School functions under the supervision of the Council President as testamentary performer, A. Pantos, and the Ministre of the Public Instruction and Worship. The Diploma is equivalent to the Section of the Political Science at the Faculty of Law, and to the High Commercial Studies. It gives exactly the same rights for the nomination in public employments.

The course of study lasts three years. Young people of both sex who have obtained a Certificate of the end of Studies at the Superiour Commercial School, High School (Gymnasium) are admitted after the courses, and an examination of the end of the year allows them to present themselves for the degree examination.

The cycle of studies of the School is essentially different from the instructions given in Greece by the higher institutions of teaching. Although it has the chairs corresponding to those of higher staff at the University, its task is different. The Political Science School Pantios of Athens, following the modern idea of the society scientifically organized after the educational system indicated by the teaching of the political and social science, includes the different cycles corresponding in some way to the Law, especially to the Public Law, Economy, Sociology, Philosophy, History etc.

1971 diplomas have been given since the foundation of the School.

The School gives the students a «Diploma of the Political Science», and those who pass 4 required examinations are given doctorate diploma.

Since 1952, after the decision of the Governing Body, an Institute of the Social Science works in the School. It is expected that an Institute of Journalism will soon be established, the courses of which will last three years. The number of the students of this Institute is very limited. The teaching is trusted to the professors of the School and to the specialised «scientific collaborators». A certificate is delivered at the end of the studies. Thanks to this initiative, a favorable ground is created not only that the journalists might have a special culture, but they will also be equipped with the persons who will be educated scientifically for the good of the Greek society. It should be stressed that the teaching of the science of the journalism is strictly limited to the theoretical and national sphere; any interference of the political questions of the country is formally forbidden.

Special Courses.—Special Courses of Shorthand and Foreign Languages have been established for the students who desire. Sections of different forces have been formed for the languages: English, German, French and Italian.

Physical Education and Recreation.—Athletic matches as well as numerous excursions to the places of interest of archeology, education, art are organized not only in Greece but also abroad by the care of a special Committee of the students.

The School is planning to buy a special car containing all the necessary equipment, and especially constructed for this purpose.

The cinema and theatre representations are frequently organized.

Library and Reading-Hall.—In order to help the students who cannot afford scientific books, a reading-hall was opened at certain hours, and the library which contains a great number of books and reviews, is being enriched by the new ones.

From October 1st 1954 there will be a restaurant, a hair-dresser saloon, bathrooms, study-hall and a medical office.

It is equally expected the organization of the special installation for the vacations near the sea (camping), and a convalescence home.

Pelion, the birthplace of the founder of the School, A. Pantos as well as the medical office in the School have apparatus indispensable, such as X Rays etc.

From October 1st the Committee of the Welfare of the Students was supposed to organize a «Work-search Office» for the students having obtained the Diploma of the School.

I. PROFESSORS

1. Sp. Calogeropoulos =
Stratis	: Public International Law and Diplo-
matic History
2. G. Daskalakis	: Introduction to the Science of the
public Law
3. D. Eleutheriades	: Social Biology
4. J. Georgakis	: Penal Law
5. A. Kalliavas	: Economic Geography and Science of
Finances
6. D. Kalitsounakis	: Political Economy
7. Nic. Louvaris	: Philosophy of the Culture
8. G. Papahadjis	: Administrative Law
9. J. Papazachariou	: Social pathology and Criminology
10. J. Paraskevopoulos	: Political Economy
11. P. Perdikas	: Commercial Law
12. J. Sontis	: Civil Law
13. J. Spandanopoulos	: Book-keeping and Economy of the
private undertaking
14. M. Stassinopoulos	: Administrative Law
15. D. Stavrou	: Introduction to the Science of the
Law
16. G. Tenekides	: Public International Law
17. Theodorakopoulos	: Introduction to the Philosophy
18. D. Vezenis	: General Theory of the State
19. N. Vlachos	: History of Modern Greece
20. D. Zakythinis	: History of Civilization

II. SPECIAL COURSES

1. M. L. Asserin	: French Literature
2. G. M. Spankie	: Englisch Literature
3. A. Kitsou	: English Literature
4. Werner Günther	: German Literature
5. Carlo de Marchi	: Italian Literature
6. H. Bozonis	: Shorthand

III. GYMNASTICS, SPORTS, ATHLETISM

1. G. Panoutsopoulos

DIE PANTIOS HOCHSCHULE FÜR POLITIK IN ATHEN

Die Pantios Hochschule für Politik in Athen besteht seit 25 Jahren. Die Gründung der Schule ist auf private Initiative zurückzuführen. Zunächst muss Alex. Pantios erwähnt werden, der edle Spross des Piliogebirges, der mit seiner reinen, grosszügigen Seele und seinem feurigen Geiste die politischen Wissenschaften über alles verehrte und davon träumte, diese Wissenschaften im Lande des Aristoteles und Platon wieder zu erneuern. Für diesen edelen Zweck hinterliess er durch sein Testament sein ganzes Vermögen. Weiter führen wir an : Georg Frankoudis, den erlesenen Nachkommen der grossen Insel Zypern dessen glühender Wunsch es war, zum Fortschritt und zur Veredelung des griechischen Volkes beizutragen durch die Pflege der politischen, sozialen und journalistischen Wissensgebiete. Er arbeitete unermüdlich für die Gründung einer Schule der politischen und sozialen Wissenschaften in Griechenland. Da er ohne Geld und Vermögen war, setzte, er seine ganze Persönlichkeit für die Gründung und Entwicklung einer solchen Schule. Das griechische Vaterland kann mit Recht stolz sein, denn es bringt in reichem Mass die Helden hervor, die voll christlicher Bescheidenheit sich aufopfern zur Erfüllung edler Ziele, die den Mitmenschen zu gute kommen. Noch mehr Antrieb gab der Schule, im Jahre der Gründung 1930, der damalige Ministerpräsident El. Beniselos, der der neugegründete Schule seine ungeteilten Unterstützung angedeihen liess, wobei ihm als Mitarbeiter der damalige Kultusminister zur Seite stand, Georg Papandreou.

Während der Jahre 1930 bis 1937 funktionierte die Schule als privatrechtlicher Organismus und gewährte ihren Hörern in Form eines freien Seminars Kenntnisse von politischen, wirtschaftlichen und sozialen Wissenschaften.

Auf grund des Gesetzes 886 des Jahres 1937 und durch die Initiative des damaligen Kultusministers G. Georgakopoulos und mit Beihilfe des Professors Stavrou wurde die Pantiosschule als staatliche Hochschule anerkannt und den übrigen Hochschulen des Landes gleichgestellt. Durch das Gesetz 540 des Jahres 1943 bekam die neue Hochschule

durch den damaligen Minister Professor N. Louvaris ihre jetzige organisatorische Form.

Die Pantioshochschule für Politik ist gleichwertig den zwei hiesigen Universitäten und gleich den übrigen Hochschulen des Landes (Polytechnikum, Handelshochschule, Landwirtschaftliche Hochschule). Sie untersteht der Aufsicht des Staates, welche durch den jeweiligen Ministerpräsidenten, als Vollstrecker des Testaments Pantos, und dem Kultusministers ausgeübt wird.

Das Diplom der Pantioshochschule ist den Diplomen der übrigen hiesigen Hochschulen gleichwertig und von gleichem Range, was die Aufnahme und Avancierung in staatlichen Stellungen anbetrifft. Das gleiche gilt für die Dienststellen des öffentlichen Rechtes und der Wohlfahrts-Institutionen. Der Umkreis der Fächer, die gelehrt werden, unterscheidet sich wesentlich von dem der übrigen Hochschulen des Landes. Wenn auch viele Fächer der Pantios den Fächern der übrigen Hochschulen entsprechen, vertritt sie doch eine ganz andere Mission. Im allgemeinen wendet die Pantios hochschule in diesem Sinne die neusten jetzt herrschenden Auffassungen an, und folgt den wissenschaftlichen Richtungen innerhalb der internationalen Geistesentwicklung. In besonderem umfasst das Studium der Schule die Fächer des Rechtes und zwar des öffentlichen Rechtes, der Wirtschaft, der Soziologie, der Philosophie, der Geschichte und der Journalistik. Alle obigen Fächer werden als Grundbedingung für die Ausbildung in den politischen Wissenschaften betrachtet.

Das Grundgesetz der Schule entspricht und ist angepasst dem Willen der beiden Begründer der Schule. Von ihnen Pantos, besass ein Diplom der in Paris seit 1871 bestehenden Hochschule der politischen Wissenschaften. Nach dem Sinne der Begründer sollte der Zweck der Schule ihr Beitrag zur politischen Erziehung sein und die Gewährung einer breiten Ausbildung der studierenden Jugend in allen Fächern der politischen, sozialen und wirtschaftlichen Wissenschaften. Ein weiterer Zweck der Schule sollte die Erhöhung des wissenschaftlichen und moralischen Niveaus der Beamten sein und im allgemeinen die Schaffung von Persönlichkeiten, welche zur Hebung des öffentlichen und politischen Lebens im Lande beitragen können. Die Begründer der Schule hegten die Meinung, dass eine solche Schule notwendig ware im Mutterlande des Aristoteles, der Wiege der politischen Wissenschaften, der lichtspenden Quelle des internationalen Geistes in heutiger Zeit.

Die Schule erteilt den Absolventen der politischen Abteilung ein Diplom der politischen Wissenschaften und denen, die sich den vorbestim-

mten Voraussetzungen der akademischen Prüfungen unterziehen, das Doktordiplom (Dissertation, etc).

Seit dem Akademischen Jahre 1953 besteht nach entsprechendem Beschluss des Rektorats ein Institut für soziale Wissenschaften mit einem Freikurs einer speziellen Ausbildung für soziale Fürsorge. Für das laufende Jahr ist die Funktionierung des Instituts für internationale Studien, des Instituts für Journalistik und des Instituts für öffentliche Verwaltung vorgesehen.

Der Stempel der Schule trägt als Kennzeichen das Bild des Aristoteles. Der offizielle Saal der Schule trägt ebenfalls das Namen diesen Philosophen, des Begründers der politischen Wissenschaften. Das Gebäude der Schule liegt an der Allee Syngros.

Der Rector der Schule ist Prof. Dr. Michael Stassinopoulos und Vize-rector Prof. Dr. J. K. Papazachariu.

I. PROFESSOREN

1. G. Daskalakis	: Einführung in das öffentliche Recht und Verfassungsrecht
2. A. Elefteriadis	: Sozialbiologie und Sozial Statistik
3. J. Georgakis	: Strafrecht, Strafprozessrecht und Strafpolitik
4. Ar. Kalliavas	: Finanzwissenschaft und Wirtschaftsgeographie
5. D. Kalitsunakis	: Angewandte Volkswirtschaft
6. Sp. Kalogeropoulos-Stratis	: Internationales Recht und Geschichte der Diplomatie
7. N. Luvaris	: Einführung in die Geisteswissenschaften und Kulturphilosophie
8. J. Papazachariü	: Sozialpathologie und Kriminologie.
9. G. Papahatzis	: Verwaltungsrecht
10. J. Paraskevopoulos	: Volkswirtschaft
11. P. Perdikas	: Handelsrecht und Handelspolitik
12. J. Sontis	: Privatrecht
13. J. Spandanopoulos	: Betriebswirtschaftslehre und Buchhaltung
14. M. Stassinopoulos	: Verwaltungsrecht
15. D. Stavru	: Einführung in die Rechtswissenschaft
16. G. Tenekidis	: Oeffentliches Internationales Recht
17. J. Theodorakopoulos	: Einführung in die Philosophie. Kulturphilosophie

- 18. D. Vezanis : Staatsrecht und Verfassungsrecht
- 19. N. Vlachos : Geschichte der Politik
- 20. D. Zakythinos : Kulturgeschichte

II. LEKTOREN

- 1. L. Asserin : Französische Literatur
- 2. G. M. Spankie : Englische Literatur
- 3. A. Kitsou : Englische Literatur
- 4. Werner Günther : Deutsche Literatur
- 5. Carlo de Marchi : Italienische Literatur
- 6. H. Bojoni : Stenographie

III. HOCHSCHUL - SPORTLEHRER

- 1. G. Panutsopulos : Turnerisch-sportliche Uebungen

SCUOLA SUPERIORE DI SCIENZE POLITICHE DI ATENE "PANTIOS,,

La Scuola Superiore di Scienze politiche Pandios di Atene funziona da 25 anni. La sua istituzione è dovuta ad iniziativa privata : a quella d'una parte del nobile rampolo di Pellion Alessandro Pantos di animo candido, magnanimo e dell'intelletto luminoso iniziatore. Appassionato per le scienze politiche sognò di farle risorgere nel paese di Aristotele et di Platone e lasciò in donazione per testamento tutti i suoi averi perchè venisse affrettata la realizzazione di quello che fu la mèta della sua vita e dall' altra a Giorgio Frangudis, figlio prescelto dell'elenicissima Cipro, bramoso di contribuire al progresso e all'incivilimento della nazione ellenica attraverso la coltura delle scienze politiche, sociali e giornalistiche, lavorò instancabilmente per la istituzione in Grecia di una Scuola di Scienze Politiche e Sociali. Povero non poteva disporre di danaro ma purché fosse raggiunto quello scopo non esitò di mettere al servizio di tale idea la sua personalità.

La Madre Patria Ellenica giustamente va orgogliosa di questi suoi numerosissimi figli a cui essa ha dato vita, di questi suoi figli eroi cristiani sconosciuti sacrificatisi per l'adempimento di quelle mete che essi hanno posto al servizio dei loro consimili.

Hanno dato soffio di vita a questa Scuola E. Venizelos Primo Ministro all' epoca della sua fondazione (1930) che non stentò di dare tutto il suo appoggio all'allora recentemente costituita Scuola fiancheggiato dall' allora Ministro dell' Istruzione Pubblica G. Papandreu.

Dal 1930 al 1937 la Scuola funzionò quale organismo privato procurando in genere ai suoi uditori coltura politica, economica e sociale.

In virtù della legge 886 dell'anno 1937 votata in seguito and iniziativa dell' allora Ministro dell'istruzione Pubblica K. Georgakopoulos fiancheggiato del professore D. Stavru essa venne riconosciuta «Scuola Superiore Pubblica» pari alle altre Istituzioni Colturali Superiori in funzione in Grecia.

Sotto il ministero del professore Luvaris, ministro del Culto e dell. Istruzione Pubblica, e grazie alla legge 540 dell' ano 1943 la Scuola vi trovò nuovo stimolo e slancio intellettuale.

La Scuola Superiore Pandios di Scienze Politiche si trova a parità di merito con le due nostra Università e le altre Scuole Superiori (Politecnico, Scuola Superiore di Agricoltura). Funziona sotto la sorveglianza dello Stato esercitata da ogni Presidente del Consiglio, quale esecutore testamentario di A. Pandu e sotto quella del Ministro del Culto et dell'Instruzione Pubblica. Il diploma della Scuola è equivopollente a quello rilasciato dalle Facoltà di Scienze Politiche e di Legge dell'università e dalla Scuola Superiore delle scienze Economiche e Commerciali, procurando ai laureati gli stessi diritti in merito alla loro assunzione e promozione presso i servizi pubblici. Tali diritti sono in vigore anche per l'occupazione di impieghi e la promozione presso persone giuridiche di diritto pubblico e fondazioni d'utile comune.

Il ciclo delle lezioni della Scuola è essenzialmente diverso di quanto viene insegnato nelle altre Istituzioni Superiori Colturali in Grecia.

Nonostante che le Cattedre siano corrispondenti a quelle esistenti presso le altre Scuole Superiori entrambi dell'università, esse hanno una missione ben diversa. Prendendo spunto da questo concetto la Scuola Superiore Pandios per le Scienze Politiche di Atene seguendo le novissime concezioni in vigore presso il mondo scientifico internazionale, per quanto si riferisce al sistema di educazione per la didascalia delle scienze politiche, comprende cicli di giurisprudenza (principalmente di diritto pubblico), d'economia, di Sociologia, di Filosofia, di Storia et di Giornalismo quali elementi indispensabili per una perfetta preparazione alle scienze politiche.

L'organico della legislazione della Scuola osserva quella stessa della Costituzione in coordinazione con la stessa volontà dei fondatori di cui Alessandro Pandos era laureato della Facoltà di Scienze Politiche di Parigi fondata nell'anno 1871. Essi si assumevano il compito di istituire nell'avvenire una Scuola pari alla coltura politica richiesta dai giovani e per la loro perfetta preparazione nelle branche delle scienze politiche et economiche, per l'educazione dei funzionari perchè possano raggiungere un grado di coltura e di moralità superiori e la formazione in genere di personalità idonee di innalzare il livello della vita pubblica e politica in Grecia. I suoi fondatori credevano che una Scuola del genere con una tale missione fosse indispensabile nel paese che fu quello di Aristotele culla delle scienze politiche e fonte luminosa dello spirito universale nei tempi moderni. La scuola concede a quelli che hanno terminato i loro studi in scienze politiche un diploma in scienze politiche e una laurea a quelli che hanno superato l'esame accademico stabilito (—tesi scientifica—esami, ecc.).

Dall' anno Accademico 1952-1953 è entrato in funzione presso la Scuola Pandios in seguito a decisione presa dal Consiglio della Scuola stessa un Istituto per le scienze politiche con corsi liberi e con speciale didascalia per la Previdenza Sociale, dall' anno accademico in corso principieranno a funzionare: Istituti di Pubblica Amministrazione, di Studi Internazionali e di scienze giornalistiche.

Il sigillo della Scuola ha quale emblema Aristotele. L'aula addetta alle Feste porta il nome dello stesso fondatore di Scienze Politiche.

Il palazzo della Scuola è sito nel viale «Singru».

E' Rettore della Scuola il professore Stassinopulos e vice-Rettore il professore Papazachariu.

I. PROFESSORI

1. Sp. Galogeropulos-Stratis : Diritto Internazionale Pubblico e Storia Diplomatica.
2. G. Daskalakis : Introduzione alla Scienza di diritto pubblico
3. D. Eleuthériades : Biologia Sociale.
4. J. Georgakis : Diritto Penale.
5. A. Kalliavas : Geografia Economica e Scienza delle Finanze.
6. D. Kalitsunakis : Economia Politica.
7. Nic. Luvaris : Filosofia della Cultura.
8. G. Papahagis : Diritto Amministrativo.
9. J. Papazachariu : Socialpatologia e Criminologia.
10. J. Paraskevopulos : Economia delle imprese private.
11. P. Perdikas : Diritto Commerciale.
12. J. Sontis : Diritto Civile.
13. J. Spandanopulos : Ragioneria.
14. M. Stassinopulos : Diritto Amministrativo.
15. D. Stavru : Introduzione alla Scienza del Diritto.
16. G. Tenekides : Diritto Internazionale Pubblico.
17. J. Theodorakopulos : Introduzione alla Filosofia.
18. D. Vezanis : Teoria Generale dello Stato.
19. M. Vlachos : Storia della Grecia Moderna.
20. D. Zakithinos : Storia della civiltà.

II. CORSI SPECIALI

1. M. L. Asserin : Letteratura francese.
2. G. M. Spankie : Letteratura inglese.
3. Werner Günther : Letteratura tedesca.
4. Carlo de Marchi : Letteratura italiana.

III. GIMNASTIKA – SPORT – ATLETIKA

1. G. Panutsopulos.

ΔΙΕΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΔΙΕΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ (Λεωφόρος Συγγρού)	
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ	91.682
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ	91.511
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ	91.697

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΟΜΟΤΙΜΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΣ	Μουρούζη 7 (πλ. Ρηγίλλης)	71.020
ΚΟΥΓΕΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Καρνατίδων 8 (Μακρυγιάννη)	90.608

Β'. ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΒΕΖΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Σκουφά 34	613.433
ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Ήπειρου 24	51.983
ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Λεβίδου 21 (Κηφισιά)	01.149
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ρόδου 35 (παροδ. Ἀχαρνῶν)	84.696
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘ.	Μεγίστης καὶ Δοϊράνης (Καλλιθ.)	96.444
ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ ΔΙΟΝ.	Ἀσκληπιοῦ 6	612.819
ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Σκουφά 19	611.560
ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ	Πάρνηθος καὶ Μαβίλη (Ψυχ.)	613.464
ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡ.	Εὐρυάλης 12 (Δικηγορικά, Γλυφάδα)	29.995

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ

ΣΤΥΡΙΔΩΝ	Πιττακοῦ 8 (ἐναντι Πύλης Ἀδρ.)	35.390
ΛΟΥΒΑΡΙΣ ΝΙΚ.	Μηνιάτη 29 (Μέτς)	90.941
ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	Εὐτ. Καβαλόττι 3α	91.811
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ἰουλιανοῦ 19 (παρὰ τὸ Μουσεῖον)	663.441
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Πατριάρχου Ἰωακείμ 53 (30.033)	71.872
ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Ὀμήρου 24	24.289
ΣΟΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Δεκελείας 4 (Ἐκάλη)	019.279
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ	Ταῦγέτου 7 (Ψυχικὸ)	778.397
ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Κόχραν 14 (Κουκάκι)	91.488

Γ'. ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Ἴωνίας 180 (Τέρμα Ἀχαρνῶν)	33.906
ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Πλουτάρχου 3 (Κολωνάκι)	70.868

Δ'. ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓ. Σύρου 29 (Κυψέλη) 21.862

Ε'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΚΑΦΟΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Όμηρίδου 18 (Πειραιεύς) 43.819
 ΣΑΚΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γρηγοροβίου 10 ("Αγ. Λουκάς) 880.173
 ΣΚΟΠΕΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Άρτέμιδος 35 (Χαλάνδρι) 77.680

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΚΑΡΝΑΒΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ Μαγνησίας 48 (Ν. Έλβετία) 51.882

Β'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΩΝΣΤ. Κρητών 50 (Κυνοσάργους)

Γ'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ ΘΕΜΙΣΤ. Έθν. Στέγης 30 (Ν. Σμύρνη)

ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ Άτσελεϋ 16 (Λόφος Σικελίας) 91.511

ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Κρητών 50 (Κυνοσάργους)

ΜΙΧΑΛΟΥ-ΚΟΥΓΕΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Κάτω Βούλα

ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

Βούρβαχη 16 (Μακρυγιάννη) 91.344

Δ'. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ—ΤΑΜΕΙΟΝ

ΔΕΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. Δημητρακοπούλου 85 (Καλλ.)

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Βούρβαχη 11 (Μακρυγιάννη) 91.344

Ε'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Χρεμωνίδου 19 (Παγκράτι)

ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΕΛΕΝΗ Κόδρου 9 24.077

ΣΤ'. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΑΛΒΕΡΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κόχραν 4 (Κουκάκι) 91.511

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ Σαρκουδίνου 86 (Ν. Κόσμος)

ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ Κλεψύδρας 3 ("Αέριδες)

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ Χαριδήμου 14 (Παγκράτι)

ΕΤΕΡΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Α'. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Κεντρικόν Τηλέφωνον 30.461

Δ)νσις Άνωτάτης Έκπαιδεύσεως 33.247

**Β'. ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
ΠΑΡΑ ΤΗ ΣΥΓΚΛΗΤΩ**

ΜΠΑΚΑΤΣΟΥΛΑΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ Προπτυλαίων 19 611.279

**Γ'. ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ**

MARIE ASSERIN LOUISE Νίκης 9 29.416
GUENTHER WERNER 'Ομήρου 13
ΚΙΤΣΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Ν. Σμύρνη (Κολωνίας 32)
SPANKIE C. Θουκυδίδου 6 (α' στ. Καλαμάκι) 34.297
ΜΠΟΖΩΝΗ ΕΛΕΝΗ Τσακάλωφ 8 612.860
CARLO DE MARCHI Σόλωνος 40 (γραφ.) 611.973
 Φρύνης Παλαιού Φαλήρου 99.583

Δ'. ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΩΝ

ΔΕΔΕΣ Δ. Καθηγητής Πανεπι-
στημίου (χειρουργός) Ρουζβελτ 62 28.112
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΡ. (όφθαλμολό-
γος) Βασ. 'Ηρακλείου 20 ('Αρχ. Μουσείον)
ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΣΠΥΡ. (φυματι-
λόγος και άκτινολόγος) Δ)τής
Κρατ. Σανατορίου Πεντέλης Σολωμού 5 ('Εξάρχεια) 35.992
ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΛΟΣ Β. 'Υφηγητής
τής 'Ιατροδικαστικής έν τῶ
Πανεπιστημίῳ (παθολόγος) 'Ωρολογᾶ 1 610.024
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Κ. Καθηγη-
τής Πανεπιστημίου (Ψυχία-
τρος, νευρολόγος) Στουρνάρα 57 (Πολυτεχνείον) 53.076
ΜΑΡΟΥΛΗ ΕΙΡΗΝΗ (όδοντια-
τρος) Μαυρομιχάλη 9
ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΔΗΜ. (Καθηγητής
Ψυχολογίας) Μονεμβασίας 22 (Κουκάκι) 90.670
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ, (μι-
κροβιολόγος) Χατζηχρήστου 1 (Μακρυγιάννη) 90.155
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓ. (όδον-
τιατρος) Δ. 'Αρεοπαγίτου 8 (Μακρυγιάννη) 31.748

Ε'. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΣ ΡΕΝΝΟΣ, 'Αρχι-
τέκτων Σκουφᾶ-'Ομήρου 612.142
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΗΜΟΣΘ. Πολιτικός
Μηχανικός Κωλέττη 42 (Πλ. Κάνιγγος) 25.167

ΣΤ'. ΙΔΡΥΜΑΤΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ	Φιλελλήνων 9	36.126 και 34.241
ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΑΤ. ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ	Λεωφ. Ἀμαλίας 52	35.580
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙ- ΘΑΛΨΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Ἴπποκράτους 15	34.904

Ζ'. ΣΤΑΘΜΟΙ

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	(Κεντρική)	71.441 και 71.442
ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΡΩΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ		55.555
ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΡΩΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ		664.727

Η'. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ

ΙΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ		31.972
---	--	--------

Θ'. ΓΕΝΙΚΟΝ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ ΠΑΥΛΟΣ		35.691
-------------------	--	--------

Ι'. ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΣ

ΑΡΒΑΝΙΤΟΓΙΑΝΝΗ ΛΟΥΛΑ	Κουκάκι (Βρεσθένης 36)
ΓΕΝΕΡΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
ΚΟΥΤΡΑΚΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	Πετράλωνα (Ἀριστοφώντος 16)
ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥΛΑ	
ΛΙΟΛΙΤΣΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	
ΜΑΚΡΥΣΤΑΘΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Νέα Σμύρνη (Ἐφέσου 27)
ΠΑΠΑΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡ.	
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Γ.	
ΤΖΕΔΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ	

ΙΑ'. ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤ.	Λυκούργου 17
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛ.	Νάξου 11γ
ΒΛΑΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Μιχαήλ Βόδα 39
ΚΟΝΣΟΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	
ΛΙΟΛΙΤΣΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Κεραμεικοῦ 87
ΜΕΡΤΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Παιανίων 22
ΜΙΛΑΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Φιλοστράτου 25
ΝΟΜΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤ.	Μεγ. Ἀλεξάνδρου
ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ	Λουίζης Ριανκούρ 29
ΦΙΝΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ	Παλαμηδίου 1

18'. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ

ΒΛΑΣΤΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Καρόλου 1	53.683
ΓΑΒΑΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Πλατ. Μητροπόλεως 3 (΄Υπ. Κοιν. Προνοίας)	34.287
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	Γραφ. ΄Ομήρου 88	33.942
	Οίκία Κων)πόλεως 144	54.313
ΚΑΛΚΑΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛ	Σοφοκλέους 9	23.460
ΚΑΤΕΝΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ		492.828
ΚΟΥΜΕΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Αίτωλικού 4	55.017
ΜΙΧΑΛΕΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Καρόλου 1	54.028
ΠΡΕΚΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	Τράπεζα ΄Ελλάδος	30.551 (έσωτ. 505)
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΚΩΝΣΤ.	Ζήνωνος 5	51.610

18'. ΕΤΕΡΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ 13ον	Θαρύπου 28	90.322
ΕΡΜΗΛΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Δ)ντής Φοιτητικῆς Χορωδίας καί ΄Ορ- χήστρας	Λεωφ. Συγγροῦ 42
ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ		30.551
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ		82.463
ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΑΞΙ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ		90.875
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ. Φοι- τητικόν Κομμωτήριον	΄Ιπποκράτους 10	613.955